

مکتبہ رضویہ

مکتبہ رضویہ

۱۳۸۶ / ۴ / ۲۳

آستان قدس

کتابخانه مرکزی آستان قدس رضوی

*

نام کتاب: نزار الحار

ولف متن: علامہ مجلسی، محمد باقر بن محمد علی

شارح: مترجم

تاریخ تحریر: ۱۳۵۵ ق. نوع خط: نسخ. تعداد مسطر: ۱۵۰

جزء کتب: ۱۰۰. زبان: فارسی. عدد اوراق: ۲۴۶

طول: ۲۱/۵. عرض: ۱۴/۵. شماره عمومی: ۲۴۰۶۸

وقفی: حاج میرزا محمد باقر. تاریخ: ۱۲۸۵ ق. وقف: ۷۶. خریداری: ۷۶

ملاحظات: کاتب: محمد علی بن محمد علی. جلد: ۱۰. اسقاطی: ۱۰

* نسخ از ابتدا و اواخره افتادہ دارد

۱۶۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ الْعِبَادَةَ سَبِيلًا لِلْخَلَائِقِ فِي الْأَرْضِ
وَالْأُولَى وَالصَّلَاةَ عَلَى سَيِّدِ الْوَرَى مُحَمَّدٍ وَعَنْهُ أُمَمٌ الْهَدَى
إِنَّمَا جَعَلَ بَيْنَهُ خَاطِي مُحَمَّدًا وَابْنِ مُحَمَّدٍ نَفِي عَنِ اللَّهِ عَنْ جَمِيعِهَا
بِرَالْوَحْدَانِ صَافِيَةً بِرَادِرِ الْإِيمَانِ وَخَلَاءَ رُوحَانِي بِنَا
كَهَيْوَنَ جَنَابِ غَدَسِ بَرْدِي نَفَالِي شَانِ بَرَايَ هِدَايَتِ كَمَكْتَنَا
بِرَادِي جَنَابِكَ وَضَلَّالَتِ طَرِيقِ صَوْمِ وَصَلَاةٍ وَدَعَا وَغَبَا
كَاشِفِ وَأَوْقِطِ طَرِيقِ نَبْلِ سَعَادَاتِهِ بِمَقَرِّ كَرَامَتِهِ وَازْ

حضرت رسول خدا وائمه هدی صلوات الله علیهم وعلیهم
اجمعین ادعیه واعمال بسیار منقول گردید که کتب دعا
مشکوشت از اینها و این خادم اخبار ائمه اطهار علیهم
صلوات الله المملک الغفار اکثر آنها را در کتب بخارا و انوار
ایراد نموده ام و اکثر خلفا باعتبار اشتغال با انواع اشغال
دنیوی و غیره نتوانستند اینها را عمل بجمع آنها بمقتضای نسبت
خواستم منتخبی از اعمال سال و فضایل آیام و لیلای شهر
و اعمال آنها که باسانند صحیح و معتبره وارد شد است درین
رساله ایراد نمایند که عامه خلق از بركات آنها محروم نباشند
و شاید این بند عاصی را بدعای مغفرت باده نمایند و مستحکم گردا
نمایند انرا برادران اتحاد عسی الله ان یهدی بآوانام الی سبیل

الرشاد وان مشتملست بر چهارده باب و خاتمه باب اول
در فضایل و اعمال ماه مبارک حجب است وان مشتمل است
بر پنج فصل فصل اول در بیان فضایل این ماه و عباد
است بدانکه این ماه و ماه شعبان و ماه رمضان بهترین
ماههای سالند و از حضرت رسالت پناه منقول است که
هر که حرمت ماه حجب و شعبان را بدارد و وصل نماید و
انهار این ماه مبارک رمضان این ماههای مبارک در هر روز
قیامت کواهان او باشند نزد حق تعالی و در آن روز
منادی از افق اعلی ندا کند که ای حجب و شعبان و ماه
رمضان چگونه بوده است عمل این بنده در شماها و
طاعت او از برای خدا هم از ماهها گویند که این بنده تو

و حجب ماه خداست و شعبان ماه من است و ماه رمضان
ماه امت من است کسی که بگوید از ماه رجب روزه دارد
مستوجب خوشنودی بزرگ خدا گردد و غضب الهی از او
دور گردد و در روزی از درهای جحیم بر روی او بسته گردد و
مکرم طلب است موسی این جعفر منقول است که هر که بگوید از ماه
و امرزش نبود و این جعفر منقول است که هر که بگوید و هر که
طلبیده بودی بسوی آنها مستجاب است و او واجب کرد و از
از برای نداشت و شکم و فرج و گوش و چشم و سایر اجزای
او از آنچه بر او عرام کرده بودی اجتناب کرد و روزها با تشکر
بشب رسانید و در شبها خود را تعب انداخت برای بند
تو و بصدق بفرموده مسا کین بسیار داد و احسان بسیار

الرشاد وان شملت بر چهارده باب و خاتمه باب اول
 در فضایل و اعمال ماه مبارك رجب است وان شملت است
 بر پنج فصل فصل اول در بیان فضایل این ماه و عبادت
 است بدانکه این ماه و ماه شعبان و ماه رمضان و نورسوار
 ماههای سالند و از حضرت رسال ندارد و خانه که تا
 هر که حرمت ماه را نشتر بر نیشوند و شادی و خوشحالی
 روا ندارد و هر که ایشانرا غیب نمیداشد و از عذاب این
 میگردند و مشقت جناب از برای ایشان نیست و ایضا
 از آنحضرت منقولست که ماه رجب ماه بزرگ خداست و ماهی
 در حرمت و فضیلت بان نمیرسد و قتال با کافران در این ماه ^{مست}

و رجب ماه خداست و شعبان ماه من است و ماه رمضان
 ماه امت من است کسیکه بگوید از ماه رجب روزه دارد
 مستوجب خوشنودی بزرگ خدا گردد و غضب الهی از او
 دور گردد و در روزهای جهنم بر روی او نشسته گردند
 معتبر از حضرت موسی ابن جعفر منقولست که هر که بگوید از ماه
 رجب روزه دارد از آتش جهنم یکساله راه از او دور گردد و هر
 سه روز از آن روزه دارد بهشت از برای او واجب گردد و ^{ایضا}
 فرمود که رجب نام نهی است در هشت از شهر سفید شود
 از غسل شهر بر تو هر که بگوید از رجب روز دارد البته از آن
 نهی پاشاند و شبند معتبر از حضرت صادق علیه السلام منقولست که
 حضرت رسول فرمود که ماه رجب ماه استغفار امت من است

(۲۷)
پس بسیار در این ماه طلب امر از شر کنید که خدا امر زنده و میوه
و جیب را اصیب میگویند زیرا که رحمت خدا در این ماه بر امت
بسیار بچند می شود پس بسیار بگویند **اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَاسْأَلُهُ**
التَّوْبَةَ و تسند معتبر از حضرت صادق **ع** منقول است که هر
سه روز از ماه رجب روزی بدارد بهر روز ثواب یکسال
برای وی نویسند و هر که هفت روز از آن روز بدارد هفت
درجه هم بر روی وی بنویسند و هر که هشت روز از آن روز
دارد هشت درجه بر روی وی و گشاده شود و هر که یازده
روز از آن روز بدارد خدا حساب او را آسان بکند و هر که
جمع ماه رجب روزی بدارد حق تعالی خوشنودی خود را
برای وی بنویسد و هر که خدا خوشنودی خود را برای وی بنویسد

(۲۸)
هرگز او را عذاب نکند و این باب به تسند معتبر از سالم زوایت
گفته است که گفت رفتم بخدایت حضرت صادق **ع** در آخر ماه
رجب که چند روز از آن مانده بود چون نظر مبارک آنحضرت
بر من افتاد پرسید که آیا روزه گرفته در این ماه کفتم نه والله ای
فرزند رسول خدا فرمود که ای تقوی ثواب از تو فوت شده است
که قدر آنرا بفراوانی خدا کسی نمیداند بدست نیکی که این ماهی است
که خدا آنرا بر ماههای دیگر فضیلت داده است و رحمت این
عظیم کرد اینده است و برای روزه داشتن آن کرامی داشت
به خود واجب گردانیده است پس کفتم باین رسول الله اگر
در بانی مانده این ماه روزه بدارم آیا بعضی از ثواب روزه را
داران آن فایز میگردم فرمود که ای سالم هر که یکروز از آخر این ماه

به بدارد خدا او را ایمن گرداند از شدت سگرات مرگ
 و انمول بعد از مرگ و از عذاب قبر و هر که در روز آخر این ماه را
 روزه بدارد بر صراط باستانی بکشد و هر که سه روز آخر این ماه را
 روزه بدارد ایمن گردد از زوس بزرگ و از قیامت و از شدتها
 و هولهای نرود و برات پیرای نشی چهم باو عطا کنند
 و ایضا از حضرت امیر المؤمنین روایت کرده است که هر که
 یک روز از اول حجب یا از وسط آن یا از آخر آن روزه بدارد گناهان
 گذشته و آینده اش از یادش شود و هر که یک شب از این ماه را بجا
 کند حق تعالی او را از آتش جهنم آزاد گرداند و قبول کند شفاعت
 او را در قیامت مرد کند کار و هر که در این ماه نصدقه از برای خدا
 بکند خداوند غفار در بهشت هفتی چند باو عطا فرماید که هیچ

چون

... انكشتم فديتم (۱۵)

چشمی ندیده و گوشت نشنیده باشد و بر خطا و گنای خطور نکرده
 چون بمردد از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است
 بملکوت اعلیٰ برسد و میان عرش خدا کند که گناهان
 بهشت بر روی او کشیده شود ای ایشان جمیع
 هر حاجت که از حق تعالی طلبید بر او
 باشد یا در زمین قطع رحم باشد و هر که تمام
 که ماهان بیرون آید مانند روزه که از مادر شود
 و از شرح آن آزاد گردد و داخل بهشت گردد باین گزند گناه
 و نیکو کاران و حاجت در این باب در آراست قصه ایست
 در میان آنکه کسی از روزه غایب باشد باین روش و آراست

بشما از بهشت غنهای که نهاده در بر اینها خای باشد و بهشت
 در این غنهای باشد و بنکوه و عوار بنامت و از شدنها
 بی آنکه بر شما واجب گردانند شش چهل و یک با و عطا کنند
 بهین روایت کرده است که هر که
 هفت انرا عظمه که
 وسط آن با از افران روزه دارد کنا
 ابدانک
 بد اش از بدن شود و هر که یکشنبه از این ماه را اجنا
 بحق تعالی و را از ان شش چهل و یک از او داند و قبول کند شفا
 او را در قنادر مرد کند کار و هر که در این ماه نصدقه از برای خدا
 بکند خداوند غفار در بهشت هفتی چند با و عطا فرماید که هیچ

لَلَّذِينَ آمَنُوا بِالْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَيَّ كَلِمَتِي قَدِيرٌ (12)

خضر صادق در هر روزها

خواب الوان روزی که در حدیث مذکوریم از او راضی گردد و خصمان او را
 از او راضی گرداند و در قیامت و هر که هفت روز از روزه بدارد
 چون بمرد درهای هفت آسمان برای روح او گشوده شود تا
 بملاکوت اعلیٰ برسد و هر که شش روز از روزه بدارد هشتاد
 بهشت بر او عطا شود و هر که پانزده روز از روزه بدارد
 هر حاجت که از حق تعالی طلبد بر او در گواهی سنواری از برای کنا
 باشد پانزده تن قطع رحم باشد و هر که تمام ماه را روزه دارد از
 کناهان بیرون آید مانند روزی که از مادر رسوای شده باشد
 و از ان شش چهل و یک از او داند و داخل بهشت گردد بابر کزین کانه
 و بنکواران و احاطت در این باب در این است که از حق تعالی
 در بیان آن که کسی از روزه عاجز باشد بابر او شورا باشد

بعضی از این روز و در بعضی از این روزهاست معتبر
 که بدل روز و شب یکدیگر ضیق کنند و واقف از هر هائی
 زمان تغیر بآهفتاد و نبار بوده باشد و بر و ایندی که بعضی روز
 یک مد کند یا جز و آرد شده است و احوط در مد صد درم ^{هست} شتا
 و ظاهر صد درم که کافی نباشد و در و ایندی در خصوص روزه ما
 مبارک رجبت کرده فان نیز وارد شده است اگر فادر بر و نه بنا
 و محل کرده اند بر کسیکه بر پستان باشد و فادر بر و نه مد نباشد
 و اینها در خصوص روزه ماه مبارک حجب از حضرت رسول و آرد
 شده است که بعضی روز و اگر فادر بر و نه نباشد هر روز صد درم
 این کسیکه از اجزای ثواب روزه را بجا بد سبحان اَلله ا
 تجلیل سبحان من لا یبغی الشیخ اَلله سبحان اَلله اَعز
 جی

لِلدُّنْيَا الْآخِرَةِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَ لَسْتَ بِمُعْتَبَرٍ بِكَ
 حضرت صادق در هر روز ماه حجب پند عار و خواند کند
 خَابَ الْوَافِدُونَ عَلَى غَيْرِكَ وَ خَسِرَ الْمُتَعَرِّضُونَ إِلَّا لَكَ
 وَ ضَاعَ الْمُتَلَمِّحُونَ إِلَّا بِكَ وَ اجْتَدَبَ الْمُتَنَحِّحُونَ إِلَّا بِمِنْ
 نَجَّحَ فَضْلَكَ يَا بَكَّ مَفْتُوحٍ لِلرَّاغِبِينَ وَ خَيْرُكَ مَبْدُوكٍ
 لِلطَّالِبِينَ وَ فَضْلُكَ مُبَاحٌ لِلسَّائِلِينَ وَ نَبْلُكَ مُنَاجٍ
 لِلْأَمْلِينَ وَ رِزْقُكَ مَبْسُوطٌ لِمَنْ عَصَاكَ وَ حِلْمُكَ
 مُعْرِضٌ لِمَنْ نَاوَاكَ عَادَتُكَ الْإِحْسَانُ لِلْمُسْتَغِيثِينَ
 وَ سَبِيلُكَ الْإِقْبَاءُ عَلَى الْمُتَعَذِّبِينَ اللَّهُمَّ مَا هَدَيْتَ هَدَى
 الْمُتَهْتِدِينَ وَ أَرْزُقْنِي جِهَادَ الْمُجْتَهِدِينَ وَ لَا تَجْعَلْنِي
 مِنَ الْغَافِلِينَ الْمُبْعَدِينَ وَ اغْفِرْ لِي يَوْمَ الدِّينِ وَ أَيْضًا

بسنده معتبره منقولست که محمد ابن ذکوان بنخدمت حضرت صادق
 عرض کرد که فدای تو سو مرا بیا که رجب است مراد عالی تعلیم نما که
 حق تعالی مرا بآن بفع بخشد حضرت فرمود که در هر روز از نماز
 رجب در صبح و پسرین و بعد از نمازها در شب و روز این
 دعا را بخوان یا مَنْ أَرْجُوهُ لِكُلِّ خَيْرٍ وَأَمِنْ سَخَطِهِ عِنْدَ
 كُلِّ شَرٍّ يَا مَنْ يُعْطِي الْكَثِيرَ بِالْقَلِيلِ يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ
 سَأَلَهُ يَا مَنْ يُعْطِي مَنْ لَمْ يَسْأَلْهُ وَمَنْ لَمْ يَعْرِفْهُ
 تَحْتَنَانِيهِ وَرَحْمَةً أَعْطِنِي بِسُئْلِي إِيَّاكَ جَمْعَ خَيْرِ أَلِ
 الدُّنْيَا وَجَمْعَ خَيْرِ الْآخِرَةِ وَأَصِفْ عَنِّي بِمُسْأَلَتِي
 إِيَّاكَ جَمْعَ شَرِّ الدُّنْيَا وَشَرِّ الْآخِرَةِ فَإِنَّهُ غَيْرُ مَقْصُودٍ مَا
 أَعْطَيْتَ وَزِدْنِي مِنْ فَضْلِكَ يَا كَرِيمُ پس حضرت در پیش مبارک
 را بدست چپ گرفتند و انگشت شستابه دست راست خود را
 بجانب دست چپ حرکت میدادند و این دعا را میخواندند
 یا ذا الجلال

یا ذا الجلال و الاکرام یا ذا النعماء و الجود یا ذا المن و الطول
 حرّم شیبینی علی النار و دست بر نداشت تا از آب دیده اش
 ترشد و شیخ طوسی بسنده معتبره روایت کرده است که حضرت
 صادق ۴ بمعنی این خفیه گفت که در ماه رجب این دعا را بخوان
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ صَبْرَ الشَّاكِرِينَ لَكَ وَعَمَلَ الْخَائِ
 ثِينَ مِنْكَ وَيَقِينَ الْعَابِدِينَ لَكَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الْعَلِيُّ
 الْعَظِيمُ وَأَنَا عَبْدُكَ الْبَائِسُ الْفَقِيرُ وَأَنْتَ الْغَنِيُّ
 الْحَمِيدُ وَأَنَا الْعَبْدُ الدَّلِيلُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 وَأَمِّنْ بَعْنَاكَ عَلَى فَقْرِي وَبِحِلْمِكَ عَلَى جَهْلِي وَبِقُوْنَاكَ
 عَلَى ضَعْفِي يَا قَوِي يَا غَزِيرُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ وَاكْفِنِي مَا أَهَمَّنِي مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ و آنروایت میداد بن طلوس

ظاهر میشود که این دعا جامع ترین دعاهاست و در هر وقت
می توان خواند و شیخ طوسی و سید و دیگران ایندهای
از حضرت صاحب الامر روایت کرده اند که سنت است در هر روز
از روزهای ماه مبارک حجاب دعا را بخوانند اللهم
اِنِّي اسئلك بالمولودين في حبيب محمد بن علي الثاني
وابنه علي بن محمد المنجب واقرب بهم اليك خيرا
القرب يا من اليه المعروف طلب وفيما لديه رغب
اسئلك سؤال مقترف مذنب قد اوبقته ذنوبه و
اوثقته عبوبه فطال على الخطايا ذوبه ومن الزا
خطوبه بسئلك التوبة وحسن الاوبه والنروع
عن الحوبة ومن النار فكاك رقبته والعفو عما في

رَبِّقَتِهِ قَانَتْ بِأَمُولَئِي أَعْظَمُ أَمَلٍ وَثَقِيلُ الْهَمِّ
وَاسئلك بمسائلك الشريفة ومسائلك المنيفة
ان تستغفرت في هذا الشهر برحمة منك واسعه و
رحمة وازعه ونفس بمباركتها فاقعة الى
نزول الحاشية وحمل الاخرة وما هي اليها صائرة
وان حضرت رسول مقرر است که در جمیع ماه حجاب دعا را
بسیار هفتاد مرتبه بگوید استغفر الله واتوب اليه پس
دستها را بسوی آسمان بردارد و بگوید اللهم اغفر لي
وتب علي وابن استغفار در جمیع ایام سال سنت است و
هزار مرتبه سوره قل هو الله احد در جمیع ماه خواندن ثواب
بسیار در آن وارد شده است اگر خواهد در یک روز بخواند
و اگر خواهد هر روز قدری بخواند که در تمام ماه هزار مرتبه خواند

سند و اینها منقول است هر کس هزار مرتبه لا اله الا الله و جمع ماه
بگوید صد هزار حسن برای او نوشته شود و حق تعالی بهشت
شهری از برای او بنا کند و در هر شب از شبهای پناه هزار مرتبه
لا اله الا الله وارد شده است و صد مرتبه این استغفار نیز
منقول است و در جمع ماه اگر چهار صد مرتبه بخواند فضیلت بسیار
دارد استغفر الله الذي لا اله الا هو وحده لا شريك له و
اتوب اليه و از حضرت امیر المؤمنین علی منقول است که حضرت
رسول فرمود که هر که در هر شب و هر روز ماه و جمعه شعبان
و رمضان صد مرتبه سوره حمد و آیه الکرسی و قل یا ایها الکافرون
و قل هو الله احد و معوذتین بخواند و صد مرتبه بگوید سبحان
الله و الحمد لله و لا اله الا الله و الله اکبر و لا حول و لا
قوة الا بالله العلی العظیم و صد مرتبه بگوید اللهم صل علی
محمد و آل محمد و صد مرتبه بگوید اللهم اغفر للمؤمنین و المؤمنات
میناف و چهار صد مرتبه بگوید استغفر الله و اتوب اليه گناهها
نس و خدا پیام زد اگر چه بعد از قطره های باران و برك درختان

و کبر

و کف در جاهای باشد و در روز عید حقیقتاً او را ندا کند که برستی
و صد مرتبه و هر چه در ترا شفاعتی میدهم در حق برادران و خواهران
مؤمن تو و حضرت فرمود که اگر در عمری یکبار این را بگوید و در حق
تعالی بهر عمر هفتاد هزار حسن با و عطا کند که هر چند از
جمع کوههای دنیا بسکین تر باشد و هفتصد حاجت او را در وقت
مردن و هفتصد حاجت او را در قبر و هفتصد حاجت او را در وقت
بیرون آمدن از قبر و مثل آنرا در وقت پرواز کردن نامه های اعمال
و نزد سخندین اعمال در میزان و نزد صراط بر آورد و او را در شبانه
عرش خود جای دهد و حساب کند او را حساب سالان و هفتاد هزار
ملک او را مشایعت کنند تا داخل بهشت شود و با و عطا کنند آنچه
همچو چشم ندیده باشد و هیچ کوشی نشنیده باشد فضل چهارم
در بیان فضایل و اعمال شب و روز اول است تا روز پانزدهم
در شب اول ماه غسل سنت است و منقول است که هر که در شب اول
ماه رجب شب پانزدهم و شب اعراس غسل کند از گناهان بیرون
آید مانند روزی که از مادر متولد شده باشد و در وقت عید ماه

دعای صحیفه کامله را بخواند که به نیت دعاهاست و هفت مرتبه
 سوره حمد را بخواند تا از در چشم این کرد و در هر ماهی این
 سنت است و منقولست که چون ماه حبه برینید بگوید
 اللَّهُمَّ اهْدِنَا سُبُلَ الْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ
 رَبِّي وَبِرَّكَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ و در شب اول و روز اول زیارت
 حضرت امام حسین فضیلت بسیار دارد و در حدیث معتبر
 وارد شده است که هر که در اول حبه حضرت را زیارت کند بهشت
 او را واجب شود البته واجب ای شب اول سنت است و از حضرت
 صادق منقولست که تا توانی محافظت نما بر این شب عید ما
 رمضان و شب عید فرائد و شب ول محرم و شب عاشورا و شب
 اول حبه شب نهم شعبان و در این شبها دعا و نماز و تلاوت
 قرآن بسیار یکن و بنده معتبر از حضرت امام محمد باقر منقولست
 در شب اول حبه بعد از نماز عشاء این دعا بخوان اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ مَلِيكٌ وَأَنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقْتَدِرٌ
 وَأَنَّكَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ تَكُونُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ

بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ نَبِيِّ الرَّحْمَةِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَا مُحَمَّدُ يَا رَسُولَ اللَّهِ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ مَلِيكٌ وَبِرَّكَ لِيُنْجِيكَ طَلِبَتِي
 اللَّهُمَّ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبِالْإِيمَانِ مِنْ
 أَهْلِ بَيْتِهِ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ مَلِيكٌ وَبِرَّكَ لِيُنْجِيكَ طَلِبَتِي
 رکن نماز نیز وارد شده است هر دو رکن بیک سلام و در هر رکعت
 حمد و بکرتبه سوره قل هو الله احد بخواند تا از بلاهای دنیا و آخرت
 ایزد این کرد و اعمال و ادعیه این شب بسیار است و روز
 روز اول فضیلت بسیار دارد و از حضرت امام محمد باقر منقولست
 که در روز اول ماه حبه نوح بکشتی سوار شد و امر کرد جمیع حق
 و انفس را که با او در کشتی بودند روزه بدارند و هر که از روزه را
 روزه بدارد آتش جهنم بکسالت راه از او دور گردد و از حضرت
 امام رضا منقولست که هر که روزه بدارد روز اول ماه حبه از
 برای غنبت در ثواب خدا بهشت او را واجب شود و هر که بگوید
 از وسط این ماه روزه بدارد حق تعالی شفاعت او را قبول نماید

درمانند برپه و مصر که دو فدیله عظیمند از قبایل عرب و هر که
 بگوید از افراسیاه روزه بداند حق تعالی او را از پادشاهان بهشت
 گرداند و قبول کند شفاعت او را در پدر و مادر و دختر و پسر و
 برادر و خواهر و عم و عمو و خاله او و جمع همسایگان و اهل
 او هر چند هم باشد و چون بهشت باشد و هیچ طوسی دیگران از مسلمانان
 فارسی رضی الله عنه روایت کرده اند که گفت در آخر روز جمادی
 رفتیم بخدایت حضرت رسالت پناه حضرت فرمود ای مسلمان نواز
 ما اهل بیت پس فرمود که هر مرد مؤمن یا زن مؤمن که در ماه روزه
 سی رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت یک مرتبه سوره حمد و سه مرتبه
 قل هو الله احد و سه مرتبه سوره قل یا ایها الکافرون بخواند البته
 خوشحال باشد و خوشحال او هر گاه این را که در کودکی و بزرگی کرده
 باشد و خدا عطا کند پادشاه و ثواب بسیار که تمام امانات روزه گرفته باشد
 و تا سال آینده خوشحال او را از نماز گذارنده کان بنویسد و در هر
 روز امانه ثواب شهادتی از شهیدان جنات بدو برای و با آنها
 ببرند و بعد از روزه که در امانه روزه بداد عبادت یکساله در نامه
 عمل او بنویسند و هزار درجه در بهشت از برای او بلند کنند و اگر

تمام

تسلیم

تمام ماه را روزه بداد و خدا او را از انبیا و ائمه بهشت بدو
 از برای او واجب گرداند ای مسلمان جبرئیل را این نماز را برای من او
 و گفت یا محمد این علامتی است میان شما و منافقان زیرا که منافقان
 این نماز را نمیکنند گفتیم یا رسول الله چگونه این نماز را بکنم و در
 چه وقت بخوانم او فرمود که در هر روز از اول ماه ده رکعت بخوانی
 او بی یغفر هر دو رکعت بیست سلام و در هر رکعت یک مرتبه سوره حمد
 و سه مرتبه سوره قل هو الله احد و سه مرتبه قل یا ایها الکافرون
 بخوانی و بعد از هر سلام دست بسوی آسمان بلند کن و بگو
 لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملك وله الحمد
 یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بیده الخیر و هو علی کل
 شیء قدير اللهم لا مانع لما اعطیت و لا معطى لما
 منعت و لا یففع و الحمد لله الجدد پس دستها را بر روی خود
 میبکشی و در هر روز وسط ماه یعنی پانزدهم ده رکعت بهمان نحو
 بخوانی و بی و بعد از هر سلام دستها را بسوی آسمان بر
 میداری و میگوئی لا اله الا الله وحده لا شریک له له

الْمَلِكُ وَلَهُ الْحَمْدُ حَيٌّ وَنَمِيْتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بَيْنَ الْخَبَرِ
 وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ الْمَاءُ وَاحِدًا أَحَدًا فَرْدًا صَمَدًا لَمْ
 يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا يَسْ دَسْنَهَارِ بَرُورِي خُودِ مِيكَتِي
 وَدَرْ رُزْ اَخرِ مَآه بَارْدَه رَكْعَتِ نَمَازِ بَهْمَانِ نَحْوِ مِيكَتِي وَبَعْدَ اَزْ هَرِ
 دَسْتِ بِمِیْیَدَارِی وَمِیْكَوْنِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ
 لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ حَيٌّ وَنَمِيْتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ
 بَيْنَ الْخَبَرِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 الطَّاهِرِينَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ يَسْ
 دَسْنَهَارِ بَرُورِي خُودِ بَمَالِ وَحَاجَتِ خُودِ رَا بَطْلِبِ كِهَ الْبَنِي بَرَا
 وَرِدَه اسْتِ وَحَقِّ تَعَامُلَانِ نَوْ جَهَنَّمَ هَفْتِ خَنْدَنِ قَرَارِ مِیْیَدِ
 كِهَ عَزْ هَرِ خَنْدِ بَعْدِ مَآبِیْنِ اَسْمَانِ وَزَمِنِ بُوْدَه بَاشَدِ وَبَعْدِ
 هَرِ رَكْعَتِ نَوَابِ هَزَارِ هَزَارِ رَكْعَتِ دَرْ نَامِ عَمَلِ نَوِي نَوِیْسَنْدِ وَبَرَا
 بِنِزَارِی اَزْ جَهَنَّمَ وَكَدَشْتَنِ بَرِ صِرَاطِ بَرَایِ نَوِي نَوِیْسَنْدِ وَتَمَقُّو
 لَسْتِ كِهَ هَرِ كِهَ دَرْ رُزْ جَمِیعِ مَآه جَبْ صَدَهْ شَبِ سُوْرَهْ قُلْ هُوَ اللَّهُ

در روز جمعه ماه
 شعبان
 در روز جمعه ماه
 شعبان

احدی تواند حق تعالی در قیامت نوری باو عطا کند که بان نور را
 بهشت گردد و در حدیث معتبر وارد شده است که حضرت امام
 محمد باقر در روز جمعه اول ماه جرب منولد شده است و موجب
 زیادتین شرف این روز که چیده و در سر روانی وارد شده است که
 ولادت حضرت امام علی النقی در روز دهم ماه جرب واقع شده
 و بروایت دیگر در روز نهم ماه جرب واقع شده و بروایت ابراهیم
 ابن هاشم وفات حضرت در روز سیم واقع شده است و ابن
 عباس گفته است که ولادت آنحضرت در یحیی جرب واقع شده است
 و ولادت امام محمد تقی در دهم این ماه شده است و بعضی از روایات
 در فضیلت مخصوص دهم واقع شده است و در فضیلت
 ایام البیض ماه جرب احادیث معتبره وارد شده است یعنی سیزدهم
 و چهاردهم و پانزدهم و نهم و بیست و نهم از حضرت امام جعفر صادق
 منقول است که حق تعالی فضیلت سه ماه را باین امت داده است که
 با حدی از امتهای گذشته نداده است ماه رجب و ماه شعبان
 و ماه رمضان و سه شب باین امت داده است که با امتهای دیگر
 نداده است شب سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم و سیزدهم و پانزدهم

فضیلت ایام
 البیض

امت داده است که مثل آنها بامنه‌های پیش نداده است سورۃ پس
 و سورۃ تبارک الذی بید الملك و سورۃ قل هو الله احد پس هر که
 جمع کند میان این سه فضیلت جمیع فضایل این امت را جمع کرد
 خواهد بود پرسیدند که چگونه جمع کند فرمود که در شب سیزدهم
 هر يك از این سه ماه دو رکعت نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از
 سورۃ حمد این سه سورۃ را بخواند و در شب چهاردهم چهار رکعت نماز
 بگذارد بدو سلام و در هر رکعت بعد از حمد این سه سورۃ را بخواند
 و در شب پانزدهم شش رکعت بخواند و در هر رکعت بعد از حمد این سه سورۃ را
 بخواند و جمیع کتاهانش امر بپایان شود بغير از شریک بخدا و از حضرت
 صادق منقولست که هر که ایام البیض ماه رجب را روزه دارد حق تعالی
 به روزی عبادت بکماله برای او بنویسد و در فایان امر در محل
 ایمان باز دارد که هیچ بیم و خوف نداشته باشد و مشهور است که
 ولادت با سعادت حضرت امیر المومنین در میان مکة معظمه
 در روز سیزدهم ماه رجب بود و از ده سال قبل از مبعوث
 شدن حضرت رسول و علی بن ابراهیم گفته است که ولادت
 حضرت امام علی التقی نیز در روز سیزدهم ماه رجب بود در سال

دو سبت و چهارده از هجرت و شب پانزدهم از لیلای منبر که است غسل
 در آن سنت است احبای آن بعبادت فضیلت بسیار دارد و از حضرت
 رسول منقولست که در شب نهمه رجب حق تعالی امر میکند ملائکه را
 که هر کناهی که در دیوان اعمال مؤمنان باشد محو کند و اینها
 از آنحضرت منقولست که هر که در روز سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم
 رجب را روزه بگذارد و در شبهای آنها مشغول عبادت باشد از دنیا
 نرود مگر با توبه بوضوح و بهر روز که روزه داشته هفتاد کناه کبیره
 او امر بپایان شود و هفتاد حاجت او برآورده شود در وقتیکه از قبر
 بیرون می آید و نزد میزان و نزد صراط و چنان باشد که هفتاد بند
 از فرزندان اسمعیل زاد کرده باشد و شفاعت او را قبول کند
 در هفتاد نفر از اهل بیت و خویشان او که مستحق جهنم شده باشند
 و حق تعالی بکند از برای او در جنات فردوس هفتاد هزار شهر و
 در هر شهری هفتاد هزار قصر بوده باشد و در هر قصری هفتاد هزار
 حوریه باشد و هر حوریه هفتاد هزار خادم داشته باشد و شیخ
 طوسی می‌رسند جمیع از حضرت صادق روایت کرده است که در شب
 نصف رجب و از ده رکعت نماز بخوانی و بری بجز شش سلام با حمد

وهرسوره که خواهی و چون فارغ شوی هر يك از سوره حمد و قل اعوذ برب
 الفلق و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد و اية الكرسي چهار مرتبه
 بخوانی پس چهار مرتبه بگوئی سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ يَكُونُ اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا
 وَمَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ودر شب و روز زیارت حضرت
 امام حسین است مؤکداست و بسند صحیح از ابن ابی نصر منقول است که
 از حضرت امام رضا است سوال کرد که زیارت حضرت امام حسین در
 کدام وقت بهتر است فرمود که در نیمه شب و نیمه شعبان و در روز
 یازدهم نماز سلمان را با یاد کرد بگفتی که گذشت و بسند معتبر از حضرت
 صادق منقول است که حضرت امیر المومنین در این روز چهار رکعت
 نماز کرد و دستهای خود را کشید و این دعا را خواند پس فرمود که هر که
 بسندین و غمی مبتلا گردد این دعا را بخواند البته کرب و شدت او زایل
 گردد و این چهار رکعت را بدو سلام میکند و هر سوره که خواهد بعد
 حمد بخواند دعا این است اللَّهُمَّ يَا مُدَبِّرَ كُلِّ جَبَّارٍ يَا مُعِزَّ الْمَوْدُ
 عِينَ أَنْتَ كَهْفِي حِينَ تَعْبِي الْمَظَاهِبُ وَأَنْتَ بَارِي خَلْقِي حِينَ
 بَيَّ وَ قَدْ كُنْتُ عَنْ خَلْقِي غَنِيًّا وَلَوْ لَا رَحْمَتُكَ لَكُنْتُ مِنَ الْهَالِكِينَ

الهالكين وَأَنْتَ مُؤَيِّدِي النَّصْرِ عَلَى أَعْدَائِي وَلَوْ لَا نَصْرُكَ
 إِنِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمَفْضُوحِينَ يَا مُرْسِلَ الرَّحْمَةِ مِنْ مَعَادِهَا
 وَمُنْشِئِ الْبَرَكَاتِ مِنْ مَوَاضِعِهَا يَا مَنْ خَصَّ بِالشُّمُوحِ وَالرِّفْعَةِ
 قَائِلِيَّ الْوُجُوهِ بِعِزِّهِ يَتَغَرَّرُونَ بِأَمْنٍ وَضَعْتَ لَهُ الْمُلُوكُ نَبْرَ
 الْمَذَلَةِ عَلَى أَعْنَاقِهِمْ فَهُمْ مِنْ سَطْوَانِهِ خَائِفُونَ أَسْأَلُكَ
 بِكِبَرِ نَبِيِّكَ الَّذِي اسْتَقَقَّتْهَا مِنْ كِبَرِ بَابِكَ وَأَسْأَلُكَ
 بِكِبَرِ بَابِكَ الَّذِي اسْتَقَقَّتْهَا مِنْ عِزِّكَ وَأَسْأَلُكَ بِعِزِّكَ
 الَّذِي اسْتَوَيْتَ بِهَا عَلَى عَرْشِكَ فَخَلَقْتَ بِهَا جَمِيعَ خَلْقِكَ
 فَهَمْ لَكَ مُدْعِنُونَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ
 پس حاجات خود را از حق تعالی طلب نماید بدانکه عمده اعمال
 نصف شب دعا می آید داود است که ابن بابویه و شیخ طوسی
 و سید ابن طاووس بسندهای معتبر روایت کرده اند و بر آن

و بعد از آن
 تسبیح را بخواند

برآمدن حاجات و کشف کربات و دفع ظلم ظالمان محرب است
و بجل رو با تشاش که فاطمه مادر داور ابن الحسن پسر زاده امام
حسن مجتبی دایه حضرت امام جعفر صادق بود و بشیر داور
آنحضرت را شیر داده بود و چون محمد ابن عبدالله ابن الحسن در
مدینه خرج کرده بود و منصور در وافی لشکر فرستاد و او را کشتند
و ابراهیم برادر محمد را نیز شهید کردند و عبدالله ابن الحسن و جمعی
از سادات حسینی را بعل و زنجیر از مدینه عراق بردند و او را در میان
افغان بود آمد و او گفت چون مدتی از حبس فرزند من گذشت و
از خبری بمن می رسید پیوسته دعا و نفع می کردم و از صلوات
نیکان و برادران مؤمن استغاث می نمودم و ایشان تقصیر
نمی کردند و مطلقا اثر اجابت نمی یافتیم و گاهی خبر می رسید که
داور را کشتند و گاهی می گفتند که او را با پسران غم آورد و بر عمار
زند که داشتند و روز بروز مصیبت من عظیم تر و اندوه من بیشتر
می شد تا آنکه از غم که اضم و پیر شدم و از ملاقات او نا امید گردیدم
تا آنکه روزی شنیدم که حضرت صادق را علی غار شده بعد از
آنحضرت رفتم چون احوال گرفتم و دعا کردم خواستم برگردم حضرت
فرمود که از داود چه خبر داری و من شهادت داور را با آنحضرت داد

بودم چون نام داور را شنیدم گریستم و گفتم فدای تو شوم داور
بکاست او در عرف محبوب است و من از ملاقات او قطع امید کردم
و از شما الناس میگویم که او را دعا کنید که او برادر رضاعی شما است
حضرت فرمود چراغی از دعا می استغاث و دعا می بخاج و آن
دعا می است که درهای آسمان برای او گشوده می شود و ملائکه استقبال
می کنند خوانند انرا و بشارت میدهند او را با اجابت و آن دعا می است
که از محبوب الدعوات محبوب نمیکرد و خوانند انرا و انرا بیست و هشت
ام داد گفت این فرزند طاهرین و راستگوین چگونگی است ان دعا حضرت
فرمود که ایما در داور ماه محرم یعنی ماه حرب نریخت شده است و آن
ماه می است مبارک و رحمت ان عظیم است و دعاها در ان مستجاب است
چون انماه در ایام سیزدهم و چهاردهم و پانزدهم انرا که ایام آید بپسند
روز بدار پس حضرت که بقیات ان عمل را تعلیم او نمود و فرمود که این دعا را
حفظ کن و بهم کس تعلیم کن که می نویسم بدست کسی افند که برای امر باطل
و نامشروعی این دعا را بخواند بدست کسی که این دعا بسیار شریف است و
بر اسم اعظم خدا که هر که بخواند البته حاجت او برآورده می شود و اگر در میان
آسمان و زمین هم بسته شود یا در راهها خایل باشند میان نور حاجت تو

چون این دعا را بخوانی البتة حق تعالی اینان میگرداند رسیدن ترا
 بمطلب تو و حاجت تو را بر می آورد و هر که این دعا را بخواند خدا مستجاب
 میگرداند خواه مرد و خواه زن و اگر جن و انس همه دشمن فرزند تو یا
 باشند خداوند قادر کفایت شر ایشان می کند و زبان ایشان را می بندد
 و ایشان را منقاد فرزند تو میگرداند ام داود گفت که حضرت این دعا
 برای من نوشت و بخوانم بر کشته چو ماه چوب اخل شد آنچه حضرت
 فرموده بود بعمل آوردم و در شب شام نزد هم نماز شام و خفتن را ادا کردم
 و از روزی افطار نمودم و قدری عبادت کردم و بخواب رفتم در خواب دیدم
 جمیع ملائکه و پیغمبران و شهداء و عباد را که من بر ایشان صلوات ^{ستاد}
 بودم و حضرت رسول مرا خطاب فرمود که ایما دد داود بشارت باد
 ترا که این جماعت که می بینی همه برادران و یاران و شفیعان تو اند و از
 برای تو طلب امر می کنند و بشارت میدهند ترا بآنکه حاجت تو
 برآورده است پس بشارت باد ترا بامر زش خدا و خوشنود خدا و
 خدا ترا برای چیزی دهد و شاد باش که خوشتر از فرزند ترا حفظی کنند
 و بنو بر می گرداند ان شاء الله تعالی ام داود گفت که از خواب بیدار شدم
 و بعد از آن با نقدر زمان که سوار تندی روی از عراف بمیدیند آمدند

بنزد من آمد و گفت ایما در من در عراف در زندان بسیار تنگی و
 وسنگینی بند و زنجیر بودم و نا امید بودم از خلاص شدن چون شب ^{نصف}
 رجب شد در خواب دیدم که بلند پای زمین پست شد و ترا دیدم
 که بر روی صپیر نماز خود نشسته بودی و بر دوش تو مردی ای چند بود
 که سرهای ایشان در آسمان بود و پاهای ایشان در زمین و کشید
 تن بر خدای کرد پس یکی از ایشان که از همه خوشتر و نوروز شوی
 و جامه های بسیار پاکیزه در بر داشت و مکان کردم که حضرت رهالت
 پناه جدم است خطاب کرد بمن که بشارت باد ترا ایما در بند عجز
 صالح که حق تعالی غای ما در نزد حق تعالی مستجاب کرد چون بیدار ^{شدم}
 رسول من تصور و این پی بد زندان رسید بطلب من آمدند ^{دند}
 در میان شب مرا ببرد و آوردند پس امر کردند تا زنجیرها را برداشتند
 و ده هزار درهم که زبانه از هزار تومان بود بحسابان نرفان بمن عطا
 کرد و فرمود که مرا بر شتر و گهواری سوار کنند و بسرعت تمام بمیدیند
 بیاورند ام داود گفت که من داود را بخدمت حضرت صادق بردم
 حضرت فرمود که سبب خلاص شدن تو این بود که منصور ملعون
 حضرت امیر المؤمنین را در خواب دید که با و فرمود که مرا کن

مرا و اگر نکتی نور را در این الشریع اندازم چون نظر کرد در برای آتش در زیر پای
 خود دید پس از وحشت بیدار شد و از کرده خود پشیمان گردید و ترها را کرد
 و اما کبیت این عمل شریف ام داود گفت که حضرت صادق فرمود که در ماه
 مبارک رجب روز سیزدهم و چهارم و یازدهم را روزه بدارد و در روز
 یازدهم در وقت زوال غسل بکند و بر او این دیگر نوزد یک بزوال غسل بکند
 و چون نوال معلوم شود یا کپره نوزد جامهای خود را بپوش و بخانه خلوت
 برو و سعی کند که کسی نزد تو نیاید که ترا مشغول گرداند و یا نوحی بگوید
 رکعت نافله و الرابع عمل بنا و رکوع و سجود آنها را خوب بعمل او را و بعد از
 نماز فریضه ظهر دو رکعت نماز بکند بهر سوئه که خواهد و بعد از آن صدقه
 بگوید یا فاضی حوایج الطالین شش رکعت نافله عصر با ادا بجا
 می آوری و در بعضی اندوا ثبات وارد شده است که در هر رکعت از نافله
 بعد از حمد سمر تبه فل هو الله و بکرتبه سوره انا اعطیناک الکونین
 پس نماز عصر را با خشوع و ادا بجا او را و در واپس وارد شده است که
 بروی حصیر یا کپره بنشین پس صد مرتبه سوره حمد و صد مرتبه سوره قل هو
 الله و در مرتبه این کرسی بخوان پس هر یک از این سوره ها را یک مرتبه بخوان سوره
 انعام و سوره بنی اسرائیل و کف و لقمان و پس و الصافات و حم سجد

و مجموع

و حمس و حم دغان و انا فتحنا و اذا وقعت و تبارک الذی و النعم و
 اذا السماء انشقت تا اخر قرآن و اگر توانی این سوره ها را از روی مصحف دست
 بخوانی بعضی هم هزار مرتبه قل هو الله احد بخوان و شیخ مفید گفته است که اگر
 ندانی یا نتوانی این سوره های مخصوص را بخوانی صد مرتبه سوره حمد و مرتبه این
 الکسی و هزار مرتبه قل هو الله احد بخوان و این احوط است و در هر وقت
 دیگر وارد شده است که پیش از حمد صد مرتبه بگوید سبحان الله و الحمد لله
 ولا اله الا الله و الله اکبر و بعد از این الکسی صد مرتبه بگوید اللهم
 صل علی محمد و آل محمد و اگر این الکسی را نیز در دست نخواند بخواند صد مرتبه
 سوره حمد و هزار مرتبه قل هو الله احد بخواند پس دعا بخواند و این الکسی
 بهتر است که تا هم فيها خال دون بخواند و دعا این است بسم الله الرحمن الرحیم
 صدق الله العظيم الذی لا اله الا هو الحی القیوم ذو الجلال
 و الاکرام الرحمن الرحیم الخلیم الکرم الذی لبس کسلیه شیء و
 هو السميع البصیر العلیم الخبیر شهد الله انه لا اله الا
 هو و الملائکة و الوالی علم قائما بالفیض لا اله الا هو العزیز
 الحکیم و بلغت رسوله الکرام و انا علی لک من الشاهدین

اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الْمَجْدُ وَلَكَ الْعِزُّ وَلَكَ الْفَخْرُ وَلَكَ
 الْقَهْرُ وَلَكَ النِّعْمَةُ وَلَكَ الْعِظَةُ وَلَكَ الرَّحْمَةُ وَلَكَ الْمَهَابَةُ
 وَلَكَ السُّلْطَانُ وَلَكَ الْبَهَاءُ وَلَكَ الْإِمْدَانُ وَلَكَ النَّسِيجُ
 وَلَكَ التَّقْدِيسُ وَلَكَ التَّهْلِيلُ وَلَكَ التَّكْبِيرُ وَلَكَ مَا بَرَى
 وَلَكَ مَا لَا بَرَى وَلَكَ مَا فَوْقَ السَّمَوَاتِ الْعُلَى وَلَكَ مَا تَحْتَ
 الثَّرَى وَلَكَ الْأَرْضُونَ السُّفْلَى وَلَكَ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى
 وَلَكَ مَا تَرْضَى بِهِ مِنَ الْبَنَاءِ وَالْحَمْدِ وَالشُّكْرِ وَالنِّعْمَاءِ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى جِبْرِئِيلَ أَمِينِكَ عَلَى وَجْهِكَ وَالْقَوِيِّ عَلَى أَمْرِكَ
 وَالْمُطَاعِ فِي سَمَوَاتِكَ وَمَحَالِ كَرَامَاتِكَ الْمُخْتَلِ لِكَلِمَاتِكَ الثَّنَا
 صِرْ لَا نَبِيَّائِكَ الْمُدْعَى لِأَعْدَائِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ
 مَلَائِكَةِ رَحْمَتِكَ وَالْمَخْلُوقِ لِزَيْنِكَ وَالْمُسْتَغْفِرِ الْمُعْبَرِ بِأَهْلِ

طَاعَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ حَامِلِ عَرْشِكَ وَمُصَاحِبِ الصُّوْرِ
 الْمُنْتَظَرِ لِأَمْرِكَ وَالْوَجَلِ الْمُشْفِقِ مِنْ خِيفَتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 عِزِّ رَأَيْلِ مَلِكِ الْمَوْتِ الْمُوَكَّلِ عَلَى عِبِيدِكَ وَإِمَائِكَ الْمُطِيعِ
 فِي أَرْضِكَ وَسَمَائِكَ فَابْضِرْ أَرْوَاحَ جَمِيعِ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 حَمَلَةِ الْعَرْشِ الطَّاهِرِينَ وَعَلَى مَلَائِكَةِ الذِّكْرِ أَهْلِ الثَّابِتِينَ
 عَلَى دُعَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى السَّفَرَةِ الْكَرَامِ الْبَرَّةِ الطَّيِّبِينَ
 وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ الْكَرَامِ الْكَاشِبِينَ وَعَلَى مَلَائِكَةِ الْجَنَانِ
 وَخَزَنَةِ النَّبَرَانِ وَمَلَائِكَةِ الْمَوْتِ وَالْأَعْوَانِ بِأَذَا الْجَدَالِ وَالْأَكْرَامِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى آيَاتِنَا آدَمَ بِدَيْعِ فِطْرَتِكَ الَّذِي
 أَكْرَمَنَهُ بِسُجُودِ مَلَائِكَتِكَ وَابْحَثْهُ جَنَّتِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى أَمِينِنَا حَوَاءَ الْمُطَهَّرَةِ مِنَ الرَّجْسِ الْمُصَفَّاءِ مِنَ الدَّنَسِ

الْمُفَضَّلَةِ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ الْمُرْتَدَّةِ نَبِيٍّ مَحَالٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 هَابِيلَ وَشِيثَ وَإِدْرِيسَ وَنُوحٍ وَهُودٍ وَإِسْحَاقَ وَإِبْرَاهِيمَ
 وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَيُوسُفَ وَالْأَسْبَاطِ وَلُوطٍ
 وَشُعَيْبٍ وَأَيُّوبَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَيُوشَعَ وَمِيثَاوَاخِضِرَ
 وَدَاوُدَ الْقَرْنَيْنِ وَيُونُسَ وَالْيَاسَ وَالْبَسَعَ وَذِي الْكَلْبِ
 طَالُوتَ وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَذَكَرَ يَا شُعْبًا وَبَحْيَ وَتُوحَّ
 وَمَتَّى وَأَرْمِيَّا وَحَقُّوْهُ وَدَانِيَالَ وَعَزِيرَ وَعِيسَى وَشَمْعُونَ
 وَجَحِيصَ وَالْحَوَارِيْنَ وَالْأَنْبِيَاءَ وَخَالِدٍ وَحَنْظَلَةَ وَلَقْمَنَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَرَحَّمْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
 وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَوْصِيَاءِ

وَالسُّعَدَاءِ وَالشُّهَدَاءِ وَآئِمَّةِ الْهُدَى اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْأَبْدَالِ
 وَالْأَوْتَادِ وَالسُّبَّاحِ وَالْعُبَادِ وَالْمُخْلِصِينَ وَالزُّهَادِ وَاهْلِ
 الْجِدِّ وَالْإِجْنَهَادِ وَاخْصُصْ مُحَمَّدًا وَآهْلَ بَيْتِهِ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ
 وَأَجْزَلِ كَرَامَاتِكَ وَبَلِّغْ رُوحَهُ وَجَسَدَهُ مِنْ نَجَسَةٍ وَسَلَامًا
 وَزِيَادَةً فَضْلًا وَشَرَفًا وَكَرَمًا حَتَّى تُبَلِّغَهُ أَعْلَى دَرَجَاتِ أَهْلِ
 الشَّرَفِ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَالْأَفْاضِلِ الْمُقَرَّبِينَ اللَّهُمَّ
 وَصَلِّ عَلَى مَنْ سَمَّيْتُ وَمَنْ لَمْ أَسْمِ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَأَنْبِيَاءِكَ
 وَرُسُلِكَ وَاهْلِ طَاعَتِكَ وَأَوْصِلْ صَلَوَاتِي إِلَيْهِمْ وَإِلَى
 أَرْوَاحِهِمْ وَاجْعَلْهُمْ إِخْوَانِي فِيكَ وَأَعُوَانِي عَلَى دُعَائِكَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَغْفِرُكَ إِلَيْكَ وَبِكْرَمِكَ إِلَى كَرَمِكَ وَبِحُجُودِكَ
 إِلَى جُودِكَ وَبِرَحْمَتِكَ إِلَى رَحْمَتِكَ وَبِأَهْلِ طَاعَتِكَ إِلَيْكَ

وَاسْأَلْكَ اللَّهُمَّ بِكُلِّ مَا سَأَلَكَ بِهِ أَحَدُهُمْ مِنْ مَسْئَلَةٍ شَرِيفَةٍ
 غَيْرَ مَرْدُودَةٍ وَبِمَا دَعَاكَ بِهِ مِنْ دَعْوَةٍ مُجَابَةٍ غَيْرِ مُحْتَبَةٍ
 يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا حَلِيمُ يَا كَرِيمُ يَا عَظِيمُ يَا جَبِيلُ يَا مُنِيلُ
 يَا جَبِيلُ يَا كَفِيلُ يَا وَكِيلُ يَا مُقِيلُ يَا مُجِيرُ يَا خَبِيرُ يَا مُنِيرُ يَا مُبِيرُ
 يَا مُنِيعُ يَا مُدِيلُ يَا مُحِيلُ يَا كَبِيرُ يَا قَدِيرُ يَا بَصِيرُ يَا شَكُورُ يَا بَرُّ
 يَا طَهْرُ يَا طَاهِرُ يَا فَاطِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا سَائِرُ يَا مُحِيطُ يَا مُقْنِدُ
 يَا حَافِظُ يَا مُجَبِّرُ يَا قَرِيبُ يَا وَدُودُ يَا حَمِيدُ يَا مُجِيدُ يَا مُبْدِي
 يَا مُعِيدُ يَا شَهِيدُ يَا مُحْسِنُ يَا مُجِلُّ يَا مُنْعِمُ يَا مُفْضِلُ يَا فَاضِلُ
 يَا بَاسِطُ يَا مُنَادِي يَا مُرْسِلُ يَا مُرْسِدُ يَا مُسَدِّدُ يَا مُعْطِي يَا مُنْجِي
 يَا دَافِعُ يَا رَافِعُ يَا بَاقِي يَا وَاقِي يَا خَلَقُ يَا وَهَّابُ يَا تَوَّابُ يَا فَتَّاحُ
 يَا نَفَّاحُ يَا مُرْتَّاحُ يَا مَنْ يَبْدَأُ كُلَّ مَفْتَاخٍ يَا نَفَّاحُ يَا رُفُّ يَا عَظُمُ

بِكَلِمَةٍ

يَا كَافِي يَا شَافِي يَا مُعَافِي يَا مُكَافِي يَا وَفِي يَا مُهَيِّمُ يَا عَزِيزُ يَا جَبَّارُ
 يَا مُتَكَبِّرُ يَا سَلَامُ يَا مُؤْمِنُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ يَا نُورُ يَا مُدَبِّرُ يَا فَزُّ يَا
 وَثَرُ يَا قُدُّوسُ يَا نَاصِرُ يَا مُوَسِّسُ يَا بَاعِثُ يَا وَارِثُ يَا عَالِمُ يَا حَاكِمُ
 يَا بَادِي يَا مُتَعَالِي يَا مُصَوِّرُ يَا مُسَلِّمُ يَا مُتَجَبِّبُ يَا نَازِعُ يَا دَائِمُ
 يَا عَلِيمُ يَا حَكِيمُ يَا جَوَادُ يَا بَارِيُ يَا سَائِرُ يَا عَدْلُ يَا فَاضِلُ
 يَا دَيَّانُ يَا مَنَّانُ يَا حَنَّانُ يَا سَمِيعُ يَا بَدِيعُ يَا خَفِيرُ يَا مُعِينُ يَا نَازِعُ
 يَا غَافِرُ يَا قَدِيمُ يَا مُسَهِّلُ يَا مُبَسِّرُ يَا مُبِينُ يَا مُجِييُ يَا نَافِعُ يَا رَاقِي
 يَا مُفْعِلُ يَا مُسَبِّبُ يَا مُغْنِي يَا مُغْنِي يَا مُغْنِي يَا خَالِقُ يَا رَاصِدُ
 يَا وَاحِدُ يَا حَاضِرُ يَا جَابِرُ يَا حَافِظُ يَا شَدِيدُ يَا غِيَاثُ يَا عَازِدُ
 يَا فَاضِلُ يَا مُنِيبُ يَا مُبِينُ يَا طَاهِرُ يَا مُحِيطُ يَا مُفْضِلُ يَا
 مُسْتَجِيبُ يَا عَادِلُ يَا بَصِيرُ يَا مُوَسِّلُ يَا مُسَدِّدُ يَا وَابِ يَا وَاقِي

بِارِشِدُ بِاَمَلِكُ بِارَبِّ بِاَمِدَلُ بِاَمِعِزُ بِاَمَاجِدُ بِارَاقُ بِا
 وَلِيُ بِاَفَاضِلُ بِاَسْبُحَانُ بِاَمَنْ عَلَى فَاسْتَعْلُ فَكَانَ بِالْمَنْظَرِ
 الْأَعْلَى بِاَمَنْ قَرَبُ فَلَنِي وَبَعْدَ فَنَائِي وَعِلْمُ السِّرِّ وَخَفِ
 بِاَمَنْ إِلَهِي التَّدْبِيرُ وَلَهُ الْمَقَادِيرُ بِاَمْرِ الْعَسِيرِ عَلَيْهِ سَهْلُ
 سِيرُ وَبِاَمَنْ هُوَ عَلَى مَا يَشَاءُ قَدِيرُ بِاَمْرِ السَّلَاحِ بِاَفَالِقِ
 الْأَصْبَاحِ بِاَبَاعِثِ الْأَرْوَاحِ بِإِذْ الْجُودِ وَالسَّمَاحِ بِإِزَادَ مَا نَدُ
 فَاتُ بِاَنَاشِرِ الْأَمْوَاتِ بِاجَامِعِ الشَّاتِ بِارَاقُ مِنْ كِبَاءُ
 بِغَيْرِ حِسَابٍ وَبِاَفَاعِلِ مَا يَشَاءُ كَيْفَ يَشَاءُ بِإِذْ الْجَدَالِ وَ
 الْإِكْرَامِ بِإِحْيَى بِاقْبُومُ بِإِحْيَى حِينَ لَا حَيَّ بِإِحْيَى بِإِحْيَى
 الْمَوْتِ بِإِحْيَى لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 بِإِلَهِي وَسَيِّدِي صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا

وَالْمُحَمَّدِ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَ
 تَرَحَّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَبِيدٌ مَحْبُودٌ وَارْحَمْ
 ذُلِّي وَفَاقَتِي وَفَقْرَتِي وَافِرَادِي وَوَحْدَتِي وَخُصُوعِي
 بَيْنَ يَدَيْكَ وَاعْتِمَادِي عَلَيْكَ وَتَضَرُّعِي إِلَيْكَ أَدْعُوكَ دُعَاءَ
 الْخَاضِعِ الذَّلِيلِ الْخَاشِعِ الْخَائِفِ الْمُسْتَفِيزِ الْبَائِسِ الْمُهِنِ
 الْحَقِيرِ الْجَائِعِ الْفَقِيرِ الْعَائِدِ الْمُسْتَجِيرِ الْمَفْرِيقِ بِذَنبِهِ الْمُسْتَغْفِرِ
 مِنْهُ الْمُسْتَكَينِ لِرَبِّهِ دُعَاءَ مَنْ أَسْلَمَ تَقْنَهُ وَرَفَضَتْهُ
 أَحَبَّ تَنَهُ وَعَظَمَتْ فَجَبَعَنَهُ دُعَاءَ حَرْبٍ حَزِينٍ ضَعِيفٍ
 مَهِينٍ بَائِسٍ مُسْكِينٍ بِكَ مُسْتَجِيرٍ اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ بِأَنَّكَ
 مَلِكٌ وَأَنَّكَ مَا تَشَاءُ مِنْ أَمْرٍ بِكُنْ وَأَنَّكَ عَلَى مَا تَشَاءُ
 قَدِيرٌ وَأَسْأَلُكَ بِحُرْمَةِ هَذَا الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْبَيْتِ الْحَرَامِ

وَالْبَلَدِ الْحَرَامِ وَالرُّكْنِ وَالْمَقَامِ وَالْمَشَاعِرِ الْعِظَامِ وَبِحَوْلِ نَبِيِّكَ
 مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَالِهِ السَّلَامُ يَا مَنْ وَهَبَ لِأَدَمَ شَيْئًا وَلِإِبْرَاهِيمَ
 إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَا مَنْ رَدَّ يُوسُفَ عَلَى يَعْقُوبَ وَيَا مَنْ
 كَشَفَ بَعْدَ الْبَلَاءِ ضُرَّ ابْنِ بَارَاءَ مُوسَى عَلَى أُمِّهِ وَبَارَأَ
 الْخَضِرَ فِيهِ عَلَيْهِ وَيَا مَنْ وَهَبَ لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ وَلِزَكَرِيَّا
 يَحْيَى وَلِمَرْيَمَ عِيسَى يَا حَاقِظَ بَيْتِ شُعَيْبٍ وَيَا كَافِلَ وَلَدِ
 أُمِّ مُوسَى أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي
 ذُنُوبِي كُلَّهَا وَتُخَيِّرَنِي مِنْ عَذَابِكَ وَتُوجِبَ لِي رِضْوَانَكَ وَأَمَّا
 وَإِحْسَانُكَ وَغُفْرَانُكَ وَجَنَانُكَ وَأَسْأَلُكَ أَنْ تَفْعَلَ عَنِّي
 كُلَّ حَلَقَةٍ ضَبُّونَ بَيْنِي وَبَيْنَ مَنْ يُؤْذِينِي وَتَقْنَحَ لِي كُلَّ بَابٍ
 وَتُثَلِّثَ لِي كُلَّ صَعْبٍ شَهْلٍ لِي كُلَّ عَسِيرٍ وَتُخْرِسَ عَنِّي كُلَّ

ناظر

نَاطِقٍ بِشَرٍّ وَتَكْفُ عَنِّي كُلَّ بَاغٍ وَتَكْبِتَ كُلَّ عَدُوٍّ لِي وَحَاسِدٍ
 وَتَمْنَعَ مِنِّي كُلَّ ظَالِمٍ وَتَكْفِيَنِي كُلَّ عَائِقٍ بِحَوْلِ بَنِي وَبَيْنَ
 وَلَدِي وَبِحَوْلِ أَنْ يُفَرِّقَ بَيْنِي وَبَيْنَ طَاعِنِكَ وَبُشْطِطِي
 عَنْ عِبَادَتِكَ يَا مَنْ الْجَمْعَ الْحَجَّ الْمُتَمَرِّدِينَ وَفَهْرَ عُنَاكَ
 الشَّيَاطِينِ وَأَذَلَ رِقَابَ الْمُتَجَبِّرِينَ وَرَدَّ كِبِدَ الْمُتَسَلِّطِينَ
 عَنْ الْمُسْتَضْعَفِينَ أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ عَلَى مَا تَشَاءُ وَنُشْهِدُكَ
 بِمَا تَشَاءُ كَيْفَ تَشَاءُ أَنْ تَجْعَلَ قَضَاءَ حَاجَتِي فِيهَا تَشَاءُ
 لِي سَجْدَ بَرٍّ وَيَهْلُوِي وَيُخَوِّدَ بِرُخَاكِ بِكَذَا رُبُّكَ اللَّهُمَّ
 لَكَ سَجْدَتِي وَبِكَ أَمْنُ فَارْحَمْ ذُلِّي وَفَاقَتِي وَاجْنُبْهَا
 وَتَضَرَّحْ وَمَسْكِنَتِي وَفَقْرِي إِلَيْكَ يَا رَبِّ بِي خَضِرٍ وَمِنْهُ
 كَدِّ سَعْيٍ كَيْفَ أَبْزِدُ بِدَعَايِ بِيرونِ الْهَدَاكِ بِقُدْرَتِكَ بِكَرَمَتِكَ
 كَيْفَ أَنْ عَلَامَتِ اجَابَتِ دَعَايِ وَتَمَرُّ رَوَابِطِ بِكَرَامَتِكَ

شده است که در سجده این دعا بخوان اللهم لك سجدت وبك
امنك فاحم ذنبي وخشوعي بين يديك وفقري وفاقر
اليك وارحم انفرادي وخشوعي واجتهداي بين يديك
وتوكل عليك اللهم بك استفتح وبك استنج وعجده عبدك
وسئلك واليه اتوجه اليك اللهم سهل لي كل عزيمة و
ذل لي كل صعوبة واعطني من الخير اكثر مما ارجو
وعافني من الشر واصرف عني السوء و بوابت برك
صدمه شبره سجده بگوید یا فاضل حاج الطالبین اقص
حاجتی بلطفک یا خفی الالطاف و در روایت معتبر
وارد شده است که مادام که او در حضرت عمر کرد که ای سید و
انای من ای این دعا را در غیر ماه رجب می توان خواند فرمود
بلی در روز عرفه می توان خواند و اگر موافق افتد که روز جمعه باشد
صاحبش فایز غنی شود مگر آنکه خدا او را می ارزد و در هر ماه که
باشد اگر ایام البیض نماها را روزه بدارد و در روز یانف هم این

دعارا

دعارا بخواند بخوبی ذکر کردم حاجتش برآورده می شود و در روز
دیگر وارد است که حضرت فرمود در روز عرفه و هر روز که این دعا را
بخواند حاجت او برآورده می شود مؤلف گوید که از این احادیث
ظاهر می شود که در هر ماه که ایام البیض آنرا روزه بدارد و در روز
یانف هم این عمل را بجا آورد بمطلوب نیاز می گردد و در روایتی که اگر
در روز عرفه و جمعه و سایر ایام متبرکه که نیاز این عمل را بدون روزه بجا
آورد خوب باشد و اگر در غیر این شهر هر که ذی القعدة و ذی الحجة
و محرم و ماه رجب است این دعا را بخواند بجای بجزه هذا الشهر الحرام
بگوید بجزه الشهر الحرام و هذا را بیدار از بهر آن باشد فضل پنجم
در بیان فضایل و اعمال نصف اخر ماه رجب است شیخ طوسی و دیگران
گفته اند که در روز هجدهم این ماه ابراهیم پسر رسول خدا از دنیا رفت
پس عزت و اندوه و لعن بر آنها که در این مصیبت شهادت کرده اند
مناسب است خصوصاً غایت ملعونه و این عینا شکی از حدیث
شیعه است گفته است که حضرت فاطمه صلوات الله علیها در بیست
ماه رجب بغال رفتن ارجال نموده اگر چه خلاف مشهور است اما
لعن بر فاندان و ظالمان ان جکر کوشه حضرت رسالت که عمده

فضل نصف اخر
الرجب

انها عمر این خطا بکست ثواب دارد و زیارت آنحضرت احتیاطا مناسب است
 بخوبی که مذکور خواهد شد انشا الله تعالی و شیخ مفید گفته است که در بیست
 و دو روز این ماه معوی به علیه السلام بجهنم واصل شده است و مستحب است که این
 روز را روزه دارند بشکر این نعمت و در روز بیست و یکم این ماه خارج از این
 زهرالود بران مبارک حضرت امام حسن مجتبی ندند زیارت آنحضرت و
 لکن بر ظالمان و فانیان آنحضرت مناسب است و در روز بیست چهارم
 این ماه فتح خیبر بر دست معجز نمای علی ابن ابیطالب جاری شد و در روز
 بردن آنحضرت کشته شد و گفته اند روزه این روز بشکر این نعمت و زیارت
 آنحضرت مناسب است و شیخ گفته است که شهادت حضرت امام موسی کاظم
 در روز بیست و پنجم ماه حجب واقع شده است اما احادیث بسیار در فضیلت
 این روز و ثواب روزه اش وارد شده است و روایتی نقل کرده اند از ابن
 بابویه و غیر او که حضرت رسول در روز بیست و پنجم ماه حجب مبعوث بر سائر
 شد و این مخالف مشهور و احادیث بسیار است که بعد از این مذکور خواهد
 شد اما در فضیلت روزه اش شکی نیست چنانچه آنحضرت امیر المؤمنین
 منقول است که روزه اش کفاره دو بیست سال کناه است و تسبیح بسیار معتبر
 از حضرت امام رضا هر چه روز بیست و پنجم ماه حجب روزه
 بداد حق تعالی روزه او کفاره هفتاد سال کناه گرداند و اینها از آنحضرت

منقول

منقول است که هر که روز بیست و ششم ماه حجب روزه بداد حق تعالی روزه او کفاره
 هشتاد سال کناه گرداند و روز بیست و هفتم این ماه از جمله اعیان عظیم است
 و روزی است که حضرت رسول در آن روز بر سائر بر امت مبعوث گردید
 و جبرئیل بر پیغمبری بر آنحضرت نازل شد و شبش نیز شب بسیار مبارک است
 و تسبیحهای معتبر از حضرت امام محمد تقی منقول است که در ماه حجب شبی است
 که بهتر است از برای مردم از آنچه افتاب بران می تابد و انشب بیست و هفتم ماه
 حجب است و در صبح انشب حضرت رسول بر سائر مبعوث شد و کسیکه
 عبادت کند این شب مثل اجر شصت سال عبادت خدا با و عطا میفرماید
 بر سپیدند که عمل انشب چیست فرمود که چون نماز خفتن کنی بخواب و
 هر وقت از شب که بیدار شوی خواه پیش از نصف شب و خواه بعد از آن
 بر خیز و دو روزه رکعت نماز کن و بعد از هر دو رکعت سلام بگو و در
 هر رکعت بعد از حمد یک سوره از سوره های کوچک بعد از این بخوان
 و چون از همه فارغ شوی چنانکه شصت سوره حمد و معوذتین و توحید
 و حمد و قدر و ایه الکرسی هر یک هفت مرتبه بخوان پس این دعا را بخوان
 اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَخْلُقْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ
 وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلٰلِ وَكَبِّرَ تَكْبِيرًا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ
 بِمَعَاذِكَ عَلٰى اَرْكَانِ عَرْشِكَ وَمُنْتَهٰى رُحْمَةِ مِنْ كِتَابِكَ

عمر بن الخطاب

توحید سوره قدر و توحید
 و قدر و توحید و توحید
 و قدر و توحید و توحید
 و قدر و توحید و توحید
 و قدر و توحید و توحید

وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ وَذِكْرِكَ الْأَعْلَى الْأَعْلَى وَ
بِكَلِمَاتِكَ الثَّمَانِيَةِ كُلِّهَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ
تَفْعَلَ بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ بِسُوءِ حَاجَتِ كَخَوَافِي بِطَلَبِ كَهَرَجِي
بَطْلِي مُسْتَحَابٍ مِ شُودِ مَكْرَانِ كِه مَرَامِي بِطَلَبِي بِأَفْطَحِ رَحْمِي بِأَهْلَاكِ
از موصاف طلب کنی و روزش را روزه بدار که از برای تو حساب می شود
بروزه یکسال و بسند معتبر دیگر از حضرت موسی ابن جعفر منقول
در شب بیست هفتم حجب هر وقت شب که باشد و زده رکعت نماز
بجا آورد در هر رکعت بعد از چهارده مرتبه قل اعوذ برب الفلق
و قل اعوذ برب الناس و قل هو الله احد بخوان و چون از دو نوبت کعبه
فارغ شوی در همان مکان چهار مرتبه بگو لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
پس هر حاجت که خواهی بطلب مؤلف گوید که هر یک از این دو را
که عمل کند خوب است و اگر هر دو را بکند بهتر است و اگر نماز شب نصف
رجب را که بسند صحیح مذکور شد در این شب بخواند و خوب است و در
روایت وارد شده است که در این شب نیز بخواند و شیخ طوسی
گفته است که غسل در این شب مستحب است و زیارت حضرت رسول
و حضرت امیر المؤمنین در این شب مناسب است و این دعا نیز وارد

وَمَا يَسْتَحِبُّ
وَمَا يَنْبَغِي

شده است

شده است که در این شب بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْخَلِّ الْأَعْظَمِ
فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ مِنَ الشَّهْرِ الْمُعَظَمِ وَالْمُرْسَلِ الْمَكْرَمِ أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لَنَا مَا أَنْتَ بِهِ مِنَّا أَعْلَمُ يَا
مَنْ يَعْلَمُ وَلَا يُعْلَمُ اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي لَيْلَتِنَا هَذِهِ الَّتِي يُشْرِفُ
الرِّسَالَةَ فَضْلُهَا وَيَكْرُمِيكَ أَجَلُهَا وَبِالْخَلِّ الشَّرِيفِ أَجَلُهَا
اللَّهُمَّ فَإِنَّا نَسْأَلُكَ بِالْمَبْعَثِ الشَّرِيفِ وَالسَّيِّدِ اللَّطِيفِ وَالْ
عَنْصَرِ الْعَفِيفِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ أَعْمَالَنَا
فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي سَائِرِ اللَّيَالِي مَقْبُولَةً وَذُنُوبَنَا مَغْفُورَةً
وَحَسَنَاتِنَا مَشْكُورَةً وَسَيِّئَاتِنَا مَسْتُورَةً وَقُلُوبُنَا بِحَسَنِ الْقَوْلِ
مُسَرَّةً وَآرَاقِنَا مِنْ لَدُنْكَ بِالْبِسْمِ مَدْرُودَةً اللَّهُمَّ إِنَّكَ
تَرَى وَلَا تُرَى وَأَنْتَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَأَنْتَ إِلَهُكَ الرَّجْعِي
وَالْمُنْتَهَى وَأَنْتَ لَكَ الْمَنَاتُ وَالْمَحَبَاتُ وَأَنْتَ لَكَ الْآخِرَةُ وَالْأُولَى
اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْرَى وَأَنْ نَأْنِي مَا عَنَدَهُ تَعَالَى

اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَنَسْتَعِينُكَ بِكَ مِنَ النَّارِ فَاعِزُّنا
مِنْهَا بِقُدْرَتِكَ وَنَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ الْعَبِيدِ قَارِزُنَا بِعِزَّتِكَ
وَأَجْعَلْ أَوْسَعَ أَرْزَاقِنَا عِنْدَ كِبَرِ سِنِنَا وَأَحْسِنْ أَعْمَالِنَا عِنْدَا
قُرَابِ أَجَالِنَا وَأَطِلْ فِي طَاعَتِكَ وَمَا يُقَرِّبُ إِلَيْكَ وَيُخْطِئُ
عِنْدَكَ وَبُزْلُفُ لَدَيْكَ أَعْمَارِنَا وَأَحْسِنْ فِي جَمِيعِ أَحْوَالِنَا
وَأُمُورِنَا مَعْرِفَتِنَا وَلَا تَكِلْنَا إِلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ تَهْمُنَ عَلَيْنَا
وَتَقْضِلْ عَلَيْنَا بِجَمِيعِ حَوَائِجِنَا لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَابْدَأْ يَا أَبَا
ئِينَا وَأُمَّهَاتِنَا وَأَبْنَاءِنَا وَجَمِيعِ إِخْوَانِنَا الْمُؤْمِنِينَ فِي جَمِيعِ مَا
سَأَلْنَاكَ لِأَنْفُسِنَا بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ بِأَسْمِكَ الْعَظِيمِ وَمُلْكِكَ الْقَدِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَنْ تَغْفِرَ لَنَا الذَّنْبَ الْعَظِيمَ إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الْعَظِيمَ إِلَّا
الْعَظِيمُ اللَّهُمَّ وَهَذَا حَبِيبُ الْمُكْرَمِ الَّذِي أَكْرَمْتَنَاهُ أَوَّلَ
أَشْهُرِ الْحَرَمِ أَكْرَمْتَنَاهُ مِنْ بَيْنِ الْأُمَمِ فَلَكَ الْحَمْدُ يَا ذَا الْجَلَالِ

وَالْكَرَمِ فَاسْأَلُكَ بِهِ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ الْأَجَلِ
الْأَكْرَمِ الَّذِي خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ فِي ظِلِّكَ فَلَا يَخْرُجُ مِنْكَ إِلَى
غَيْرِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَأَنْ
تَجْعَلَنَا مِنَ الْعَامِلِينَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَاللَّامِلِينَ فِيهِ لِشَفَاعَتِكَ
اللَّهُمَّ اهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ وَاجْعَلْ مَقِيلَنَا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقِيلٍ
فِي ظِلِّ ظِلِّكَ وَمُلْكِ جَزِيلٍ فَإِنَّكَ حَسْبُنَا وَنِعْمَ الْوَكِيلُ اللَّهُمَّ
أَقْلِبْنَا مُفْلِحِينَ مُنْجِبِينَ غَيْرَ مَغْضُوبٍ عَلَيْنَا وَلَا ضَالِّينَ بِرَحْمَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَ
وَبَوَاجِبِ رَحْمَتِكَ السَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ آثَمٍ وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ
وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَالنَّجَاةَ مِنَ النَّارِ اللَّهُمَّ دَعَاكَ الدَّاعُونَ وَ
دَعْوَتَكَ وَسَأَلَكَ السَّائِلُونَ وَسَأَلْتُكَ وَطَلَبَ الْبَلَاءِ الطَّالِبُونَ
وَطَلَبْتُ الْبَلَاءَ اللَّهُمَّ أَنْتَ الثِّقَةُ وَالرَّجَاءُ وَالْبَلَاءُ
مُنْتَهَى الرَّغْبَةِ وَالْدُّعَاءِ اللَّهُمَّ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَجَعَلْ

الْيَقِينِ فِي قَلْبِي وَالتَّوَرُّفِ فِي بَصَرِي وَالتَّوَجُّعَ فِي صَدْرِي وَذِكْرَكَ
 فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ عَلَى السَّانِي وَرَيْقًا وَاسِعًا غَيْرَ مَمْنُونٍ وَلَا مَحْظُورٍ
 فَأَرْزُقْنِي وَبَارِكْ لِي فِيهِمَا رِزْقَتِي وَاجْعَلْ غِنَايَ فِي نَفْسِي وَ
 رَغْبَتِي فِيهِمَا عِنْدَكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بِسْمِ اللَّهِ
 وَبِكُو الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لَبِينَهُ وَ
 وَفَّقَنَا لِطَاعَتِهِ بِسْمِ اللَّهِ شُكْرًا شُكْرًا صَدَقَ شَرُّهُ بِسْمِ اللَّهِ
 بِرَدِّهِ وَبِكُو اللَّهُمَّ إِنِّي قَصَدْتُكَ بِحَاجَتِي وَاعْتَقَدْتُ عَلَيْكَ
 بِمَسْئَلَتِي وَتَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِإِمْنَتِي وَسَادَفِي اللَّهُمَّ انْفَعْنَا
 بِحَبِيْبِهِمْ وَأَوْفِرْ لَنَا مَوْرِدَهُمْ وَأَرْزُقْنَا مَرَاتِقَهُمْ وَأَدْخِلْنَا
 الْجَنَّةَ فِي زُمْرَتِهِمْ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَبِسْمِ اللَّهِ
 بِسْمِ اللَّهِ هَفْتُمُ غَسْلُ سَنَةِ اسْتِ وَرُفْعُ اشْفِئْتِ بِسْمِ اللَّهِ وَاسْتِ
 مَعْنَى أَنْضَرْتِ صَادِقٌ ۴ مَنْفُولُ اسْتِ رُفْعُ اشْفِئْتِ بِسْمِ اللَّهِ وَاسْتِ
 سَالِ وَبِسْمِ اللَّهِ وَبِكُو شَفِئْتِ سَالِ وَأَيْضًا مَنْفُولُ اسْتِ حَسَنٌ ۵ رُفْعُ
 از حضرت صادق ۴ سؤال کرد که آیا غیر عیدهای مشهور عید دیگری هست

مجلس ششم
 در فضیلت عید

حضرت زین العابدین

حضرت زین العابدین و فاضل زهد روزی است که حضرت رسول علیه السلام بر مالک بن نویره
 کردند است و آن بیست و هفتم حجت است باید که روزه بداری و صلوات بر محمد
 و آل محمد بسیار بفرستی و بنابر حضرت رسول علیه السلام و حضرت امیر المؤمنین علیه السلام
 در این روز منقول است و نماز این روز بطریق مختلفه وارد شده است و اگر
 گفتند پیش از زوال باید کرد و از اکثر احادیث ظاهر می شود که در هر وقت
 روز که بکند خوب است و نسبت معتبر از زبان ابن الصلت منقول است که چون
 حضرت امام محمد تقی ۴ بیغداد تشریف آوردند در روز نصف حجت
 روز بیست و هفتم روزه داشتند و جمیع ملازمان و اصحاب خود را امر فرمودند
 که در این دو روز روزه بدارند و در هر رکعت دو روزه رکعت نماز بکند از
 یعنی هر دو رکعت یک سلام و هر رکعت را بحد و هر سه رکعت که خواهد بکند
 و چون آن همه فارغ شوند سه رکعت حمد و ثناء الله احد و ثلث اعوذ برب العالمین
 و ثلث اعوذ برب الناس هر یک را چهار مرتبه بخوانند پس چهار مرتبه بگویند
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا حَوْلَ وَلَا
 قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ پس چهار مرتبه بگویند اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي لَا
 أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا پس چهار مرتبه بگویند لَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا و پسند
 معتبر دیگر از حضرت صاحب الامر ۴ منقول است که در این روز دو روزه رکعت
 نماز بخوانی و هر رکعت بعد از حمد هر سه رکعت که پیشتر شود بخوانی
 و بعد از هر دو رکعت سلام میگوئی و این دعا را میخوانی الْحَمْدُ لِلَّهِ

الَّذِي لَمْ يَخْذَ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وِثْرٌ
 مِنَ الذِّلِّ وَكَبِيرًا يُعَذِّبُ فِي مَلَكُوتِهِ بِأَصْحَابِي فِي سِتْرِي بِأَ
 وَلِيٍّ فِي غَيْبِي بِأَعْيَانِي فِي غَيْبِي بِأَنْجَائِي فِي حَاجَتِي بِأَحَافِيظِي
 فِي غَيْبِي بِأَكَالِيي فِي وَحْدِي بِأَنْشِي فِي وَحْشِي أَنْتَ لَسْتَ تُرَى
 عَوْنِي فَكَالْحَمْدُ وَأَنْتَ الْمُقْبِلُ عَثْرَتِي فَكَالْحَمْدُ وَأَنْتَ الْمُنْعِشُ
 صَرْعَتِي فَكَالْحَمْدُ صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْتَعِزُّ بِعَوْنِي وَ
 أَمِنْ رَوْعَتِي وَأَقْلَنِي عَثْرَتِي وَأَصْفَحْ عَنْ جُرْمِي وَتَجَاوَزْ عَنْ
 سَيِّئَاتِي فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَّ الصِّدِّيقِ الَّذِي كَانَ أَبُو عَدُو
 وَجْهًا أَرْمَازُودُ غَاثَاغُ شَوِي سُوْرُهُ حَمْدُ فُلِّهُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَفُلُّ
 أَعُوذُ بِرَبِّ الْقُلُوبِ وَفُلُّ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ وَفُلُّ بِأَهْلِهَا الْكَافِرُونَ وَ
 أَنَا أَنْزَلْنَاهُ وَابْنُ الْكَرْسِيِّ هَرَبُكَ وَهَفْتُ مَرْثِي مَخْرَجِي بِسْ هَفْتُ مَرْثِي
 مَيَكُونِي لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
 وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ بِسْ هَفْتُ مَرْثِي مَيَكُونِي اللَّهُ اللَّهُ
 رَجَبٌ وَلَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا بِسْ أَخِي خَوَامِي زَخْدًا بَطْلَبُ مَعْبُودٍ
 أَرَضِيَتْهُ مَوْسَى بْنُ جَعْفَرٍ مَنْقُولٌ سَنَكُ سَنَكُ سَنَكُ سَنَكُ سَنَكُ سَنَكُ
 كَهَيْبَتِهِ هَفْتُمْ حَبِيبٌ سَنَكُ سَنَكُ سَنَكُ سَنَكُ سَنَكُ سَنَكُ سَنَكُ
 وَضَعْتُ

مَنْعَتِي
 بِأَعْيَانِي

وَضَعْتُ نَفْسَهُ الْعَفْوُ وَالْجَاوِزُ بِأَمِنْ عَفِي وَتَجَاوَزَ عَفِي عَفِي وَ
 تَجَاوَزَ بِأَكْرَبِي اللَّهُمَّ وَقَدْ أَلَدَى الطَّلَبُ وَأَعْيَتِ الْحَبْلَةُ وَآ
 الْمَذْهَبُ وَدَسَّيْ الْأَمَالُ وَأَنْقَطَعَ الرَّجَاءُ إِلَّا مِنْكَ وَحَدِّكَ
 لَا شَرِيكَ لَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَجِدُ سُبُلَ الْمَطَالِبِ إِلَيْكَ مُسْتَعِزُّ
 مَنَاهِلِ الرَّجَاءِ لَدَيْكَ مُتَرَعَّةً وَأَبْوَابِ الدُّعَاءِ لِي دَعَاكَ مُقْتَحَنَةً
 وَالْأَسْنَعَانَةَ لِمَنْ أَسْنَعَانُ بِكَ مُبَاحَةً وَأَعْلَمُ أَنَّكَ لَدَائِعُكَ بِهَوٍ
 ضَيْعُ اجَابَتِي وَالصَّارِخِ إِلَيْكَ بِمَرْصَدِ اغَاثَةٍ وَأَنْ فِي الْهَفْفِ إِلَى
 جُودِكَ وَالضَّمَانِ بَعْدَ نِكَ عَوْضًا مِنْ مَنَعِ الْبَاخِلِينَ وَمَنْدُورٍ
 عَمَّا فِي يَدِي الْمُسْتَأَثَرِينَ وَأَنَّكَ لَا تَحْتَجِبُ عَنْ خَلْقِكَ إِلَّا أَنْ
 تَحْبِبَهُمُ الْإِمَالُ دُونَكَ وَقَدْ عَلِمْتُ أَنَّ أَفْضَلَ زَادِ الرَّاحِلِ
 إِلَيْكَ عَزَمُ ارَادَةٍ وَقَدْ نَاجَاكَ بِعَزَمِ ارَادَةِ قَلْبِي فَاسْتَلْتُ
 بِكُلِّ دَعْوَةٍ دَعَاكَ بِهَارَاجِ بَلَعْنَهُ أَمَلُهُ أَوْصَارِخِ إِلَيْكَ
 أَغْنَتْ صَرْخَتَهُ أَوْ مَلْهُوفٍ مَكْرُوبٍ فَرَجَّتْ عَنْ قَلْبِهِ
 أَوْ مُذْنِبٍ خَاطِي غَفَرَتْ لَهُ أَوْ مُعَاوَا أَمْتٌ نَعْمَتِكَ عَلَيْهِ

أَوْفَقِيرْ أَهْدِبْ غِنَاكَ إِلَيْهِ وَلِلَّهِ الدَّعْوَةُ عَلَيْكَ حَقٌّ
وَعِنْدَكَ مَنَزِلَةٌ الْأَصْلَبُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْهَقُّ قَضَيْتَ حَوَائِجِي
حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَهَذَا جَبُّ الْمُحِبِّ الْمُكْرَمِ الَّذِي
أَكْرَمْتَنَاهُ أَوَّلَ أَشْهُرِ الْحَرَمِ وَأَكْرَمْتَنَاهُ مِنْ بَيْنِ الْأُمَمِ
بِأَذْنِ الْجُودِ وَالْكَرَمِ فَاسْتَلَّكَ بِهِ وَبِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الْأَعْظَمِ
الْأَجَلِ الْأَكْرَمِ الَّذِي خَلَقْتَهُ فَاسْتَقَرَّ فِي ظِلِّكَ فَلَا تَخْرِجْ
مِنْكَ إِلَيَّ غَيْرَكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ
وَتَجْعَلَنَا مِنَ الْعَامِلِينَ فِيهِ بِطَاعَتِكَ وَالْإِمْلِينَ فِيهِ
لِشَفَاعَتِكَ اللَّهُمَّ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ السَّبِيلِ وَاجْعَلْ
مَقِيلَنَا عِنْدَكَ خَيْرَ مَقِيلٍ فِي ظِلِّ ظَلِيلٍ فَإِنَّكَ حَسْبُنَا وَ
نِعْمَ الْوَكِيلُ وَالسَّلَامُ عَلَى عِبَادِهِ الْمُصْطَفِينَ وَصَلَوَاتُهُ
عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ اللَّهُمَّ وَبَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ
وَبَكَرْتَهُ جَلَلَتُهُ وَبِالْمَنْزِلِ الْعَظِيمِ مِنْكَ أَنْزَلْتَهُ وَصَلَّ
عَلَى مَنْ فِيهِ إِلَى عِبَادِكَ أَرْسَلْتَهُ وَبِالْمَحَلِّ الْكَرِيمِ أَحْلَلْتَهُ

اللَّهُمَّ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْكَ صَلَواتَ دَائِمَةٍ تَكُونُ لَكَ شُكْرًا وَلَنَا ذُخْرًا وَاجْعَلْ
لَنَا مِنْ أَمْرِنَا بَسْرًا وَآخِرَتِنَا بَلَاءًا لِسَعَادَةٍ إِلَى مُنْتَهَى أَجَالِنَا وَقَدْ
قَبِلْتَ الْبَسِيرَ مِنْ أَعْمَالِنَا وَبَلَّغْنَا بِرَحْمَتِكَ أَفْضَلَ أَمَالِنَا إِنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ
وَتَسْبِيحُ مَقْبَرَةِ رَحْمَتِ أَمَامِ رِضَا مِنْ قَوْلِكَ كُلَّ يَوْمٍ رُزْزَتْ وَشُمُّ مَاهِ جَبُّ رَازِ
وَأَرْدَ كَفَارَهُ نَوَاسِلَ كَنَاهُ أَوْ كَرْدُو هَرَكَةُ رُزْزَتْ وَنَهْمُ رَازِ وَبَدَارُ كَفَارَهُ صَد
سَلْ كَنَاهُ أَوْ كَرْدُو هَرَكَةُ رُزْزَتْ أَمَّا يَنْهَارُ رُزْزَتْ بَدَارُ حَقِّ تَعَالَى كَانُ كَلِشْتَه
وَأَيْنَدَه أَوْرَاقِ مَرْدُودِ رُزْزَتْ أَمَّا يَنْهَارُ سَلَامُ نَسْتَه بِخِيَكِهِ دَرِاَوَل
نَذُورُ شَدَّ وَكَرَّاحِمَالِ بَقْصَانِ مَاهِ بَشَدُ دُرُوزْزَتْ نَهْمُ نَسْتَه أَجَالِ بَكَنْدَنَابِ بَقْصَانِ
دَرِپَانِ فَضَائِلِ أَعْمَالِ مَاهِ مَبَارَكِ شَعْبَانِ وَأَيَّامِ وَلِيَّاتِ أَنْسَتِ دُرُوزْزَتْ نَسْتَه
فَضْلَتِ فَضْلِ أَوَّلِ دَرِپَانِ فَضْلَتِ أَيَّامِ نَسْتَه وَثَوَابِ رُزْزَتْ بَدَارُ
فَضْلِ مَاهِ شَعْبَانِ زِيَادَةُ أَرَاهُ جَبُّ نَسْتَه وَنَسْتَه بَقْصَانِ نَسْتَه أَجَالِ
مَنْقُولِ نَسْتَه رَحْمَتِ صَادِقِ نَسْتَه چُونِ رَحْمَتِ رُزْزَتْ شَعْبَانِ نَسْتَه بَدَارُ
أَمْرِ مَعْرِفَتِ نَسْتَه نَسْتَه نَسْتَه نَسْتَه نَسْتَه نَسْتَه نَسْتَه نَسْتَه نَسْتَه نَسْتَه
رُزْزَتْ نَسْتَه نَسْتَه نَسْتَه نَسْتَه نَسْتَه نَسْتَه نَسْتَه نَسْتَه نَسْتَه نَسْتَه
نَسْتَه نَسْتَه نَسْتَه نَسْتَه نَسْتَه نَسْتَه نَسْتَه نَسْتَه نَسْتَه نَسْتَه نَسْتَه

أَعْمَالِ مَاهِ مَبَارَكِ
شَعْبَانِ

ششم روزه شعبان را برکت نکرده و نازده ام ترک نخواهم کرد و فرمود که روزه ماه شعبان
و رمضان توبه است از جانب خدا برای سبع کنان و اینها مشقوت است که از ام سلمه
که حضرت رسول صلی الله علیه و آله ماهی را تمام روزه نداشت مگر ماه شعبان که آنرا وصل میکرد به رمضان
و اینها مشقوت است که از آنحضرت سؤال کردند که کدام روزه از روزهای سنت افضل است
فرمود که روزه شعبان برای تعظیم ماه رمضان و آنحضرت امام محمد باقر عجل الله تعالی فرجه
حضرت رسول صلی الله علیه و آله ماه شعبان را روزه می داشت و وصل میکرد به ماه رمضان و میفرمود که هر
ماه خدایت در روزه هر دو کفاره کنان گذشته و آید است و اینها از حضرت باقر
مشقوت است که هر که ماه شعبان را روزه بدارد او پاک گرداند از هر لغزشی از سه ماهی
معصیت و سه ماهی در وقت غضب و آنحضرت رسالت پناه مشقوت است که ماه شعبان
ماه است شریف و آنماه مرتبت و حاملان عرش الهی از تعظیم می نمایند و حق
و حرمت آن را می شناسند و آنماه است که زیاده می شود در آن روزهای بندگان
از برای ماه رمضان و زینت میکنند در آن بهشت را و آنرا شعبان نام کرده اند که
برای آنکه تشعب بسیار می گردد در آن روزهای مومنان و حسن در آن ماه معصیت
میکرد و هفتاد برابر و کناه در آن پست میکرد و آمرزیده می شود و اعمال خیر در آن
مقبول می گردد و خداوند جبار نظر می کند بسوی روزه داران و عبادت کنندگان اینماه
پس مبادات می کند با ایشان با حاملان عرش پس در فضیلت روزه هر روز اینماه

القدر

آورد از که کشتن حبیب الهی کلام است و تبند معتبر از حضرت صادق مشقوت
روزه شعبان است از برای روز قیامت و هر بنده که در شعبان روزه بسیار
بگیرد استحقاق کرامت معیشت او را با صلاح آورد و کفایت کند شرف و شمعان او را
و کمتر ثوابی که برده در روزی از شعبان میداند است که بهشت از برای او واجب
میکرد و تبند نامی معتبر از آنحضرت مشقوت است که حضرت رسول فرمود که ماه شعبان ماه
من است و رمضان ماه خدایت پس هر که یکروز از ماه من روزه بدارد من شفیع او
باشم در قیامت و هر که دوازده روز از ماه من روزه بدارد کنان گذشته او آمرزیده
گردد و هر که سه روز از ماه من روزه بدارد او را کند کنند که عمل را از سر گیر یعنی هیچ
کناه نداری و تبند نامی معتبر از آنحضرت امام رضا مشقوت است که هر که یکروز شعبان را روزه بدارد
از برای خدا داخل بهشت گردد و هر که در یکروز شعبان هفتاد مرتبه استغفار کند در
قیامت در زمره حضرت رسول محشور شود و کرامی داشتن خدا او را واجب گردد و
هر که در شعبان تصدقی بکند اگر چه نصف دانه فرما باشد خدا بدن او را برایش جیم فرام
گرداند و هر که سه روز از آن شعبان روزه بدارد و وصل ماه رمضان نماید خدا روزه
دو ماه متصل برای او بنویسد و این بابویه روایت کرده است که از امام رسیدند
که کدام ماه را حضرت رسول مزایده از ماههای دیگر روزه میکرد گفت ماه شعبان را
و میفرمود که مردم غافلند از آن و آنماه است که در آنماه عملها بسوی خدا بالا میرود و

می دارم که عمل من بکار در وقتیکه روزه باشم و انصاف روایت گفته است که از آنحضرت پرسیدند
از روزه چه فرمود که چراغ فطیر از روزه شعبان یعنی افضل است از آن و انصاف روایت
کرده است پس معتبر از حضرت خیر بشهر که فرمود شعبان ماه من است هر که از ماه من بگذرد روزه
بدار و بهشت او را و چه کسی که در هر که دور از روزه بدار در قیامت از رفیقان پیغمبران
و صدیقان باشد و هر که تمام ماه را روزه بدار و پیوند کند بماه رمضان توبه او باشد
از هر گناه کوچک و بزرگی هر چند داخل خون حرام باشد که او را نفع میدهد و تسبیح
از حضرت صادق روایت کرده است که هر که سه روز از ماه شعبان را روزه دار و بهشت او را
و حبیب کرد رسول خدا شفیع او باشد در قیامت و انصاف پس بسیار معتبر از حضرت صادق
روایت کرده است که چون ماه شعبان دهم می شد حضرت امام زین العابدین اصحاب خود را
جمع می نمود و میفرمود که ای کرده اصحاب من میدانید این چه ماهی است این ماه شعبان است
و حضرت رسول میفرمود که شعبان ماه من است پس روزه بدارید در این ماه از برای محبت
پیغمبر خود و از برای تقرب بسوی پروردگار خود بجز آنکه از نیکه جان علی بن حسین
بدست او است بگویند یا میگویند که شنیدم از پدرم حسین بن علی که گفت شنیدم از حضرت
امیر المومنین که هر که روزه دارد شعبان را از برای محبت پیغمبر خدا و از برای تقرب بکذا
خدا و از دست دارد و نزدیک گرداند بکرم است خود در روز قیامت و بهشت را از
برای او و چه کسی که داند و انصاف از حضرت امیر المومنین روایت کرده است که
حضرت رسول فرمود که شعبان ماه من است و ماه رمضان ماه خداست پس هر که

ماه را روزه بدار من شفاعت کنم او را در روز قیامت و هر که روزه بدار و ما خدا را
حق تعالی مؤمن او کرد و در حشرت قبر او را شهادت کند و از قبر بیرون آید در قیامت
بار می سفید نورانی و نامه عمل او را بدست است او بدهند و نامه عمل او را بدست است او بدهند
بدست چپ او بدهند تا آنکه او را نزد عرش الهی حاضر سازند پس حق تعالی او را
نداند که ای بنده من او بگوید بلیتیک ای خداوند من پس خدا فرماید که روزه داری
از برای من گوید بلی ای آقایی من پس خداوند جلیل نداند ملائکه را که بگوید
بنده مرا و بگوید نزد پیغمبر من پس پیاورند او را نزد من من با او بگویم ماه مرا
روزه داری او گوید بلی من بگویم با او که من امروز شفاعت تو می کنم پس حق
تعالی فرماید که من حقوق خود را به بنده خود بخشیدم اما حقوق خلق من هر که
از او عفو کند من نفقه عوض با او بدهم که او را رضی شود پس من دست او را بگیرم
و پیاورم بنزد صراط پس بنم که صراط لغزنده است و می لرزد و با پی گناه کاران بر آن
بند نمی شود پس دست او را بگیرم و پیاورم و ملکی چند که موکل است بر صراط گوید
کیست این مرد گویم این فلان است از امت من که در دنیا ماه مرا روزه گرفته است
باید شفاعت من و ماه خدا را روزه داشته است از برای طلب عده خدا پس
او را از صراط بگذرانم بعفو خدا تا آنکه او را بدر بهشت برسانم پس رضوان گوید
که امروز روز من است که در را برای است تو می شایم و او را داخل بهشت کنم

پس حضرت امیر المؤمنین فرمود که روزه بداید ماه حضرت رسالت تا او شفیع شما گردد در روز قیامت و روزه بداید ماه خدا را تا بایشان میدار شراب سیر بهر پشت فصل دوم در بیان اعمال هر روز ماه شعبان است پس بعد از حضرت امام رضا منقول است که هر که هفتاد مرتبه در ماه شعبان استغفار کند کلماتش آمرزیده شود اگر چه بعد دستاری آسمان باشد و در کتاب حسین ابن سعید از حضرت صادق منقول است که حضرت رسول فرمود که شعبان ماه من است پس در این ماه بسیار بفرستید صلوات بر من و بر آل من و شعبان را ماه شفاعت می گویند زیرا که پیغمبر شما شفاعت می کند کسی را که در این ماه صلوات بر او و بر آل او بفرستد و از حضرت صادق منقول است که بهترین دعاها در ماه شعبان استغفار است و هر که در هر روز ماه شعبان استغفار کند هفتاد مرتبه چنان باشد که در ماههای دیگر هفتاد هزار مرتبه استغفار کرده باشد مردی پرسید که چگونه بگویم فرمود بگو **اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ** و پسند معتبر از حضرت امام رضا منقول است که هر که در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید **اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ** بنویسد حق تعالی برات پیرای از برای او آتش جهنم و بگذارد او را از صراط و داخل بهشت گرداند او را و پسند می معتبر منقول است که هر که در هر روز ماه شعبان هفتاد مرتبه بگوید **اَسْتَغْفِرُ اللهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَآتُوْبُ إِلَيْهِ حَق تَعَارُجٍ** او را در افق مبین جای دهد و آن فضا است وسیع در پیش عرش و در آن فضا

شعبان ماه
اعمال هر روز

نهرا هست بعد ستارهای آسمان و در بعضی از روایات احمی الغیوم پیش از الرحمن الرحیم است و هر دو خوب است و پسند معتبر منقول است که حضرت امام بن العابدین در هر روز ماه شعبان در وقت زوال و در شب نیمه آن صلوات را می خواند **اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ شَجَرَةَ النَّبُوَّةِ وَمَوْضِعَ الرِّسَالَةِ وَمُخْلَفِ الْمَلَائِكَةِ وَمَعْدِنِ الْعِلْمِ وَاهْلِ بَيْتِ الْوَحْيِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْفَلَاحِ الْجَارِيَةِ فِي السَّحَابِ الْغَامِقِ بِأَمْنٍ مَنْ كَرِهَا وَبَعْرٍ مَنْ تَرَكَهَا الْمُتَقَدِّمِ لَهُمْ مَارِدٌ وَالْمُنْأَخِرِ عَنْهُمْ زَاهِقٌ وَاللَّازِمُ لَهُمْ لَاحِقٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْكَهْفِ الْحَصِينِ وَغِيَابِ الْمُضْطَرِّ الْمُسْتَكَيْنِ وَمَلْجَأِ الْهَارِبِينَ وَمَنْجَا الْخَائِبِينَ وَعِصْمَةِ الْمُعْتَصِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَةً كَثِيرَةً طَيِّبَةً تَكُونُ لَهُمْ رِضَى وَحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ آدَاءً أَوْضَاءً أَجْوَدَ مِنْكَ وَقَوْعَ بَارِتِ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الْأَبْرَارِ الْأَخْبَارِ الَّذِينَ أَوْجِبَتْ لَهُمْ حَقُوقُهُمْ وَفَضَلَتْ طَاعَتُهُمْ وَقَوْلُهُمْ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَعْمُرْ قَلْبِي بِطَاعَتِكَ وَلَا تُخْرِجْنِي بِمَعْصِيَتِكَ وَارْزُقْنِي مَوَاسِنَ مَنْ قَرَّرْتَ عَلَيْهِمْ مِنْ رِزْقِكَ**

شعبان ماه
اعمال هر روز

بِمَا وَسَّعْتَ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ وَكَثَّرْتَ عَلَيَّ مِنْ عَذَابِكَ وَاجْتَبَيْتَنِي
تَحْتَ ظِلِّكَ وَهَذَا شَهْرُ نَبِيِّكَ سَيِّدِ رُسُلِكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْكَ
وَإِلَهَ شُعْبَانَ الَّذِي حَقَّقَهُ مِنْكَ بِالرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ الَّذِي
كَانَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِدَابُ فِي صِبَا مِدِّ وَفِي بَابِهِ
فِي لِبَابِهِ وَأَبَا مِدِّ بِجُوعِكَ فِي كِرَامِهِ وَأَعْظَامِهِ إِلَى مَحَلِّ حَيَاتِهِ
اللَّهُمَّ فَأَعِنَا عَلَى الْإِسْتِثْنَانِ بِسُنَّتِهِ فِيهِ وَتَبَلِّ شَفَاعَةِ لَدَيْهِ
اللَّهُمَّ فَاجْعَلْ لِي شَفِيعًا مُشَفَّعًا وَكَرِيمًا إِلَيْكَ مَهْبُوعًا وَار
جَعَلَنِي لَهُ مُتَّبِعًا حَتَّى الْفَالِكِ تَوْمَ الْقِيَمَةِ عَنِّي رَاضِيًا وَعَنْ
ذُنُوبِي غَاضِيًا قَدْ رَجِيتُ لِي مِنْكَ الرَّحْمَةَ وَالرِّضْوَانَ وَ
أَنْزَلْتَنِي ذَا الْفَرَارِ وَمَحَلَّ الْأَخْبَارِ وَسَيِّدَ ابْنِ طَاوَسٍ بِسُنَّتِهِ
أَرَابِ خَالِيَةِ رَوَايَتِ كَرْدِهِتِ كَرَابِ مَنَاجَاتِ حَضْرَةِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَامَامِ الْأَرْزَنْدَانِ
أَوَّلِ كَرَامَةِ شُعْبَانَ مِيْمَانْدَه اند اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْمَعْ
دُعَائِي إِذَا دَعَوْتُكَ وَاسْمَعْ نِدَائِي إِذَا نَادَيْتُكَ وَأَقْبِلْ عَلَيَّ
إِذَا نَاجَيْتُكَ فَقَدْ هَرَبْتُ إِلَيْكَ وَوَقَفْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ
مُسْتَكِينًا مُتَضَرِّعًا إِلَيْكَ رَاجِيًا إِلَى لَدَيْكَ ثَوَابِي وَتَعْلِيمِي
مَا فِي نَفْسِي وَتَحْتَرُّ حَاجَتِي وَتَعْرِفُ ضَمِيرِي وَلَا يَخْفَى عَلَيْكَ
أَمْرِي

أَمْرُ مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَبْدِيَ بِهِ مِنْ مَنْطِقِي
وَأَتَقَوَّهِ بِهِ مِنْ طَلِبَتِي وَارْجُوهُ لِعَاقِبَتِي وَقَدْ جَرَتْ مَقَادِيرُكَ
عَلَيَّ بِأَسْبَدِّ فِيمَا يَكُونُ مِنِّي إِلَى الْآخِرِ عُمَرُ مِنْ سِرِّي
وَعَلَا نَبِيَّتِي بِبَيْدِكَ لَا يَبِيدُ غَيْرُكَ زِيَادَتِي وَتَقْصِي وَتَقْصِي وَضَرْبِي
إِلَهِي أَنْ عَرَمْتَنِي مَنْ ذَا الَّذِي بَرَزْتَنِي وَإِنْ خَذَلْتَنِي مَنْ
ذَا الَّذِي بَنَصْرْتَنِي إِلَهِي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَضَبِكَ وَحُلُولِ سَخَطِكَ
إِلَهِي أَنْ كُنْتُ غَيْرَ مُسْنَاهِلٍ لِرَحْمَتِكَ فَانْتَ أَهْلُ أَنْ تَجُودَ
بِفَضْلِ سَعْيِكَ إِلَهِي كَأَنِّي بِنَفْسِي وَأَقِفْتُهُ بَيْنَ يَدَيْكَ وَقَدْ
أَظْلَمَ أَحْسَنُ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ فَقُلْتُ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَتَعَمَّدْتَنِي
بِعَفْوِكَ إِلَهِي أَنْ عَفَوْتَ مَنْ أَوْلَى مِنْكَ بِذَلِكَ وَإِنْ كَانَ
فَدَدَنِي أَجَلِي وَلَمْ يَدُنِي مِنْكَ عَمَلِي وَقَدْ جَعَلْتَ الْإِفْرَارَ
بِالذَّنْبِ إِلَيْكَ وَسَيَّلْتَنِي إِلَهِي قَدْ جَرْتُ عَلَى نَفْسِي فِي النَّظَرِ
لَهَا فَلَهَا الْوَيْلُ إِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَهَا إِلَهِي لَمْ يَزَلْ بِرُكْ عَلَيَّ
أَبَا مِ حَبْرِي فَلَا تَقْطَعْ بَرَكَ عَنِّي فِي مَمَائِي إِلَهِي كَيْفَ الْإِسْ

مِنْ حُسْنِ نَظَرِكَ لِي بَعْدَ مَمَانِي وَأَنْتَ لَمْ تُؤَلِّني إِلَّا الْجَهْلَ فِي حَبْوَاتِي
 إِلَهِي تَوَلَّى مِنْ أَمْرِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَعَدُّ بِفَضْلِكَ عَلَى مُدْتَبِ قَدْ
 غَمَرَهُ جَهْلُهُ إِلَهِي قَدْ سَتَرْتَ عَلَيَّ ذُنُوبِي فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَحْجَجُ إِلَى
 سَتْرِهَا عَلَى مَنْكَ فِي الْآخِرَةِ إِلَهِي قَدْ أَحْسَنْتَ إِلَيَّ إِذْ لَمْ تُظْهِرْهَا
 لِأَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ فَلَا تُفَضِّحْنِي يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَى رُؤْسِ
 الْأَشْهَادِ إِلَهِي جُودُكَ بَسِطْ أَمْلِي وَعَقُولُكَ أَفْضَلُ مِنْ عَمَلِي
 إِلَهِي فَسَرِّني بِإِلْفَانِكَ يَوْمَ تَقْضِي فِيهِ بَيْنَ عِبَادِكَ إِلَهِي أَعِزَّنِي
 إِلَيْكَ أَعْتَدَارُ مَنْ لَمْ يَسْتَغْنِ عَنْ قَبُولِ عَذْرَتِي فَاقْبَلْ عَذْرَتِي
 يَا أَكْرَمَ مَنْ أَعْتَدَرَ إِلَيْهِ الْمُسْتَغْنُونَ إِلَهِي لَا تُرْدِ حَاجَتِي وَلَا
 تُخَيِّبْ طَمَعِي وَلَا تَقْطَعْ مِنْكَ رَجَائِي وَأَمْلِي إِلَهِي لَوْ أَرَدْتَ
 هَوَانِي لَمْ تَهْدِنِي وَلَوْ أَرَدْتَ فَضِيحَتِي لَمْ تَعَافِنِي إِلَهِي مَا أَظْنَكَ
 تَرُدُّنِي فِي حَاجَةٍ فَلَا أَفْنَيْتُ عُمْرِي فِي طَلِبِهَا مِنْكَ إِلَهِي فَلَا تُحَدِّدْ
 أَبَدًا أَبَدًا أَيْمًا سَرْمَدًا بَزِيدٌ وَلَا يَبِيدُ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى إِلَهِي
 إِنْ أَخَذْتَنِي بِجُرْحِي أَخَذْتُكَ بِعَفْوِكَ وَإِنْ أَخَذْتَنِي بِذُنُوبِي
 أَخَذْتُكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَإِنْ أَدَخَلْتَنِي النَّارَ أَعْلَمْتُ أَهْلَهَا إِلَهِي أَجِدْ

إِلَهِي إِنْ كَانَ صَغُرَ فِي حَبْوَاتِي طَاعَتِكَ عَلَيَّ فَعَدَّ كِبَرِي فِي حَبْوَاتِي رَجَائِي
 أَمْلِي إِلَهِي كَيْفَ أَنْقَلِبُ مِنْ عِنْدِكَ بِالْحَبِيبَةِ مَحْرُومًا وَقَدْ كَانَ
 حُسْنُ ظَنِّي بِجُودِكَ أَنْ تُقَلِّبَنِي بِالْإِجَاهِ مَرْحُومًا إِلَهِي قَدْ أَفْنَيْتُ
 عُمْرِي فِي شَرِّهِ السَّهْوِ عَنْكَ وَأَبْلَيْتُ شَبَابِي فِي سَكْرِ التَّيْبِ
 مِنْكَ إِلَهِي فَلَمْ أَسْتَبْقِضْ أَبَدًا مَا غُرِّارِي بِكَ وَرَكُوبِي إِلَى
 سَبِيلِ سَخَطِكَ إِلَهِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ فَأَمِّمْ بَيْنَ
 يَدَيْكَ مُتَوَسِّلٌ بِكَرَمِكَ إِلَيْكَ إِلَهِي أَنَا عَبْدُكَ اتَّقِصِّلْ إِلَيْكَ
 مِمَّا كُنْتُ أَوَاجِهَكَ بِهِ مِنْ قَلْبِي اسْتَجِبْ لِي مِنْ نَظَرِكَ وَاطْلُبْ
 الْعَفْوَ مِنْكَ إِذِ الْعَفْوُ نِعْتُ لِكَرَمِكَ إِلَهِي لَمْ يَكُنْ لِي حَوْلٌ
 فَأَنْتَقِلَ بِهِ عَنْ مَعْصِيَتِكَ إِلَّا فِي وَقْتِ ابْقَظْتَنِي لِحُبَّتِكَ
 وَكَمَا أَرَدْتَ أَنْ أَلُونَ كُنْتُ فَشَكَرْتُكَ بِإِدْخَالِي فِي كَرَمِكَ
 وَلِتُظْهِرَ قَلْبِي مِنْ أَوْسَاحِ الْغَفْلَةِ عَنْكَ إِلَهِي انْظُرْ إِلَيَّ نَظْرَ
 مَنْ نَادَيْتَهُ فَاجَابَكَ وَاسْتَعْلَمْتَهُ بِمَعُونَتِكَ فَطَاعَكَ بِاقْرَبِيَا
 لَا يَبْعُدُ عَنِ الْمُعْتَرِبِ وَيُجَاوِزُ إِلَّا بِجَلِّ عَمَّنْ رَجَا ثَوَابَ إِلَهِي
 هَبْ لِي قَلْبًا يَدِينُ مِنْكَ شَوْقَهُ وَلِسَانًا يَرْفَعُ إِلَيْكَ صِدْقَهُ

وَنَظَرًا بِقَرْبِهِ مِنْكَ حَقُّهُ إِلَهِي تَنْ مَرَّ تَعَرَّفَ بِكَ غَيْرُ مَجْهُولٍ
وَمَرَّةً لَا ذِيكَ غَيْرُ مُحَمَّدٍ وَلِيٍّ وَمَنْ أَقْبَلَتْ عَلَيْهِ غَيْرُ مَمْلُوكٍ
إِلَهِي تَنْ مَنِ انْتَهَجَ بِكَ الْمُسْتَنْبِرُ وَإِنْ مَرَّ عَتَصَمَ بِكَ الْمُسْتَجِيرُ
وَقَدْ لَدْتُ بِكَ يَا إِلَهِي فَلَا تُخَيِّبْ ظَنِّي مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَا تُخَيِّبْنِي
عَنْ رَأْفَتِكَ إِلَهِي أُمْنِي فِي أَهْلِ وَلَا بَيْنَكَ مُقَامٌ مِنْ رَحْمَتِي
الزَّيَادَةِ فِي مُحَبَّتِكَ إِلَهِي الْهَمْنِي وَلَهَا بِذِكْرِكَ إِلَى ذِكْرِكَ
وَأَجْعَلْ هِمَّتِي إِلَى رَوْحِ نَجَاحِ اسْمَائِكَ وَمَحَلِّ قُدْرَتِكَ إِلَهِي
بِكَ عَلَيْكَ إِلَّا الْحَقَّقْتَنِي بِمَجَلِّ أَهْلِ طَاعَتِكَ وَالْمَشْوَى
الضَّالِّحِ مِنْ مَرْضَاتِكَ فَإِنِّي لَا أَقْدِرُ لِنَفْسِي نَعْمًا وَلَا أَمَلُ
لَهَا نَفْعًا إِلَهِي أَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الْمَذْنِبُ وَمَمْلُوكُكَ
الْمُنِيبُ الْمَعِيبُ فَلَا تُجْعَلْنِي مِمَّنْ صَرَفَتْ عَنْهُ وَجْهَكَ وَ
حُجْبَهُ سَهْوًا عَنْ عَفْوِكَ إِلَهِي هَبْ لِي كَمَالَ الْأَنْفِطَاعِ
إِلَيْكَ وَأَنْزِلْ أَبْصَارَ قُلُوبِنَا بِضِيَاءِ نَظَرِهَا إِلَيْكَ حَتَّى تَخْرُجَ
أَبْصَارُ الْقُلُوبِ حُجْبَ النُّورِ فَتَصِلَ إِلَى مَعْدِنِ الْعِظَمَةِ
وَتَصِيرَ رَوَاحِنًا مَعْلُوقَةً بِعِزِّ قُدْرَتِكَ إِلَهِي وَاجْعَلْنِي

مِنْ

مِنْ نَادِيَتِهِ فَأَجَابَكَ وَلَا حَظَّتْهُ فَصَعِقَ بِجَلَالِكَ فَنَاجَيْتُهُ
سِرًّا وَعَمِلَ لَكَ جَهْرًا إِلَهِي لَمْ أَسْلِطْ عَلَى حُسْنِ ظَنِّي تَقْوَطًا
أَلَا بَاسٌ وَلَا انْقِطَعَ رَجَائِي مِنْ جَمِيلِ كَرَمِكَ إِلَهِي إِنْ كُنْتُ
الْخَطِيئَةُ قَدْ اسْقَطْتَنِي لَدَيْكَ فَاصْنَعْ عَنِّي بِحُسْنِ تَوَكُّلي عَلَيْكَ
إِلَهِي إِنْ حَطَّتْني الذُّنُوبُ مِنْ مَكَارِمِ لَطِيفِكَ فَقَدْ نَبَهْتَنِي
الْبَقِيَّةُ إِلَى كَرَمِ عَطْفِكَ إِلَهِي إِنْ أَنَا مَتْنِي الْعَفْلَةُ عَنْ إِلَّا
سَيِّعُ الدَّارِ لِلْفَائِثِ فَقَدْ نَبَهْتَنِي الْمَعْرِفَةُ بِكَرَمِ الْإِلَهِ إِلَهِي
إِنْ دَعَا نِي إِلَى النَّارِ عَظِيمُ عَفَايِكَ فَقَدْ دَعَا نِي إِلَى الْجَنَّةِ
جَزِيلُ ثَوَابِكَ إِلَهِي فَلَكَ أَسْأَلُ وَالْبَيْتُ أَبْتَهِلُ وَأَعْبُدُ
وَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُجْعَلَنِي مِمَّنْ
يُذَيِّمُ ذِكْرَكَ وَلَا يَنْقُضُ عَهْدَكَ وَلَا يَغْفُلُ عَنْ شُكْرِكَ
وَلَا يَسْتَخِفُّ بِأَمْرِكَ إِلَهِي وَاجْعَلْنِي بِنُورِ عِزِّكَ الْأَبْهَجَ فَكَوْنْ
لَكَ غَارِفًا وَعَنْ سِوَاكَ مُخْرِفًا وَمِنْكَ خَائِفًا مُرَافِقًا بِأَذْجَالِ
وَلَا كَرَامٍ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ
سَلَّمَ سَلَامًا كَثِيرًا

و این از مناجات هاشمی صلوات الله علیه شتم است و در همه اوقات
که حضور قلب باشد خواندن مناسب است و آن حضرت رسول ص منقول است
که هر که در مجموع ماه شعبان هزار مرتبه بگوید **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا نَعْبُدُ**
إِلَّا إِيَّاهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ
حق تعالی عبادت هزار ساله در نامه عملش بنویسد و گناه هزار ساله از او محو کند
و از قبر پروان آید باروی نورانی مانند ماه شب چهارده و او را صدیق بنویسند
و بندگان معتبر منقول است که از حضرت صادق ع سؤال کردند از فضیلت ترویز
رجب حضرت فرمود که چراغ فایده از روزه روز شعبان را وی گفت یابن رسول الله
چه ثواب دارد کسی که یکروز شعبان را روزه دارد گفت دوازده بهشت ثواب است
گفت یابن رسول الله بهترین عملها درین ماه چیست فرمود تصدق کردن و طلب آمرزش
نمودن هر که در این ماه تصدق کند حق تعالی آن را تربیت میکند چنانچه یکی از شما
شتر بجه حوز را تربیت میکند تا آنکه در قیامت مانند گاو احدی صاحبش برسد فصل
سوم در فضایل و اعمال مخصوصه اول ماه است تا ایام لیث بن سعد معتبر
از حضرت صادق ع منقول است که هر که روز اول ماه شعبان را روزه دارد و از بهشت
او را واجب کرد البته و از حضرت امام رضا ع منقول است که استحباب روز

سه روز اول ماه و سه روز میان و سه روز آخر از حضرت امیر المومنین ع منقول است که
حضرت رسول فرمود که در هر پنجشنبه ماه شعبان زینت میکند آسمانها را پس طاعت
میکونند خداوند با سپاس روز روزه داران این روز را و دعای ایشان را مستجاب گویند
و روز نهم ماه شعبان روز بسیار مبارک است و موافق شهر روز ولادت حضرت
امام حسین است و از حضرت صاحب الامر فرماید پروان آمد که روز نهم ماه شعبان روز
ولادت حضرت امام حسین است پس آنرا روزه بدارید و این دعا را بخوانید
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَوْلُودِي فِي هَذَا الْيَوْمِ الْمَوْعُودِ
بِشَهَادَتِهِ قَبْلَ سَنِهِ لَا إِلَهَ وَلَا دِينَ بَكَنَّهُ السَّمَاءُ وَ
مَنْ فِيهَا وَالْأَرْضُ وَمَنْ عَلَيْهَا وَلِكَا بَتُّهَا بَتُّهَا
قَتِيلِ الْعَبْدِ وَسَبْدِ الْأُسْرِ الْمَدُودِ بِالنَّصْرِ يَوْمَ الْكُرَّةِ
الْمُعَوَّضِ مِنْ قَتْلِهِ إِنَّ الْأَيُّمَ مِنْ نَسْلِهِ وَالشِّفَاءَ فِي
قُرْبَتِهِ وَالْفَوْزَ مَعَهُ فِي وَبْنِهِ وَالْأَوْصِيَاءَ مِنْ عِزِّهِ
بَعْدَ نَائِمِهِمْ وَغَيْبَتِهِ حَتَّى يَكُونَ الْإِنَارُ وَبَشَارًا

شعبان
دعای شعبان

النَّارَ وَبُرْضُ الْجَبَّارِ وَبَكُونُوا خَيْرَ اَصْنَاءِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِمْ مَعَ
 اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اَللّٰهُمَّ فَجَحِّفْهُمْ اِلَيْكَ اَنْتَ وَاَنْتَ
 اَسْأَلُ سُؤَالَ مُقْتَرِفٍ وَمُعْتَرِفٍ مُسْتَبِئٍ اِلَى نَفْسِهِ مِمَّا
 فَرَطَ فِي يَوْمِهِ وَاَمْسِهِ بِسُئْلِكَ الْعِصْمَةَ اِلَى الْحِلِّ مِمَّا
 اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَتَرَتِهِ وَاَحْشُرْنَا فِي زَمَرَتِهِ وَبَوِّئْنَا
 مَعَهُ دَارَ الْكَرَامَةِ وَتَحَلَّ اِلَافَامَهُ اَللّٰهُمَّ وَكَمَا
 اَكْرَمْنَا بِمَعْرِفَتِهِ فَكْرِمْنا بِزُلْفَتِهِ وَارْزُقْنَا مُرَافَقَتَهُ
 وَسَابِقَتَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْ بَسْمِ لَامِرِهِ وَبِكَثْرَةِ الصَّلَاةِ
 عَلَيْهِ عِنْدَ ذِكْرِهِ وَعَلَى جَمِيعِ اَوْصِيَائِهِ وَاَهْلِ صُطَفَائِهِ
 اَلْمَدَدُ دَيْنٌ مِنْكَ بِالْعَدَدِ الْاِثْنَى عَشَرَ الْجُورِ الزُّهْرِ
 وَالْحَجَّ عَلَى جَمِيعِ الْبَشَرِ اَللّٰهُمَّ وَهَبْ لَنَا فِي هَذَا الْيَوْمِ
 خَيْرَ مَوْهَبَةٍ وَارْحَمْ لَنَا فِيهِ كُلَّ طَلِبَةٍ كَمَا وَهَبْتَ الْحُسَيْنَ
 مُحَمَّدًا جَدَّكَ وَغَاذَ فُطْرُسُ بِمَهْدٍ فَحَسَّ غَاثُ دُونَ بَعْبَرَةٍ

مِنْ شَهِدَتْ تَوْبَتَهُ وَنَتَقَطِرُ اَوْبَتَهُ اَيُّهَا رَبُّ الْعَالَمِينَ
 وزيارت آنحضرت و غسل زیارت در این روز بخت است و کیفیت زیارت بعد
 ازین مذکور خواهد شد ان شاء الله تعالی و شیخ طوسی ره روایتی نقل کرده است که حضرت
 امام حسین در روز پنجم این ماه متولد شده است اگر احتیاطا هر دو روز زیارت بداند
 و اعمال را در این روز نیز بجا آورد نزد خصوصاً زیارت بهتر است و این پنج
 بسند معتبر آنحضرت صادق روایت کرده است که حضرت امیرالمومنین در روز پنجم
 ماه شعبان متولد شده است اگر چه خلاف مشهور است چنانچه در ماه جب مذکور
 آید بر وفق این روایت اگر در روز زیارت آنحضرت و سایر اعمال خیر را در این روز
 بعمل آورد مناجات فصل چهارم در اعمال ایام البیض شعبان است
 یعنی یزد هم و چهاردهم و پانزدهم که در اعمال ه جب مذکور شد سنت است که
 در شب یزد هم دو رکعت و در شب چهاردهم چهار رکعت و در شب پانزدهم شش
 رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد سوره شریف و تبارک الذی بیده الملك
 و قل هو الله احد بخواند و در نماز سنتی سوره که از حفظ نتواند خواند از روی
 قرآن می تواند خواند و در روز هر سه روز سنت است و فضایل و اعمال شب
 پانزدهم زیاده از آن است که در این رساله انحصار می توان نمود و الا کفایه ما می یابیم

صبح تربت از حضرت امیر المومنین منقولست که حضرت رسول فرمود که چون نصف
شب شعبان شود شبش را بعبادت بایستید در روزش را روزه بدارید
بدرستی که از اول تا آخر این شب از جانب حق تعالی میسر است که ایام استغفار
است که از ما طلب آمرزش کند از گناهان خود و ما گناهان او را بپایزیم آیا
کسی هست که از ما طلب روزی کند و ما روزی او را فراموش کردیم و غسل در این
شب شست و از حضرت صادق منقولست که روزه بدارید ماه شعبان را
و در شب نیمه آن غسل کنید که باعث تخفیف گناهان شما شود و رحمت الهی شما
دریابد و از جمله اعمال این شب زیارت حضرت امام حسین است و از حضرت امام
زین العابدین منقولست که هر که خواهد که با او مصافحه کند روح صد و پست و
چهار هزار پیغمبر زیارت کند حضرت امام حسین را در شب نصف شعبان زیرا
که ملائکه و پیغمبران در این شب از خدا رخصت می طلبند که زیارت آنحضرت بیایند
و رخصت می یابند پس خوشحال کسی که این بزرگواران با او مصافحه کنند
و از جمله ایشانند پیغمبر اولوالعزم نوح و ابراهیم و موسی و عیسی و محمد که مبعوث
گردیده اند بمشرق و مغرب زمین و جنتیان و آدمیان و از حضرت صادق
منقولست که در شب نیمه شعبان می آمرزند جمیع گناهان که را که زیارت

آنحضرت کند در آن شب و اقل زیارت آنحضرت آنست که بیامی یا بصری
در آید و بجانب راست آسمان و بجانب چپ و بالای سر نظر کند پس بگویند
کند بجانب راست قبله و بگوید السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحِمَةُ اللَّهِ وَ
بَرَكَاتُهُ و اگر یکی از زیارات مبسوطه را بعمل آورد بهتر است و از جمله آنها
اینست السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ آدَمَ صِفْوَةِ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَارِثَ نُوحٍ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ إِبْرَاهِيمَ
خَلِيلِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُوسَى كَلِيمِ اللَّهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عِيسَى رُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
وَلِيِّ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بْنَ عَلِيٍّ الْمُتَّقَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ خَدِيجَةَ الْكُبْرَى السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوَثْرَ الْمُتَوَصِّرَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ
أَمِنْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزَّكَاةَ وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَ

و اگر یکی از زیارات مبسوطه را بعمل آورد بهتر است و از جمله آنها

وَنَهَيْتُ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَطَعْتُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَتَّى أَتَيْتُكَ الْبَقِيَّةُ
 فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ
 أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَضَيَّعَتْ بِهِ بِأَمْرٍ لَا يَأْتِي بِأَبْعَدِ اللَّهِ
 أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ الشَّامِخَةِ وَالْأَحْجَامِ
 الْمُطَهَّرَةِ لَمْ تُجَسَّكَ أَجَاهِلِيَّةٌ بِأَخْجَاسِهَا وَلَمْ تُبَلِّسِكَ مِنْ
 مُدْلَهَمَاتِ شَيْبَانِهَا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ وَأَرْكَانِ
 الْمُؤْمِنِينَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ النَّقِيُّ الرَّضِيُّ الرَّزِيُّ
 الْمَهَادِي الْمَهْدِيُّ وَأَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ وَلَدِكَ كَلِمَةُ
 التَّقْوَى وَاعْلَامُ الْهُدَى وَالْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى
 أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَمَلَائِكَتُهُ وَانْبِيَاءُهُ وَرُسُلُهُ
 إِنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِإِيَابِكُمْ مُؤْمِنٌ بِشَرَايِعِ دِينِي وَخَوَائِمِ
 عَمَلِي وَقَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سَلَامٌ وَأَمْرِي بِالْمَرْكَمِ مُتَّبِعٌ صَلَوَاتُ اللَّهِ
 عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَعَلَى أَجْسَادِكُمْ وَعَلَى أَجْسَامِكُمْ
 وَعَلَى شَاهِدِكُمْ وَعَلَى غَائِبِكُمْ وَعَلَى ظَاهِرِكُمْ وَعَلَى بَاطِنِكُمْ
 بِسَ وَدُرْ كَمَه تَمَازِزَارِت مَكِينِ وَأَمِنْ تَمَازِزَارِشِ زَارِزَارِت كَمَدِ نَزْوَخِ بَسْتِ دَاكِرِ

از درو زيارت كند پس قصد علي بن الحسين شهيد كند و بگويد السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ
 رَسُولِ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ نَبِيِّ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ
 أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ السَّلامُ
 عَلَيْكَ أَيُّهَا الشَّهِيدُ السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمَظْلُومُ وَابْنَ الْمَظْلُومِ
 لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً ظَلَمَتْكَ وَلَعَنَ اللَّهُ
 أُمَّةً سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَضَيَّعَتْ بِهِ بِسَ قَصْدِ زَارِت سَايَر شَهَدَا كَمَدِ وَ بگويد
 السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا أَوْلِيَاءَ اللَّهِ وَاجْتِبَاءَهُ السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا أَصْفِيَاءَ
 عَالَمِهِ وَآوَادَاءَهُ السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ دِينِ اللَّهِ السَّلامُ
 عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَمِيرِ
 الْمُؤْمِنِينَ السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ
 السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي مُحَمَّدٍ الْحَسَنِ ابْنِ عَلِيٍّ الرَّزِيِّ النَّاجِحِ
 السَّلامُ عَلَيْكُمْ يَا أَنْصَارَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ بَابِي أَنْتُمْ وَأُمِّي طِبْنُمْ
 وَطَابَتْ الْأَرْضُ الَّتِي فِيهَا دَفِنْتُمْ وَفَرَّتْهُمُ قُوَّةُ عَظِيمَاتِ الْبَنِي
 كُنْتُ مَعَكُمْ فَأَمُوزْ مَعَكُمْ وَدَرْشِ اُولِ وَاپَارِزَمِ مَا هُجْبِ وَدَرْشِ مَعَكُمْ
 ماه شعبان و شهبان ماه مبارك رمضان و شهبان عید و سایر ایامی که زیارت حضرت

مستحب است بهین طریق زیارت می توان کرد و زیارت بمسوطه و مخصوصه در کتاب
تحفه الزائر ذکر کرده ام هر که خواهد بآن کتاب رجوع نماید و آن جمله بركات این
شب است که ولادت و افراسعادة حضرت صاحب الامر درین شب واقع شده
و باین سبب سنت است که این دعا را درین شب بخوانند که بمنزله زیارت آنحضرت است
اللَّهُمَّ بِحَقِّ لَبَلِنَا هَذِهِ وَمَوْلُودِهَا وَجُحَّتِكَ وَمَوْعُودِهَا
الَّتِي قَرَنْتَ إِلَى فَضْلِهَا فَضْلًا فَتَمَّتْ كَلِمَتُكَ صِدْقًا وَعَدْلًا
لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِكَ وَلَا مُعَقِّبَ لِأَبَانِكَ تُورِكَ الْمُنَالِقُ
وَصِيَابُكَ الْمَشْرِقُ وَالْعَلَمُ التُّورُ فِي طَبَائِعِ الدَّجُورِ الْغَائِبِ
الْمُسْتَوْجِلِ مَوْلِدُهُ وَكُرْمُ مُحْيِيكَ وَالْمَلَأَيْكَ شَهْدُهُ وَاللَّهُ
نَاصِرُهُ وَمَوْبِدُهُ إِذَا أَنْ مَبْعَادُهُ وَالْمَلَأَيْكَ أَمَدُهُ سَبَفُ
اللَّهِ الَّذِي لَا يَنْبُو نُورُهُ الَّذِي لَا يَخْبُو وَذُو الْحِلْمِ الَّذِي
لَا يَصْبُو مَذَارُ الدَّهْرِ وَتَوَاصِيصُ الْعَصْرِ وَوَلَاةُ الْأَمْرِ وَالْمَنْزِلُ
عَلَيْهِمُ الذِّكْرُ وَمَا يَنْزِلُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَأَصْحَابُ الْحَشِيرِ
النَّشْرُ تَرَاجِمُهُ وَجِبُهُ وَوَلَاةُ أَمْرِهِ وَخَبِيرُهُ اللَّهُمَّ فَضِّلْ
عَلَى خَائِمِهِمْ وَفَائِمِهِمُ الْمُسْتَوْعِرِينَ عَوَالِمِهِمْ وَادْرِكْ بِنَا

آبَامَهُ وَظُهُورَهُ وَقِيَامَهُ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَنْصَارِهِ وَاقْرَأْ ثَارَنَا
بِنَارِهِ وَاكْتُبْنَا فِي أَعْوَانِهِ وَخُلَصَائِهِ وَاحْبِسْنَا فِي دَوْلَتِهِ
نَاعِمِينَ وَبِصُحْبَتِهِ غَائِمِينَ وَبِحِفَّتِهِ فَائِمِينَ وَمِنْ السُّوءِ
سَالِمِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالتَّحْمُدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى
عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الْقُلَا
دِقِينَ وَعِثْرَتِهِ النَّاطِقِينَ وَالْعَنْ جَمِيعَ الظَّالِمِينَ وَاحْكُمْ
بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ يَا أَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ و زید شهید روایت کرده
که پدرم امام زین العابدین ع ما همه را در شب نیمه شعبان سبع میکرد نزد خود شب
سه حصه می نمود در ثلث اول نماز میکرد و در ثلث دوم دعا می کرد و ما این می گفتیم
بر دعای و ثلث آخر استغفار و طلب آمرزش میکرد و ما نیز استغفار می کردیم
تا صبح طالع می شد یعنی بعد از نماز شب و نمازهای این شب بسیار است و از جمله آنها
چهار رکعت است هر دو رکعت بیک سلام و سی نفر از اصحاب حضرت صادق
این نماز را از آنحضرت روایت کرده اند و در هر رکعت بعد از حمد صد مرتبه قل هو الله
اخذ بخواند و بعد از نماز این دعا را بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ فَقِيرٌ
وَمِنْ عَذَابِكَ خَائِفٌ وَبِكَ مُسْتَجِيرٌ رَبِّ لَا تُبَدِّلْ اسْمِي

وَلَا تُعَبِّرْ حَبِيبِي رَبِّ لَا تُجْهِدْ بِلَايِي رَبِّ لَا تُثْمِتْ بِي
أَعْدَائِي أَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ
سَخَطِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ جَلَّ شَأْؤُكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ
عَلَى نَفْسِكَ وَقَوْلَ مَا يَقُولُ الْفَائِلُونَ فَيْتَ وَبَرَايَتِ
وَيَكْرَ بَارِچهار رکعت است بدو سلام و در هر رکعت بعد از حمد دو سیت و پنجاه مرتبه

قل هو الله احد يا صمد مرتبه يا پنجاه مرتبه بخواند و بعد از نماز این دعا را بخواند
اللَّهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ فَقِيرٌ وَإِنِّي مِنْ عَذَابِكَ خَائِفٌ وَبِكَ مُسْتَجِيرٌ
رَبِّ لَا تُبَدِّلْ اِسْمِي وَلَا تُغَيِّرْ جِسْمِي رَبِّ لَا تُجْهِدْ بِلَايِي
اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَأَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ
سَخَطِكَ وَأَعُوذُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ
لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ وَلَا أَحْصِي مِدْحَتَكَ وَلَا
الْتِمَاءَ عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَتَنَبَّتَ عَلَى نَفْسِكَ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ
الْفَائِلُونَ رَبِّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ بِي كَذَا
وَكَذَا وَكَيْفَى وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا حَتَّى يَأْتِيَكَ وَكَرِّمْنِي بِمَا يَكُونُ
مرتبه قل هو الله احد بعمل آورد موافق می شود با نماز حضرت امیر المؤمنین ع

و در فضیلت آن احادیث بسیار است و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام منقول است
 که شب نیمه شعبان بهترین شبهاست بعد از شب قدر و حق تعالی فضل خود را در این شب
 به بندگان عطا می نماید و با جسان خود کنایان ایشان را می آفرم و پس سعی کنید
 عبادت این شب که این شبی است که حق تعالی بذات مقدس خود سوگند یاد کرده است
 که سائل را از درگاه خود رد نکند مگر آنکه معصیتی از خدا طلب نماید و این شب را خدا برای
 اهلبیت قرار داده است پس اهتمام نمائید در این شب در دعا و ثنا کردن جزا
 بدستی که هر که در این شب صد مرتبه سُبْحَانَ اللَّهِ و صد مرتبه اَلْحَمْدُ لِلَّهِ
 و صد مرتبه اَللَّهُ أَكْبَرُ و صد مرتبه لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بگوید حق تعالی کنایان
 گذشته او را بیاورد و حاجت های دنیا و آخرت او را برآورده خواهد نمود
 و خواه نماید را آدمی پرسید که بهترین دعا در این شب کدام است فرمود که بعد از نماز
 حقیقی دو رکعت نماز بکن و در هر رکعت اول بعد از حمد سوره قمر یا ایها الکافرون
 و در هر رکعت دوم سوره قمر یا ایها الکافرون و بعد از سلام سی و سه مرتبه سبحان الله
 و سی و سه مرتبه الحمد لله و سی و چهار مرتبه الله اکبر بگوید اگر ترتیب تسبیح حضرت
 فاطمه را بخواند ظاهر او خوب باشد پس این دعا بخوان یا مَرْءُ الْبَرِّ
 مَلِجًا الْعِبَادَ فِي الْمَهْمَاتِ وَالْبَهْ بِفَضْلِ الْخَلْقِ فِي الْمَلَامَاتِ

بِأَعَالِمِ الْجَهْرِ وَالْخَفِيَّاتِ بِأَمْرٍ لَا يَخْفَى عَلَيْكَ خَوَاطِرُ الْأَوْهَامِ
وَتَصَرُّفُ الْخَطَرَاتِ يَا رَبِّ الْخَلَائِقِ وَالْبَرِيَّاتِ بِأَمْرٍ بِيَدِكَ
مَلَكُوتُ الْأَرْضِينَ وَالسَّمَاوَاتِ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
أَمَّا الْبَلَاءُ بِاللَّهِ إِلَّا أَنْتَ يَا إِلَهَ الْإِلَهِاتِ أَجْعَلْنِي
فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ مِنْ نَظَرِكَ إِلَيْهِ فَرَحِمْنَهُ وَسَمِعْتَ دُعَاءَهُ
فَاجِبْنَهُ وَعَلِمْتَ اسْتِغَاثَتَهُ فَأَقْلَنْهُ وَتَجَاوَزْتَ عَنِ سَائِرِ
خَطِيئَتِهِ وَعَظُمَ حَرَبُ يَدِهِ فَقَدْ اسْتَجَرْتُ بِكَ مِنْ ذُنُوبِي وَ
بِحَاثِ الْبَلَاءِ فِي سِتْرِ عُبُوبِي اللَّهُمَّ فَجِدْ عَلَيَّ بِكَرَمِكَ وَ
فَضْلِكَ وَاحْطُطْ خَطَايَايَ بِحِلْمِكَ وَعَفْوِكَ وَتَعَمَّدْنِي
فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ بِسَابِغِ كَرَامَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ أَوْلِيَا
بِكَ الَّذِينَ اجْتَنَبْتَهُمْ لَطَاعَتِكَ وَاخْتَرْتَهُمْ لِعِبَادَتِكَ
وَجَعَلْتَهُمْ خَالِصَتِكَ وَصَفْوَتِكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ سَعِيدِ
جَدِّكَ وَتَوَفِّرْ مِنْ الْخَيْرَاتِ حَظَّهُ وَاجْعَلْنِي مِنْ سَلَمِ فَتْنِهِ
وَفَارِ فَعْنِهِ وَاكْفِنِي شَرَّ مَا اسْلَفْتُ وَأَعْصِمْنِي مِنَ الْإِزْدِيَادِ
فِي مَعْصِيَتِكَ وَحَبِيبِ إِلَيَّ طَاعَتِكَ وَمَا بَقِيَ بَيْنِي مِنْكَ وَ

الغفر

بِرَفْعِي عِنْدَكَ سَيِّدِي إِلَيْكَ مَلْجَأُ الْهَارِبِ وَمِنْكَ
مُلْتَمَسُ الطَّالِبِ وَعَلَى كَرَمِكَ يُعَوَّلُ الْمُسْتَغِيثُ النَّائِبُ
أَدْبَتُ عِبَادِكَ بِالتَّكْرُمِ وَأَنْتَ أَكْرَمُ الْأَكْرَمِينَ وَأَمَرْتُ
بِالْعَفْوِ عِبَادَكَ وَأَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ فَلَا تَحْرِمْ نِي
مَا رَجَوْتُ مِنْ كَرَمِكَ وَلَا تَوَعْظِنِي مِنْ سَابِغِ نِعَمِكَ وَلَا
تَحْبِسْنِي مِنْ جَزِيلِ فَسَمِكَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ لِأَهْلِ
طَاعَتِكَ وَاجْعَلْنِي فِي جَنَّتِهِ مِنْ شِرَارِ بَرِيَّتِكَ رَبِّ إِنْ
لَمْ أَكُنْ مِنْ أَهْلِ ذَلِكَ فَأَنْتَ أَهْلُ الْكَرَمِ وَالْعَفْوِ وَالْ
الْمَغْفِرَةِ وَجِدْ عَلَيَّ بِمَا أَنْتَ أَهْلُهُ لَا بِمَا اسْتَحَقُّهُ فَقَدْ
حَسَنَ ظَنِّي بِكَ وَتَحَقَّقَ رَجَائِي لَكَ وَعَلِقْتُ نَفْسِي
بِكَرَمِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ وَكَرَمُ الْأَكْرَمِينَ اللَّهُمَّ
وَاحْصِنِي مِنْ كَرَمِكَ بِجَزِيلِ فَسَمِكَ وَأَعِزَّنِي بِعَفْوِكَ
مِنْ عَفْوَتِكَ وَاغْفِرْ لِي الذَّنْبَ الَّذِي يَحْبِسُ عَنِّي أ
الْخَلْقَ وَيُضَيِّقُ عَلَيَّ الرِّزْقَ حَتَّى أَتُورِمَ بِصَالِحِ رِضَاكَ
وَأَنْعَمَ بِجَزِيلِ عَطَائِكَ وَأَسْعِدَ بِسَابِغِ نِعْمَاتِكَ فَقَدْ

لَذْتُ بِحَرَمِكَ وَتَعَرَّضْتُ لِكَرَمِكَ وَاسْتَعَدْتُ بِعَفْوِكَ
 مِنْ عَفْوَئِكَ وَبِحِلْمِكَ مِنْ غَضَبِكَ فَجَدُّكَ بِمَا سَأَلْتُكَ
 وَأَنْتَ مَا لَمْ تَسْتَ مِنْكَ أَسْأَلُكَ بِكَ لَا بِشَيْءٍ أَعْظَمَ مِنْكَ
 پس سجده میروی و میگوئی یا رب بیت مرتبه و یا الله هفت مرتبه لا
 حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ هفت مرتبه ما شاء الله لا حول ولا
 قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ده مرتبه لا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ده مرتبه پس صحت
 بر محمد و آل محمد نیست آنچه خواهی و حاجت خود را از خدا بطلب و بخدا سوگند که
 اگر بعد از قطرات باران حاجت بطلبی حق تعالی ترا آبارها میرساند بکرم و فضل
 و بزرگواری دیگر بعد از هفت مرتبه یا الله هفت مرتبه بگوید یا رب محمد
 و شیخ گفته است پس بگو اَللّٰهُمَّ تَعَرَّضْ لَكَ فِي هَذَا اللَّيْلِ الْمُتَعَرِّضُونَ
 وَتَصَدَّكَ الْفَاصِدُونَ وَاقْلُ فَضْلَكَ وَمَعْرِوْفَكَ الطَّاهِرِينَ
 لِبُؤْسِ لَبِؤُنَ وَلَكَ فِي هَذَا اللَّيْلِ نَفَاسَاتٌ وَجَوَازُ عَطَايَا وَمَوَاسِدُ
 تَمَرُّ بِهَا عَلَى مَنْ تَشَاءُ مِنْ عِبَادِكَ وَتَمْنَعُهَا مَنْ لَمْ يَسْبِقْ
 لَهُ الْعِنَايَةَ مِنْكَ وَهَذَا أَنَا ذَا الْعِبَادَةِ الْفَقِيرُ الْبَائِسُ الْمُوَلِّ
 فَضْلَكَ وَمَعْرِوْفَكَ فَإِنْ كُنْتَ بِأَمْرٍ لَا يَفْضَلُكَ فِي هَذِهِ

اليسه

الْبَلَّةِ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَعُدَّتْ عَلَيْكَ بِعَائِلَةٍ مِنْ عِطْفِكَ
 فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمُخْتَارِينَ
 الْفَاضِلِينَ وَجُدْ عَلَى بِطَوْلِكَ وَمَعْرِوْفِكَ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ
 وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ وَ
 سَلِّمْ وَسَلِّمْ إِنَّ اللَّهَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا
 أَمَرْتَ فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَ إِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيعَادَ
 مؤلف گوید که این دعای بسیار خوبی است و از دعاهای این شب است اما ظاهر
 جزو آن عمل سابق نیست و این بابویه از حضرت امام حسن مجتبی روایت کرده
 است که جبرئیل بر حضرت رسول نازل شد و گفت یا محمد امت خود را امر کن که در
 شب نیمه شعبان ده رکعت نماز کند هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد
 ده مرتبه سوره قدر و اَللهُ اَکْبَرُ پس سجده روند و در سجده بگویند اللَّهُمَّ
 لَكَ سَجْدَ سَوَادِي وَخِيَالِي وَبَيَاضِي بِأَعْظَمِ كُلِّ عَظِيمٍ اغْفِرْ
 لِي ذَنْبِي الْعَظِيمَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهُ غَيْرُكَ بِأَعْظَمِ پس هر که
 این عمل را بجا آورد و محو کند حق تعالی از او هفتاد و دو هزار گناه را و مثل آن
 در نامه عمل او بنویسد و محو کند از پدرش و مادرش و هفتاد و دو هزار گناه را و نماز دیگر

نمازی است که عاقبت دعا حضرت رسول هر دایه کرده اند که حضرت فرمود در شب
نیمه شعبان در خواب بودم جبرئیل بر من نازل شد و گفت ای محمد آیا خواب میدوی درین
شب کفتم این شب است کشف نیمه شعبان است پس برخیزانید مرا و بر بسوی
قبرستان بقیع و گفت سر بلند کن بسوی آسمان بدرستی که این شبی است که درگاه
آسمان درین شب گشوده می شود یعنی در نای رحمت و در نای خوشنودی خدا و در نای
آمرزش کنان و در نای فضل و احسان و درگاه توبه و درگاه نعمت و درگاه
بخشش و می آید حق تعالی از بندگان درین شب بعد از مواعیت چهار پیمان و پیمانی
ایشان ای محمد هر که احیا کند این شب را بگفتن الله اکبر و سبحان الله و لا اله الا الله
و الحمد لله و نماز کردن و قرآن خواندن و طلب آمرزش کردن و استغفار نمودن بهشت
در آخرت جای او باشد و کنان گذشته و آینده او امرزیده می شود ای محمد هر که
درین شب صد رکعت نماز کند هر دو رکعت به یک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده
مرتبه سوره قل هو الله احد بخواند و چون از همه فارغ شود ده مرتبه آیه الکرسی و ده مرتبه
سوره حمد بخواند و صد مرتبه سبحان الله بگوید حق تعالی صد گناه کبیره هلاک کند او را
پیام برزد و بعد از هر سوره و تسبیح قمری در پشت ماو عطا کند و شفاعت او را قبول
کند و صد نفر از اهل بیت او و خویشان او و شریکت او ببرداند او را در ثواب شریکان

و ثواب روزه داران این ماه و عبادت کنندگان این ماه را باو عطا کند بآنکه از ثواب
آنها چیزی کم نشود پس احیا کن این شب را ای محمد و امر کن امت خود را که احیا کنند
از او تقرب جویند بسوی خدا بعبادت آن بدرستی که این شبی است بسیار شریف
من چون بنزد تو آمدم جمیع ملائکه آسمانها پا خود را جفت کرده بودند و نزد خدا
بعبادت مشغول بودند و بعضی استاده بودند و بعضی در رکوع و بعضی در سجود بودند و بعضی
مشغول بودند بدعا و بعضی بتسبیح و بعضی بتسبیح و بعضی باستغفار ای محمد بدرستی که حق تعالی
درین شب نظر رحمت بسوی بندگان می افکند و می آمرزد هر مؤمنی که بنهار استقامت باشد
یا نشسته مشغول تسبیح باشد یا در رکوع و سجود یا مشغول یا بخدا باشد و این شبی است که
دعا کند البته دعایش مستجاب میشود و هر که سوال کند باو عطا کند می شود و هر که استغفار
کند آمرزیده می شود و هر که توبه کند توبه اش مقبول می گردد و محروم کسی است که از
خیر این شب محروم گردد و از حضرت امیر المؤمنین مشغول است هر که در شب نیمه
شعبان صد رکعت نماز کند یا هزار مرتبه قل هو الله احد یعنی در هر رکعت ده مرتبه
بخواند نمیرد دل او در روزی که دلها از ترس مرده باشند و نمیرد تا آنکه صد ملک را بپایند
که او را ایمین گردانند از عذاب الهی سی نفر ایشان بشارت دهند او را بهشت
و سی نفر آنها باشند که در دنیا او را از شر شیطان نگاه دارند و سی نفر

نمازی است که عاتمه و خاصه از حضرت رسول مراد است کرده اند که حضرت فرمود است
 نیمی شبان در خواب بودم حیرت در من نازل شد و جواب عینید اللّهُمَّ وَمَا
 عَبْدُكَ الصَّادِقَةُ وَإِبَادُكَ الْفَاضِلَةُ وَرَحْمَتُكَ الْوَاسِعَةُ
 كَسَلْتُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقْضِيَ حَوَائِجِي

الدُّنْيَا

ایسان محمد هر که احسان این باب بایعین الله اکبر و سبحان الله ولا اله الا الله
 و الحمد لله و نماز کردن و قرآن خواندن و طلب آمرزش کردن و استغفار نمودن
 در آخرت جای او باشد و گمان گذشته و آینده او امرزیده می شود ای محمد هر که
 درین شب صد رکعت نماز بکند هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده
 مرتبه سوره قدر هو الله احد بخواند و چون از همه فارغ شود مرتبه آیه الکرسی و ده مرتبه
 سوره حمد بخواند و صد مرتبه سبحان الله بگوید حق تعالی صد گناه کبیره هلاک کند او را
 پیام زرد و بعد از هر سوره تسبیح قمری در پشت ماو عطا کند و شفاعت او را قبول
 کند و صد نفر از اهل خردانه او خوشی بدهد و شریکت گرداند او را در ثوابت ایشان

الذکر

و ثواب روزه داران اینها و عبادت کنندگان اینها را باو عطا کند بآنکه از ثواب
 آنها چیزی کم نشود پس احیا کن این شب را ای محمد و امر کن امت خود را که احیا کنند
 از او تقرب جویند بسوی خدا بعبادت آن بدستیکه این شبی است بسیار شریف
 من چون بنزد تو آدم جمیع ملائکه آسمانها پا خود را جفت کرده بودند و نزد خدا
 بعبادت مشغول بودند و بعضی استاده بودند و بعضی در رکوع و بعضی در سجود بودند و بعضی
 مشغول بودند بدعا و بعضی بکثرت تسبیح و بعضی باستغفار یا محمد بدستیکه حق تعالی
 درین شب نظر رحمت بسوی بندگان می افکند و می آمرزد هر مؤمنی که بنابر استقامت باشد
 یا نشسته مشغول تسبیح باشد یا در رکوع و سجود یا مشغول بای خدا باشد و این شبی است که
 دعا کند البته دعایش مستجاب میشود و هر که سوال کند باو عطا کند می شود و هر که استغفار
 کند آمرزیده می شود و هر که توبه کند توبه اش مقبول می گردد و محروم نمی است که از
 چیز این شب محروم گردد و از حضرت امیر المؤمنین مشغول است هر که در شب نیمه
 شعبان صد رکعت نماز بکند با هزار مرتبه قدر هو الله احد یعنی در هر رکعت ده مرتبه
 بخواند نمیرد دل او در روزی که دلها از رترس مرده باشند و نمیرد تا الله صد ملک را بپند
 که در ایمان گردانند از عذاب آتشی سی نفر ایشان بشارت دهند او را بهشت
 و سی نفر آنها باشند که در دنیا او را از شر شیطان نگاه دارند و سی نفر

نمازی است که عاتقه دختر حضرت رسول مراد است کرده اند که حضرت فرمود در شب
 نیمه شعبان در خواب بودم چیرید بر من نازل شد و گفت ای محمد ای کجواب میدوی درین
 شب کفتم این چه شب است گفت شب نیمه شعبان است پس برخیزانید مرا و بر لبوی
 قبرستان بقیع و گفت سر بلند کن لبوی آسمان بدرستی که این شبی است که درگاه
 آسمان درین شب گشوده می شود یعنی درهای رحمت و درهای خوشنودی خدا درهای
 آمرزش گناهان و درهای فضل و جنان و درگاه توبه و درگاه نعمت و درگاه
 بخشش و می آید حق تعالی از بندگان درین شب بعد و می آید چهر پنهانی و
 ایشان ای محمد هر که احیا کند این شب را بگفتن الله اکبر و سبحان الله و لا اله الا الله
 و الحمد لله و نماز کردن و قرآن خواندن و طلب آمرزش کردن و استغفار نمودن
 در آنوقت جای او باشد و گناهان گذشته و آینده او آمرزیده می شود ای محمد هر که
 درین شب صد رکعت نماز بکند هر دو رکعت بکند یک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده
 مرتبه سوره قدر و الحمد و چون از همه فارغ شود ده مرتبه آیه الکرسی و ده مرتبه
 سوره حمد بخواند و صد مرتبه سبحان الله بگوید حق تعالی صد گناه کبیره هلاک کند او را
 پیام رزد و بعد از سوره تسبیح و قنوی در پشت او عطا کند و شفاعت او را قبول
 کند و صد نفر از اهل خاندان او خوشی دهد و در شریعت گرداند او را در ثواب شهادت

و ثواب روزه داران انیماء و عبادت کنندگان اینها را باو عطا کند بآنکه از ثواب
 و عبادت است اجازت این شب را ای محمد و امر کن امت خود را که احیا کنند
 مهملان از احادیث ظاهر شود خوب نیست و در شب محمد
 علیاً استغفیر که روزه سپید مملوک بدوین اذن مالک باطلست
 و همچنین روزه سنت زن بر حضرت شوهی نیست و در پند

دعا کند البته دعایش مستجاب میشود و هر که سوال کند باو عطا کند می شود و هر که استغفار
 کند آمرزیده می شود و هر که توبه کند توبه اش مقبول می گردد و محروم کسی است که از
 خیر این شب محروم گردد و از حضرت امیر المؤمنین منقول است هر که در شب نیمه
 شعبان صد رکعت نماز بکند با هزار مرتبه قدر هو الله احد یعنی در هر رکعت ده مرتبه
 بخواند نمیرد دل او در روزی که دلها از ترس مرده باشند و نمیرد تا آنکه صد ملک را بپزند
 که در ایمان گردانند از عذاب آتشی سی نفر ایشان بشارت دهند او را بهشت
 و سی نفر آنها باشند که در دنیا او را از شر شیطان نگاه دارند و سی نفر

آنها باشند که در شب و روز برای او استغفار میکردند در ساعات شب و روز و
 نفر که از حفظ می کردند از شهر شمنان و منقول است که حضرت رسول در این شب دعا
 می خوانند **اللَّهُمَّ افْضِنَا مِنْ خَشْبِنِكَ مَا يَجُولُ بَيْنَنَا وَ**
بَيْنَ مَعْصِيَتِكَ وَمِنْ طَاعِنِكَ مَا تَبْلُغُنَا بِهِ رِضْوَانَكَ وَمِنْ
الْبَقِيَّةِ مَا يَهْوُونَ عَلَيْنَا بِهِ مَصِيبَاتُ الدُّنْيَا اللَّهُمَّ امْتِنْنَا
بِأَسْمَائِنَا وَأَبْصَارِنَا وَقُوَّتِنَا مَا أَحْبَبْتَنَا وَاجْعَلْهَا الْوَارِثَ
مِنَّا وَاجْعَلْ ثَأْرَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا
وَلَا تَجْعَلْ مَصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا الْكِبْرَهَيْتَنَا وَلَا
مَبْلَغَ عَلَيْنَا وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْنَا مَرًّا وَلَا يَرْحَمْنَا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 و این دعا جامع کامل است و متضمن جمیع مطالب دنیا و آخرت است و چون دعا
 کنید این زیاده که از خواص اصحاب امیرالمومنین است بهتر از عام است و از دعاهای
 این شب است و در اوقات دیگر نیز می توان خواند با ترجمه در اینجا ایراد می نمایم که در
 وقت خواندن تذکر معافی آن باشند تا فایده اش تمام شود و توبه اش عظیم تر باشد
 بدانکه سید خلیل ابن طاووس در کتاب قبل روایت کرده است که یکبار این زیاده
 گفت روزی با مولای خود حضرت امیرالمومنین در مسجد نبویه نشسته بودم شب

نیم شعبان

نیم شعبان مذکور شد حضرت فرمود که هر بنده که این شب را بجا آورد دعا می حضرت
 خضر را در این شب بخواند البته دعا می آید سبب که دو چون حضرت بنزل خود مراجعت نمود
 شب بگذشت و در نیم چون مرادید رسید بجه کار آمده امی کنید کفتم یا امیرالمومنین بطلب
 دعا می خضر آمده ام فرمود بنشین امی کیل چون این دعا را حفظ کردی در هر شب سمع
 یادر هر ماهی یک مرتبه یا در یک یک مرتبه یا در عمری یک مرتبه بخوان تا کفایت شود دشمنان از تو
 بشود و یاری کرده شوی و روزی داده شوی و البته آمرزیده شوی امی کیل طول صحبت
 و خدمت تو موجب آن شد که ترا چنین نعمتی و کرامتی ممتاز و سرفراز گردانم بکشت
 بنویس و دعا را ملحقین من نمود و این است دعا می کیل **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ**
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِقَوْلِكَ
الَّتِي فَهَرَّتْ بِهَا كُلُّ شَيْءٍ وَخَضَعَ لَهَا كُلُّ شَيْءٍ وَذَلَّ لَهَا
كُلُّ شَيْءٍ وَبِحَبْرُوتِكَ الَّتِي غَلَبَتْ بِهَا كُلُّ شَيْءٍ وَبِعِزَّتِكَ الَّتِي
لَا يَقُومُ لَهَا شَيْءٌ وَبِعَظَمَتِكَ الَّتِي مَلَأَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَبِسُلْطَانِكَ
الَّذِي عَلَا كُلَّ شَيْءٍ وَبِوَجْهِكَ الْبَاقِي بَعْدَ فَنَاءِ كُلِّ شَيْءٍ وَ
بِأَسْمَائِكَ الَّتِي مَلَأَتْ أَرْكَانَ كُلِّ شَيْءٍ وَبِعِلْمِكَ الَّذِي أَخَاطَ
بِكُلِّ شَيْءٍ وَبِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي أَضَاءَ لَهُ كُلُّ شَيْءٍ بِأَنْوَارِ

دعا رکعت

بِأَنْدُسٍ بِأَوَّلِ الْأَوَّلِينَ وَبِأَخِرِ الْأَخِيرِينَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي
الذُّنُوبَ الَّتِي هُنَاكَ الْعِصَمَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي
تُنْزِلُ النَّفْسَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُغَيِّرُ النِّعَمَ اللَّهُمَّ
اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تُخَيِّرُ الدُّعَاءَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ
الَّتِي تُنْزِلُ الْبَلَاءَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الذُّنُوبَ الَّتِي تَقْطَعُ
الرَّجَاءَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي كُلَّ ذَنْبٍ أَذْنِبُهُ وَكُلَّ خَطِيئَةٍ
أَخْطَأْتُهَا اللَّهُمَّ إِنِّي تَقَرَّبُ إِلَيْكَ بِذِكْرِكَ وَاسْتَشْفَعُ بِكَ
إِلَى نَفْسِكَ وَاسْتَعْلِكَ بِجُودِكَ إِنَّ نَدَى نَبِيِّكَ مِنْ فَرْجِكَ
وَأَنْ تَوْفِيقِي شُكْرَكَ وَأَنْ تُلْهِمَنِي ذِكْرَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
سُؤَالَ خَاضِعٍ مُتَذَلِّلٍ خَاشِعٍ أَنْ تُسَالِحَنِي وَتَرْحَمَنِي وَتَجْعَلَنِي
بِمَسْرُوكٍ رَاضِيًا فَانِعًا وَفِي جَمِيعِ الْأَحْوَالِ مُتَوَاضِعًا اللَّهُمَّ
وَأَسْأَلُكَ سُؤَالَ مَنْ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَانْزَلَتْ بِهِكَ عِنْدَهُ
الْشَّدَاةُ حَاجَتُهُ وَعَظُمَ فِيهِمَا عِنْدَكَ رَغْبَتُهُ اللَّهُمَّ عَظُمَ
سُلْطَانُكَ وَعَظُمَ مَكَانُكَ وَخَفِيَ مَكْرُوكُكَ وَظَهَرَ أَمْرُكَ وَ
غَلَبَ قَهْرُكَ وَجَرَتْ قُدْرَتُكَ وَلَا يُمْكِنُ الْفِرَارُ مِنْ جُودِكَ

اللهم

اللَّهُمَّ لَا أَحَدٌ لِي ذُنُوبٍ غَافِرًا وَلَا لِقَبَائِحِي سَانِدًا وَلَا
لِشَيْءٍ مِنْ عَمَلِي الْقَبِيحِ بِالْحَسَنِ مُبَدِّلًا غَيْرَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ ظَلَمْتُ نَفْسِي وَتَجَرَّاتُي بِجَهْلِي
وَسَكَنْتُ إِلَى قَدِيمِ ذِكْرِكَ لِي وَمِنْكَ عَلَى اللَّهِ مَوْلَايَ
كَمْ مِنْ قَبِيحٍ سَتَرْتَهُ وَكَمْ مِنْ فَادِحٍ مِنَ الْبَلَاءِ أَقْلَسْتَهُ وَ
كَمْ مِنْ عِشَارٍ وَقَبْتَهُ وَكَمْ مِنْ مَكْرُورٍ وَدَفَعْتَهُ وَكَمْ مِنْ
شَاءٍ حَبَلٍ لَسْتُ أَهْلًا لَهُ شَرَرْتَهُ اللَّهُمَّ عَظُمَ بِلَادِي وَ
افْرَطَ بِي سُوءُ حَالِي وَقَصُرَتْ بِي أَعْمَالِي وَقَعَدَتْ بِي
أَعْدَائِي وَجَبَسَتْ بِي نَفْسِي بَعْدَ أَمَانِي وَخَدَعَتْ بِي
الدُّنْيَا بَعْدَ رُوحِي وَنَفْسِي خِيَانَتُهَا وَمِطَالِي بِأَسْبَدِي
فَأَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ أَنْ لَا يَحْبُبَ عَنْكَ دُعَائِي سُوءَ عَمَلِي
وَفِعَالِي وَلَا تَقْضَحْنِي بِخَفِيِّ مَا أَطْلَعْتَ عَلَيَّ مِنْ سِرِّي وَلَا
تُعَاجِلْنِي بِالْعُقُوبَةِ عَلَى مَا عَمِلْتُهُ فِي خِلْوَانِي مِنْ سُوءٍ
فَعَلِي وَإِسَاءَتِي وَدَوَامِ تَقَرُّطِي وَجَهَالَتِي وَكَثْرَةِ
شَهْوَانِي وَغَفْلَتِي وَكُنِ اللَّهُمَّ بِعِزَّتِكَ لِي فِي الْأَحْوَالِ

كَلِّهَارُونَ عَلَى فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ عَطُونَا إِلَهِي وَرَبِّي مَنْ لِي
غَيْرُكَ أَسْأَلُكَ كَشْفَ ضُرِّي وَالنَّظَرَ فِي أَمْرِي إِلَهِي وَمَوْلَايَ
أَجْرَتِي عَلَى حُكْمٍ أَتَّبَعْتُ فِيهِ هَوَى نَفْسِي وَلَمْ أَحْتَرِسْ
فِيهِ مِنْ تَزْيِينِ عَدُوِّي فَغَرَّتْنِي بِمَا أَهْوَى وَأَسْعَدَهُ عَلَى
ذَلِكَ الْفَضَاءُ فَتَجَاوَزْتُ بِمَا جَرَى عَلَى مِنْ ذَلِكَ بَعْضَ
حُدُودِكَ وَخَالَفْتُ بَعْضَ أَوْامِرِكَ فَلَا أَجِدُكَ عَلَى جَمِيعِ
ذَلِكَ وَلَا أَجِدُكَ لِي فِيمَا جَرَى عَلَى فِيهِ قَضَاؤُكَ وَالْوَيْلُ
فِيهِ حُكْمُكَ وَبَلَاؤُكَ وَفَدَاؤُكَ يَا إِلَهِي بَعْدَ تَقْصِيرِي
وَأَسْرَافِي عَلَى نَفْسِي مُعْتَذِرًا نَادِمًا مِنْكَ أَسْتَقْبِلُكَ مُسْتَغْفِرًا
مُنِيبًا مُقِرًّا مُذْنِبًا مُعْتَرِفًا لَا أَجِدُ مَقْرَأَةً لِي كَانَتْ مِنِّي وَلَا
مَقْرَعًا اتَّوَجَّهْتُ إِلَيْهِ فِي أَمْرِي غَيْرَ قَوْلِكَ عَذْرَتِي وَإِدْخَالِكَ
إِيَّايَ فِي سَعْدٍ مِنْ رَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ فَاقْبَلْ عَذْرَتِي وَارْحَمْ
شِدَّةَ ضُرِّي وَفَكْنِي مِنْ شِدَّةِ وَثَاقِي يَا رَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ بَدَنِي
وَرِقَّةَ جِلْدِي وَدِقَّةَ عَظْمِي يَا مَنْ بَدَأَ خَلْقِي وَذَكَرْتَنِي وَ
تَرَبَّبْتَنِي وَبَرَّبْتَنِي وَتَعَدَّبْتَنِي هَبْنِي لِابْنِدَاءِ كَرَمِكَ وَسَاءِ

بَرِّكَ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَرَبِّي أَتْرَاكَ مُعَذِّبِي بِبَارِكَ بَعْدَ
تَوْحِيدِكَ وَبَعْدَ مَا أَنْطَوَى عَلَيْهِ قَلْبِي مِنْ مَعْرِفَتِكَ وَلَهْجِي
بِهِ لِسَانِي مِنْ ذِكْرِكَ وَأَعْتَقَدَ ضَمِيرِي مِنْ حُبِّكَ وَبَعْدَ
صِدْقِ اعْتِرَافِي وَدُعَائِي خَاضِعًا لِرُبُوبِيَّتِكَ هَبْهَاثَ
أَنْتَ الْكَرَمُ مِنْ أَنْ تُضَيِّعَ مِنْ رَتَبَتِهِ أَوْ تُبْعِدَ مِنْ أَدْنَبَتِهِ
أَوْ تُشَرِّدَ مِنْ أَوْبَتِهِ أَوْ تُسَلِّمَ إِلَى الْبَلَاءِ مِنْ كَفَبَتِهِ وَرَحِمَتِهِ
وَلَبِثْتُ شِعْرِي بِأَسِيدِي وَإِلَهِي وَمَوْلَايَ أَسْلِطِ النَّارَ
عَلَى وَجْهِ غَرَّتْ لِعَظْمَتِكَ سَاجِدَةً وَعَلَى السُّرَى نَظْفَتْ
بِنُوحِيَّتِكَ صَادِقَةً وَبِشُكْرِكَ مَا دَحَاةً وَعَلَى قُلُوبِ
اعْتَرَفَتْ بِإِلَهِيَّتِكَ مُحَقِّقَةً وَعَلَى أَضْمَارِ حَوْتٍ مِنْ
الْعِلْمِ بِكَ حَتَّى صَارَتْ خَاشِعَةً وَعَلَى جَوَاحِرِ سَعَتِي إِلَى
أَوْطَانِ تَعَبُّدِكَ طَائِعَةً وَأَشَارَتْ بِاسْتِغْفَارِكَ
مُذْنِعَةً مَا هَكَذَا لَطَنُ بِكَ وَلَا أُخْبِرُنَا بِفَضْلِكَ عَنْكَ
يَا كَرِيمُ يَا رَبِّ وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفِي عَنْ قَلِيلٍ مِنْ بَلَاءِ الدُّنْيَا
وَعَقُوبَاتِهَا وَمَا جَرَى فِيهَا مِنْ لَمَّكَارٍ عَلَى أَهْلِهَا عَلَى أَنَّ

ذَلِكَ بَلَاءٌ وَمَكْرُوهٌ فَلْيَلْ مَكْرَهُهُ بِسَبْرٍ وَقَاوُهُ فَصَبْرٌ مَدَّةُ
 فَكَيْفَ احْتِمَالِي لِبَلَاءِ الْأَرْضِ وَجَلِيلٌ وَفُوعُ الْمَكَارِهِ فِيهَا وَهُوَ
 بَلَاءٌ نَطُولُ مَدَّتِهِ وَبَدُو مَقَامُهُ وَلَا يُخَفِّفُ عَنْ أَهْلِهِ
 لِأَنَّهُ لَا يَكُونُ إِلَّا عَرَضُ غَضَبِكَ وَانْتِقَامِكَ وَتَحْطِطُ وَ
 هَذَا مَا لَا تَقُومُ لَهُ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ بِأَسْبَدِي فَكَيْفَ
 بِي وَأَنَا عَبْدُكَ الضَّعِيفُ الْمَذَلُّ الْخَفِيرُ الْمُسْتَكِينُ
 الْمُسْتَكِينُ يَا إِلَهِي وَرَبِّي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ لَا تَتَى الْأُمُورُ
 إِلَيْكَ أَشْكُو أَوْ لِمَا مِنْهَا أَضْجُ وَأَبْكِي لِأَلِيمِ الْعَذَابِ وَ
 شِدَّةِ أَوَّلِ طَوْلِ الْبَلَاءِ وَمَدَّةِ فَلْيَنْ صَبْرَتِي فِي الْعُقُوبَاتِ
 مَعَ أَعْدَائِكَ وَجَمْعَتِ بَنِي وَبَيْنَ أَهْلِ بَلَاءِكَ وَفَرَّقَتِ
 بَنِي وَبَيْنَ أَحِبَّاءِكَ وَأَوْلِيَاءِكَ فَهَبْنِي يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي
 وَمَوْلَايَ وَرَبِّي صَبْرْتُ عَلَى عَذَابِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَلَى
 فِرَاقِكَ وَهَبْنِي صَبْرْتُ عَلَى حَرِّ نَارِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَنِ النَّظَرِ
 إِلَيْكَ كَرَامَتِكَ أَمْ كَيْفَ أَسْكُنُ فِي النَّارِ وَرَجَائِي عَفْوِكَ
 فَبِعِزَّتِكَ يَا سَيِّدِي وَمَوْلَايَ أَسْأَلُكَ لِي تَرْكُنِي

نَاطِقًا

نَاطِقًا لَا ضِجْنَ إِلَيْكَ بَيْنَ أَهْلِيهَا ضِجِّجِ الْأَمْلِينَ وَلَا
 صُخْرِي إِلَيْكَ صُخْرِي الْمُسْتَصْرِخِينَ وَلَا بَلَدِي عَلَيْكَ
 بُكَاءَ الْفَاقِدِينَ وَلَا نَادِيَتَكَ ابْنِ كُنْتُ يَا وَلِي الْمُؤْمِنِينَ
 يَا غَابَةَ أَمَالِ الْعَارِفِينَ يَا غِيَابَاتِ الْمُسْتَغِيثِينَ يَا حَبِيبَ
 قُلُوبِ الصَّادِقِينَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ أَفْتَرَاكَ سُبْحَانَكَ
 يَا إِلَهِي وَبِحَمْدِكَ تَسْمَعُ فِيهَا صَوْتَ عَبْدٍ مُسْلِمٍ سَجِنَ فِيهَا
 بِخُلَاقَتِهِ وَذَانِ طَعْمَ عَذَابِهَا بِمَعْصِيَتِهِ وَحُبْسَ بَيْنِ
 أَطْبَاقِهَا بِجُرْئِهِ وَجَبْرِيَّتِهِ وَهُوَ يَضْجُ إِلَيْكَ ضِجْجَ مُؤْمِلٍ
 لِرَحْمَتِكَ وَيُنَادِيكَ بِلِسَانِ أَهْلِ تَوْحِيدِكَ وَيَتَوَسَّلُ
 إِلَيْكَ بِرُبُوبِيَّتِكَ يَا مَوْلَايَ فَكَيْفَ يَبْقَى فِي الْعَذَابِ وَ
 هُوَ يَرْجُو مَا سَلَفَ مِنْ حِلْمِكَ وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ
 تُولِيهِ النَّارَ وَهُوَ يَأْمُلُ فَضْلَكَ وَرَحْمَتَكَ أَمْ كَيْفَ
 يَجْرِي لَهُ لَهْبُهَا وَأَنْتَ تَسْمَعُ صَوْتَهُ وَتَرَى مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ
 يَشْتَمِلُ عَلَيْهِ زَفِيرُهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ ضَعْفَهُ أَمْ كَيْفَ
 يَتَغَلَّغِلُ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ أَمْ كَيْفَ

تَرْجُمُهُ زَبَانِيْنَهَا وَهُوَ بِإِدْبَارِكَ بِأَرْبَعِ أَمْ كَيْفَ بِرَجُوفُضْلِكَ
فِي عُنُقِهِ مِنْهَا فَتَنَّا نَرْكُفُ فِيهَا هَبْهَاتَ مَا ذَلِكَ الظَّرْفُ بِكَ
وَلَا الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا مُشَبَّهٌ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ
الْمُوَحِّدِينَ مِنْ بَرِّكَ وَإِحْسَانِكَ فَبِالْبَقِيْنِ أَقْطَعُ لَوْلَا
مَا حَكَمْتَ بِهِ مِنْ تَعْدِيْبِ جَا حِدِيْكَ وَقَضَيْتَ بِهِ مِنْ خِلْدٍ
مُعَانِدِيْكَ لَجَعَلْتَ النَّارَ كُلَّهَا بَرْدًا وَسَلَامًا وَمَا كَانَتْ
لِأَحَدٍ فِيهَا مَقَرًّا وَلَا مَقَامًا لِكُنْكَ تَقْدَسَتْ أَسْمَاؤُكَ
أَقْسَمْتُ أَنْ تَمْلَأَهَا مِنْ أَكْفَرِيْنَ مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِيْنَ وَأَنْ تُخَلِّدَ فِيهَا الْمُعَانِدِيْنَ وَأَنْتَ جَلَّ شَأْوُكَ
لَكَ قُلْتُ مُبْتَدِءًا وَتَطَوَّلْتُ بِالْإِنْعَامِ مُتَكْرِمًا أَمِنْ
كَانَ مُؤْمِنًا كَمْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوْنَ إِلَهِي وَبَيْتِي
فَأَسْأَلُكَ بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَّرْتَ هَذَا وَبِالْفَضِيْلَةِ الَّتِي
حَقَّقْتَهَا وَحَكَمْتَهَا وَغَلَبْتَ مِنْ عَلَيْهَا أَجْرَ بَيْتِهَا أَنْ تَهْبِطَ
فِي هَذِهِ اللَّيْلِ وَفِي هَذِهِ السَّاعَةِ كُلَّ جَرْمٍ أَجْرَهُ وَكُلَّ
ذَنْبٍ أَذْنَبَهُ وَكُلَّ قَبِيْحٍ أَسْرَرْتَهُ وَكُلَّ جَلِيلٍ عَمِلْتَهُ

كُنْ

كُنْ أَوْ أَعْلَنْتَهُ أَخْفَيْتَهُ أَوْ أَظْهَرْتَهُ وَكُلَّ سَبْتَةٍ أَمَرْتُ
بِإِثْبَاتِهَا الْكَرَامَ الْكَائِنِينَ الدِّينَ وَكُلَّ نَفْسٍ مَحْفُظَةٍ مَا يَكُونُ
مِنِّْي وَجَعَلْتَهُمْ شُهُودًا عَلَيَّ مَعَ جَوَارِحِي وَكُنْتُ أَنْتَ الرَّ
فِيْبِ عَلَيَّ مِنْ وَرَائِهِمْ وَالشَّاهِدُ لِمَا خَفِيَ عَنْهُمْ وَبَرَحْمَتِكَ
أَخْفَيْتَهُ وَبِفَضْلِكَ سَتَرْتَهُ وَأَنْ تَوْفِرَ حَظِّي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ
تُنْزِلُهُ أَوْ إِحْسَانٍ تَفْضِلُهُ أَوْ بَرٍّ تَنْشُرُهُ أَوْ رِزْقٍ تَبْسُطُهُ
أَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ أَوْ خَطَاٍ تَسْتُرُهُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا إِلَهِي
وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَمَالِكِي رَتْنِي بِأَمْنٍ يَدِي نَاصِيْتِي بِأَعْلَمَاءِ
بِضْرَتِي وَمَسْكِنَتِي بِأَخْبِيْرٍ بِفَقْرِي وَفَاقَتِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ
يَا رَبِّ أَسْأَلُكَ بِحَقِّكَ وَقُدْسِكَ وَأَعْظَمِ صِفَاتِكَ وَأَسْمَاءِ
تِلْكَ أَنْ تَجْعَلَ أَوقَاتِي فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِذِكْرِكَ مَعْمُورَةً
وَبِحُدُودِكَ مَوْصُولَةً وَأَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً حَتَّى تَكُونَ
أَعْمَالِي وَأَوْرَادِي كُلُّهَا وَرَدًا وَاحِدًا وَحَالِي فِي خِدْمَتِكَ
سَرْمَدًا بِأَسْيَدِي بِأَمْنٍ عَلَيْهِ مَعْتَوِي بِأَمْنٍ إِلَيْهِ شَاكِرٌ
أَحْوَالِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ قَوِّ عَلَى خِدْمَتِكَ جَوَارِحِي

وَاشْدُدْ عَلَى الْعَرْشِ جَوَاحِي وَهَبْ لِي الْجِدَّ فِي خَشْبَتِكَ
 وَالْذَّوَامَ فِي لَيْضَالِ بَحْدَمَتِكَ حَتَّى اسْرَحَ إِلَيْكَ فِي
 مَبَادِيَنِ السَّابِقِينَ وَاسْرَحَ إِلَيْكَ فِي الْمَبَادِيرِ وَ
 اشْتاقَ إِلَى مُرَبِّكَ فِي الْمُشْتَاقِينَ وَادْنُ مِنْكَ دُنُوًّا
 الْمُخْلِصِينَ وَاخْافَكَ مَخَافَةَ الْمُؤْمِنِينَ وَاجْتَمِعْ فِي جَوَارِكَ
 مَعَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَنِي بِسُوءٍ فَأَرِدْهُ وَمَنْ كَادَ
 فَكَدْ وَأَجْعَلْنِي مِنْ أَحْسَنِ عِبَادِكَ نَصْبًا عِنْدَكَ وَأَقْرَبَهُمْ
 مَنْزِلَةً مِنْكَ وَأَخْصِهِمْ زُفَّةً لَدَيْكَ فَاتَّهِلْ بِأَنْبَالِ ذَلِكَ
 إِلَّا بِفَضْلِكَ وَجِدْ لِي بِجُودِكَ وَاعْطِفْ عَلَيَّ بِمَجْدِكَ وَ
 احْفَظْنِي بِرَحْمَتِكَ وَاجْعَلْ لِسَانِي بِذِكْرِكَ لَهْجًا وَقَلْبِي
 بِحُبِّكَ مُنَبِّهًا وَمَنْ عَلَى بِحُسْنِ إِجَابَتِكَ وَأَقْلَنِي عَثْرًا
 وَاعْفُ عَنِّي ذَلْفِي فَإِنَّكَ قَضَيْتَ عَلَى عِبَادِكَ بِعِبَادَتِكَ
 وَأَمَرْتَهُمْ بِدُعَائِكَ وَضَمِنْتَ لَهُمُ الْإِجَابَةَ فَإِلَيْكَ بِأَرْبِ
 نَصَبٍ وَجَهِي وَإِلَيْكَ بِأَرْبِ مَدَدٍ بِدِي فَتَعَزَّزْكَ
 اسْتَجِبْ لِي دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مُنَايَ وَلَا تَقْطَعْ مِنْ فَضْلِكَ

بَعْدَ

رَجَائِي وَكَفَّنِي شَرَّ الْحَيَاتِ وَالْأَنْسِ مِنْ عَذَابِي بِاسْرَحِ
 الرِّضَا عَفْرَمِينَ لَا يَمْلِكُ إِلَّا الدُّعَاءُ فَإِنَّكَ تَقَالُ لِمَا
 نَشَاءُ بِأَمْرِ اسْمِهِ دَوَاءً وَذِكْرُهُ شِفَاءً وَطَاعَتُهُ غِنَى
 رَحْمَةٍ مِنْ رَأْسِ مَالِهِ الرَّجَاءُ وَسِلَاحُهُ الْبُكَاءُ بِاسْمِ
 بَيْعِ النِّعَمِ بِادْفَاعِ النِّقَمِ بِانْفِصَالِ الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلَمِ
 بِاعْلَامِ الْإِبْعَالِ بِعَلَمِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ لِي
 مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَالْأُمَّتِ
 الْمُبَايِنِينَ مِنَ الْإِلَهِ وَسَلِّمْ سَلَامًا كَثِيرًا فَضْلَ بَخْرٍ
 در بقیه اعمال است از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که هر که سه روز از آخر ماه
 شعبان روزی دو بار دو بار ببارک رمضان وصل کند حق تعالی ثواب روزی دو ماه
 متوالی برای او بنویسد و ابوالفضل علیه السلام روایت کرده است که در جمعه آخر
 ماه شعبان بگذشت حضرت امام رضا علیه السلام فرمود که ای ابوالفضل اگر
 ماه شعبان رفت و این جمعه آخر آن است پس تدارک ده و تلاوت کن آنچه از این
 ماه مانده است تفصیلاً را که در ایام گذشته اینها کرده و بر تو باد که روآوری
 بر آنچه مانده است برای تو در آخرت و دعا و استغفار بسیار کن و تلاوت قرآن

مجید بسیار بکن و توبه بکن بسوی حق تعالی از کفایت خود تا آنکه چون ماه مبارک در آید
 خالص گردانیده باشی خود را از برای خدا و مگذار در کردن خود امانت و حق
 کسی را مگر آنکه ادا کنی و مگذار در دل خود کینه کسی را مگر آنکه بیرون کنی و مگذار کثرت
 که میگردی مگر آنکه ترک کنی و از خدا بترس و توکل کن بر خدا در پنهان و آشکار
 امور خود و هر که بر خدا توکل کند خدا بر او بسیار بخواند و رقیقه اینها
 این دعا را اللهم ان کما تکر غفرت لنا فیها مصنی من شعبان
 فاعف لنا فیها بقی منه بدستی که حق تعالی در این ماه آزادی کرد اند بستی
 بسیار از آتش جهنم برای حرمت ماه رمضان و بند بسیار معتبر منقول است
 حضرت صادق علیه السلام در شب آخر ماه شعبان و شب اول ماه رمضان این دعا می خواند
 اللهم ان هذا شهر المبارک الذی انزلت فیہ القرآن
 وجعلت هدی للناس و بینای من الهدی والفرقان
 قد حضر فسلمنا فیہ وسلمه لنا و سلمه منا فی سیر
 منک و عافیه بامن اخذ القلب و شکر الکثیر اقبل
 منی البسیر اللهم انی اسئلك ان تجعل لی الی کل
 خیر سبیلا و من کل ما لا یحب ما یعابا ارحم الراحمین

این دعا
 در شب آخر
 شعبان و
 شب اول
 رمضان

یا غفر

یا من عفی عنی و عما خلوت به من السیئات یا من لم یؤاخذ
 بارتکاب المعاصی عفوک عفوک یا کریم الهی و عظمی
 فلم اعط و زهرتی عن محارمک فلم انزعج فما عذری
 فاعف عنی یا کریم عفوک عفوک اللهم انی اسئلك ا
 الراحة عند الموت و العفو عند الحساب عظم الذنب من
 عبدک فلیحسن العفو من عندک یا اهل التقوی و یا اهل
 المغفره عفوک عفوک اللهم انی عبدک ابن عبدک
 ابن امتک ضعیف فقیر الی رحمتک و انت منزل الغفره
 و البرکة علی العباد فاهرم مقنن احصیت اعمالهم
 و قسمت ارزاقهم و جعلتهم مختلفه السنتهم و
 الوانهم خلفا من بعد خلونی لا یعلم العباد علمک و لا
 یقدر العباد قدرک و کلنا فقراء الی رحمتک فلا
 تصرف عنی وجهک و اجعل من صلیح خلقک فی العمل و
 الامل و القضاء و القدر الیهی البقی خیر البقاء و اقننی
 خیر الفناء علی موالایک اولیایک و معادایک اعدایک

وَالرَّغْبَةِ إِلَيْكَ وَالرَّهْبَةَ مِنْكَ وَالْخُشُوعَ وَالْوَقَارَ وَالسَّلَامَ
 لَكَ وَالنَّصْدَ بِوَيْكَتَابِكَ وَاتِّبَاعَ سُنَّةِ رَسُولِكَ اللَّهُمَّ
 مَا كَانَ فِي قَلْبِي مِنْ شَيْءٍ أَوْ رَيْبَةٍ أَوْ حُجُودٍ أَوْ قَنُوطٍ
 أَوْ فَرَحٍ أَوْ بَدَخٍ أَوْ بَطَرٍ أَوْ حَبْلَاءٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ سَمْعَةٍ أَوْ
 شِقَاقٍ أَوْ نِفَاقٍ أَوْ كُفْرٍ أَوْ فُسُوقٍ أَوْ عَصِيَانٍ أَوْ عَظَمَةٍ
 أَوْ شَيْءٍ لَا يُحِبُّ فَاسْأَلُكَ يَا رَبِّ أَنْ تُبَدِّلَنِي مَكَانَهُ
 إِيْمَانًا بِوَعْدِكَ وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ وَرِضَى بِفَضْلِكَ وَ
 زُهْدًا فِي الدُّنْيَا وَرَغْبَةً فِيْمَا عِنْدَكَ وَآثَرَةً وَطَمَآنِينَةً
 وَتَوْبَةً نَصُوحًا اسْأَلُكَ ذَلِكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ إِلَهِي
 أَنْتَ مِنْ حِلْمِكَ تَعْصِي فَكَانَتْ لَكَ مِنْ مَنِّكَ كَرَمٌ وَ
 جُودٌ تَطَاعُ فَكَانَتْ لَكَ تَعْصٍ وَأَنَا وَمَنْ لَمْ يَعْصِكَ
 سُكَّانُ أَرْضِكَ فَكُنْ عَلَيْنَا بِالْفَضْلِ جَوَادًا وَبِالْخَيْرِ عَوَادًا
 يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ صَلَوَاتُهُ دَائِمَةٌ
 لَا تَخْصِي وَلَا تَعُدُّ وَلَا يَفْقِدُ فِدْمَهَا غَيْرُكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 حِينَ بَابِ سَبِّمِ در بیان مجمل از قصاید و اعمال ماه مبارک رمضان

ماه مبارک رمضان

در آن کثره

و در آن شت فصل است فصل اول در بیان فضیلت این ماه مبارک است باید
 دانست که ماه مبارک رمضان ماه خداوند عالمیان است و شریف ترین ماه است
 چنانچه پسند معبر از حضرت امام رضا روایت کرده اند که حضرت رسول در آخر ماه
 شعبان خطبه خواندند و فرمودند که ایها الناس بدو رشتیکه رو کرده است بسوی شما
 ماه خدا مبارک است و رحمت و آمرزشش با شماست که نزد خدا بهترین ماه است و روزها
 یش بهترین روزهاست و شبهایش بهترین شبهاست و ساعاتی آن بهترین ساعاتهاست
 آنماهی است که خوانده اند شمارا در آن بسوی شماست خدا و کرده اید در آن از
 اهل کرم است خدا و غفای شما در آن ثواب بسیار دارد و خواب شما ثواب
 عبادت دارد و عملهای شما در آن مقبول است و دعای شما در آن مستجاب است
 پس سوال کنید از پروردگار خود به نیتهای درست و دلهای پاکیزه از گناهان و صفات
 ذمیه که توفیق دهد شما را برای روزه داشتن آن و تلاوت کردن قرآن در آن
 بدین شکی و بدعتی کسی است که محروم گردد از آمرزش خدا و این ماه عظیم
 و یاد کنید بکرمش و تشنه که شما را بنما هر سنگی و تشنه روزه قیامت را و تصدق
 کنید بر فقیران و مسکینان خود و تقسیم نمائید پیران خود را و رحم کنید کودکان
 خود را و نوازش کنید نمائید خویشان خود را و نگاه دارید زبانهای خود را از

در آن شت فصل است فصل اول در بیان فضیلت این ماه مبارک است باید دانست که ماه مبارک رمضان ماه خداوند عالمیان است و شریف ترین ماه است چنانچه پسند معبر از حضرت امام رضا روایت کرده اند که حضرت رسول در آخر ماه شعبان خطبه خواندند و فرمودند که ایها الناس بدو رشتیکه رو کرده است بسوی شما ماه خدا مبارک است و رحمت و آمرزشش با شماست که نزد خدا بهترین ماه است و روزهایش بهترین روزهاست و شبهایش بهترین شبهاست و ساعاتی آن بهترین ساعاتهاست آنماهی است که خوانده اند شمارا در آن بسوی شماست خدا و کرده اید در آن از اهل کرم است خدا و غفای شما در آن ثواب بسیار دارد و خواب شما ثواب عبادت دارد و عملهای شما در آن مقبول است و دعای شما در آن مستجاب است پس سوال کنید از پروردگار خود به نیتهای درست و دلهای پاکیزه از گناهان و صفات ذمیه که توفیق دهد شما را برای روزه داشتن آن و تلاوت کردن قرآن در آن بدین شکی و بدعتی کسی است که محروم گردد از آمرزش خدا و این ماه عظیم و یاد کنید بکرمش و تشنه که شما را بنما هر سنگی و تشنه روزه قیامت را و تصدق کنید بر فقیران و مسکینان خود و تقسیم نمائید پیران خود را و رحم کنید کودکان خود را و نوازش کنید نمائید خویشان خود را و نگاه دارید زبانهای خود را از

از آنچه حلال نیست شمارانظر کردن بسوی آن و باز در یکدوشهای خود را از آنچه
حلال نیست شمارا شنیدن آن و مهر بانه کینه با یتیمان مردم تا مهر بانه کینه بعد از
شمار با یتیمان شمار بازگشت کینه بسوی خدا از کنانان خود و بلند کینه بسوی خدا
دستهای خود را بعد اوقات نمازهای خود زیرا که وقت نماز با بهترین
ساعات است نظمی کند حق تعالی درین اوقات بر محبت بسوی بندگان خود و
جواب می گوید ایشان را هرگاه او را مناجات کنند و بلیک می گوید ایشان را
هرگاه او را ندانند مستجاب میگرداند هرگاه او را دعای کرده مردمان بدرستی
جانهای شمار در کردارهای شماست پس از کردار بد آورید بطلب آمرزش از خدا
و پشتمای شماران بابر است از کنانان شما پس سبک گردانید آنها را بطول
دادن سجده و بدانید که حق تعالی سوگند یاد کرده است بعزت خود که عذاب
نکند نماز که دارندگان و سجده کنندگان را و نترساند ایشان را با آتش جهنم در
روز قیامت ایها الناس هر که افطار نماید روزه دار مومنی را در این ماه
از برای او خواهد بود نزد خدا ثواب بنده آزاد کردن و آمرزش گناهای گذشته
پس بعضی از صحابه گفتند یا رسول الله همه ما قدرت بر این نداریم حضرت فرمود
که به پر میزد از آتش جهنم با بطار فرمودن روزه داران اگر چه بضعف دانه

غنا باشد

غنا باشد و اگر چه بیک شربت آبی باشد بدستی که خدا این ثواب میدهد کسی را که چنین کند
اگر قادر بر زیاده از این نباشد ایها الناس هر که خلق خود را نیکو کند در این ماه بر صراط
بگذرد و در روزی که قدمها بران لغزد و هر که سبک گرداند در این ماه خدمت کند و غلام
خود را حق تعالی در قیامت حساب در آستان گرداند و هر که در این ماه شر خود را از مردم باز
دارد حق تعالی غضب خود را در قیامت از او باز دارد و هر که در این ماه یتیم را بدر بر
گرامی دارد خدا او را در قیامت گرامی دارد و هر که در این ماه صله و احسان کند با خویشان
خود خدا وصل کند او را بر محبت خود در قیامت و هر که در این ماه قطع احسان خود را از
خویشان خود بکند خدا در قیامت قطع رحمت خود از او بکند و هر که نماز سنتی در این ماه
بکند حق تعالی برای او برات پزیری از آتش جهنم بنویسد و هر که در این ماه نماز وحشی را
ادا کند خدا عطا کند او ثواب هشتاد نماز و حجب که در ماههای دیگر کرده شود
و هر که در این ماه بسیار صلوات بر من و آل من بفرستد خدا سنگینی گرداند ترا زوی
عمدا و او را در روزی که ترا زودا عمر با سبک باشد و کسی که یک آیه از قرآن در این ماه
بخواند ثواب کسی دارد که در ماههای دیگر ختم قرآن کرده باشد ایها الناس بدستی که
در ماهی بهشت در این ماه گشاده است پس سوال کنید از پروردگار خود که بر روی شما
نهند و در ماهی جهنم در این ماه بسته است از خدا سوال کنید که بر شما نشت بدو طهر را

در این ماه غل می کنند پس سوال کنید از خدا که هرگز بر شما مسلط نگرداند و اینها
از حضرت امیر المومنین ^{علیه السلام} مشقول است که در ماه رمضان خطبه خوانند و فرمودند اینها
اینما هست که خدا آنرا بر سایر ماها فضیلت زیاده داده است مانند فضیلت ما این
بر سایر مردم و در اینماه گشت ده می شود در آسمان و در آبی بهشت و در آبی محبت
و بسته می شود در آبی جهنم و در اینماه شنیده می شود ندای مومنان و سباحت می شود
دعای ایشان و رحم می کند کریمانی ایشان را و در اینماه شبی هست که در آن شب
طاغی از آسمان زمین می آیند و سلام می کنند بر مردان و زنان روزه دار حضرت
پروردگار خود تا طلوع صبح و آن شب قدر است که حق تعالی مقدر کرده است در آن
ولایت و امامت مرا پیش از آنکه آدم را خلق کند بدو هزار سال عبادت آن شب
بهتر است از عبادت هزار ماه و روزه روزش بهتر است از روزه هزار ماه اینها
الناس بدرستی که آفتابهای ماه مبارک رمضان و ماههای آن طالع می شوند مردان
و زنان روزه دار با رحمت و این ماه شما مانند ماههای دیگر نیست و روزهای این
روزهاست و شبهایش بهترین شبهاست و دیوان و شیاطین در اینماه غل کرده
در زندانند و زیاده می کند خدا در اینماه روزها و عمر را و می نویسد و مقدر می
گرداند در اینماه حاجیان پست آمده را و در اینماه حق تعالی رومی کند بسوی اهل ایمان

باز می نویسد

بامزش و فیروزی و رحمت و روزی و خوشنودی خداوند بخواند و این روزه دار پس
کار خود را بکن بدرستی که اینماه همان پروردگار خودی نظر کن و تا قیل نمائید چگونه خواهی بود
در شب خود و در روز خود و چگونه کنی هر داری اعضا و جوارح خود را از محبت می پروردگار
خود پس نظر کن که شهادت و خواب نباشی و روزها غافل از یاد خدا نباشی پس بیرون رود
ماه و کنایان تو بر تو باقی نماند باشد پس در هنگامی که روزه داران مزدای خود را بگیرند
تو از جمله زیان کاران باشی و در وقت که بگرم است آتشی خود فایز گردند تو از جمله محرومان
باشی و در روزیکه سعادت مند گردند بجا و رت دوستان پروردگار خود تو از جمله
رانده شده باشی ای روزه دار اگر ترا آتشی تو از درگاه خود برگرداند بکدام درگاه
رو خواهد آورد و اگر محروم گرداند ترا پروردگار تو کی روزی خواهد داد ترا و اگر او ترا
خواهر کند کی ترا گرامی خواهد داشت و اگر او ترا ذلیل گرداند کی ترا عزیز خواهد کرد و اگر
او ترا دلا گرداند کی ترا یاری خواهد کرد و اگر او ترا از بنده گان خود قبول نکند بندگی
کدام خداوند را احتیاج می کنی و اگر او لغزشها و کنایان ترا نیاورد امید بکی
خواهی داشت برای آمرزش کنایان خود و اگر حق خود را که بر تو واجب گردانیده
از تو طلب نماید چه جواب در برابر خواهر کشت ای روزه دار تقرب بکوی بسوی خدا
بتلاوت کردن کتاب خدا و شبها و روزهای اینماه زیرا که کتاب خدا شفاعت

کننده است که شفاعت آنرا قبول می کنند و در قیامت شفاعت می کند برای آنها
 که تلاوت می کنند پس بالا میروند بدرجات بهشت بقدر تلاوت آیات قرآن الهی
 روزه دار ثبات با دتر که هر نفسی که در این ماه می کشی ثواب تسبیحی در نامه عمل
 توی نویسد و خواب تو در این ماه عبادت است و طاعت تو در این ماه مقبول است
 و گناهان تو در این ماه آمرزیده است و آواز نامبد عار این ماه شنیده شده است بمناجات
 درازی که با خدای کوثر بر تو رحم می کند بدستی که شنیدم از حبیب خود حضرت رسول که
 خداوند عالم را در هر شب از شش ماه مبارک رمضان آزاد کرده است از آتش
 جهنم که عدد ایشان را کسی بغیر از خدا نمیداند چون شب آخر ماه می شود در آن شب می
 آمرزد مثل آنچه در جمیع ماه آمرزیده است و ایضا فرمود که هر که ماه رمضان را روزه
 بدارد و نفس خود را از چیزهای که خدا حرام کرده است نگاه دارد بهشت البته او را
 واجب گردد و هر که در این ماه روزه دارد و در هیچ شب از شش ماه آن بر حرام افطار نخند
 البته داخل بهشت شود پس حضرت امیر فرمود که شنیدم از سید انبیا که فرمود بهترین
 اوصیای پیغمبران در بهترین ماهها شهید خواهد شد کفتم بهترین ماهها کدام است
 و بهترین اوصیا کیت فرمود که بهترین ماهها ماه رمضان است و بهترین اوصیا
 یاعل کفتم یا رسول الله این البته واقع خواهد شد فرمود بلی بجز پروردگارم بدرستی که

الایضا:

بر اینکشم می شود بدست تری است من حجت پاک کننده ناصالح و مغربی بر تو خواهد زد
 که ریش تو از خون برکت خضاب شود پس مردم شروع بگریه و فغان کردند و حضرت از
 منبر برآمد و ایضا از حضرت رسول مسمول است پسندای معتبر که فرمود ایها الناس
 هر که دارد شود بر او ماه رمضان پس روزه دارد روز آنرا واجب است نماز و عبادت
 قدر مقرری از شب از او نمازهای آنرا در اوقات فضیلت بجا آورد و مبارک کند
 بنماز جمعه آن و باید ادب نماز عید آن حاضر شود پس در یافته خواهد بود ثواب شب قدر را
 و یا زنی کرد بجا یزنا و بخششهای خدا مانند بخششهای بندها که نیست فضل است
 در سنتها و آداب روزه است کرده است روزه دار را بوسیدن زمان و دست
 بیدن ایشان مالیدن و دست بازی کردن با ایشان و اقرب آنست که کرامت
 مخصوص بصورتی است که اینها محرک شهوت او باشند و خوف وقوع در حرام داشته
 باشد و مکرده است بچشم کشیدن چیزی که از اطعمی باشد که بکلی برسد یا در آن
 مشک باشد و مشهور کرامت پروردن آوردن خون است از بدن که باعث ضعف
 شود و در حجامت احتیاط بیشتر باید کرد همچنین داخل شدن حمام که
 مضعف باشد و مکرده است بپوشیدن کلاه مخصوصا نرجس و بهتر آن است که شکر
 ام نمیدرسد بر لبهای خوش کرده نیست بلکه سنت است از حضرت صادق

منقول است که طیب کف صایم است و فرمود که هر روزه دار که در اول روز خود را
خوشبو کند عفتش زایل نشود و اشهر و اقوی آنست که بوییدن را یک غلیظه مفضل
نیمت و بعضی گفته اند بوییدن را یک غلیظه که بکوف برسد موجب قضا و کفاره
می شود و احوط آنست که بوی خوش سائیده که بدماغ بالارود و بنویسد چنانچه در
روایتی وارد شده است و مکروه است صایم جامه که ملاصق بدن است ترکند
و مکروه است زن صایم را که در آب نشیند چنانچه گذشت و از حضرت ^{منقول است}
که هرگاه روزه داری جماید که روزه باشد کوشش تو چشم تو و موی تو و پوست تو
و جمیع اعضای تو یعنی از مخمرات بلکه از مکرورات و فرمود که باید که روز
روزه تو مثل روز افطار تو نباشد و آنحضرت منقول است که فرمود روزه
نه همین از خوردن و آشامیدن است نه بلکه باید که در روز روزه نگاه داری
زبان خود را از دروغ و بیهوشی و دیدن می خود را از عوام و بایک دیگر نزاع
نکنی و حسد مبرید و غیبت مکنی و مجادله مکنی و سوگند دروغ مخورید بلکه بگوئید
نیز و دشنام ندهید و خشک گوئید و تم مکنید و بخرید مکنید و دل شکست مشوید
و غافل مشوید از یاد خدا و از نماز و خواموشن باشید از آنچه نباید گفت و صبر
کنید و راستگو باشید و دوری کنید از اهل شر و اجتناب کنید از گفتار بد

و دروغ و اقرا و خصومت کهن با مردم و کمان بد بردن و غیبت کهن و سخن حسینی
کردن و خود را مشرف بر آخرت گردانید و منظر فرح و ظهور قائم آل محمد باشید و
آرزو مند ثوابهای آخرت باشید و توشه اعمال صالحه برای سفر آخرت بردارید و بر شما
بآرام دل و آرام تن و خضوع و خشوع و شکست و ذلت مانند بنده که از آقامی خود سر
ترسان باشید از عذاب خدا و امیدوار باشید رحمت او را و باید که پاک باشد از روزه دار
دل تو از غیب و باطن تو از خلیه و مکر و پاکیزه باشد بدن تو از کثافت و پزیری
بجوی بسوی خدا از آنچه غیر اوست و در روزه ولایت خود را خالص گردان از برای او
و خاموش باشی از آنچه حق تعالی کرده است ترا از آن در آشکار و پنهان و برتری از
خداوند قهار آنچه سزاوارتر رسیدن اوست در پنهان و آشکار و بخشی روح و بدن
خود را بخدمت غرض حق در ایام روزه خود و فارغ گردان دل خود را از برای محبت او
و یاد او و بدن خود را بکار فرمانده در آنچه خدا ترا امر کرده است آن خوانده است
بسوی آن اگر همه اینها را بعد آوری آنچه سزاوار روزه داشتن است بعد از آن
و فرموده خدا را اطاعت کرده و آنچه کم کنی از آنچه پیمان کردم از برای تو بقدر آن
از روزه تو کم می شود از فضل آن و ثواب آن بدستی که پدرم گفت که رسول خدا
شنید که زنی در روز روزه جاریه خود را دشنام داد حضرت طهارت طلبید و آنرا

گفت بخور زن گفت من روزه ام حضرت فرمود چگونه روزه و جاریه خود را دشنام
دادی روزه از خوردن و آشامیدن نهانیت بدستی که حق تو را روزه را حرام
کرد اینده است از سایر امور قبیحی از کردار بد و کفار بد چه بسیار کند روزه داران
و بسیارند که سستی کشند کان و حضرت امیر المومنین فرمود که بسیار روزه داری
که بهره نیست او را از روزه بغیر تشنگی و گرسنگی و بسیار عبادت کننده که نیست او را
بهره از عبادت بغیر تعب و انجوشا خواب زیر کان که بهتر است از پاداشی احمقان
و خوش افطار کردن زیر کان که بهتر است از روزه داشتن پرخردان زیر کان خواب
مقربان چون به نیت صحیح و قلب طاهر واقع می شود از جمیع عبادات ایشان است بلکه
ارواح ایشان در عالم قدس با ارواح انبیا و اوصیاء و خلص مومنان محشور گردند
و برابر از غیب بر وی می صادق مطلع میگردند و راهی از راههای قرب ایشان است
و افطار فرودمندان چون از راه دانائی است و بوجهیکه حق تو را خواسته افطاری
نمایند بهتر است از روز نامی احمقان که روزه را دستگاه خود فروشی کرده اند
و بریاء و عجب مجروح می گردانند و بشرط صوم نمیکند فضل چهارم
در بیان آداب دخول ماه مبارک رمضان است سنت است طلب طلال ماه رمضان
و بعضی واجب است آنکه اندوز حضرت امام جعفر صادق علیه السلام است که چون طلال

ماه رمضان

ماه رمضان را دیدی شب روزه بسوی طلال کن و در بقیه کن و دستها را بسوی خدا بلند کن و خطاب
کن یا رب و بگو رَبِّی وَ رَبُّكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِینَ اللَّهُمَّ اهْتَلْ عَلَیْنَا بِالْإِیمَانِ
وَ الْإِیمَانِ وَ السَّلَامَةِ وَ الْإِسْلَامِ وَ الْمُسَارَعَةِ إِلَى مَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى
اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِی شَهْرِنَا هَذَا وَ ارْزُقْنَا خَبْرَهُ وَ عَوْنَهُ وَ اصْرِفْ
عَنَّا ضَرَّهُ وَ شَرَّهُ وَ بَلَاءَهُ وَ قَسْوَتَهُ وَ بَهِتْرِن دَعَاءِ دَعَائِلِ طَلَالِ صَیْفِ طَلَالِ
و ابن ابی عمیر روایت میکند از روایت طلال ماه مبارک رمضان واجب است
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِیْ خَلَقَنِی وَ خَلَقَکَ وَ قَدَّرَ مَنَازِلَکَ وَ جَعَلَکَ مَوَاقِیتَ
لِلنَّاسِ اللَّهُمَّ اهْتَلْ عَلَیْنَا اهْلًا لَا مُبَادَا کَا اللَّهُمَّ ادْخِلْ عَلَیْنَا
بِالسَّلَامَةِ وَ الْإِسْلَامِ وَ الْبَقِیْنِ وَ الْإِیمَانِ وَ الْبِرِّ وَ النَّفْوِ
وَ الْتَوْبَةِ لِمَا تُحِبُّ وَ تَرْضَى وَ در شب اول ماه رمضان خود دست
و غسل در شب اول سنت است و از حضرت صادق علیه السلام منقول است که هر که غسل کند در
شب اول ماه رمضان در زهر جاری و سی کف آب بر سر بریزد با طهارت معنوی باشد
تا ماه رمضان آینه و در حدیث دیگر فرمود که هر که در شب اول ماه رمضان غسل کند
خارش بدن در آن سال با و نرسد و ایضا منقول است که چون ماه رمضان داخل شد
حضرت صادق علیه السلام فرمود که از خود را وصیت می فرمود که اتمام کنید و سعی نماید درین ماه

در عبادت که در این ماه روزها قسم می شود و اجلها و عمرها نوشته می شود و حاجیان در این ماه
مقدم می شوند که حج بروند و در این ماه شبی هست که بهتر است از هزار ماه و از حضرت امیرالمؤمنین
منقول است که بر شما باد در ماه رمضان با استغفار و دعا بدستی که دعا دفع میکند بلا را از شما
و استغفار محوی کند گناهان شمارا و زیارت حضرت امام حسین در شب اول ماه سنت است
و از حضرت صادق منقول است که هر که در شب اول ماه رمضان یا شب میان یا شب آخر
زیارت آنحضرت بکند گناهان از او بزرگوارترند برکت درختان و درگاه پادشاهان و روزی که
از مادر متولد شده باشد و ثواب حج و عمره خدا او را عطا کند و ایضا از آنحضرت منقول است که
هر که در هر شب اینها سوره انا فتحنا در نماز نافله بخواند در آنسال از بلاها محفوظ گردد و زیارت
دیگر از آنحضرت منقول است که هر که در شب اول ماه مبارک دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت
بعد از حمد سوره انعام بخواند و سوال کند که حق تعالی از او کفایت شرور بکند و خدا او را کفایت
کند از آنچه می ترسد از بیماریها و در نماز راتنشسته می تواند کرد و سوره را از روی قرآن
می تواند خواند و اگر در شب اول ماه نیت روزه تمام را بکند و باز هر شب نیت کند بهتر است
و نیت چنین کند که قصد می کند که فردا روزه رمضان بدارم و حجب قبره الی الله در
روز اول ماه سنت است که غسل کند در آب جاری و سی کفایت بر سر بریزد و از حضرت
صادق منقول است که چون در اول سال چنین کند از جمیع دردمان و بیماریها

در تمام سال

در تمام سال ایمن باشد و ایضا از آنحضرت منقول است که هر که در روز اول ماه رمضان
کفی از کلاب بر روی ریزد از خاری و پریشانیات یابد و اگر هر روز بکند در آن روز راز
این بلاها ایمن گردد و هر که یک کف کلاب در روز اول ماه بر سر بریزد در آن سال از مرض
سراسر ایمن گردد و تسبیح معتبر از حضرت امام محمد تقی منقول است که هر که در اول هر ماه
دو رکعت نماز بکند و در هر رکعت اول بعد از حمد سی مرتبه قل هو الله احد بخواند و در رکعت
دویم بعد از حمد سی مرتبه اما انزلناه بخواند و بعد از نماز صدق بکند یا نیت شود سلامتی
ماه را خرید بهت و در روز اول ماه این دعا سنت است **اللَّهُمَّ قَدْ حَضَرَ شَهْرُ**
رَمَضَانَ وَقَدْ افْتَرَضْتَ عَلَيْنَا صِيَامَهُ وَانْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ
هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيَّنَّاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ
اعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا وَتَسَلَّمْهُ مِنَّا وَسَلِّمْهُ لَنَا فِي
بُيُوتِنَا مِنْكَ وَعَافِيَةٍ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و ایضا از حضرت
صادق منقول است که چون ماه مبارک داخل می شد حضرت صلوات بر این دعا را می خواند
اللَّهُمَّ إِنَّهُ قَدْ دَخَلَ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ
وَجَعَلْتَهُ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ اللَّهُمَّ فَبَارِكْ لَنَا
فِي شَهْرِ رَمَضَانَ وَاعِنَّا عَلَى صِيَامِهِ وَصَلَوْنِهِ وَتَقَبَّلْهُ مِنَّا

وأيضا بسنة معتبره من حضرت صادق عليه السلام أنه قال من صام شهر رمضان بعينه
اول ياث اول ودر رکعت نماز کند ودر رکعت اول بعد از حمد سوره انما فتحنا لحوذ
رکعت مجیم هر سوره که خواهد بخواند حق تمام جمیع بدیه را در آن سال از او دور گرداند و در
حدا باشد تا سال آینده و در شب اول یا روز اول دعای صحیفه کامله را بخواند که بهترین
دعاست و کلینی و شیخ طوسی و دیگران بسند صحیح روایت کرده اند که حضرت امام
موسی کاظم فرمود که در ماه مبارک رمضان در اول سال یعنی روز اول ماه چنانچه علماء
فهمیده اند این دعا را بخوان و فرمود که هر که این دعا را از برای رضای حق تمام و بشایسته
اغراض فاسده و ریاء بخواند در آن سال باورزد فتنه و کراهی و نه آفتی که ضرر رساند
بدین او یا بدن او و حق تمام او را حفظ کند از شر آنچه در آن سال واقع می شود از بلاها
و دعا این است اللهم انی استلک باسمک الذی دان که کلشی
و برحمیک الی وسعت کلشی و بعظمیک الی تواضع لها کل
شیء و بعزیزک الی قهرت کلشی و بقوتک الی خضع لها
کلشی و بجبروتک الی غلبت کلشی و بعلمک الذی احاط
بکلشی یا نور یا قدوس یا اقل قبل کلشی و یا بانی بعد
کلشی یا الله یا رحمن صل علی محمد و آل محمد و اغفر لی الذنوب

التي تغفر

76
التي تغفر النعم و اغفر لي الذنوب التي تنزل لنفسم و اغفر لي
الذنوب التي تقطع الرجاء و اغفر لي الذنوب التي تدبيل الا
عداء و اغفر لي الذنوب التي ترد الدعاء و اغفر لي الذنوب التي
يستحق بها نزول البلاء و اغفر لي الذنوب التي تحبس غيث
السماء و اغفر لي الذنوب التي تكشف الغطاء و اغفر لي الذنوب
التي تجعل الفناء و اغفر لي الذنوب التي تورث الندم و اغفر
لي الذنوب التي تهتك العصم و اليسني در عك الحصنة
التي لا ترام و عافني من شر ما احاذر بالليل و النهار في
مستقبل سنني هذه اللهم رب السموات السبع و رب
الارضين السبع و ما بينهما و رب العرش
العظيم و رب السبع المثاني و القرآن العظيم و رب اسرار
و مكنائيل و جبرئيل و رب محمد صلى الله عليه و آله و سبيل
المسلمين و خاتم النبيين اسئلك بك و بما سميت به يا عظيم
انت الذي تملئ بالعظيم و تدفع كل محد و تعطي كل
جزيل و تضاعف من الحسنات بالقليل و بالكثير و تفعل

مَا تَشَاءُ يَا فَدِيرُ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ
 وَالْبِسْنِي فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هَذِهِ سِنْرَكَ وَنَظْرَ وَجْهِ بَنِيكَ
 وَأَجِبْنِي بِمَحَبَّتِكَ وَبَلِّغْنِي رِضْوَانَكَ وَشَرِيفَ كَرَامَتِكَ وَحَسْبُكُمْ
 عَطِيَّتِكَ وَأَعْطِنِي مِنْ خَيْرِ مَا عِنْدَكَ وَمِنْ خَيْرِ مَا أَنْتَ مُعْطِيهِ
 أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَالْبِسْنِي مَعَ ذَلِكَ عَافِيَتَكَ بِأَمْرٍ كُلِّ شَيْءٍ
 وَيَا شَاهِدُ كُلِّ نَجْوَى وَيَا عَالِمَ كُلِّ خَفِيَّةٍ وَيَا دَافِعَ مَا تَشَاءُ
 مِنْ بَلِيَّةٍ يَا كَرِيمُ الصَّغِيحُ يَا حَسَنَ الْخَاجِرِ تَوَقَّنِي عَلَى مِلَّةِ
 إِبْرَاهِيمَ وَفَطْرَتِهِ وَعَلَى دِينِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسُنَّتِهِ
 وَعَلَى خَيْرِ الْوَفَاةِ فَتَوَقَّنِي مَوَالِيَا إِلَا وَلِيَا أَيْتِكَ مُعَادِيَا لِأَعْدَائِكَ
 اللَّهُمَّ وَجِبْنِي فِي هَذِهِ السَّنَةِ كُلَّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يَبْأُ
 عِدْنِي مِنْكَ وَأَجْلِبْنِي إِلَى كُلِّ عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يُقَرِّبُنِي
 مِنْكَ فِي هَذِهِ السَّنَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَمْنَعْنِي مِنْ كُلِّ عَمَلٍ
 أَوْ قَوْلٍ أَوْ فِعْلٍ يَكُونُ مِنِّي أَخَافُ ضَرَرَ عَافِيَتِهِ وَأَخَافُ
 مَقْنَكَ إِيَّايَ عَلَيْهِ خِذَارٌ أَنْ تَصْرِفَ وَجْهَكَ الْكَرِيمَ عَنِّي
 فَاسْتَوْجِبْ بِهِ نَفْسًا مِنْ خَطِيئَتِي عِنْدَكَ يَا رَوْفُ يَا رَحِيمُ

اللهم

٩١
 اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مُسْتَقْبَلِ سَنَتِي هَذِهِ فِي حِفْظِكَ وَفِي جَوَارِكَ
 وَفِي كَفَيْتِكَ وَجِلَّتْنِي سِرُّ عَافِيَتِكَ وَهَبْ لِي كَرَامَتَكَ
 عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ شَأْنُكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي تَابِعًا
 لِصَاحِبِ مَنْ مَضَى مِنْ أَوْلِيَا أَيْتِكَ وَالتَّحْقِنِي بِهِمْ وَاجْعَلْنِي مُسْلِمًا
 لِمَنْ قَالَ بِالصِّدْقِ عَلَيْكَ مِنْهُمْ وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ أَنْ
 تُحِيطَ بِي خَطِيئَتِي وَظُلْمِي وَأَسْرَافِي عَلَى نَفْسِي وَأَتَّبِعَ لَهْوِي
 وَأَشْتِغَالَي لِشَهْوَاتِي فَجُولُ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَ رَحْمَتِكَ وَ
 رِضْوَانِكَ فَأَكُونُ مُنْسَبًا عِنْدَكَ مُنْعَزًّا لِيَخْطُوكَ وَتَقْبَلَنِي
 اللَّهُمَّ وَتَقْنِي لِكُلِّ عَمَلٍ صَالِحٍ تَرْضَاهُ عَنِّي وَقَرِّبْنِي إِلَيْكَ
 زُلْفَى اللَّهُمَّ كَمَا كَفَيْتَ نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 هَوْلَ عَدُوِّهِ وَفَرَجْتَ هَمَّهُ وَكَشَفْتَ غَمَّهُ وَصَدَقْتَهُ وَعَدَّهُ
 وَاجْتَرَتْ لَهُ عَهْدَكَ اللَّهُمَّ فَبِذَلِكَ فَكْفِنِي هَوْلَ هَذِهِ
 السَّنَةِ وَآفَاتِهَا وَأَسْفَامِهَا وَفِتْنَتِهَا وَشُرُورِهَا وَآخِرَاتِهَا
 وَضَبُوقِ الْمَعَاشِ فِيهَا وَبَلِّغْنِي بِرَحْمَتِكَ كَمَالَ لِعَافِيَةِ بَيِّمَامِ
 دَوَامِ النِّعْمَةِ عِنْدِي إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ

مَنْ أَسَاءَ وَظَلَمَ وَاسْتَكَانَ وَاعْتَرَفَ وَاسْتَلَّ أَنْ تَغْفِرَ لِي
 مَا مَضَى مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي حَصَرْتُهَا حَفَظْتُكَ وَاحْصَتُهَا
 كِرَامُ مَلَأْتُكَ عَلَى وَأَنْ تَعْصِمَنِي إِلَهِي مِنَ الذُّنُوبِ فِيمَا
 بَقِيَ مِنْ عَمْرِي إِلَى مُنْتَهَى أَجَلِي يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ
 صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَإِنِّي كُلَّ مَا سَأَلْتُكَ وَ
 رَغِبْتُ إِلَيْكَ فِيهِ فَإِنَّكَ أَمَرْتَنِي بِالذُّعَاءِ وَتَكَلَّمْتَ لِي
 بِالْإِجَابَةِ يَا رَحْمَنُ الرَّاحِمِينَ فَصَلِّ بِحُجْرٍ فِي أَعْمَالِ هَرِثِ
 رُوزِ مَاهِ مَبَارَكِ رَمَضَانَ هَرِثِ رَحْمَتِ صَادِقٍ وَكَافِظِ عَلَيْهِمُ سَلَامٍ مَقُولُ
 بَعْدَ هَرِثِ نَارِ رُوزِ مَاهِ مَبَارَكِ رَمَضَانَ ائِنَّ عَارِ الْجَوَانِدِ يَا عَلِيُّ يَا عَظِيمُ يَا غَفُورُ
 يَا رَحِيمُ أَنْتَ الرَّبُّ الْعَظِيمُ الَّذِي لَيْسَ لَكَ شَيْءٌ وَهُوَ
 السَّمِيعُ الْبَصِيرُ وَهَذَا شَهْرُ عَظَمَتِهِ وَكَرَمَتِهِ وَشَرَفَتِهِ وَ
 فَضْلَتِهِ عَلَى الشُّهُورِ وَهُوَ الشَّهْرُ الَّذِي فَضَّلْتَ صِيَامَهُ عَلَى
 وَهُوَ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ هُدًى
 لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَجَعَلْتَ فِيهِ
 لَبْلَزَةَ الْقَدَرِ وَجَعَلْتَهَا خَيْرَ أَمِنْ أَلْفِ شَهْرِ قَبْلَ ذَلِكَ

وَلَا يَمُنُّ

وَلَا يَمُنُّ عَلَيْكَ مَنْ عَلَى بِفَكَكَ قَتَبَتِي مِنَ النَّارِ فَمِنْ تَمُنُّ
 عَلَيْهِ وَأَدْخَلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ يَا رَحْمَنُ الرَّاحِمِينَ وَدُعَائِي
 خُوبِ هَرِثِ وَاطْلُسِ كَمِيرَةَ خُوبِ هَرِثِ خَوَانِدِ شُورِ وَتَسْبِيحِ مَقُولِ هَرِثِ
 هَرِثِ ائِنَّ مَاهِ مَبَارَكِ ائِنَّ عَارِ الْجَوَانِدِ كَنَاهِ جَوَالِدِ ائِنَّ مَاهِ مَبَارَكِ ائِنَّ عَارِ الْجَوَانِدِ
 رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلْتَ فِيهِ الْقُرْآنَ وَافْتَرَضْتَ عَلَى عِبَادِكَ
 فِيهِ الصِّيَامَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي حُجَّ بَيْتِكَ
 ائِنَّ مَاهِ مَبَارَكِ ائِنَّ عَارِ الْجَوَانِدِ كَنَاهِ جَوَالِدِ ائِنَّ مَاهِ مَبَارَكِ ائِنَّ عَارِ الْجَوَانِدِ
 الْعِظَامَ فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُهَا غَيْرُكَ يَا رَحْمَنُ يَا عَلِيُّ يَا غَفُورُ
 هَرِثِ هَرِثِ مَاهِ مَبَارَكِ رَمَضَانَ ائِنَّ عَارِ الْجَوَانِدِ كَنَاهِ جَوَالِدِ ائِنَّ مَاهِ مَبَارَكِ ائِنَّ عَارِ الْجَوَانِدِ
 مَيْسَرَتُهُ وَخُوبِ خُوبِ هَرِثِ هَرِثِ مَاهِ مَبَارَكِ رَمَضَانَ ائِنَّ عَارِ الْجَوَانِدِ كَنَاهِ جَوَالِدِ ائِنَّ مَاهِ مَبَارَكِ ائِنَّ عَارِ الْجَوَانِدِ
 تَرْكِ كُنْدَانِ مِنْ سَحْرِ خُوبِ هَرِثِ هَرِثِ مَاهِ مَبَارَكِ رَمَضَانَ ائِنَّ عَارِ الْجَوَانِدِ كَنَاهِ جَوَالِدِ ائِنَّ مَاهِ مَبَارَكِ ائِنَّ عَارِ الْجَوَانِدِ
 مَقُولِ هَرِثِ هَرِثِ مَاهِ مَبَارَكِ رَمَضَانَ ائِنَّ عَارِ الْجَوَانِدِ كَنَاهِ جَوَالِدِ ائِنَّ مَاهِ مَبَارَكِ ائِنَّ عَارِ الْجَوَانِدِ
 وَخُوبِ خُوبِ هَرِثِ هَرِثِ مَاهِ مَبَارَكِ رَمَضَانَ ائِنَّ عَارِ الْجَوَانِدِ كَنَاهِ جَوَالِدِ ائِنَّ مَاهِ مَبَارَكِ ائِنَّ عَارِ الْجَوَانِدِ
 وَخُوبِ خُوبِ هَرِثِ هَرِثِ مَاهِ مَبَارَكِ رَمَضَانَ ائِنَّ عَارِ الْجَوَانِدِ كَنَاهِ جَوَالِدِ ائِنَّ مَاهِ مَبَارَكِ ائِنَّ عَارِ الْجَوَانِدِ
 وَخُوبِ خُوبِ هَرِثِ هَرِثِ مَاهِ مَبَارَكِ رَمَضَانَ ائِنَّ عَارِ الْجَوَانِدِ كَنَاهِ جَوَالِدِ ائِنَّ مَاهِ مَبَارَكِ ائِنَّ عَارِ الْجَوَانِدِ
 وَخُوبِ خُوبِ هَرِثِ هَرِثِ مَاهِ مَبَارَكِ رَمَضَانَ ائِنَّ عَارِ الْجَوَانِدِ كَنَاهِ جَوَالِدِ ائِنَّ مَاهِ مَبَارَكِ ائِنَّ عَارِ الْجَوَانِدِ

هَرِثِ
 مَاهِ
 مَبَارَكِ
 رَمَضَانَ
 ائِنَّ عَارِ
 الْجَوَانِدِ
 كَنَاهِ
 جَوَالِدِ
 ائِنَّ مَاهِ
 مَبَارَكِ
 ائِنَّ عَارِ
 الْجَوَانِدِ

سحر و در وقت افطار بخواند در پان این دو صفت میرد ثواب کمی داشته باشد که در راه خدا
 شریک شده باشد و در خون خود غلطیده باشد و گفته اند که اگر نیت روزه را بعد از سحر بخند
 بهتر است و از اول شب تا آخر شب نیت می توان کرد و همین که میدانند و قصد دارد
 که فردا روزه می گیرد و از برای خدایم گیرد پس است و اما آداب افطار سنت است که
 اول نماز شب را بخند و بعد از آن افطار کند مگر آنکه جمعی اظهار دارند یا آنکه کرسنک
 و تشنگی بر او غالب باشد و مانع حضور قلب او باشد در نماز و این دو صورت افطار را
 مقدم داشتن بهتر است و در وقت افطار سوره انا انزلناه خواندن سنت است چنانچه نیست
 و از حضرت رسول منقول است که هر که در وقت افطار بگوید یا عظیم یا عظیم انک الیهی
 لا اله الا انت اغفر لی الذنب العظیم الا العظیم از کنان پرده آید
 مانند روزیکه از مادر متولد شده باشد و از حضرت امام حسن منقول است که هر روزه داری
 در وقت افطار دعای سجده است پس باید در قه اول بگوید بسم الله الرحمن الرحیم یا
 واسع المغفرة اغفر لی و در حدیث معتبر دیگر از حضرت امام موسی منقول است که در وقت
 افطار بگوید اللهم لك صمت و علی رزقك افطرت و علیک توکلنت
 تا خدا عطا کند ثواب هر کسی را که در این روز روزه داشته است و در روایت دیگر منقول
 حضرت امیر المومنین در وقت افطار بدو از انومی نشسته و چون خواند رومی که آتش

می گفتند

می گفتند اللهم لك صمتنا و علی رزقك افطرتنا فاقبله منا انک انت
 السميع العليم و در احادیث معتبره وارد شده است که حضرت سالت پناه افطار
 می کردند بر غنای آب یا بر رطب و آب و در حدیث دیگر منقول است که آنحضرت در وقت
 افطار ابتدا بگلهای نموده و اگر نمی یافتند نبات یا قند یا خرما افطار می کردند و اگر حاضر بود
 آب نیم گرم افطار می نمودند و می فرمودند که آب نیم گرم پاک میکند معده را و قوت میدهد
 حدقه را و بینا تر از یاده میکند و کنایان را می شوید و عروق را ساکن میگرداند و صفرا را
 فرو می نشاند و قطع میکند بغم را و اطفا می حرارت میکند و صد اعراض را میکند و ایضا از
 حضرت رسول منقول است که هر که بر خرمای حلالی افطار کند ثواب نازش چار صد برابر عفت
 کرده و از حضرت صادق منقول است که افطار کردن آب کنایان دل را می شوید و در حدیث
 دیگر فرمود که حضرت امیر المومنین در وقت میداشت که افطار فرماید بشیر و از حضرت امام
 منقول است که هر که در وقت افطار یک کرده مان تصدق بکند بر مسکینی خدا کنایان او را
 پیاورد و ثواب یک بنده از او کردن از فرزندان اسماعیل در نامه عمل آن نوشته شود و بهترین
 اعمال در روزهای ماه مبارک رمضان تلاوت قرآن است و بسیار باید خواندن
 چون قرآن در این ماه نازل شده است و در حدیث است که هر چه می را بهاری است و بهار قرآن
 ماه رمضان است و در ماههای دیگر بهارهای پخت ختم سنت است و اقلش شش روز است

و در ماه مبارک رمضان در هر سه روز یک شتم سنت است که هر روز تواند کرد و خوب است و در
 حدیث است که بعضی از ائمه صلوات الله علیهم در این ماه چهل ختم میگردند و اگر هر ختمی
 نوازش را بر روح مقدس امامی از ائمه و رسول خدا و فاطمه زهرا هدیه کند برایش مضاعف میگرد
 و صلوات بر محمد و آل محمد بسیار باید فرستاد و استغفار بسیار باید کرد و لا اله الا الله بسیار
 باید گفت و نافله های شب و روز را ترک نباید کرد و در شبهای طاق ماه مبارک رمضان
 غسل سنت است خصوصاً شب اول و پانزدهم و هفدهم و نوزدهم و بیستم و یکم و پست و سیم
 و در همه آن روزهای هفت نیز غسل سنت است خصوصاً شب آخر و در روایتی وارد شده است
 که در جمیع ماه در هر شب غسل مستحب است و بسم الله الرحمن الرحیم صاحب الدعاء است
 بشعیان نوشته که در هر شب ماه مبارک رمضان این دعا را بخواند که دعای این ماه را
 ملائکه میخوانند و برای حاجتش استغفار می کنند و دعای این است اللهم انی
 افتریح الشاء بحمدک و انت مسدد للصواب بمثلک و
 ابقنت انت انت ارحم الراحمین فی موضع العفو والرحمة
 و اشد المعافین فی موضع النکال و التهنید و اعظم المتحیرین
 فی موضع الکبریا و العظمه اللهم اذن لی فی دعائک و
 مسئلتک فاسمع باسمع مدحی و اجب بأرحم دعوی و

دعای شب

انقل

و ایل باغفور عشرین فکم یا الهی من کوبه فذبحنها و هووم
 قد کشفها و عشر قد اقلنها و حمد قد نشرتها و حلقه نداء
 فذککها الحمد لله الذی لم یخذ صاحبته و لا ولدا و لم
 یکن له شریک فی الملک و لم یکن له ولی من الدن و کبره
 تکبیرا الحمد لله جمیع محامید کلها علی جمیع نعمه کلها الحمد
 لله الذی لا مضاد له فی ملک و لا منازع له فی امر الحمد
 لله الذی لا شریک له فی خلفه و لا شیه له فی عظمه
 الحمد لله الفاشی فی الخلق من حمد الطاهر بالکرم محمد
 الباسط بالجوید الذی لا تنقص خرائنه و لا تنبده
 کثرة العطاء الاجود و کرما انت هو الغیر الوهاب اللهم
 انی استلک قلیلا من کثیر مع حاجه فی الیه عظمه
 و غناک عنه قدیم و هو عندی کثیر و هو علیک سهل
 یسر اللهم ان عفوک عن ذنبی و تجاوزک عن خطیئی
 و صفحک عن ظلمی و سترک علی قبیح علی و حیلک عن کثیر
 جرمی عند ما کان من خطای و عمدی اطعن فی ان

عنه

أَسْأَلُكَ مَا لَا اسْتَوْجِبُهُ مِنْكَ الَّذِي رَزَقْتَنِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَلَدَيْتَنِي
مِنْ قُدْرَتِكَ وَعَرَفْتَنِي مِنْ إِجَابَتِكَ فَصِرْتُ أَدْعُوكَ أَمِينًا وَ
وَأَسْأَلُكَ مُسْتَانِيسًا لِاخْتِافَاءِ وَلَا وَجَلًا مِدَّةَ عَلَيْكَ فِيمَا قَصَدْتُ
فِيهِ إِلَيْكَ فَإِنْ أَبْطَأَ عَنِّي عَمَّتْ بِجَهْلِي عَلَيْكَ وَلَعَلَّ الَّذِي
أَبْطَأَ عَنِّي هُوَ خَيْرٌ لِي لِعِلْمِكَ بِعَاقِبَةِ الْأُمُورِ فَلَمْ أَرْمُوكَ كَرِيمًا
أَصْبِرْ عَلَى عَبْدٍ لَيْسَ مِنْكَ عَلَى بَارِبِ أَنْتَ تَدْعُونِي وَأُولَى
عَنكَ وَتَحْتَبِبُ إِلَيَّ فَانْبَغِضْ إِلَيْكَ وَتَوَدِّدْ إِلَيَّ فَلَا أَتَقَبَّلُ
مِنْكَ كَأَنْ لِي النُّطُولُ عَلَيْكَ فَكَيْفَ مَنَعَكَ ذَلِكَ مِنَ الرَّحْمَةِ
بِي وَالْإِحْسَانِ إِلَيَّ وَالْتَفَضُّلِ عَلَيَّ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ فَارْحَمْ
عَبْدَكَ الْجَاهِلَ وَجِدْ عَلَيْهِ بِفَضْلِ إِحْسَانِكَ أَنْتَ جَوَادٌ كَرِيمٌ
أَحْمَدُكَ مَا لَكَ الْمُلْكُ مُجْرَى لِفُتُوحِ الرِّبَاجِ فَالْوَيْلُ لِلْأَصْبَاحِ
دِيَانِ الدِّينِ رَبِّ الْعَالَمِينَ أَلْحَمْدُكَ عَلَى حِلْمِهِ بَعْدَ عِلْمِهِ وَالْحَمْدُ
لَكَ عَلَى عَفْوِهِ بَعْدَ قُدْرَتِهِ وَالْحَمْدُ لَكَ عَلَى الْهَوْلِ أَنَانِهِ فِي غَضَبِهِ
وَهُوَ نَادٍ عَلَى مَا يُرِيدُ أَلْحَمْدُكَ خَالِي الْخَلْقِ بَاسِطِ الرِّزْقِ فَالْوَيْلُ
لِلْأَصْبَاحِ ذِي الْحُلَالِ وَالْأَكْرَامِ وَالْفَضْلِ وَالْإِعْطَامِ الَّذِي بَعْدَ

تَلَاوُذُ

تَلَاوُذِي وَقَرِيبَ فَشْهِدِ الْجَوَى تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَلْحَمْدُ لَكَ الَّذِي
لَيْسَ لَهُ مُنَارِعٌ يُعَادِلُهُ وَلَا شَيْبَةٌ تُشَاهِلُهُ وَلَا ظَهْرٌ يُعَاضِدُهُ
تَهَرَّبُ عَنْهُ الْأَعْرَاءُ وَتَوَاضَعُ لِعِظَمِهِ الْعِظَاءُ فَبَلَغَ بِقُدْرَتِهِ مَا
بَشَاءَ أَلْحَمْدُ لَكَ الَّذِي يُجِيبُنِي حِينَ أُنَادِيهِ وَيَسْتُرْ عَلَيَّ كُلَّ
عَوْرَةٍ وَأَنَا أَعْيَبُهُ وَيُعْظِمُ النِّعَمَةَ عَلَيَّ فَلَا أُجَارِيهِ فَكَمْ مِنْ
مَوْهِبَةٍ هَبْتَهُ قَدْ أَعْطَانِي وَعَظَمَتِ مَخُوفِي قَدْ كَفَانِي وَكَبَّرَتِ
مُؤْنَتِي قَدْ أَرَانِي فَأَنْبِيَّ عَلَيْهِ حَامِدًا وَاذْكُرْ مُسَبِّحًا أَلْحَمْدُ
الَّذِي لَا لَهْوَكَ حِجَابٌ وَلَا يُغْلِقُ بَابُهُ وَلَا يَرُدُّ سَائِلُهُ وَلَا
يُجَبِّبُ أَمِلُهُ أَلْحَمْدُ لَكَ الَّذِي يُؤْمِنُ الْخَائِفِينَ وَيُنْجِي الصَّا
لِحِينَ وَيَرْفَعُ الْمُسْتَضْعِفِينَ وَيَضَعُ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَيُهْلِكُ
مُلُوكًا وَيُخَلِّفُ آخَرِينَ وَأَلْحَمْدُ لَكَ فَاصِمِ الْجَبَّارِينَ مُبِيرِ
الظَّالِمِينَ مُدْرِكِ الْهَارِبِينَ نَكَالِ الظَّالِمِينَ صَرِيحِ الْمُسَدِّ
الْمُسْتَصْرِحِينَ مَوْضِعِ حَاجَاتِ الطَّالِبِينَ مُعْتَمِدِ الْمُؤْمِنِينَ
أَلْحَمْدُ لَكَ الَّذِي مِنْ حَسْبِهِ تَرَعْدُ السَّمَاءُ وَتُكَافِئُهَا وَ
تَرْجَفُ الْأَرْضُ وَتُعَارِهَا وَتُوجُّ الْجِبَارُ وَمَنْ يُسَبِّحُ فِي غَمَرَاتِهَا

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا اَنْ
هَدَانَا اللَّهُ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي يَخْلُقُ وَلَمْ يَخْلُقْ وَ يَرْزُقْ وَلَا
يَرْزُقْ وَيُطْعِمُ وَلَا يُطْعِمُ وَيَمَيِّتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ حَيٌّ
لَا يَمُوتُ بَيِّنَةُ الْخَيْرِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَآمِنْكَ وَصَفِيكَ وَحَبِيبِكَ وَ
خَيْرِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَحَافِظِ سِرِّكَ وَمُبَلِّغِ رِسَالَتِكَ أَفْضَلَ
وَأَحْسَنَ وَأَجْمَلَ وَأَكْمَلَ وَأَنْتَ وَانْتِ وَأَنْتَ وَأَنْتِ وَأَنْتِ وَأَنْتِ
وَأَكْثَرُ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ وَتَسَلَّمْتَ عَلَى
أَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ وَانْبِيَاءِكَ وَرُسُلِكَ وَصَفْوَتِكَ وَأَهْلِ الْكَرَامَةِ
عَلَيْكَ مِنْ خَلْقِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَصِيِّ
رَسُولِ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَآخِي رَسُولِكَ
وَمُجْتَمِعِكَ عَلَى خَلْقِكَ وَأَبْنِكَ الْكَبِيرِ وَالنَّبَا الْعَظِيمِ وَصَلِّ
عَلَى الصِّدِّيقِ الطَّاهِرِ نَاطِقِ الزَّهَرِ أَسَدِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ
وَصَلِّ عَلَى سَيِّدِي الرَّحْمَةِ وَأَمَامِي الْهُدَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ سَيِّدِي
شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَصَلِّ عَلَى أُمَّةِ الْمُسْلِمِينَ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ

وَمُحَمَّدِ بْنِ

وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَجَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ وَمُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلِيِّ بْنِ مُوسَى
وَمُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَالْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَالْخَلِيفَةَ الْهَادِيَّ
الْمَهْدِيَّ حُجَّتِكَ عَلَى عِبَادِكَ وَأَمَنَاتِكَ فِي بِلَادِكَ صَلَوَاتُكَ كَثِيرَةً
دَائِمَةً اللَّهُمَّ وَصَلِّ عَلَى وَلِيِّ أَمْرِكَ الْفَاتِمَةِ الْمُؤَمِّلِ وَالْعَدْلِ
الْمُنْتَظَرِ وَجَعْفَرِهِ بِمَلَأْتُكَ الْمُقَرَّبِينَ وَأَبْدُهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
بَابَتِ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَجْلِدِ الدَّاعِيَ إِلَى كَيْدَاتِكَ وَالْقَائِمِ
بِدِينِكَ وَاسْتَخْلِفْهُ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفْتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِ
مَكِّنْ لَهُ دِينَهُ الَّذِي ارْتَضَيْتَهُ لَهُ أَبَدًا لَهُ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِ أَمَانًا
بِعَبْدِكَ لَا يُشْرِكُ بِكَ شَيْئًا اللَّهُمَّ اعِزَّهُ وَأَعِزِّزْ بِهِ وَأَنْصُرْهُ
وَأَنْصُرْ بِهِ وَأَنْصُرْ نَصْرًا غَرَبًا وَافْتَحْ لَهُ فَتْحًا بِسَرٍّ وَأَجْعَلْ لَهُ
مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا اللَّهُمَّ أَظْهِرْ بِهِ دِينَكَ وَسُنَّتَهُ
نَبِيِّكَ حَتَّى لَا يَسْتَحْفِظَ شَيْءٌ مِنْ الْحَقِّ مَخَافَةَ أَحَدٍ مِنَ الْخَلْقِ
اللَّهُمَّ إِنَّا نَرْغِبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةِ كَرَمِهِ تَعِزُّ بِهَا الْأِسْلَامَ
وَأَهْلَهُ وَتُذِلُّ بِهَا الْتِفَانِ وَأَهْلَهُ وَتَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَا
إِلَى طَاعَتِكَ وَالْمُنَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ وَتَرْزُقُنَا بِهَا كِرَامَةَ الدُّنْيَا

وَالْآخِرَةُ اللَّهُمَّ مَا عَزَمْنَا مِنْ الْحَقِّ نَحْمِلْنَاهُ وَمَا قَصَرْنَا عَنْهُ فَبَلِّغْنَاهُ
اللَّهُمَّ الْمُمْ بِهْ شَعْنَنَا وَاشْعَبْ بِهِ صَدْعَنَا وَادْنُ بِهِ فِتْنَنَا وَكَثِّرْ
بِهِ فَلَئِنَّا وَاعِزَّنِي بِهِ ذَلَّتْنَا وَاعِزَّنِي بِهِ عَائِلْنَا وَاقْضِ بِهِ عَنْ مَغِيرَنَا
وَاجْبُرْ بِهِ فَقْرَنَا وَتُدْ بِهِ خَلْقَنَا وَبَسِّرْ بِهِ عُسْرَنَا وَبَيِّضْ بِهِ
وُجُوهَنَا وَفُكَّ بِهِ أَسْرَنَا وَاجْعَلْ بِهِ طَلِبَنَا وَاجْزِ بِهِ مَوَاعِدَنَا
وَاسْتَجِبْ بِهِ دَعْوَتَنَا وَاعْطِنَا بِهِ سُؤْلَنَا وَبَلِّغْنَا بِهِ مِنَ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ أَمَالَنَا وَاعْطِنَا بِهِ نَوَاقِصَ رَغْبَتِنَا بِأَخْبَرِ الْمَسْئُولِينَ
وَأَوْسَعَ الْمُعْطِينَ أَشْفِ بِهِ صُدُورَنَا وَادْهَبْ بِهِ غَبْطَ قُلُوبِنَا
وَاهْدِنَا بِهِ لِمَا خْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ إِنَّكَ هَدِي مَنْ
تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَأَنْصُرْنَا بِهِ عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّنَا
إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ اللَّهُمَّ إِنَّا نَشْكُو إِلَيْكَ فَقَدْ بَنَيْنَا صَلَوَاتِكَ
عَلَيْهِ وَالْإِلَهَ وَغَيْبُهُ وَلَبَّيْنَا وَكَثْرَةَ عَدُوِّنَا وَقِلَّةَ عَدَدِنَا وَشِدَّةَ
الْفِتَنِ بَيْنَنَا وَتَظَاهِرِ الزَّمَانِ عَلَيْنَا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَ
اعْنَا عَلَى ذَلِكَ بِفَتْحٍ يُجَلِّهِ وَيُضَرِّ تَكْشِفُهُ وَيُضَرِّ عِزُّهُ وَ
سُلْطَانِ حَقِّ تَظْهِرُهُ وَرَحْمَةٍ مِنْكَ تُجَلِّلُنَا هَاهُ وَهَاهُنَا مِنْكَ

تَلْبِسُنَا هَاهُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَبَسْبِ بِمَعْتَبِرٍ بَلِّغْ رَحْمَتَكَ
مَنْقُولَةً كَمَا فِي رِثَابِهَا وَمَبَارَكِ مَرْضَانِ أَيْدَارِهَا وَجَوَانِدِ اللَّهِ آمِينَ
أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ فِيمَا تَقْضِي وَتَقْدِرُ مِنَ الْأَمْرِ الْمَحْذُورِ فِي الْأَمْرِ الْحَكِيمِ مِنَ الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يُبَدِّلُ أَنْ
تَكْتَبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمُبَرُورِ وَحُجَّجِ الْمُشْكُورِ
سَعْيِهِمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبِهِمُ الْمُكَفَّرِ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَنْ تَجْعَلَ
فِيمَا تَقْضِي وَتَقْدِرُ أَنْ تُطِيلَ عُمُرِي فِي خَيْرٍ وَعَافِيَةٍ وَ
تُوسِّعَ فِي رِزْقِي وَتَجْعَلَ لِي مِنْ تَنْصِيرِي بِهِ لِدِينِكَ وَلَا
لِشَيْءٍ بَدَلَ بِي غَيْرِي وَأَيْنَ دَعَايَ عَالِيَةِ الْمَضَامِينِ نِزْوَرِهَا وَارْدُهَا
اللَّهُمَّ بِرَحْمَتِكَ فِي الصَّالِحِينَ فَادْخُلْنَا وَفِي الْعَلِيِّينَ فَارْفَعْنَا
وَبِكَايَسٍ مِنْ مَعِينٍ مِنْ عَيْنٍ سَلَسِبِيلٍ فَاسْفِنَا وَمِنْ الْخُورِ الْعَزِيزِ
بِرَحْمَتِكَ فَزَوِّجْنَا وَمِنْ الْوُلَدَانِ الْمَخْلُوقِينَ كَأَنَّهُمْ لَوْ لَوْ
مَكُونُونَ فَادْخُلْنَا وَمِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ وَالْحَوْمِ الطَّيْرِ فَاطْعِمْنَا
وَمِنْ ثِيَابِ السُّنْدُسِ وَالْحَرِيرِ وَالْإِسْتَبْرَقِ فَالْبَسْنَا وَلِبْسَلَةً
الْقَدِيرِ وَحِجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَقَتْلَانِي سَهْبِكَ فَوَفِّ لَنَا

وَصَلِّحِ الدُّعَاءَ وَالْمَسْئَلَةَ فَاسْتَجِبْ لَنَا وَإِذَا جَمَعْتَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
خَرَجْتَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَأَرْحَمْنَا وَبَرَاءَةً مِنَ النَّارِ فَارْتَبِطْنَا بِكَ لَنَا وَجْهٌ
فَلَا تَعْلُنَا فِي عَذَابِكَ وَهَوَانِكَ فَلَا تَبْثُلْنَا وَمِنْ الْقَوْمِ وَالْزُّعْمِ وَالْأَشْجَرِ
الضَّرِيعِ فَلَا تُطْعِمْنَا وَمَعَ الشَّيَاطِينِ فَلَا تَجْعَلْنَا فِي النَّارِ عَلَى
وُجُوهِنَا فَلَا تَكْبِنَا وَمِنْ ثِيَابِ النَّارِ وَسَرَابِيلِ الْفُطْرَانِ فَلَا
تَلْبِسْنَا وَمِنْ كُلِّ سُوءٍ بِالْإِلَهِ الْأَنَّاتُ يَحْيَى لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
فَنَجِّنَا وَأَمَّا دعائي سحر بسند بسیار معتبر وارد شده است که حضرت امام رضا
فرمود که این دعائی است که حضرت امام محمد باقر و در سحرهای خوانند و میفرمودند که اگر
مردم بدانند عظمت این دعا را نزد خدا و سرعت اجابت آن را آینه شمشیر را طلب
این دعا کنند بایکدیگر قائل کنند که اگر بگویند که اسم اعظم خدا درین دعا است
کشفه ام پس چون این دعا را بخوانند با اتمام تمام و تضرع بخوانند و از غیر اینها
دارید و دعا این است اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ بِأَهْلَائِهِ
وَكُلِّ بَهَائِكَ بِمَنْيَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِبَهَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِأَجْمَلِهِ وَكُلِّ جَمَالِكَ جَمِيلِهِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ

وَمَا تَسْأَلُكَ

بِأَجْمَلِهِ وَكُلِّ جَلَالِكَ جَلِيلِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِأَعْظَمِهَا وَكُلِّ عَظَمَتِكَ عَظِيمَتِهِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ
بِأَنُورِهِ وَكُلِّ نُورِكَ نَبِيرِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ بِأَوْسَعِهَا وَكُلِّ رَحْمَتِكَ وَسِعَةِ اللَّهِ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جِلْدَانِكَ
بِأَتْمَمِّهَا وَكُلِّ جِلْدَانِكَ ثَامَتِهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكِلَايَتِكَ كُلِّهَا
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ بِأَكْمَلِهِ وَكُلِّ كَمَالِكَ كَامِلِهِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ
بِأَكْبَرِهَا وَكُلِّ أَسْمَائِكَ كَبِيرَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ
كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِزَّتِكَ بِأَعَزِّهَا وَكُلِّ عِزَّتِكَ
عِزِّزَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
مِنْ مُسْتَبَيِّنَتِكَ بِأَمْضَاهَا وَكُلِّ مُسْتَبَيِّنَتِكَ مُضَائِبَتِهِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُسْتَبَيِّنَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قُدْرَتِكَ
بِأَقْدَرَتِكَ الَّتِي اسْتَطَلَّتْ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ قُدْرَتِكَ

مُسْتَهْلِكَةُ اللَّهِ إِيَّيْكَ أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِيَّيْكَ
أَسْأَلُكَ مِنْ عِلْمِكَ بِأَنْفَعِهِ وَكُلِّ عِلْمِكَ نَافِعُهُ اللَّهُمَّ إِيَّيْكَ
أَسْأَلُكَ بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِيَّيْكَ أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْضَاهُ
وَكُلِّ قَوْلِكَ رَضَى اللَّهُمَّ إِيَّيْكَ أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ
إِيَّيْكَ أَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَحَبِّهَا إِلَيْكَ وَكُلِّ مَسَائِلِكَ
إِلَيْكَ حَبِيبَةٍ اللَّهُمَّ إِيَّيْكَ أَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ
إِيَّيْكَ أَسْأَلُكَ مِنْ شَرَفِكَ بِأَشْرَفِهِ وَكُلِّ شَرَفِكَ شَرِيفٍ اللَّهُمَّ
إِيَّيْكَ أَسْأَلُكَ بِشَرَفِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِيَّيْكَ أَسْأَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ
بِأَدْوَمِهِ وَكُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمٍ اللَّهُمَّ إِيَّيْكَ أَسْأَلُكَ بِسُلْطَانِكَ
كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِيَّيْكَ أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِأَحْزَنِهِ وَكُلِّ مُلْكِكَ
ذَاخِرٍ اللَّهُمَّ إِيَّيْكَ أَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِيَّيْكَ أَسْأَلُكَ
مِنْ عُلُوكَ بِأَعْلَاهُ وَكُلِّ عُلُوكَ عَالٍ اللَّهُمَّ إِيَّيْكَ أَسْأَلُكَ
بِعُلُوكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِيَّيْكَ أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَقْدَمِهِ وَكُلِّ
مَنِّكَ قَدِيمٍ اللَّهُمَّ إِيَّيْكَ أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِيَّيْكَ أَسْأَلُكَ
مِنْ إِبَائِكَ بِأَكْرَمِهَا وَكُلِّ إِبَائِكَ كَرِيمَةٍ اللَّهُمَّ إِيَّيْكَ أَسْأَلُكَ

بِإِبَائِكَ

اللَّهُمَّ إِنَّمَا كُنْتُ دُنُوبِي قَدْ خَلَقْتَ وَجْهِي عِنْدَكَ وَحَالِي بَيْنِي وَ
بَيْنَكَ أَوْعَيْتَ حَالِي عِنْدَكَ فَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِسُورِ جَهَنَّمَ الْكُورِ
الَّذِي لَمْ يَطْفَأُ وَبُجْرِ حَبِيبِكَ مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى وَبُجْرِ وَلِيِّكَ عَلِيٍّ
الْمُرْتَضَى وَبُجْرِ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ اتَّخَذْتَهُمْ إِنْ نَصَلِي عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَمْدِ وَإِنْ تَغْفِرْ لِي وَلَوْ لِدَيْتَ وَمَا وَلَدَا لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْأَئِمَّةِ
الْمُؤْمِنَاتِ وَمَا تَوَلَّدُوا دُنُوبَنَا كُلِّهَا صَغِيرَهَا وَكَبِيرَهَا وَإِنْ
تَحْنَمْ لَنَا بِالصَّالِحَاتِ وَإِنْ تَقْضِي لَنَا الْحَاجَاتِ وَالْمُهْتِمَاتِ وَ
صَالِحِ الدُّعَاءِ وَالْمَسْئَلَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ ابْنِ ابْنِ ابْنِ ابْنِ مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ لَا
حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ سُجَّانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ
وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ بِرُؤْسِنَاهَا
بِجَانِبِ سَمَانِ بَلَدِ كَنْ وَبِلَدِهِ كَرْدَنْ رَابِسُ دُشِ جِي خُودِ
وَكِرْدِي كَنْ وَكَرْبَادِي خُودِ وَبِلَدِي كَنْ كَوِ بِالْإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ
أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَنْ حَقَّقَهُ عَلَيْكَ عَظِيمُ بِلَادِ الْإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ
بِغَنَاءِ الْإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ بِالْإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ أَسْأَلُكَ بِجَلَالِ الْإِلَهِ

اَلَا اَنْتَ بِاِلَهِ الْاَلَا اَنْتَ اَسْئَلُكَ بِحَالِ اِلَهِ الْاَلَا اَنْتَ بِاِلَهِ الْاَلَا
اَنْتَ اَسْئَلُكَ بِنُورِ اِلَهِ الْاَلَا اَنْتَ بِاِلَهِ الْاَلَا اَنْتَ اَسْئَلُكَ بِكَمَالِ
اِلَهِ الْاَلَا اَنْتَ بِاِلَهِ الْاَلَا اَنْتَ اَسْئَلُكَ بِعِزَّةِ اِلَهِ الْاَلَا اَنْتَ
بِاِلَهِ الْاَلَا اَنْتَ اَسْئَلُكَ بِعِظَمِ اِلَهِ الْاَلَا اَنْتَ بِاِلَهِ الْاَلَا اَنْتَ
اَسْئَلُكَ بِقَوْلِ اِلَهِ الْاَلَا اَنْتَ بِاِلَهِ الْاَلَا اَنْتَ اَسْئَلُكَ بِشَرَفِ
اِلَهِ الْاَلَا اَنْتَ بِاِلَهِ الْاَلَا اَنْتَ اَسْئَلُكَ بِعِلَاقَةِ اِلَهِ الْاَلَا اَنْتَ بِاِلَهِ الْاَلَا اَنْتَ
اَسْئَلُكَ بِاِلَهِ الْاَلَا اَنْتَ اَسْئَلُكَ بِاِلَهِ الْاَلَا اَنْتَ بِاِلَهِ الْاَلَا اَنْتَ بِاِلَهِ الْاَلَا
بَارِئًا اَنْفَدَ بِكَوْنِكَ بِكَ نَفْسٌ وَفَا كُنْدَ بِكَوْنِ بَرَهَانَ حَالِ نَبِيكَ
بُودَ كُودَنِ كَجُ كُودَ سُبُوحِ دُشِ چَپِ اَسْئَلُكَ بِاَسْبَدِي بِكَوْنِ
بِاَللّٰهِ بَارِئًا اَنْفَدَ بِكَوْنِكَ بِكَ نَفْسٌ وَفَا كُنْدَ بِكَوْنِ بَرَهَانَ
بِاَمُولًا بِاَغْنَانًا بِاَمَلَجَانًا بِاَمْنَهِي غَابِرَ رَعْبَتَا بِاَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ
اَسْئَلُكَ فَلَيْسَ كَيْتَلِكَ شَيْءٌ وَاسْئَلُكَ بِكُلِّ دَعْوَةٍ مُسْتَجَابَةٍ دَعَاكَ
بِهَاطَتِي مُرْسَلٍ اَوْ مَلَكٍ مُّقَرَّبٍ اَوْ عَبْدٍ مُّؤَمَّرٍ اَوْ مُتَحَنِّنٍ قَلْبُهُ
لِلدُّيَانِ وَاسْتَجَبْتَ دَعْوَتَهُ مِنْهُ وَاتَّوَجَّهَ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ
بِالْوَحْيِ وَاقْدَمَهُ بَيْنَ يَدَيَّ حَوَاجِي بِاَحْمَدٍ بِاَرْسُولِ اللَّهِ يَا بَاقِي

المنزلي

٧٥
اَنْتَ وَاُمِّي اتَّوَجَّهْتُ بِكَ اِلَى اللَّهِ رَبِّكَ وَرَبِّي وَاقْدَمْتُكَ بَيْنَ
يَدَيَّ حَوَاجِي بِاَرْتَابَةٍ بِاَرْتَابَةٍ بِاَرْتَابَةٍ اَسْئَلُكَ بِكَ فَلَيْسَ كَيْتَلِكَ شَيْءٌ
وَاتَّوَجَّهْتُ اِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ حَبِيبِكَ وَبِعِزَّتِهِ الْهَادِيَةِ وَاقْدَمْتُكَ بَيْنَ
يَدَيَّ حَوَاجِي وَاسْئَلُكَ اللَّهُمَّ بِجَبَانِكَ الَّذِي لَا تَمُوتُ وَبِنُورِكَ
الَّذِي لَا يَظْفَأُ وَبِعَيْنِكَ الَّتِي لَا تَنَامُ وَاسْئَلُكَ بِحَقِّ مَنْ جَعَلَهُ
عَلَيْكَ عَظِيمٌ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَبَعْدَ كُلِّ
شَيْءٍ وَعَدَدٍ كُلِّ شَيْءٍ وَزَيْنَةٍ كُلِّ شَيْءٍ وَمِقْدَادٍ كُلِّ شَيْءٍ اللَّهُمَّ
اِنِّي اَسْئَلُكَ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ الْمُصْطَفَى وَرَسُولِكَ
الْمُرْتَضَى وَآمِنِكَ الْمُصْطَفَى وَتُحِبِّكَ دُونَ خَلْقِكَ وَحَبِيبِكَ
وَخَيْرِكَ مِنْ خَلْقِكَ اَجْمَعِينَ اَلنَّذِيرِ الْبَشِيرِ اَلسِّرَاجِ الْمُنِيرِ
عَلَى اَهْلِ بَيْتِكَ الطَّاهِرِينَ الْمُطَهَّرِينَ الْاَخْبَارِ الْاَبْرَارِ
وَعَلَى مَلَائِكَتِكَ الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَحَبِيبَتِهِمْ
خَلْفِكَ وَعَلَى اَنْبِيَائِكَ الَّذِينَ بُنِيَتْ اَوَّلُ الْبَشَرِ بِاَلصِّدْقِ عَنْكَ وَعَلَى
عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ الَّذِينَ ادْخَلْتَهُمْ فِي رَحْمَتِكَ الْاَيْمَةِ الْاَهْلِيَّةِ
الرَّاشِدِينَ الْمُطَهَّرِينَ وَعَلَى جِبْرِئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ

وَمَلِكِ الْمَوْتِ وَرِضْوَانِ خَازِنِ الْجَنَّةِ وَمَالِكِ خَازِنِ النَّارِ وَالرُّوحِ
الْقُدُسِ وَحَمَلَةِ الْعَرْشِ وَكُتُبِ رُكُوعِ الْمَلَائِكَةِ الْحَافِظِينَ
عَلَى الصَّلَاةِ الَّتِي نَحْبُ أَنْ نُصَلِّيَ بِهَا عَلَيْهِمْ صَلَواتُكَ كَثِيرَةً طَيِّبَةً
مُبَارَكَةً زَكَاةً نَامِيَةً ظَاهِرَةً شَرِيفَةً فَاضِلَةً تَبِينُ لَهَا أَفْضَالُكُمْ
عَلَى الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَسْمَعَ صَوْتِي وَتَجِيبَ
دَعْوَتِي وَتَغْفِرَ ذُنُوبِي وَتُخْرِجَ طَلِبَتِي وَتَقْضِيَ حَاجَتِي وَتَقْبَلَ
فِصْنَتِي وَتُخْرِجَ لِي مَا وَعَدْتَنِي وَتُقْبِلَ لِي عَثْرَتِي وَتَجَاوِزَ عَنِّي
خَطِيئَتِي وَتَصْفَحَ عَنِّي طُلُوبِي وَتَغْفِرَ عَنِّي جُرْمِي وَتَقْبَلَ عَلَيَّ وَلَا
تُعْرِضَ عَنِّي وَتَرْحَمَنِي وَلَا تُعَذِّبَنِي وَتُعَافِيَنِي وَلَا تُبْذِلَنِي
وَتَرْزُقَنِي مِنَ الطَّيِّبِ الْزَّيْتِ وَالزَّيْتِ وَهَنْتِهِ وَأَمْرِيهِ وَ
أَسْبَغِهِ وَالْكَثْرَةِ وَلَا تُخْرِجَنِي بِأَرْبِ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ الْكَرِيمِ
وَالْفُوزِ بِالْجَنَّةِ وَالْعِشْقِ مِنَ النَّارِ وَاقْضِ عَنِّي بِأَرْبِ دِينِي
وَأَمَانِي وَضَعِ عَنِّي وَزِيْرِي وَلَا تُخْلِفْنِي مَا الْأَطَائِفُ بِيْهَا
مَوْلَايَ وَلَا تُخْلِفْنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتَ فِيهِ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ
وَإِخْرَاجِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَهُ مِنْهُ وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَ

يَا بَارِيكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشَّانِ
وَالْجَبَرُوتِ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَيْءٍ وَحَدٍّ وَجَبْرُوتٍ وَحَدٍّ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تُجِيبُنِي بِهِنَ أَسْأَلُكَ فَاجِيبْنِي يَا اللَّهُ
يَسْرَاجَتِ كَخَوَاطِرِهَا تَعَالَى خَوَاطِرُهَا كَالْبَهَةِ بِأَوْرَدِهِتِ وَمُخَضَّرِينَ بِمَا
سَمِعْتِ يَا مُفَرِّجِي عُنْدَ كُرْبَتِي يَا غَوْثِي عِنْدَ شِدَّتِي الْبَلَاءِ
فَرِّعْتُ وَبِكَ اسْتَعِثْتُ وَبِكَ لَذْتُ لَا الْوَدُ يُسْوَكَ وَلَا
الطَّلَبُ الْفُجْرَ الْإِلَامِيْنِكَ فَاعِثْنِي وَفَرِّجْ عَنِّي بِأَمْرٍ يَقْبَلُ
الْبَسِيرَ وَيَغْفِرُ الْكَثِيرَ أَنْبِلْ مِنِّي الْبَسِيرَ وَاعْفُ عَنِّي
الْكَثِيرَ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ إِنَّمَا
تُبَاشِرُ بِهِ قَلْبِي وَتَقْبِلُ صَادِقَ حَقِّي أَعْلَمُ أَنَّكَ لَنْ يُصِيبَنِي
إِلَّا مَا كُنْتُ لِي وَرَحْمَتِي مِنَ الْبَسِيرِ بِمَا قَسَمْتَ بِالْأَرْحَمِ
الرَّاحِمِينَ يَا عُدَّتِي فِي كُرْبَتِي وَيَا صَاحِبِي فِي شِدَّتِي وَيَا
وَلِيَّيَ فِي غَمَّتِي وَيَا غَايَتِي فِي رَغْبَتِي أَنْتَ السَّائِرُ عَوْرَتِي
وَالْأَمِينُ رَوْعَتِي وَالْمُقْبِلُ عَثْرَتِي فَاعْفُ عَنِّي خَطِيئَتِي
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَأَمَّا دَعَايَ هَذَا يَوْمَ مَبَارَكِ رَمَضَانَ

وَدَعَايَ

دَعَايَ

بسند معتبر منقول است حضرت امام زين العابدين ع و امام محمد باقر ع عليهما السلام
 در هر روز اينها مبارک اين دعا ميخوانند اللهم هذا شهر رمضان
 الذي انزلت فيه القرآن هدي للناس بينات من الهدى
 والفرقان وهذا شهر الصيام وهذا شهر الفيام وهذا
 شهر الاثابة وهذا شهر التوبة وهذا شهر المغفرة والرحمة
 وهذا شهر العتق من النار والفوز بالجنة وهذا شهر
 فيه ليلة القدر التي هي خير من الف شهر اللهم فصل علي
 محمد وال محمد واعني على صيامي وقيامي وسلي الي و
 سلكي فيه واعني علي بافضل عونك ووثقي في طاعتك
 وطاعة رسولك واوليائك صلوات الله عليهم وقرعني فيه
 لعبادتك ودعائك وتلاوة كتابك وعظم لي فيه البركة و
 احسن لي فيه العافية واخر لي فيه التوبة واصح لي فيه
 بدني واوسع فيه رزقي واكفي في ما اهتمي واستجب في
 دعائي وبلغني فيه رجائي اللهم صل علي محمد وال محمد و
 اذهب عني في العباس والكسل والسامة والفتنة والفسق

والغفلة والغفلة وجنبني في العليل والاسقام والهموم
 والاحزان والاعراض والامراض والخطايا والذنوب واصبر
 عني في السوء والفحشاء والجمد والبلاء والتعب والعناء
 انك سميع الدعاء اللهم صل علي محمد وال محمد واعني في
 من الشيطان الرجيم وهيمه ولزمه ونفثه ونجسه وسوسه
 وتشيطه وبطشه وكيد ومكر وجبايله وخدعه وامانه
 وعزيره ونفثه ومكره وخرابه وتباعه واشباعه واوليائه
 وشركائيه وجميع مكائده اللهم صل علي محمد وال محمد وار
 زقنا قيامه وصيامه وبلغنا امل فيه وفي قيامه و
 استكمال ما برئيتك عني صبرا واحتسابا واثمنا وبقيتنا
 ثم تقبل ذلك مني بالاصغاف الكثيرة والاجر العظيم
 يا رب العالمين اللهم صل علي محمد وال محمد وارزقني
 الحج والعمرة والحج والجهاد والقوة والنشاط والاي
 نابة والتوبة والتقوى والقربة والخير المقبول والرهبة
 والرغبة والنزع والخشوع والريقة والنبذة الصادقة

وَصِدْقَ اللِّسَانِ وَالْوَحْلَ مِنْكَ وَالرَّجَاءَ لَكَ وَالتَّوَكُّلَ عَلَيْكَ
وَالثِّقَةَ بِكَ وَالْوَرَعَ عَنْ مَحَارِمِكَ مَعَ صَلَاحِ الْقَوْلِ وَمَقْبُولِ
السَّعْيِ وَمَرْفُوعِ الْعِلِّ وَمُسْتَجَابِ الدَّعْوَةِ وَلَا تَحُلْ بَيْنِي وَبَيْنَ
شَيْئٍ مِنْ ذَلِكَ بِعَرَضٍ وَلَا مَرَضٍ وَلَا هَمٍّ وَلَا غَمٍّ وَلَا سَقَمٍ
وَلَا غَفْلَةٍ وَلَا نِسْيَانٍ بَلْ بِالتَّعَاهُدِ وَالتَّحْفِظِ لَكَ وَفِيكَ
وَالرِّغَابِ بِحَقِّكَ وَالْوَفَاءِ بِعَهْدِكَ وَوَعْدِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْمِمْ لِي فِيهِ أَفْضَلَ
مَا تَقْسِمُهُ لِعِبَادِكَ الصَّالِحِينَ وَأَعْطِنِي فِيهِ أَفْضَلَ مَا
تُعْطِي أَوْلِيَاءَكَ الْمُقَرَّبِينَ مِنَ الرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ وَالْخَيْرِ
وَالْإِجَابَةِ وَالْعَفْوِ وَالْمَغْفِرَةِ الدَّائِمَةِ وَالْعَافِيَةِ وَالْمَعَانَةِ
وَالْعِنُونَ مِنَ النَّارِ وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ وَخَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْ دُعَائِي فِيهِ إِلَيْكَ وَاصِلًا
وَرَحْمَةً وَخَيْرَكَ إِلَيَّ فِيهِ نَازِلًا وَعَمَلِي فِيهِ مَقْبُولًا وَسَعْيِي
فِيهِ مَشْكُورًا وَدَعْوَتِي فِيهِ مَقْبُولَةً حَتَّى يَكُونَ نَصِيبِي فِيهِ
الْأَكْبَرُ وَحَظِّي فِيهِ الْأَوْفَرُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَوَقَّعْنِي فِيهِ لِلْبَلَاءِ الْقَدِيرِ عَلَى أَفْضَلِ حَالٍ تَحِبُّ أَنْ يَكُونَ
عَلَيْهَا أَحَدٌ مِنْ أَوْلِيَاءِكَ وَأَرْضَاهَا لَكَ ثُمَّ اجْعَلْهَا لِي خَيْرًا
مِنَ الْفِ شَهْرٍ وَارْزُقْنِي فِيهَا أَفْضَلَ مَا رَزَقْتَ أَحَدًا مِنْ بَلْعَنَةٍ
أَبَاهَا وَالْكَرْمَةِ بِهَا وَاجْعَلْنِي فِيهَا مِنْ عِتْقَائِكَ مِنْ جَهَنَّمَ وَ
طَلْقَائِكَ مِنَ النَّارِ وَسُعْدَاءِ خَلْقِكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ يَا
أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنَا فِي شَهْرِنَا
هَذَا الْجَدَّ وَالْإِجْتِهَادَ وَالْقُوَّةَ وَالنَّشَاطَ وَمَا يُحِبُّ وَتَرْضَى
اللَّهُمَّ رَبَّ الْفَجْرِ وَلَيْلٍ عَشِيرٍ وَالشَّفْعِ وَالْوَثْرِ وَرَبَّ شَهْرِ
رَمَضَانَ وَمَا أَنْزَلْتَ فِيهِ مِنَ الْقُرْآنِ وَرَبَّ جَبْرِئِيلَ وَ
مِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَجَمِيعِ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَرَبَّ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَرَبَّ مُوسَى وَعِيسَى وَجَمِيعِ
النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ صَلَوَاتُكَ
عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَاسْأَلْكَ بِحَقِّهِمْ عَلَيْكَ وَبِحَقِّكَ الْعَظِيمِ
عَلَيْهِمْ لَمَّا صَلَّيْتَ عَلَيْهِمْ وَآلِهِمْ أَجْمَعِينَ وَنَظَرْتَ إِلَى
نَظَرَةٍ رَحِيمَةٍ تَرْضَى بِهَا عَنِّي رِضًا لَا سَخَطَ عَلَيْهِ بَعْدَ أَبَدٍ

وَأَعْطَيْتَنِي جَمِيعَ سُوءِي وَرَغَبْتَنِي وَأُمْنَيْتَنِي وَإِرَادَتِي وَصَرَفْتَ
عَنِّي مَا أَكْرَهُ وَأَحْذَرُ وَأَخَافُ عَلَى نَفْسِي وَمَا لَا أَخَافُ وَعَنْ
أَهْلِي وَمَالِي وَأَخَوَانِي وَأَخَوَاتِي وَذُرِّيَّتِي اللَّهُمَّ إِلَهَ الْفَرْدِ
مِنْ ذُنُوبِنَا وَإِنَّا تَائِبِينَ وَتُبْ عَلَيْنَا مُسْتَغْفِرِينَ وَاعْفُ لَنَا
مُسْتَوْذِينَ وَاعِزَّنَا مُسْتَجِيرِينَ وَاجِرْنَا مُسْتَسْلِمِينَ وَلَا تَخْذُلْنَا
رَاهِبِينَ وَامْتِنَا رَاغِبِينَ وَشَفِّعْنَا سَائِلِينَ وَاعْظِمْنَا أَنْتَ
سَمِيعُ الدُّعَاءِ قَرِيبُ الْحُجُبِ اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ وَ
أَحَقُّ مَنْ سَأَلَ الْعَبْدَ رَبَّهُ وَلَمْ يَسْأَلِ الْعِبَادَ مِثْلَكَ كَرَمًا
وَجُودًا بِأَمَوْضِعِ شَكْوَى السَّائِلِينَ وَإِبَامَتِهِ حَاجَةِ الرَّائِبِينَ
وَإِبَائَاتِ الْمُسْتَغِيثِينَ وَإِبْجَابِ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ وَإِبَامِلْجَا
الْمُتَارِبِينَ وَإِبَا صِرَاحِ الْمُسْتَصْرِخِينَ وَإِبَارَبِ الْمُسْتَضَعْفِينَ
وَإِبَا كَاشِفِ كَرْبِ الْمَكْرُوبِينَ وَإِبَا فَارِجِ هَمِّ الْمَهْمُومِينَ وَإِبَا
كَاشِفِ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا رَحْمَ الرَّاحِمِينَ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُ لِي ذُنُوبِي وَعُيُوبِي وَإِسَاءَتِي
وَعُظْمَى جُرْحِي وَإِسْرَافِي عَلَى نَفْسِي وَارْزُقْنِي مِنْ فَضْلِكَ وَرَحْمَتِكَ

وَأَمْنًا

يَا اللَّهُ لَا يَمْلِكُهَا غَيْرُكَ وَاعْفُ لِي وَأَعْفُ لِكُلِّ مَا سَلَفَ مِنْ
مِنْ ذُنُوبِي وَأَعِصْنِي فِيمَا بَقِيَ مِنْ عَمْرِي وَاسْتُرْ عَلَيَّ وَعَلَى
وَالِدَتِي وَمَوْلَدِي وَقَرَابَتِي وَأَهْلِ خِرَاتِي وَمَنْ كَانَ مِنِّي
بِسَبِيلِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَإِنَّ
ذَلِكَ كُلَّهُ بِيَدِكَ وَأَنْتَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ فَلَا تُخَيِّبْنِي بِإِسْبَدِي
وَلَا تُرَدِّدْ دُعَائِي وَلَا تُرَدِّدْ يَدِي إِلَى تَخْرِي حَتَّى تَفْعَلَ ذَلِكَ
بِي وَتَسْتَجِيبَ لِي جَمِيعَ مَا سَأَلْتُكَ وَتُرِيدَنِي مِنْ فَضْلِكَ
فَإِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَنَحْنُ إِلَيْكَ رَاغِبُونَ اللَّهُمَّ لَكَ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْإِلَهَاءُ أَسْأَلُكَ
بِاسْمِكَ يَا اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ إِنْ كُنْتُ قَضَيْتَنِي فِي
هَذِهِ اللَّيْلَةِ فَنَزَلَ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ
وَإِحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَّ لِي
بِقِيَّتَا تَبَاشِيرِي بِقَلْبِي وَإِيمَانًا لَا يَشُوبُهُ شَكٌّ وَرِضًا بِمَا
قَسَمْتَ لِي وَإِنِّي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَ

وَفِي عَذَابِ النَّارِ إِنْ لَمْ تَكُنْ قَضَيْتَ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ نَزَلَ
الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا فَخَرْنِي إِلَى ذَلِكَ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ
وَشُكْرَكَ وَطَاعَتَكَ وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا أَحَدُ بَاصِدٍ يَا رَبَّ مُحَمَّدٍ
وَآلِ مُحَمَّدٍ اغْضِبِ الْيَوْمَ لِمُحَمَّدٍ وَآلِهِ بِرَأْسِ عِزَّتِهِ وَأَقْتُلْ أَعْدَاءَهُمْ
بَدَدًا وَاحْصِيهِمْ عَدَدًا وَلَا تَدْعُ عَلَى ظَهْرٍ لَأَرْضٍ مِنْهُمْ أَحَدًا
وَلَا تَقْفِرْ لَهُمْ أَبَدًا يَا حَسَنَ الْخُلَفَاءِ الْيَقِينِ أَنْتَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ الْبَدِيعُ الْبَدِيعُ الَّذِي لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَاللَّائِمُ
غَيْرُ الْغَائِلِ وَالْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ أَنْتَ كُلُّ يَوْمٍ فِي شَأْنِ أَنْتَ خَلِيفَةُ
مُحَمَّدٍ وَنَاصِرُ مُحَمَّدٍ وَمُفَضِّلُ مُحَمَّدٍ اسْأَلُكَ أَنْ تَنْصُرَ وَصِيَّ مُحَمَّدٍ
وَخَلِيفَةَ مُحَمَّدٍ وَالْفَائِزَ بِالْفَيْسِ مِنْ أَوْصِيَاءِ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ
عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ أَعْطِفْ عَلَيْهِمْ نَصْرَكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِحَقِّ لَا إِلَهَ إِلَّا
أَنْتَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنِي مَعَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَاجْعَلْ عَاقِبَةَ أَمْرِي إِلَى غُفْرَانِكَ وَرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
وَكَذَلِكَ نَسِيتُ نَفْسَكَ يَا سَيِّدِي الْطَّيِّفَ بِلَى أَنْتَ لَطِيفٌ

نَفْسِي

فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَالطُّفْلُ أَنْتَ لَطِيفٌ يَا شَاءَ اللَّهُ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْزُقْنِي الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ فِي عَامِنَا هَذَا فِي كُلِّ
عَامٍ وَنَطْوِلْ عَلَى جَمِيعِ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِرِسْمِكَ
اسْتَغْفِرُ اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي تَرِبٌ مُجِيبٌ اسْتَغْفِرُ
اللَّهَ رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي حَكِيمٌ وَدُودٌ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ
رَبِّي وَأَتُوبُ إِلَيْهِ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي أَنْتَ أَرْحَمُ
الرَّاحِمِينَ رَبِّ إِنِّي عَمِلْتُ سُوءًا وَظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي إِنَّهُ
لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ
الْقَبُورُ الْحَكِيمُ الْعَظِيمُ الْعَلِيمُ الْكَرِيمُ الْغَفَّارُ الذَّيْبُ الْعَظِيمُ وَأَتُوبُ
إِلَيْهِ اسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا سُبْحَانَكَ يَا رَبَّ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ فِيهَا
تَقْضِي وَتَقْدِيرُ مِنَ الْأَمْرِ الْعَظِيمِ الْمُخْتَوِي فِي بَيْتِ الْعَدِيدِ مِنَ
الْقَضَاءِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يَبْدُلُ أَنْ تَكْتُمَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ
الْحَرَامِ الْمُبَرُورِ حُجَّامِ الْمَشْكُورِ بِعَمَلِ الْمَغْفُورِ ذُنُوبَهُمْ الْمَكْفُورِ
عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَنْ تَجْعَلَ فِيهَا تَقْضِي وَتَقْدِيرُ أَنْ تُطِيلَ عُمُرِي

وَتَوْسِعَ رِزْقِي وَتَقْوِي عَمِّي أَمَانِي وَدِينِي الْيَمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فَرْجًا وَخُرْجًا مِمَّا رَزَقَنِي مِنْ حَيْثُ أَحْتَسِبُ وَمِنْ
 حَيْثُ لَا أَحْتَسِبُ وَأَعِزَّنِي مِنْ حَيْثُ اخْتَرَسُ وَمِنْ حَيْثُ
 لَا اخْتَرَسُ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَسَلَّمَ كَثِيرًا وَأَبِ
 لِسُبْحَانَكَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ حَضْرَتِ مَنَادٍ مَقُولُ لَسْتُ بِكَ وَهَرِ
 ابْنَاهُ بِجَوَانِكَ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِي السَّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ
 وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْإِصْبَاحِ وَالتَّوَّابِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ
 شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادِ
 كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ السَّمِيعِ الَّذِي
 لَيْسَ شَيْءٌ أَسْمَعَ مِنْهُ لَيْسَ شَيْءٌ أَعَزُّ مِنْ قُوَّةِ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ سَبْعِ أَرْ
 وَهَمَعَ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَهَمَعَ الْإِنِّ وَالشَّكْوَى وَهَمَعَ
 الْبَرِّ وَخَفَى وَهَمَعَ وَسَارِسَ لِقْدُورٍ وَلَا يَصْمُ سَمْعُهُ صَوْتُ
 سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِي السَّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ
 الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ

الْحَبِيبِ

الْحَبِيبِ وَالتَّوَّابِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ
 مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادِ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الْبَصِيرِ الَّذِي لَيْسَ شَيْءٌ أَبْصَرُ مِنْهُ بَصِيرُ
 مَنْ فَوْقَ عَرْشِهِ مَا تَحْتَ سَبْعِ أَرْضِينَ وَبُصِيرُ مَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ
 وَالْبَحْرِ لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ
 الْخَبِيرُ لَا تَغْشَى بَصَرُ الظُّلُمَةِ وَلَا يُسْتَرُّ مِنْهُ كَيْسَرٌ وَلَا
 يُوَارَى مِنْهُ جِدَارٌ وَلَا يَغِيبُ عَنْهُ بَرٌّ وَلَا بَحْرٌ وَلَا يَكُنْ
 مِنْهُ جَبَلٌ مَا فِي أَصْلِهِ وَلَا قَلْبٌ مَا فِيهِ وَلَا جَنْبٌ مَا فِي قَلْبِهِ
 وَلَا يُسْتَرُّ مِنْهُ صَغِيرٌ وَلَا كَبِيرٌ وَلَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي أ
 الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ
 يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِي
 السَّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ
 كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ
 الْحَبِيبِ وَالتَّوَّابِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ
 خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مَدَادِ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ

رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَنْشِئُ السَّحَابَ الثِّقَالَ
وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الرِّسَالَاتِ
فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَيُرْسِلُ الرِّيحَ فُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
وَيُرْسِلُ الْمَاءَ مِنَ السَّمَاءِ بِكَلِمَةٍ وَيُنْثِرُ النَّبَاتَ بِقُدْرَتِهِ
وَيُسْقِطُ الْوَرَقَ بَعْلِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يَعْزُبُ عَنْهُ
مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ سُبْحَانَ اللَّهِ الْبَارِي النَّسَمِ
سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَنْوَاجِ كُلِّهَا
سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْحَبِّ
وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا
يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِذَاكَ كَلِمَاتُهُ سُبْحَانَ اللَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى
وَمَا تَعْبِضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزْدَادُ وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ عَالِمِ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيرِ الشُّعَالِ سِوَاهُ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَ الْقَوْلَ وَمَنْ
جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخَفٌّ بِاللَّيْلِ وَنَارِيكُ بِالنَّهَارِ لَهُ مَعْقِبَاتُ

بَيْنَ

مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ يَحْفَظُونَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي
يُمِيتُ الْأَحْيَاءَ وَيُحْيِي الْمَوْتَى وَيَعْلَمُ مَا تُنْقِصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَيَعْرِضُ
فِي الْأَرْحَامِ مَا يَشَاءُ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى سُبْحَانَ اللَّهِ الْبَارِي النَّسَمِ
سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَنْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ
جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ
خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ
مِذَاكَ كَلِمَاتُهُ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ مَا لِلَّهِ الْمُلْكُ
تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِنْ مَنْ تَشَاءُ وَتَعْرِضُ عَنْهُمْ
وَتَذَرُ مَنْ تَشَاءُ بِهَيْدِكَ الْخَبْرُ أَنْكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ تُوَجِّعُ
اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُوجِّعُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتَخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَتَخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ سُبْحَانَ اللَّهِ
بَارِي النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَنْوَاجِ
كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ
الْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ
مَا يُرَى وَمَا لَا يُرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِذَاكَ كَلِمَاتُهُ سُبْحَانَ اللَّهِ

رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ الَّذِي عِنْدَهُ مَقَائِدُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا
إِلَّا هُوَ يَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ رِيحٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا
وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا دَرَبٌ وَلَا بَاسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ
سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئُ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ
خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ
فَالِوَالْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ
خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يُحْصِي مِدْحَتَهُ الْعَالَمُونَ
وَلَا يَحْزَنِي بِالْآيَةِ الشَّاكِرُونَ وَالْعَابِدُونَ وَهُوَ كَمَا قَالَ وَقَوْلُ
مَا نَقُولُ وَاللَّهُ سُبْحَانَهُ كَمَا أَتَى عَلَى نَفْسِهِ وَلَا يَحْشُطُونَ بِشَيْءٍ
مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ
حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ
سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ
سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِوَالْحَبِّ
وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى

وَمَا لَا يَرَى

وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَشْغَلُهُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا
عَمَّا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَلَا يَشْغَلُهُ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ
وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا عَمَّا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَلَا يَشْغَلُهُ عِلْمُ شَيْءٍ
عَنْ عِلْمِ شَيْءٍ وَلَا يَشْغَلُهُ خَلْقُ شَيْءٍ عَنْ خَلْقِ شَيْءٍ وَلَا يَحْفَظُ شَيْءٍ
عَنْ حِفْظِ شَيْءٍ وَلَا يُبَايِدُ شَيْءٍ وَلَا يَبْدِلُهُ شَيْءٍ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ النَّسَمِ سُبْحَانَ اللَّهِ
الْمُصَوِّرِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَزْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ
الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِوَالْحَبِّ وَالنَّوَى سُبْحَانَ اللَّهِ
خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ
مِدَادَ كَلِمَاتِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولَى أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ
يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنْ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ مَا يَفْخَعُ اللَّهُ
لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُمْسِكَ لَهُ مِنْ بَعْدِ

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝ سُبْحَانَ اللَّهِ بَارِئِ السَّمِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْمُصَوِّرِ
سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ الْأَنْوَاجِ كُلِّهَا سُبْحَانَ اللَّهِ جَاعِلِ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ
سُبْحَانَ اللَّهِ فَالِقِ الْوَيْحِ وَالنَّوْمِ سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ سِدِّ
سُبْحَانَ اللَّهِ خَالِقِ مَا يَرَى وَمَا لَا يَرَى سُبْحَانَ اللَّهِ مِثْلَ كُلِّ شَيْءٍ
سُبْحَانَ اللَّهِ تَبَّ الْعَالَمِينَ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ خَوْفٍ ثَلَاثَةَ أَهْوَاءٍ بَعْدَهُمْ وَلَا خَشْيَةَ
إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا آدَنَى مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ وَمَعَهُمْ أَهْلُهَا
كَانُوا شُرَكَاءَ فِيهِمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ
وَأَيْضًا مَسْجُودٌ كَدَابِرُ صَلَوَاتِهِمْ وَرِزْقِهِمْ مَبَارَكٌ وَفَرَحُهُمْ
وَرِزْقُهُمْ سَالٍ خَوَانِدُ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتُهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا لِبَيْتِكَ يَا رَبِّ
وَسَعْدَيْكَ وَسُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ
حَمِيدٌ مُجِيدٌ اللَّهُمَّ سَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا سَلَّمْتَ عَلَى نُوْحٍ
فِي الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ آمِنْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا مَنَنْتَ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَهُرُونَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا هَدَيْتَنَاهُ إِلَيْكَ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَابْعَثْهُ مَقَامَ أَحْمَدَ وَابْعِثْهُ بِرَأْسِ الْأَوَّلُونَ
وَالْآخِرِينَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ السَّلَامِ كُلِّمَا طَلَعَتْ شَمْسٌ أَوْ غَرَبَتْ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ السَّلَامِ كُلِّمَا طَرَفَتْ عَيْنٌ أَوْ بَرَقَتْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
السَّلَامِ كُلِّمَا طَرَفَتْ عَيْنٌ أَوْ ذَرَفَتْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ السَّلَامِ
كُلِّمَا ذَكَرَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ السَّلَامِ كُلِّمَا سَجَّ اللَّهُ مَلَكٌ أَوْ
قَدَسَهُ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْأَوَّلِينَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِهِ فِي الْآخِرِينَ السَّلَامُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي النَّبَا وَالْآخِرَةِ السَّلَامُ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اللَّهُمَّ رَبَّ الْبَرِّ وَالْحَرَامِ
وَرَبَّ الزَّكَاةِ وَالْمَقَامِ وَرَبَّ الْحِلِّ وَالْحَرَامِ أَلْبِغْ نَبِيَّكَ مُحَمَّدًا وَآلَهُ
عَنَّا السَّلَامَ اللَّهُمَّ أَعْطِ مُحَمَّدًا آمِنَ الْبَهَاءِ وَالسُّرُورِ وَالنَّضْرَةِ وَالْأَكْرَامِ
وَالْغِيَاةَ وَالْوَسِيلَةَ وَالْمَنْزِلَةَ وَالْمَقَامَ وَالشَّرَفَ وَالْإِزْفَةَ وَالشَّفَاعَةَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَفْضَلَ مَا تُعْطِي
أَسَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَأَعْطِ مُحَمَّدًا أَوْفَى مَا تُعْطِي الْخَلَائِقَ مِنْ الْخَيْرِ
أَمْهَدَ أَنْ كَثِيرَةً لَا يَحْصِيهَا غَيْرُكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

أَطِيبَ رَاحَتِهِ وَادْنَى وَانْحَى وَأَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنَ
 الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَعَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى عَلِيِّ مَبْرِئِ الْمُؤْمِنِينَ وَوَلِيِّ مَنْ وَالَاهُ وَعَادٍ مِنْ عَادَاهُ وَضَا
 الْعَذَابَ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فَاطِمَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ
 مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالْعَنْ مَنْ أَدَّى نَبِيَّكَ فِيهَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ إِمَامَيْ الْمُسْلِمِينَ وَوَلِيِّ مَنْ وَالَاهُ وَعَادٍ مِنْ
 عَادَاهُ وَضَا عِيفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِمَا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَلِيِّ مَنْ وَالَاهُ وَعَادٍ مِنْ عَادَاهُ
 وَضَا عِيفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ
 الْمُسْلِمِينَ وَوَلِيِّ مَنْ وَالَاهُ وَعَادٍ مِنْ عَادَاهُ وَضَا عِيفِ الْعَذَابِ عَلَى
 مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَلِيِّ مَنْ
 وَالَاهُ وَعَادٍ مِنْ عَادَاهُ وَضَا عِيفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ اللَّهُمَّ
 صَلِّ عَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَلِيِّ مَنْ وَالَاهُ وَعَادٍ مِنْ
 عَادَاهُ وَضَا عِيفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
 بَنِي مُوسَى إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَلِيِّ مَنْ وَالَاهُ وَعَادٍ مِنْ عَادَاهُ وَضَا عِيفِ

الْعَذَابِ عَلَى مَنْ شَرِكَ فِي دَمِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيٍّ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ
 وَوَلِيِّ مَنْ وَالَاهُ وَعَادٍ مِنْ عَادَاهُ وَضَا عِيفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَلِيِّ مَنْ وَالَاهُ وَعَادٍ مِنْ
 عَادَاهُ وَضَا عِيفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ
 إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَلِيِّ مَنْ وَالَاهُ وَعَادٍ مِنْ عَادَاهُ وَضَا عِيفِ الْعَذَابِ عَلَى مَنْ
 ظَلَمَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْخَلْفِ مِنْ بَعْدِ إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ وَوَلِيِّ مَنْ وَالَاهُ وَعَادٍ
 مِنْ عَادَاهُ وَعَجَلْ فَرَجَهُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الْقَاسِمِ وَالطَّاهِرِ ابْنَيْ نَبِيِّكَ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى رُقَيْبَةَ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَالْعَنْ مَنْ أَدَّى نَبِيَّكَ فِيهَا
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى أُمِّ كُلثُومِ بِنْتِ نَبِيِّكَ وَالْعَنْ مَنْ أَدَّى نَبِيَّكَ فِيهَا
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى ذُرِّيَّةِ نَبِيِّكَ اللَّهُمَّ اخْلُفْ نَبِيَّكَ فِي أَهْلِبَيْهِ
 اللَّهُمَّ مَكِّنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ اللَّهُمَّ اجْعَلْنَا مِنْ عَدَدِهِمْ وَمَدَدِهِمْ وَ
 وَأَنْصَارِهِمْ عَلَى الْحَقِّ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ اللَّهُمَّ أَطْلُبْ بِحُلُمِهِمْ
 وَبِرَّهِمْ وَبِمَائِهِمْ وَكُفَّ عَنَّا وَعَنَّا عَنْ كُلِّ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ
 بَأْسَ كُلِّ بَاغٍ وَطَاغٍ وَكُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ اخِذٌ بِنَاصِيئِهَا إِنَّكَ أَنْتَ
 أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا وَرَأْفَالًا وَبَعْضُ زَنْجِنَائِكَ بِكَرَامَتِكَ

از حضرت علی ابن الحسین تا حضرت امام حسن عسکری نجاشی علی من ظلمه جنین
است علی من شرک فی دمه و آخر جمله دعاها ی هر روز ماه مبارک رمضان
دعا ای است که سید ابن طاووس فضیلت بسیار از جهنم آن روایت کرده است و در
استحباب دعا و تحریر است و در مضامین عالی شریف است و دعا این است
سبحه بگوید اللهم انی ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني
یس بگوید اللهم انی استلک من بهائیک باجها و کل برهائیک
بہی اللهم انی استلک بهائیک کلمہ اللهم انی استلک من جلالک
باجلہ و کل جلالک جلیل اللهم انی استلک جلالک کلمہ اللهم
انی استلک جمالک باجلہ و کل جمالک جمیل اللهم انی استلک
بجمالک کلمہ پس سحر شب بگوید اللهم انی ادعوك كما امرتني
فاستجب لي كما وعدتني پس بگوید اللهم انی استلک من عظمیک
باعظمتها و کل عظمیک عظیمہ اللهم انی استلک بعظمتک کلمہ
اللهم انی استلک من نورک بانورہ و کل نورک نور اللهم انی
استلک بنورک کلمہ اللهم انی استلک من رحمیک باوسعها
و کل رحمیک واسعہ اللهم انی استلک برحمیک کلمہ پس

سحر شب بگوید اللهم انی ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني
یس بگوید اللهم انی استلک من کمالک باکملہ و کل کمالک کمال
اللهم انی استلک بکمالک کلمہ اللهم انی استلک من کلماتک
بائتمها و کل کلماتک نامتہ اللهم انی استلک بکلماتک کلمہ
اللهم انی استلک من اسمائک باکبرها و کل اسمائک کبرہ
اللهم انی استلک باسمائک کلمہ پس سحر شب بگوید اللهم انی
ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني پس بگوید اللهم انی
استلک من عزیزک باعزیزها و کل عزیزک عزیزہ اللهم انی
استلک بعزیزک کلمہ اللهم انی سالتک من مشیتک بامضات
و کل مشیتک ماضیہ اللهم انی استلک بمشیتک کلمہ اللهم
انی استلک بقدرتک الی اسنطقت بها علی کل شیء و کل
تدرتک مسنطقتہ اللهم انی استلک بقدرتک کلمہ پس سحر
سحر شب بگوید اللهم انی ادعوك كما امرتني فاستجب لي كما وعدتني
یس بگوید اللهم انی استلک من علمک بافندہ و کل علمک نافذ
اللهم انی استلک بعلمک کلمہ اللهم انی استلک من قولک

بَارِئًا وَكُلُّ قَوْلِكَ رَضِيَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِلِكَ بِأَجْتِهَاتِكَ وَكُلِّ مَسَائِلِكَ حَبِيبَةٍ
إِلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَسَائِلِكَ كُلِّهَا بِرِسْمِ رَبِّكَ بِكُوَيْدِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِرِسْمِ كُوَيْدِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرِّكَ بِأَشْرَفِهِ وَكُلِّ شَرِّكَ شَرِيفٍ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَرِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
سُلْطَانِكَ بِأَدْوَمِهِ وَكُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مُلْكِكَ بِأَخْزَرِهِ وَكُلِّ
مُلْكِكَ فَاحِرٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ كُلِّهِ بِرِسْمِ رَبِّكَ
بِكُوَيْدِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي
بِرِسْمِ كُوَيْدِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلَائِكَ بِأَعْلَاهِ وَكُلِّ عِلَائِكَ
غَالٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
مِنْكَ بِأَقْدَمِهِ وَكُلِّ مِنْكَ قَدِيمٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمِنْكَ
كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ آبَائِكَ بِأَعْجَبِهَا وَكُلِّ آبَائِكَ
عَجِيبَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِآبَائِكَ كُلِّهَا بِرِسْمِ رَبِّكَ بِكُوَيْدِ

اللهم

اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِرِسْمِ كُوَيْدِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِأَفْضَلِهِ وَكُلِّ فَضْلِكَ فَاضِلٍ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِأَعَمِّهِ
وَكُلِّ رِزْقِكَ غَائِرٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ مِنْ عَطَائِكَ بِأَهْنَأِهِ وَكُلِّ عَطَائِكَ هَنِئٍ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِعَطَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ بِأَعْجَلِهِ
وَكُلِّ خَيْرِكَ عَاجِلٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ مِنْ إِحْسَانِكَ بِأَحْسَنِهِ وَكُلِّ إِحْسَانِكَ حَسَنٍ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِإِحْسَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا
تُحِبُّنِي بِهِ حِينَ أَدْعُوكَ فَاجِبْنِي يَا اللَّهُ نَعْمَ دَعْوَتُكَ
يَا اللَّهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ فِيهِ مِنَ الشُّونِ وَالْجَبْرِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَجَبَرْتَهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَأْنِكَ
وَجَبَرْتَهُ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تُحِبُّنِي بِهِ حِينَ
أَسْأَلُكَ بِهِ فَاجِبْنِي يَا اللَّهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِرِسْمِ
خَاجَتِكَ دَارِي بِطَلَبِ رِسْمِ كُوَيْدِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَابْعَثْنِي عَلَى الْإِيمَانِ بِكَ وَالنَّصْدِ بِرِسُولِكَ وَالْوِلَايَةِ
لِعَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَلَا يُنَالُ بِالْإِيمَانِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ
وَالْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِهِمْ فَإِنِّي قَدْ رَضَيْتُ بِذَلِكَ بِأَرَبِ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاسْأَلْكَ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضْوَانَكَ وَالْجَنَّةَ
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِكَ وَالنَّارِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنِي مِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلِيَّةٍ وَمِنْ كُلِّ عَقُوبَةٍ
وَمِنْ كُلِّ فِتْنَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرٍ
وَمِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ آفَةٍ تَنْزِلُ أَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ
إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي
هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
تَسْمِئِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَمِنْ كُلِّ هَجَةٍ وَمِنْ كُلِّ سِنْفَامَةٍ
وَمِنْ كُلِّ فَرَجٍ وَمِنْ كُلِّ غَائِبَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ
وَمِنْ كُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ
حَسَنَةٍ تَنْزِلُ أَوْ تَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ
وَفِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ

اللهم

بَيْنَهُمْ طَرَفَةٌ عَنِ ابْدَالِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ بِرِسَدِهِ بِكُودِ اللَّهِ
إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي بِسَبْكِ كُودِ اللَّهِ
إِنِّي أَسْأَلُكَ فَلْيَدِلَّنِي كَثِيرٌ مَعَ حَاجَةٍ بِي إِلَيْهِ عَظِيمَةٍ وَغِيَاكَ عَنْهُ
قَدِيمٌ وَهُوَ عِنْدِي كَثِيرٌ وَهُوَ عَلَيْكَ سَهْلٌ بِسَرٍّ فَاثْمَنٌ بِهِ عَلَيَّ
أَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ بِرَحْمَتِكَ فِي الصَّلَاحِ بَيْنَ قَادِخُنَا
وَفِي عِلِّيِّينَ فَارْفَعْنَا وَبَكَاسٍ مِنْ مَعِينٍ مِنْ عَيْنٍ سَلَسِبِلٍ فَاسْقِنَا
وَمِنْ الْحَوْرِ الْعَيْنِ بِرَحْمَتِكَ فَزَيِّنَا وَمِنْ وَلَدَانِ مُخَلَّدَيْنِ كَالنَّهْرِ
لَوْ لَوْ مَكُونٌ فَاحْضِنَا وَمِنْ ثَمَارِ الْجَنَّةِ وَحُومِ الطَّيْرِ فَاطْعِمْنَا
وَمِنْ ثِيَابِ السُّنْدُسِ وَالْحَرِيرِ وَالْأَسْتَبْرُونَ فَالْبَسْنَا وَلِبَاسَ الْقَدْرِ
وَحُجَّ بَيْتِكَ الْحَرَامِ وَتَقَدَّلَا فِي سَبِيلِكَ مَعَ وَلِيكَ فَوَقِّعْنَا لَنَا وَصَالِحِ
الدُّعَاءِ وَالْمُسْتَلَدَةِ فَاسْتَجِبْ لَنَا يَا خَالِقَنَا أَسْمِعْ وَاسْتَجِبْ لَنَا وَإِذَا
جَمَعْتَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَارْحَمْنَا وَبِرَأءَةٍ مِنَ النَّارِ
وَأَمَّا نَا مِنَ الْعَذَابِ فَارْحَمْنَا وَبِرَأءَةٍ مِنَ النَّارِ وَبِرَأءَةٍ مِنَ النَّارِ
فِي النَّارِ فَلَا تُقَرِّبْنَا وَفِي هَوَانِكَ وَعِزَابِكَ فَلَا تُقَلِّبْنَا وَمِنْ الزُّفْرِ
وَالْقَمَرِ فَلَا تُطْعِمْنَا وَفِي النَّارِ عَلَيَّ وَجُوهَنَا فَلَا تُكَبِّرْنَا وَمِنْ ثِيَابِ

التَّائِبِينَ بِرَأْسِ الْفِطْرِ أَنْ فَلَا تُلَبِّسْنَا وَمِنْ كُلِّ سَوْءٍ إِلَّا اللَّهُ لَا أَنْتَ
 بِحَوْلٍ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ فَتَحْنَاهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَلَمْ يُسْأَلْ مِثْلَكَ
 وَأَرْغَبُ إِلَيْكَ وَلَمْ يُرْغَبْ إِلَى مِثْلِكَ يَا رَبِّ أَنْتَ مَوْضِعُ مَسْئَلَةِ
 السَّائِلِينَ وَرَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ بِأَفْضَلِ
 أَسْمَائِكَ كُلِّهَا وَأَحْسَنِهَا يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ وَيَا سَمِيعُ الْخَيْرُ وَالصَّوْنُ
 الْأَعَزُّ الْأَجَلُ الْأَعْظَمُ الَّذِي تَحْبِبُهُ وَتَهْوَاهُ وَتَرْضَاهُ عَمْرٍاءُ دَعَاكَ
 بِهِ وَتَسْتَجِيبُ لَهُ دُعَاءَهُ وَحَقَّ عَلَيْكَ يَا رَبِّ أَنْ لَا تَحْزِمَ سَائِلَكَ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ دَعَاكَ بِهِ عَبْدٌ هُوَ لَكَ فِي بَرٍّ
 أَوْ بَحْرٍ أَوْ سَهْلٍ أَوْ جَبَلٍ أَوْ عِنْدَ بَيْتِكَ الْحَرَامِ أَوْ فِي شَيْءٍ مِنْ سُبُلِكَ
 نَادَعُوكَ يَا رَبِّ دُعَاءَ مَنْ قَدِ اشْتَدَّتْ فَاقَتُهُ وَعَظُمَ جُرْمُهُ وَضَعُفُ
 كَدِّهِ فَاشْرَفَتْ عَلَى الْهَلَاكِ نَفْسُهُ وَلَمْ يَشَأْ شَيْءٌ مِنْ عَمَلِهِ
 وَلَمْ يَجِدْ لَهَا هَوْنًا سَاءَ أَوَّلُ الذَّنْبِ غَافِرًا وَلَا الْعِزَّةُ مُفْقِدًا
 غَيْرَكَ هَارِبًا إِلَيْكَ مُنْعَوِذًا بِكَ مُنْعَبِدًا لَكَ غَيْرَ مُسْتَنْكِفٍ وَلَا
 مُسْتَكْبِرٍ وَلَا مُسْتَحْسِبٍ وَلَا مُتَجَبِّرٍ وَلَا مُتَعَطِّمٍ بَلْ بِالنَّسْرِ فَتَقَرُّ خَائِفٌ
 مُسْتَجِيرٌ أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا حَنَّانُ يَا مَنَّانُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ

وَالْأَرْضِ

وَلَاَرْضٍ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَوَةً
 كَثِيرَةً طَيِّبَةً مُبَارَكَةً نَامِيَةً زَاكِيَةً شَرِيفَةً أَسْأَلُكَ اللَّهُمَّ
 أَنْ تَغْفِرَ لِي فِي شَهْرِي هَذَا وَتَرْحَمَنِي وَتَعْتِقَ رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَ
 تُعْطِيَنِي فِيهِ خَيْرَ مَا أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ وَخَيْرَ مَا أَنْتَ
 مُعْطِيهِ وَلَا تَجْعَلْهُ آخِرَ شَهْرِ رَمَضَانَ صُمْنَهُ لَكَ مُنْذُ اسْتَكْنَيْتَ
 أَرْضَكَ إِلَى يَوْمِي هَذَا بَلِّ أَجْعَلْهُ عَلَى أُمَّةٍ نَجِيَّةٍ وَأُمَّةٍ غَانِيَةٍ
 وَأَوْسَعَةٍ رِزْقًا وَاجْزَلَةً وَاهْنَاهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ وَبِوَجْهِكَ
 الْكَرِيمِ وَمُلْكِكَ الْعَظِيمِ أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ مِنْ يَوْمِي هَذَا أَوْ تَقْضَى
 بَقِيَّتُهُ هَذَا الْيَوْمَ أَوْ يُطْلَعَ الْفَجْرُ مِنْ لَيْلَتِي هَذِهِ أَوْ يُخْرِجَ هَذَا الشَّهْرُ
 وَلَكَ فَبِلِي تَبِعَهُ أَوْ ذَنْبٌ أَوْ خَطِيئَةٌ تُرِيدُ أَنْ تُفَاسِدَنِي لَهَا
 أَوْ تُؤَلِّجَنِي فِيهَا أَوْ تُؤَفِّقَنِي بِهَا مَوْفِقَ غَزِيٍّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 أَوْ تُعَذِّبَنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ
 لِيهِمْ لَا يُفَرِّجُهُ غَيْرُكَ وَلِرَحْمَةِ لَأَسْأَلُكَ إِلَيْكَ وَالْكَرْبُ لَا
 يَكْشِفُهُ إِلَّا أَنْتَ وَلِرَغْبَةِ لَأَسْأَلُكَ إِلَيْكَ رَحِمَةً لَا تَقْضَى
 دُونَكَ اللَّهُمَّ فَمَا كَانَ مِنْ شَأْنِكَ مَا أَرَدْتَنِي بِهِ مِنْ مَسْئَلَتِكَ

وَرَحِمْتَنِي بِهِ مِنْ ذِكْرِكَ فَلْيَكُ مِنْ شَانِكَ الْاسْتِجَابَةُ لِي
بِمَادَعَوْتِكَ بِهِ وَالْحِجَاةُ لِي فِيهَا فَرَعْتُ إِلَيْكَ مِنْهُ أَبَا مَلِكٍ الْحَدَّادِ
لِدَاوُدَ أَيْ كَاشِفَ الضَّرِّ وَالْكَرْبِ الْعِظَامِ عَنْ أَبِوبَ وَمُقَرَّجَ غَمِّ
بَعْقُوبَ وَمُنْفَسَّ كَرْبِ يُوسُفَ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَافْعَلْ لِي
مَا أَنْتَ أَهْلُهُ فَإِنَّكَ أَهْلُ التَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ اللَّهُمَّ أَنْتَ
تَقِي فِي كُلِّ كَرْبٍ رَجَائِي فِي كُلِّ شِدَّةٍ وَأَنْتَ لِي فِي كُلِّ أَمْرٍ
نَزَلَ بِي نِقْمُهُ وَعَدَدٌ كَمِنْ كَرْبٍ يَضَعُفُ مِنْهُ الْفُؤَادُ وَقَلِيلٌ
فِيهِ الْحِيلَةُ وَجَدَلُ فِيهِ الصَّدُوقُ وَبَشَمْتُ فِيهِ الْعَدُوُّ أَنْزَلْنِي
إِلَيْكَ وَسَكَوْتُهُ إِلَيْكَ رَغْبَةً مِمِّي فِيهِ إِلَيْكَ عَمَّتْ سِوَاكَ
فَرَجَّجْنَاهُ وَكَشَفْنَاهُ وَكَفَيْتَنَاهُ فَإِنَّكَ وَلِيَّ كُلِّ نِعْمَةٍ وَصَاحِبُ
كُلِّ حَسَنَةٍ وَمُنْتَهَى كُلِّ رَغْبَةٍ أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ الثَّمَانِيَةِ
مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ مِنْ شَيْءٍ اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَوْمِي هَذَا حَتَّى أَمْسِي
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرُكْنَيْ هَذَا وَمَا نَزَلَ فِيهِ مِنْ عَافِيَةٍ وَ
مَغْفِرَةٍ وَرَحْمَةٍ وَبُخْوَانٍ وَرَيْدٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ تَبْسُطُهُ عَلَى
وَعَلَى وَالِدَتِي وَوَلَدَتِي وَأَهْلِي وَعِيَالِي وَأَهْلِي حُرَانَتِي وَمَنْ

أَجْبُرْ

أَحْبَبْتُ وَأَحْبَبْتَنِي وَوَلَدْتُ وَوَلَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّكِّ
وَالشَّرِّ وَالْحَسَدِ وَالْبَغْيِ وَالْحَمِيَّةِ وَالْغَضَبِ اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ
السَّبْعِ وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا فِيهِنَّ وَرَبَّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَكَفِّنِي الْمَهَمَّ مِنْ أَمْرِي بِمَا شِئْتَ وَ
كَيْفَ شِئْتَ بِسُجْدَانِ سُورِ حَمْدِ وَابْنِ الْكَرْسِيِّ وَبِكُلِّ اللَّهُمَّ أَنْتَ
قُلْتَ لِنَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى
اللَّهُمَّ إِنَّ نَبِيَّكَ وَرَسُولَكَ وَحَبِيبَكَ وَخَيْرَكَ مِنْ خَلْقِكَ
لَا يَرْضَى بِلَا نُكَالٍ أَحَدًا مِنْ أُمَّتِهِ وَأَنْتَ بِمَوْلَانِي وَمَوْلَايَ
الْأَيُّمَةِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ وَإِنْ كَانَ مَذْنِبًا خَاطِئًا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَاجِرًا
بَارِئًا مِنْ جَهَنَّمَ وَعَذَابُهَا وَهَبْنِي لِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
يَا جَامِعَابَيْنِ أَهْلَ الْجَنَّةِ عَلَى نَاقَةٍ مِنَ الْقُلُوبِ وَشِدَّةِ الْمَحَبَّةِ
وَنَارِيعِ الْغُلِّ مِنْ صَدْرِهِمْ وَجَاعِلِهِمْ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ
يَا جَامِعَابَيْنِ أَهْلَ طَاعِنِهِ وَبَيْنَ مَنْ خَلَقَهَا لَهُ وَبِأَمْرِ مَفْجَحِ حُرَيْنِ
كُلِّ مُحْرَقِينَ وَبِأَمْنِهِمْ كُلِّ غَرِيبٍ بَارِئٍ فِي عَمْرِي وَفِي كُلِّ إِخْوَانٍ
بِحُسْنِ الْخِفْظِ وَالْكَلاَعَةِ لِي بِأَمْرِ مَفْجَحِ مَا بِي مِنَ الضُّعْفِ وَالْخَوْفِ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ أَحِبَّتِي وَقَادِي وَسَادَتِي وَ
 هَذَا مِنْ مَوَالِي بِأَمْرِ لَفَائِي بِالْأَحْبَاءِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا
 تَجْعَلْنِي بِانْقِطَاعِ رُؤْيَا مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ عَنِّي وَلَا بِانْقِطَاعِ رُؤْيَا
 عَنْهُمْ فَبِكُلِّ مَسْأَلَةٍ بَابِي أَدْعُوكَ إِلَهِي فَاسْتَجِبْ دُعَائِي إِنِّي
 بِأَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِانْقِطَاعِ حُجَّتِي وَوُجُوبِ حُجَّتِكَ
 أَنْ تَغْفِرَ لِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غُرْبِي يَوْمَ الْحَشْرِ وَمِنْ شَرِّ مَا
 بَقِيَ مِنَ الدَّهْرِ وَمِنْ شَرِّ الْأَعْدَاءِ وَصَغِيرِ الْقَنَاءِ وَعِضَائِ الدَّاءِ
 وَخَبِيَةِ الرَّجَاءِ وَنَدَائِ النِّعَمَةِ وَفَجَاءَةِ الْيَقِينَةِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي
 قَلْبًا يَخْشَاكَ كَأَنَّهُ بَرُّكَ إِلَى يَوْمِ بَلْعَانِكَ وَدِينِي يَسْتَعِينُكَ دِينًا
 دِيكَ هَكَاهُ شَدِيدِي رُوحِي بِأَخْبَارِ حُجَّتِي بِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 خَلَّدَ فَضْلُ شَيْئِي فِي أَعْمَالِ نَمْرَةٍ شَهَادَةٍ وَرُؤْيَايَ مُخْصَصِي نِيَاهُ مَبَارَكِي هِيَ
 وَدُرُودِي وَارْتَدَّ هِيَ أَنْتَ الْبَحْلُ بِحُجَّتِ عَيْسَى رَسِيمِ إِيْمَانِهِ نَزَلَ شِدَّةً بِرُؤْيَايَ دِيكَ
 وَرُؤْيَايَ مَعْبُودِي دِيكَ وَدُرُودِي وَرُؤْيَايَ وَشَيْخِ مُفِيدِ رَحْمَةِ اللَّهِ تَعَالَى كَرَمِهِ هِيَ أَنْتَ
 مَامُونِ خَالِيْنَ بِحُجَّتِ إِيْمَانِهِ رَضَاءِ بِعَيْتِ كَرَمِهِ وَارْتَدَّ هِيَ أَنْتَ كَرَمِهِ وَارْتَدَّ هِيَ أَنْتَ
 رُؤْيَايَ رُؤْيَايَ دِيكَ وَدُرُودِي وَرُؤْيَايَ وَشَيْخِ مُفِيدِ رَحْمَةِ اللَّهِ تَعَالَى كَرَمِهِ هِيَ أَنْتَ

نعمت

نعمت ظاهر شدن حق آنحضرت را اگر کرده خواهد بود و روایت معتبره از حضرت صادق علیه السلام
 در شب یازدهم دو رکعت نماز بخواند و در هر رکعت بعد از حمد سوره بسم و تبارک الذی قتل
 هوالمه احد بنحو آنست و در شب چهاردهم چهار رکعت بدو سلام باین صفت و در شب پانزدهم
 شش رکعت بسم سلام بهین کیفیت و شب پانزدهم از لیالی متبرکه است و غسل و زیارت
 حضرت امام حسین علیه السلام در آن شب و آن شب بخواند و در حدیث معتبره از حضرت صادق
 علیه السلام که حضرت رسول فرموده هر که در شب نهمه مبارک رمضان صد رکعت نماز بخواند
 یعنی هر دو رکعت یک سلام و در هر رکعت بعد از حمد سوره بسم و تبارک الذی قتل هوالمه احد بنخواند
 حق تعالی ده ملک فرو فرستد بسوی او که دفع کند از او ضرر دشمنان او را از جنیان و
 آدمیان و در سنگام مرگ او سی ملک بفرستد که او را بشارت دهند بهشت و سی ملک
 که او را ایمن گردانند از آتش جهنم و ایضا از آنحضرت منقولست که هر که در نصف ماه رمضان
 زیارت حضرت امام حسین علیه السلام بخواند و بعد از غشاده رکعت نماز نزد قبر آنحضرت بخواند و در هر رکعت
 سوره حمد و سوره بسم و تبارک الذی قتل هوالمه احد بنخواند و تا در خواب پند ملک چندی که بشارت
 دهند او را به بهشت و ملک چندی که ایمن گردانند او را از جهنم و شب هفدهم نیز شب بسیار
 مبارکی است و در آن شب شکر حضرت رسول و بشارت کفار قریش ملاقات کردند و در
 و در روز شنبه یک بکر ذاب شد و حق تعالی شکر آنحضرت را بر کافران ظفر داد و آن

اعظم علی آقا میرعماد

اعظم شجاعت اسلام بود و غسل و عبادت در آن شب فضیلت عظیم دارد و شب نوزدهم
 اول شبی قدرت و حق تعالی میفرماید انا انزلناه فی لیلۃ القدر یعنی ما فرستادیم
 قرآن را در شب قدر یعنی شبی که حق تعالی قدرت و منزلت عظیم دارد یا تقدیر امور سال در این
 می شود یا زمین تنگ می شود از بسیاری نزول ملائکه و ما ادعانا لیلۃ القدر
 و چه چیز را اعلام کرده است که چه چیز است شب قدر لیلۃ القدر خبر من الف شهر
 شب قدر بهتر است از هزار ماه یعنی عبادت در آن بهتر است از عبادت در هزار ماه تنزل
 الملائکة والروح فیها فرود می آیند ملائکه و روح که از همه ملائکه اعظم است درین شب
 یأذن برکات بر خست پروردگار ایشان من کل امر سبب تقدیر هر امری احاطه
 بسیار وارده است که ملائکه و روح درین شب بر امام زمان نازل می شوند و آنچه از برای
 هر کس درین شب مقدر شده است بر امام عرض میکنند سلام هی حجتی مطلق الفجر
 یعنی سلامتی است این شب از جمیع بدیهات طلوع صبح یا سلام می کنند بر امام و مومنان
 که درین شب عبادت میکنند تا طلوع صبح و میان سنی و شیعه در شب قدر خلاف بسیار
 بعضی از سنیا گفته اند که شب قدر در زمان حضرت رسول بود و بعد از آن حضرت بر طرف شد
 و اکثر ایشان گفته اند که تا روز قیامت باقی است پس بعضی گفته اند که در تمام سال پنهان است
 و در همه شبها عبادت باید کرد تا فضیلت شب قدر را دریابند و بعضی گفته اند در شعبان

در رمضان پنهان است و بعضی گفته اند شب نیمه شعبان است و بعضی گفته اند شب اول رمضان
 و بعضی گفته اند شب نیمه است و بعضی شب هفدهم و بعضی شب بیست و یکم و بعضی شب بیست و نیم
 و بعضی شب بیست و نهم و بعضی شب آخر گفته اند اکثر سنیا درین زمان اتفاق گفته اند
 بر شب بیست و هفتم و علمای شیعه امامیه اجماع کرده اند بر آنکه از شب نوزدهم و بیست و یکم و بیست و نیم
 بدون نیت و بعضی مرده میان شب بیست و یکم و بیست و نیم میدهند و بسیاری از احادیث
 معتبره دلالت میکند بر آنکه این سه شب بدون نیت و این سه شب یعنی نوزدهم و بیست و
 یکم و بیست و نیم را احیا باید کرد تا فضیلت شب قدر را دریابند و در بعضی احادیث معتبره
 تعیین بیست و یکم و بیست و نیم شده است و در بعضی تعیین خصوص بیست و نیم واقع شده است
 و مشهور است که آن شب جهنمی است و ادعای بود بکشتن کول و عرض کرد که منزل من
 دور است از مدینه شبی را می خواهم از برای من تعیین کن که بهترین شبها باشد که در شب
 بجزمت تو برسم حضرت شب بیست و نیم را برای او تعیین فرمود او پرسیده در آن شب
 باخیل اهل و خدم و حشم خود داخل مدینه می شد و چون صبح می شد بر می گشت و از
 بعضی احادیث ظاهری می شود که هر سه شب قدر اند و در شب اول تقدیر امور می شود و در شب
 دوم بکثرت دعا و عبادات ممکن است بعضی تعیین می باید و در شب سیم حتم می شود و تعیین
 نمی باید یا بسیار کم تغییری باید بلا تشبیه نندازد اقام پادشاهان که اول تعیین می شود

و تغییرش سهل است و بعد از آن ثبت و فائز می شود و تغییرش دشوار تر است اما
تا بهر مهر آثر نرسیده است باز ممکن است تغییر یابد و چون بهر اشرف سید بمنزله حتم است
و تغییرش در غایت صعوبت است و حق تعالی را حکمت در ابراهام بعضی امور است مانند
اسم اعظم الهی که بر اکثر مردم مشبه است و نماز وسطی که بهترین نماز است و عت
استجاب دعا در هر شب و در هر روز جمعه و عمل مقبول در میان اعمال و مثال اینها
دیگر حکمت در مبهم ساختن اینها آنست که بر همه اسما و مقدسه الهی موطبت نمایند
و اهتمام در همه نمازها بکنند و در همه ساعات شب و در جمعه دعا بکنند و سعی در همه اعمال
خیر بکنند شاید یکی مقبول گردد و همچنین در شب قدر شبائیکه احتمال آن دارد همه را احیا
کنند و حکمت دیگر در بعضی از اینها می تواند بود مثل آنکه اگر اسم اعظم را هر کس بداند گناه
باشد بعضی از نفوس شریره آنرا وسیله حصول مطالب دنییه کنند چنانچه از بلعم نقل
کرده اند و همچنین شب قدر و ساعت استجاب دعا اگر بخواهند آنها را دانند ممکن است
که اموری غیر مشروع یا ضررهای عظیم نسبت بعضی از مسلمانان استعدا کنند و اگر بخواهند
دانند باید البته استجاب کرد و دیگر آنکه مغرور باعمال خود گردند و حکمت های دیگر
بسیار است که این رساله کجایش ذکر آنها ندارد پس باید مومن این سه شب را احیا
کند و اهتمام در عبادت و دعا بکند تا فضیلت شب قدر را دریابد و در دو شب آخر

۸۸ اهتمام بیشتر کند و در شب سیم که احادیث بسیار در تخصیص آن وارد شده است که شب
قدر است سعی بیشتر کند و فواید عبادت شب قدر بسیار است و از جمله آن که چون عبادت
شب قدر را دریابد بعضی قرآن زیاده از ثواب عبادت هزار ماه که زیاده از شصت و سال است
از برای او مقرر می فرمایند و دیگر آنکه چون تقدیرات جمیع امور از عمر و مال و فرزند
و عزت و صحت و توفیق اعمال خیر و سایر امور در این شب می شود اصلاح احوال تمام سال
خود را در این شب کرده خواهد بود و ممکن است که نام او در دیوان شقیان نوشته باشد و در این شب
تغییر یابد و از زمره حادثان نوشته شود چنانچه این مضمون در اکثر دعایا و احادیث معتبره
وارد شده است و دیگر آنکه چون حضرت صاحب الامر در تمام این شب با ملائکه مقربین
مخوشت و فوج فوج بخدمت او می آیند و بر او سلام می کنند و تقدیرات که از
برای او و سایر خلق شده است بر او عرض میکنند و سزاوارت که در چنین شبی تا ستمی نام
خود کنند و بغفلت بسر آورند از حضرت رسول منقول است که چون شب قدر می شود
فرود می آیند ملائکه که در سدره المشی ساکنند و از جمله ایشان جبرئیل است و جبرئیل با خود
علمهای آورده است که در سدره مشی نصب میکند و یکبار بر عیال المعقوس و یکبار در
مسجد الحرام و یکبار در طور سینا و نمیکند از مرد مومن و زن مومنه را مگر آنکه بر او سلام
می کنند و اینها از حضرت رسول منقول است که بهشت را هر سال از برای او خل

ماه مبارک رمضان زینت میکند چون شب اول ماه می شود نسیمی از زیر عرش میوزد که آنرا
 میثروی گویند و بعد ازی آن در درختان و حلقه های درختی بهشت را پس نغمه از آن
 می شنوند که هرگز نشنوندگان از آن خوش آینده تر نغمه نشنیده اند پس حوریان از
 غوغای بهشت بیرون می آیند و ندای میکنند که آیا کسی هست که ما را خوشترکاری کند
 از خدا با اعمال صالحه خود پس از رضوان خازن بهشت می پرسند که این چه بهشت
 رضوان می گوید لعل می نیکی رویان و نیکی کاران این شب اول ماه رمضان است
 درختی بهشت کاشته شده است برای روزه داران است محمد پس حق تعالی فرماید
 که ای رضوان کشت درختی بهشت را ای ملک بندگانم از روزه داران
 است محمد ای جبرئیل برو بسوی زمین و در زیر کن شیاطین متمرده را و غلها در کردن
 ایشان که از ایشان از درجه های دیر بایند از تافاس گردانند بر امت حبیب محمد
 روزی ایشان را حضرت فرمود که حق تعالی در هر شب از شبهای ماه رمضان سه مرتبه ندا
 میفرماید که آیا سوال کننده هست که سوال کند و اعطایم آیا توبه کننده هست
 که توبه او را قبول کنم آیا استغفار کننده هست که گناهانش را بپایم رزم کسیت که بعضی
 دهد بخداوند مالی که هرگز پشیمان نمی شود و وفا کننده است بوعده های خود و قسم نمیکند
 و فرمود که در آخر هر روز از روزهای ماه رمضان در وقت افطار حق تعالی هزار هزار

کس را از آتش جهنم از آدمی کند و چون شب جمعه و روز جمعه می شود در هر ساعتی هزار
 هزار کس را از آتش جهنم از آدمی کند که هر یک مستوجب عذاب شده باشند و در شب آخر
 روز آخر ماه بعد آنچه در تمام ماه آزاد کرده است از آدمی کند و چون شب قدر می شود
 حق تعالی امر میکند جبرئیل را که زمین می آید با شکر عظیم از ملائکه و با خود علم ببری می
 آورد و بر بالا کعبه معظمه نصب میکند و او شش صیدال دارد و دو بالش را نمی کشاید
 مگر در شب قدر و چون شب قدران دو بال را می کشاید از مشرق و مغرب میکند رانند
 و پس میکند جبرئیل آن ملائکه را درین شب در اطراف زمین پس سلام می کنند بر او
 و نشسته که مشغول نماز و ذکر خدا باشند و با ایشان مصافحه می کنند و چون ایشان
 دعا می کنند ملائکه آمین می گویند و پیوسته مشغول این کارند تا طلوع صبح پس چون
 صبح طلوع می شود ندای کند جبرئیل که ای گروه ملائکه روانه جانب آسمان شوید پس ملائکه
 می گویند ای جبرئیل خدا چه کرد در حجاج مومنان از امت محمد جبرئیل میگوید خدا گناهان
 همه را آمرزیده مگر کسیکه همیشه شراب خورد یا عاق پدر و مادر باشد یا قطع رحم کند
 یا با مومنان عداوت کند و چون شب عید فطری شود از آتش جوار می گویند خدا
 مزد دهد عمل کنندگان ماه رمضان و چون بانداد روز عید می شود حق تعالی
 ملائکه بسیار در جمیع شهرها میفرستد که زمین می آیند و بر سر کوچه ها و بازارها و راهها

می ایستند و می گویند ای امت محمدی چون روید بسوی درگاه پروردگار می که عطا می بزرگ
می بخشد و گمان عظیمی آید پس چون بصلی میرود بجهت نماز عید حق تعالی بکلام می گوید
که ای ملائکه من چیست جزای مزدور هرگاه عمل خود را بکنند ملائکه می گویند ای خداوند ما و آقایی
ما جزای او نیست که مزدش تمام داده شود حق تعالی میفرماید که ای ملائکه شما را کوا میگیرم
که ثواب ایشان را از روزه روزهای ماه رمضان و عبادت شبهای آن عطا کردم که ایشان
راضی شدم و گمان ایشان را آفریدیم پس ندای فرماید یومئذ انیر که در آن مجمع حاضر شده
که ای بندگان من هر چه خواهید از من سوال کنید بغیرت و جلال خود سوگند یاد میکنم که در
مجمع شما هر حاجتی که برای آخرت و دنیا می خود سوال کنید البته عطا می کنم و عیب نمی شمارم
می پوشم تا از من رد گردان نشوید و مزد شما را مضاعف میدهم و شما را در میان کنه
کاران رسوا نمیکردم بگردید از مقصی آفریده بدستی که خوشنود کرد و ایند مراد
خوشنودم از شما پس ملائکه سرور و شادی شوند و یکدیگر را مبارکباد می گویند آنچه حق
تعالی بامت محمد عطا کرد و در حدیث معتبر از حضرت امام محمد باقر ع منقول است که هر که
اجا کند شب قدر را گمان او آفریده شود هر چند بعد دست راستی آسمان و سنگینی
کوهها و کیل دریا باشد و اما اعمال این شب بر دو نوع است اول آنکه در این شب
باید کرد توبه ای که مخصوص است بهر شبی اما اول از حضرت رسول ع منقول است که

در اعمال شب قدر

اول آنکه در این شب

هر که در شب قدر و رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از حمد و سوره ثانی قل هو الله احد بخواند و
بعد از فارغ شدن هفتاد مرتبه استغفر الله و التوب الیه بگوید از جای خود برخیزد تا حق تعالی او را
و پدر و مادرش را پامزد و ملکی چند بفرستد که حسنات برای او بنویسند تا سال آینده
و ملکی بفرستد بسوی بهشت که در خها برای او غرس نمایند و قصری برای او بنا کنند
و نهری برای او جاری گرداند و از دنیا بیرون نرود تا همه را بشمارد و نماید و غسل درین
سه شب سنت است و غسل این شبها را مقارن غروب آفتاب کردن بهتر است
که نماز را با غسل بکند و مستحب است که درین شبها قرآن مجید را بدست بگیرد و بکشد
و این دعا را بخواند اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ وَمَافِيهِ
وَعِنْدِ اسْمِكَ الْأَكْبَرِ وَاسْمَائِكَ الْحُسْنَى وَفَافْخَافُ وَبُرجن
أَنْ تَجْعَلَ لِي مِنْ عَتَقَاتِكَ مِنَ النَّارِ وَتَقْضِيَ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ پس حاجات خود را از حق تعالی طلب نماید که این دعا را آورده است و
این دعا از حضرت امام محمد باقر ع منقول است و از حضرت امام جعفر صادق ع منقول است
مصحف را بگیرد و بر سر بگذارد و بگوید اللَّهُمَّ جَوِّ هَذَا الْقُرْآنَ وَجَوِّ مَنْ أَرَادَ
بِهِ وَجَوِّ كُلِّ مُؤْمِنٍ مَدْحَتُهُ فِيهِ وَجَعَلْتَ عَلَيْهِمْ فَلَا أَحَدَ
أَعْرِفُ بِحَقِّكَ مِنْكَ پس ده مرتبه بگوید يَا اللَّهُ و ده مرتبه

در اعمال شایسته

محمد و ده مرتبه بعلی و ده مرتبه بفاطمه و ده مرتبه باحسن
و ده مرتبه باحسین و ده مرتبه بعلی بن الحسین و ده مرتبه بمحمد
بن علی و ده مرتبه بجعفر بن محمد و ده مرتبه بموسى بن جعفر
و ده مرتبه بعلی بن موسی و ده مرتبه بمحمد بن علی و ده مرتبه بعلی
بن محمد و ده مرتبه باحسن بن علی و ده مرتبه با محمد بن حسن
که داری طلب کن در نایت حضرت امام حسین در هر یک از این شب سنت موکد است
و در هر یک خصوصاً شب پستیم صدر رکعت نماز سنت است هر دو رکعت بیک سلام
و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه قل هو الله احد بخواند و در بعضی از روایات معتبره دارد
که بهفت مرتبه یا پنج مرتبه یا سه مرتبه یا یک مرتبه قل هو الله احد گفتاری توان کرد و
احادیث بسیار در فضیلت این صدر رکعت وارد شده است و باید که این صدر رکعت
غیر نافله شب بوده باشد و اگر ضعف داشته باشد نشسته هم می تواند کرد و بهتر این عمل
درین شبها طلب آمرزش و دعا از برای مطالب دنیا و آخرت خود است و پدر و مادر
و خویشان خود و برادران مؤمن مرده و زنده ایشان و اذکار و صلوات بر محمد و آل
محمد آنچه مقدور شود و در بعضی از روایات وارد شده است که دعای جوشن کبیر را
در هر یک از این شب بخواند و اقا و اقارب را بر اعمال مخصوص شب نوزدهم که

در اعمال شایسته

صد مرتبه

صد مرتبه بگوید استغفر الله ربی و انوب الیه و صد مرتبه اللهم العن
قله امیر المؤمنین و این دعا بخواند اللهم اجعل فیما تقضی و تقدر
من الامر المحنوم و فیما تقرن من الامر الحکیم فی لیلۃ القدر
من القضاء الذی لا یرد و لا یبدل ان تکسبني من حجاج
بیتک الحرام المبرور حجهم المشکور سبعه مائة المغفور ذنوبهم
المکفر عنهم سبائهم و اجعل فیما تقضی و تقدر ان تطیل
عمری و توسیع علی فی رزقی و تقدر علی فی جمیع اموری ما
هو خیر لی فی دنیای و آخرتی یا ارحم الراحمین پس چنانچه خود
از حق تقاضا نماید و شب پستیم فضیلتش زیاده از شب بابت و غسل
و اعمال سابقه همه را باید بعد آورد و درین دهه آخر اعطاف در مساجد جامع
سنت است و در همه استجاب دعا است و بلند معتبر از حضرت امام موسی مشولست که در شب
پست و یکم و پستیم صدر رکعت نماز کن و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره قدر یا
احد بخوان و در حدیث معتبر دیگر مشولست که حضرت امام محمد باقر علیه السلام این دو شب را اقیام
و در نصف اول شب مشغول دعای شد و در نصف آخر مشغول نماز و بلند مؤثر از
حضرت صادق علیه السلام مروی است که اگر توانا در شب پست و یکم و پستیم ماه رمضان

در اعمال شایسته

در هر یک صد رکعت نماز بکن غیر روزه رکعت نماز شب و نافله صبح و تا صبح سیدار بش مستحب است
 که مشغول نماز و دعا و تضرع باشی بدستی که امید شب قدر در یکی از اینها هست و شب
 قدر بهتر است از هزار ماه فرمود غیر بهتر است از عهد در هزار ماه و هر امری که در آن
 واقع می شود در شب قدر مقدر می گردد و دعای این شب در ضمن دعای سرده آفر
 مذکور خواهد شد ان شاء الله تعالی و اما شب سیم و سیم اکثر احادیث معتبره دلالت
 میکند بر آنکه آن شب قدر است و در آن دو غسل سنت است یک در اول شب و دیگری
 در آخر شب و حضرت عیسیٰ صلی الله علیه و آله فرمود که شب سیم شب جهنم است و در آن شب
 جمیع امور بر وفق حکمت مقدر می گردد و در آن شب مقدر می شود که کاه و بلایا و آفتها
 و روزیها و قضا و آنچه در آن شب واقع می شود تا شب قدر آئینده پس خوش حال
 کسی که ایضا کند آن شب را و پندار باشد بعبادت و کاه در رکوع باشد و کاه در سجود و
 کنان خور را در برابر دیدن خود متمثل گرداند و بر آنها بگوید چون چنین کند
 دارم که از فضیلت شب قدر محروم نگردد ان شاء الله تعالی و فرمود که حق تعالی امر می کند
 ملکی را که ندای کند در هر روز ماه رمضان در هوا که بشارت باد شما را می شنید
 پس که بخشیدم کنان که شسته شما را و در شب قدر شفاعت شما را در حق یکدیگر
 قبول میکنم و دعای شما را در حق یکدیگر مستجاب میکند و ان شاء الله تعالی که هر روز را
 انظار کند

در دعای شب سیم

انظار کند برست کننده یا کینه مومن را در دل داشته باشد و بسند معتبر از حضرت صادق
 مشق است که هر که سوره عنکبوت و روم را در شب سیم بخواند و الله که او را اهل بیت است
 و استغاثه میکنم در آن احدی را دینی ترسم که خدا درین سو کند که هر روز بنویسد و این
 دوسوره را از حق تعالی منزلت عظیم هست و ان شاء الله تعالی که بسند معتبر منقول است که
 هر که در شب سیم و سیم ماه مبارک رمضان هزار مرتبه سوره انا انزلنا هر اکتوبه هر آینه
 صبح کند با یقین شدید و عتراف با آنچه مخصوص است از کرمات درین شب سیم آنچه
 در خواب ببیند و سوره هم دخان را نیز سنت است که در این شب بخواند و از حضرت
 امام محمد تقی منقول است که هر که زیارت کند حضرت امام حسین را در شب سیم و سیم
 که امید شب قدر در آن است و در آن هر امری مقدر میشود مصداق کند با ادراج
 صد و سیست و چهار هزار و سیصد و سیست و سیست و سیست و سیست و سیست و سیست و سیست
 انحضرت و بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر عروایت کرده است که هر که ایضا کند
 شب سیم و سیم ماه مبارک رمضان و صد رکعت نماز بکند حق تعالی روزی او را فرج گرداند
 در دنیا و آخرت دشمنان را از او کفایت کند و پناه دهد از غرق شدن و خواند بر سرش
 خراب شدن و لغت در کل گرفت و از شر دشمنان و دفع کند از او اهل منکر و غیره
 و از قبر بیرون آید او را نوری باشد که روشنی بخشد اهل محشر را و نامه اش را بپوشد

رست او بدهند و بنویسد برای او برات پزار می از آتش جهنم و گذشتن بر صراط و ایمنی
از عذاب و داخل بهشت شود و بچسب و در بهشت او را از رفیقان پیغمبران و صدیقان
و شهیدان و صالحان گردانند و یگانه رفیقانند ایشان و دعای این شب را از جمله دعای
و همه آفر بخواند و الصلوات را بخواند اللهم امدد لی فی عمری و اوسع لی
فی ذنبی و اصحح جسمی و بلغنی املی و ان کنت من الاشقیاء فامحنی
من الاشقیاء و اکبنی من السعداء فانک قلت فی کتابک المنزل
علی نبیک صلواتک علیهم و الیه عجز الله ما تشاء و یثبت و عندک
ام الکتاب و ایضا بگوید اللهم اجعلنی من اوفی عبادک نصیبا
من کل خیر انزلته فی هذه السلسلة و انت منزله من غیر
فقدی به ارحم تشرها و رزق تقسمه او بلاء تدفعه
اوضر تکیف و اکتب لی ما کنت لا ولیا لک الصالحین الذین
استوجبوا منک الثواب و امنوا برضاک عنهم منک العقاب یا کریم
یا کریم صل علی محمد و الی محمد و افعل فی ذلک برحمتک یا ارحم
الرحمین و هر مقدار از قرآن که ممکن باشد در این شب بخواند و دعای صحیفه
بخواند خصوصا دعای مکارم اخلاق و دعای توبه و روزهای این شبها را نیز هر

باید داشت

باید داشت و عبادت و تلاوت و دعا بسرا آورد زیرا که در احادیث معتبره وارد شده است
که روز قدر نیز در فضیلت چون شب قدر است و در شب پست و چهارم نیز مخصوص غسل سنت است
و در شب پست و پنجم نیز غسل سنت است و احادیث معتبره در استحباب غسل در آن وارد
شده است و منقول است که خدای عز و جل در این شب دفع می کند بدیها و کفایت و بیع
النوع بلا ما را از روزه داران ماه رمضان پس عظامی کند حق تعالی بایشان نوری در
کوشها و دیدهای ایشان و در شب پست و هفتم نیز مخصوص غسل وارد شده است و منقول است که
حضرت امام زین العابدین علیه السلام فرمود این شب بکر این دعا را بخواند از اول شب تا آخر شب
اللهم ازل فتنی التجانی عن دار الغرور و لا تات به الی دار
الخلود و لا تسعداد للہوی قبل حلول القوف و در شب پست و
نیز مخصوص غسل وارد شده است و همچنین در شب آخر غسل سنت است و زیارت حضرت
امام حسین علیه السلام و وداع ماه مبارک رمضان سنت مکرر است برای طهارت
روزه و عبادات این ماه بر اکران و دشوار نبود و ما خوانمان آن بودیم و از مفارقت
از روزه و محزونیم و هر که لذت عبادت الهی را یافته است و فواید آن را در دنیا و عقبی
است عاشق عبادت و بندگی میباشد پس می باید این ماه و از البرکات را بنحوی
وداع کند که عزیزترین اهل خود را در هنگام مفارقت و وداع می کند و معلوم است که

از خدمت آقای خودشاد و خوشحال باشد و از ترک خدمت او دلگیر باشد مثل غلامی
که از ترس خدمت کند و بآن راضی نباشد و دعای و دعاها و در اعراد رتب آخر سنت است
خواندن و اگر در روز آخر نیز بخواند خوب است و در حدیث است که اگر آفرامه مشته باشد
در شب بیت و نهم احتیاطا سنت است خواندن و دعای و دعا بسیار است و
بهترین دعای و دعا صحیفه کامله است و بلندای معتبر بسیار از حضرت امام جعفر صادق
این دعای و دعا منقول است بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ أَنْتَ فَتَك
فِي كِتَابِكَ الْمُنَزَّلِ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ الْمُرْسَلِ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ
وَالِهِ وَقَوْلُكَ حَقٌّ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أَنْزَلَ فِيهِ الْقُرْآنَ
هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ وَهَذَا شَهْرُ
رَمَضَانَ قَدْ تَصَرَّمْتَ وَأَنْقَضْتَ أَبَامَهُ وَلَبَّاهُ فَاسْأَلُكَ
بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَكَلِمَاتِكَ الثَّامَةِ أَنْ تَكُنْ بَعْدِي عَلَى ذَنْبٍ لَمْ
تَغْفِرْهُ لِي وَتُرِيدُ أَنْ تُعَذِّبَنِي عَلَيْهِ أَوْ تُقَابِسَنِي بِهِ أَنْ يُطْلَعَ
فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ أَوْ يُنْصَرَّمَ هَذَا الشَّهْرُ إِلَيَّ وَقَدْ غَفَرْتَ لِي
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ بِحَمْدِكَ كُلِّهَا وَأَوَّلُهَا
وَأَخِيرُهَا مَا قُلْتَ لِنَفْسِكَ مِنْهَا وَمَا قَالَ لَكَ الْخَلَاءُ بَيْنَ الْخَلَاءِ

دعای و دعا
شبهه

المجندون

الْمُجْتَهِدُونَ الْمُعَدِّدُونَ الْمُؤَثِّرُونَ فِي ذِكْرِكَ وَالشُّكْرُ لَكَ
الَّذِينَ اعْتَنَهُمْ عَلَى إِدَاءِ حَقِّكَ مِنْ أَصْنَافِ خَلْقِكَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
الْمُقَرَّبِينَ وَالنَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ وَأَصْنَافِ النَّاطِقِينَ الْمُسَبِّحِينَ
لَكَ مِنْ جَمِيعِ الْعَالَمِينَ عَلَى أَنَّكَ بَلَغْتَ أَشْهُرَ رَمَضَانَ وَعَلَيْكَ
مِنْ نِعَمِكَ وَعِندَنَا مِنْ جَزِيلِ فَضْلِكَ وَاحْسِنَاتِكَ وَنَظَاهِرِ
أَمْنِنَا إِنَّكَ بِذَلِكَ لَكَ مُنْتَهَى الْحَمْدِ الْخَالِدِ الدَّائِمِ الرَّائِدِ الْمُتَخَلِّدِ
السَّامِدِ الَّذِي لَا يَنْفَدُ طَوْلُ الْأَيْدِ جَلَّ شَأْنُكَ أَعْتَنَّا
عَلَيْكَ حَتَّى قَضَيْتَ عَنَّا صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ مِنْ صَلَواتٍ وَمَا كَانَ
مِنَّا فِيهِ مِنْ بَرٍّ أَوْ شُكْرٍ أَوْ ذِكْرٍ اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْ مِنَّا بِأَحْسَنِ قَبُولٍ
وَتَجَاوِزِكَ وَعَفْوِكَ وَصَفْحِكَ وَغُفْرَانِكَ وَحَبِيفَةِ رِضْوَانِكَ
حَتَّى تُطْفِرَ نَافِثَهُ بِكُلِّ خَيْرٍ مَطْلُوبٍ وَجَزِيلِ عَطَاءٍ مُوْهُوبٍ
وَتَوْمِنًا فِيهِ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ مُرْهُوبٍ وَذَنْبٍ مُكْسُوبٍ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظِيمِ مَا سَأَلْتُكَ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِكَ مِنْ كَرِيمٍ
أَسْمَائِكَ وَجَزِيلِ شَأْنِكَ وَخَاصَّةِ دُعَائِكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ شَهْرَ هَذَا أَكْثَرَ شَهْرٍ رَمَضَانَ

مَرَّ عَلَيْنَا مِنْهُ أَنْزَلْنَا إِلَى الدُّنْيَا بَرَكَهً فِي عَصَمَةِ دِينِي وَخَلَا طَرِ
نَفْسِي وَقَضَاءِ حَاجَتِي وَتُسْقِئِي فِي مَسَائِلِي وَتِمَامِ النِّعْمَةِ
عَلَيَّ وَصَرَفِ السُّوءِ عَنِّي وَلِبَاسِ الْغَافِقَةِ لِي وَأَنْ تَجْعَلَ لِي
بِرَحْمَتِكَ مِرَّةً حُرَّتَ لَهْ لِبَلَّةِ الْقَدْرِ وَجَعَلَهَا لَهُ خَيْرًا مِنْ
أَلْفِ شَهْرٍ فِي عَظَمِ الْأَجْرِ وَكَرِيمِ الدُّخْرِ وَطَوْلِ الْعُمْرِ وَحَسَنِ الْوَسْطِ
وَقَوَامِ الْبُسْرِ اللَّهُمَّ وَاسْتَغْفِرُكَ بِرَحْمَتِكَ وَطَوْلِكَ وَعَفْوِكَ وَ
تَعْمَاتِكَ وَجَلَالِكَ وَقَدِيمِ إِحْسَانِكَ وَأَمْنِيَّاتِكَ أَنْ لَا
تَجْعَلَ لِأَخْرِ الْعَهْدِ مِنَّا الشَّهْرَ رَمَضَانَ حَتَّى يُبَلِّغَنَا مِنْ نَابِلٍ
عَلَى أَحْسَنِ حَالٍ وَتُعَرِّفَنِي هَذَا لَهُ مَعَ النَّاطِقِينَ إِلَيْهِ وَأُ
الْمُعَرِّفِينَ لَهُ فِي عَفْوِ غَافِقَتِكَ وَأَنْتَ نِعْمَتِكَ وَأَوْسَعِ رَحْمَتِكَ
وَأَجْزَلِ فَيْمَتِكَ اللَّهُمَّ يَا رَبِّي الَّذِي لَيْسَ لِي رَبٌّ غَيْرُكَ
لَا يَكُونُ هَذَا الْوَدَاعُ مِنِّي وَدَاعُ فَنَائِي وَلَا أَخْرِ الْعَهْدِ مِنَ الْفَنَاءِ
حَتَّى تُرِيَنِي مِنْ نَابِلٍ فِي أَسْبَغِ النِّعَمِ وَأَفْضَلِ الرِّخَاءِ وَأَنَا
لَكَ عَلَى أَحْسَنِ الْوَفَاءِ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ اللَّهُمَّ أَسْمَعْ
دُعَائِي وَادْعَ تَضَرُّعِي وَفَدْلِي لَكَ وَأَسْكِنْنِي لَكَ

وَتَوَكَّلْ

٢٥
وَتَوَكَّلْ عَلَيْكَ وَأَنَا لَكَ مُسْتَلِمٌ لَا أَرْجُو نَجَاحًا وَلَا مَعَاذَةً وَلَا تَشْرِيفًا
وَلَا تَبْلِيغًا إِلَّا إِلَيْكَ وَمِنْكَ فَا مَنُ عَلَى جَلِّ شَأْنِكَ وَتَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ
بِتَبْلِيغِي شَهْرَ رَمَضَانَ وَأَنَا مُعَاذًا مِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ وَمُحَذَّرٌ مِنْ
جَمِيعِ الْبَوَاقِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي آعَانَا عَلَى صِيَامِ هَذَا الشَّهْرِ
وَفِي بَامِرٍ حَتَّى بَلَّغْنَا آخِرَ لَيْلَةٍ مِنْهُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَحَبِّ
مَا دُعِيتَ بِهِ وَارَضِي مَا رَضِيتَ بِهِ عَنْ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَجْعَلَ وَدَاعِي شَهْرَ رَمَضَانَ
وَدَاعَ عَزُوبِي مِنَ الدُّنْيَا وَلَا وَدَاعَ آخِرِ عِبَادَتِكَ فِيهِ وَلَا
آخِرَ صَوْنِكَ لَكَ وَأَزْدِي الْعَوْدَ فِيهِ ثُمَّ الْعَوْدَ فِيهِ بِرَحْمَتِكَ يَا
وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ وَوَقِّفْنِي فِيهِ لِلْبَلَّةِ الْقَدْرِ وَاجْعَلْهَا لِي خَيْرًا مِنْ
أَلْفِ شَهْرٍ رَبِّ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْجِبَالِ وَالْجَارِ وَالظُّلَمِ وَالْأَنْوَارِ
وَالْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ يَا بَارِئُ يَا مُصَوِّرُ يَا خَلَّاقُ يَا مَخْلُوقُ يَا اللَّهُ
يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَكَ الْإِلَهَ
سَمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْإِلَهِ أَسْأَلُكَ
بِاسْمِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

وَأَنْ تَجْعَلَ سَمِيَّ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَدُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاجْعَلْ
فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَائِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي يَقِينًا نَبَأَ شَرِيهِ
قَلْبِي وَإِيمَانًا لَا يَشُوبُهُ شَكٌّ وَضَاحًا بِمَا قَسَمْتَ لِي وَأَنْ تَقُوَّ نَبِيَّ
فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَأَنْ تَقْبِلَنِي عَذَابَ النَّارِ
الْحَرِيقِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا أَنْقَضِي وَتَقْدِرُ مِنَ الْأَمْرِ الْخَيْرَ وَفِيمَا
تَقْرُرُ مِنَ الْأَمْرِ الْحَكِيمَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ مِنْ لَفْظَاءِ الدُّنْيَا الْآخِرَةِ
وَلَا يَبْدُلُ وَلَا يُغَيِّرُ أَنْ تَكْتُبَنِي مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمُبَرُورِ
جَهَنَّمَ الْمَشْكُورِ سَعْيَهُمُ الْمَغْفُورِ ذُنُوبَهُمُ الْمَكْفُورِ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَاجْعَلْ فِيمَا أَنْقَضِي وَتَقْدِرُ أَنْ تُطِيلَ عُمُرِي وَأَنْ تُغْنِيَ رَقَبَتِي
مِنَ النَّارِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَلَمْ يُسْأَلْ لِعِبَادٍ
مِثْلَكَ جُودًا وَكَرَمًا وَأَرْغَبُ إِلَيْكَ وَلَمْ يُرْغَبْ إِلَى مِثْلِكَ أَنْتَ
مَوْضِعُ مَسْئَلَةِ السَّائِلِينَ وَمُنْتَهَى رَغْبَةِ الرَّاغِبِينَ أَسْأَلُكَ
بِأَعْظَمِ الْمَسَائِلِ كُلِّهَا وَأَفْضَلِهَا وَأَنْجَحَهَا الَّتِي يَتَّبَعِي الْعِبَادُ أَنْ
يَسْأَلُوكَ بِهَا يَا اللَّهُ يَا أَرْحَمَ يَا أَسْمَأَتِكَ مَا عَلِمْتُ مِنْهَا وَمَا لَمْ
أَعْلَمْ يَا أَسْمَأَتِكَ الْحُسْنَى وَمِثَالِكَ الْعُلِيَّاءِ وَبِعَمَلِكَ الَّتِي لَا تُحْصَى

بِسْمِ اللَّهِ

وَيَا كَرِيمَ أَسْمَأَتِكَ عَلَيْكَ وَاجِبُهَا إِلَيْكَ وَأَشْرَفُهَا عِنْدَكَ مَقَرُّهُ
وَأَقْرَبُهَا مِنْكَ وَسَبِيلُهُ وَاجْعَلْهَا مِنْكَ ثَوَابًا وَسَعَةً لَدَيْكَ
إِجَابَةً وَيَا سَمِيكَ الْمَكُونُ الْخَرُوفُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ الْأَكْبَرُ الْأَجَلُ
الَّذِي نُحْيِيهِ وَنَمُوتُ بِهِ وَتَرْضَى بِهِ عَمْرِي دُعَاكَ بِهِ وَتُسْتَجِيبُ
لَهُ دُعَاءَهُ وَحَقَّ عَلَيْكَ أَنْ لَا تُخَيِّبَ سَائِلَكَ وَأَسْأَلُكَ بِكُلِّ
اسْمٍ هُوَ لَكَ فِي التَّوْحِيدِ وَالْإِنْجِيلِ وَالزَّبُورِ وَالْفُرْقَانِ وَبِكُلِّ
اسْمٍ دُعَاكَ بِهِ جِلَّةَ عَرْشِكَ وَمَلَأَ ثَنَكَ سَمَوَاتِكَ وَجَمَعَ الْأَصْنَافَ
مِنْ خَلْقِكَ مِنْ نَبِيِّ أَوْصِيَاءٍ أَوْ شُهَدَاءٍ وَبِحَقِّ الرَّاغِبِينَ
إِلَيْكَ الْفَرِيقِينَ مِنْكَ الْمُتَعَوِّذِينَ بِكَ وَبِحَقِّ مُجَاوِرِي بَيْتِكَ
الْحَرَامِ حُجَّاجًا وَمُعْتَمِرِينَ وَمُتَقَدِّسِينَ وَالْمُجَاهِدِينَ فِي
سَبِيلِكَ وَبِحَقِّ كُلِّ عَبْدٍ مُتَعَبِّدٍ لَكَ فِي بَرٍّ أَوْ بَحْرٍ أَوْ سَهْلٍ
أَوْ جَبَلٍ أَدْعُوكَ دُعَاءَ مَنْ قَدِ اشْتَدَّتْ نَاقَتُهُ وَكَثُرَتْ ذُنُوبُهُ
وَعَظُمَ جُرْمُهُ وَضَعُفَ كَدُّهُ دُعَاءَ مَنْ لَا يَجِدُ لِنَفْسِهِ سَادًا
وَلَا لِضَعْفِهِ مُقَوِّيًا وَلَا لِذَنْبِهِ غَافِرًا غَيْرَكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
بِكَ مُتَعَبِّدًا لَكَ غَيْرَ مُسْتَكْبِرٍ وَلَا مُسْتَكْفٍ خَائِفًا بِأَشْيَا

فَقَبْرًا مُسْتَجِيرًا بِكَ أَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ وَعَظَمَتِكَ وَجَبَرُوتِكَ وَ
سُلْطَانِكَ وَمُلْكِكَ وَبَهَائِكَ وَجُودِكَ وَكَرَمِكَ وَبِلَايِكَ
وَحُسْنِكَ وَجَمَالِكَ وَبِقُوَّتِكَ عَلَى أَرَدَتٍ مِنْ خَلْقِكَ أَدْعُوكَ
يَا رَبِّ خَوْفًا وَطَمَعًا وَرَهْبَةً وَرَغْبَةً وَتَخَشُّعًا وَمُتْلَفًا وَ
تَضَرُّعًا وَاحْتِنَاءً وَاجْأَحَاخًا ضَعَالًا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ
لَا شَرِيكَ لَكَ يَا فَدُّوسُ يَا فَدُّوسُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ
يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحْمَنُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَحِيمُ يَا رَبُّ
يَا رَبُّ اعْوِذْ بِكَ يَا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الْقَدُّوسُ الْمُتَكَبِّرُ
الْمُنْعَالُ وَأَسْأَلُكَ بِجَمِيعِ مَا دَعَاكَ بِهِ وَبِاسْمَائِكَ الَّتِي
تَمْلَأُ أَرْكَانَكَ كُلَّهَا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاعْفُ عَنِّي
ذَنْبِي وَارْحَمْنِي وَأَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ وَتَقَبَّلْ مِنِّي
شَهْرَ رَمَضَانَ وَصِيَامَهُ وَفِيَامَهُ وَفَرَضَهُ وَتَوَافِلَهُ وَاعْفُ عَنِّي
وَارْحَمْنِي وَاعْفُ عَنِّي وَلَا تَجْعَلُهُ آخِرَ شَهْرِ رَمَضَانَ صُمُّهُ
لَكَ وَعَبَدْتُكَ فِيهِ وَلَا تَجْعَلْ رَدَائِي إِيَّاهُ وَدَاعِي خُرُوجِي مِنَ
الدُّنْيَا اللَّهُمَّ أَوْجِبْ لِي مِنْ رَحْمَتِكَ وَمَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ

وَحُسْنِكَ

وَحُسْنِكَ أَفْضَلَ مَا أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِنْ عَبْدِكَ فِيهِ اللَّهُمَّ
لَا تَجْعَلْنِي أَحْسَرَةً مِنْ سَأَلِكَ فِيهِ وَاجْعَلْنِي مِنْ أَعْتَقْتَهُ فِي
هَذَا الشَّهْرِ مِنَ النَّارِ وَعَفِّرْ لِي مَا تَقَدَّرَ مِنْ ذَنْبِي وَمَا نَاغَرَ
وَأَوْجِبْتَ لِي أَفْضَلَ مَا رَجَاكَ وَأَمَلْ مِنْكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي الْعُودَ فِي صِيَامِهِ لَكَ وَعِبَادَتِكَ فِيهِ وَاجْعَلْنِي مِنْ
كُتَبَتِهِ فِي هَذَا الشَّهْرِ مِنْ حُجَّاجِ بَيْتِكَ الْحَرَامِ الْمُبَرَّورِ حُجَّتِهِمُ الْمَغْفُورِ
لَهُمْ ذُنُوبُهُمُ الْمُتَقَبَّلِ عَلَيْهِمُ آمِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ
لَا تَدْعُ لِي فِيهِ ذَنْبًا إِلَّا عَفَّرْتَهُ وَلَا خَطِيئَةً إِلَّا مَحَوْتَهَا
وَلَا عَثْرَةً إِلَّا أَفْلَحْتَهَا وَلَا دَيْنًا إِلَّا قَضَيْتَهُ وَلَا عَيْلَةً إِلَّا
أَغْنَيْتَهَا وَلَا هَمًّا إِلَّا أَفْرَجْتَهُ وَلَا نَاقَةَ إِلَّا سَدَدْتَهَا وَلَا
عُرْبَانًا إِلَّا كَسَوْتَهُ وَلَا مَرَضًا إِلَّا شَفَيْتَهُ وَلَا دَاءً إِلَّا أَذْهَبْتَهُ
وَلَا حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا قَضَيْتَهَا عَلَيَّ أَفْضَلَ
أَمَلِي وَرَجَائِي نَبِيكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا
بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَلَا تَدِلَّنَا بَعْدَ إِذْ أَعَزَّنَا وَلَا تَضَعْنَا
بَعْدَ إِذْ رَفَعْتَنَا وَلَا تُهِنَّا بَعْدَ إِذْ كَرَّمْتَنَا وَلَا تُفْقِرْنَا

بَعْدَ إِذَا اغْتَبَتْنَا وَلَا تَمْنَعْنَا بَعْدَ إِذَا عَظَمَتْنَا وَلَا تَحْمِلْنَا بَعْدَ
 إِذَا رَزَقْتَنَا وَلَا تَغَيِّرْ شَيْئًا مِنْ نِعَمِكَ عَلَيْنَا وَاحْسِنَا نِكَ
 الْبَنَاءِ لَشَيْءٍ كَانَ مِنْ ذُنُوبِنَا وَلَا يَلْمِ أَلَمًا هُوَ كَائِرٌ مِنَّا
 فَإِنَّ فِي كَرَمِكَ وَعَفْوِكَ وَفَضْلِكَ سَعَةً لِمَغْفِرَةِ ذُنُوبِنَا
 فَاعْفِرْ لَنَا وَتَجَاوَزْ عَنَّا وَلَا تُعَاقِبْنَا عَلَيْهَا يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 اللَّهُمَّ اكْرِمْ نِي فِي مَجْلِسِي هَذَا كَرَامَةً لَا تُهَيِّئُنِي بَعْدَهَا
 أَبَدًا وَاعِزَّنِي عِزًّا لَا تُدِلُّنِي بَعْدَهُ أَبَدًا وَعَافِنِي عَافِيَةً
 لَا تَبْتَلِينِي بَعْدَهَا أَبَدًا وَأَصْرِفْ عَنِّي شَرَّ كُلِّ شَيْطَانٍ
 مَرِيدٍ وَشَرَّ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ وَشَرَّ كُلِّ قَرِيبٍ أَوْبَعِيدٍ
 وَشَرَّ كُلِّ صَغِيرٍ أَوْ كَبِيرٍ وَشَرَّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ
 بِبِنَائِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ اللَّهُمَّ مَا كَانَ فِي
 قَلْبِي مِنْ شَيْءٍ أَوْ يَرْيَبُهُ أَوْ جُودٍ أَوْ قَنُوطٍ أَوْ فَرَحٍ أَوْ
 مَرَحٍ أَوْ بَطَرٍ أَوْ بَدَحٍ أَوْ خَبَلَاءٍ أَوْ رِيَاءٍ أَوْ سَمْعَةٍ أَوْ
 شِقَاقٍ أَوْ نِقَاقٍ أَوْ كُفْرٍ أَوْ فُسُونٍ أَوْ مَعْصِيَةٍ أَوْ شَيْءٍ
 لَا أَحِبُّ عَلَيْهِ وَلِيًّا لَكَ فَاسْئَلْكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ

مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَحْوِيَهُ مِنْ قَلْبِي وَتُبَدِّلَ لِي مَكَانَهُ إِيْمَانًا بِوَعْدِكَ وَ
 رِضًا بِقَضَائِكَ وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ وَوَجَلًا مِنْكَ وَزُهْدًا فِي الدُّنْيَا
 وَرَغْبَةً فِي مَا عِنْدَكَ وَثِقَةً بِكَ وَطَمَآنِينَةً إِلَيْكَ وَتَوْبَةً
 نَصُوحًا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتُ بَلَغْتَنَاهُ وَإِلَّا فَارْحَمْنَا اجْعَلْنَا
 إِلَى قَابِلٍ حَتَّى تَبْلُغَنَا فِي سِرِّ مَنِكَ وَعَافِيَةٍ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ كَثِيرًا وَرَحِمَهُ اللَّهُ وَبَرَكَ
 عَلَيْهِمْ وَدَرَجَتُهُمْ أَزْهَرُ مِنْ دُرٍّ وَدَاعِ جَمْعُهُ بِدَنِيَّتٍ وَارْجُوهُ بِنِزَارِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الضَّيَّارِ
 مشقوت که گفت رفتم بدمت حضرت رسول و در جمعه آخر ماه رمضان چون
 انحضرت بر من افتاد فرمود که این آخر جمعه است از ماه مبارک رمضان پس آنرا
 وداع کن و بگو اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنْ صِيَامِنَا يَا أَبَاهُ فَإِنْ
 جَعَلْتَهُ فَاجْعَلْهُ مَرَحًا وَلَا تَجْعَلْهُ حَزَنًا وَما رزاک که هر که این دعا را در
 این روز بخواند یکی از دو ضلعت نیکو ظفر می یابد یا برسدن ماه رمضان
 یا با مرزش خدا و رحمت به انتها و بسند معتبر از حضرت صادق مشقوت که هر
 در شب آخر ماه مبارک رمضان این دعا بخواند اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْهُ آخِرَ الْعَهْدِ
 مِنْ صِيَامِنِي لِشَهْرِ رَمَضَانَ وَاعُوذُ بِكَ أَنْ يَطْلُعَ فِجْرُ هَذِهِ اللَّيْلَةِ

اَلَا وَقَدْ غَفَرْتُ لِيْ حَقَّ تَقَاتِيْهِ لَزِيْجٍ اَوْ رَايَا مَزِدٍ اَوْ رَاوِيْهِ وَ اَنَا بِهِ رُوِيْ كُنْتُ
 وَاَيْضًا سَنَتٌ هِيَ كَمَا بَيَّنَّا اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْئَلُكَ بِاَحَبِّ مَا
 دُعَيْتَ بِهِ وَاَرْضِيْ مَا رَضَيْتَ بِهِ عَنْ مُحَمَّدٍ وَعَنْ اَهْلِ بَيْتِ
 مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمْ السَّلَامُ اَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ وَعَلَيْهِمْ وَلَا تَجْعَلَ
 وَدَاعَ شَهْرِيْ هَذَا وَدَاعَ خُرُوجِيْ مِنَ الدُّنْيَا وَلَا وَدَاعَ
 اٰخِرِ عِبَادَتِكَ وَوَقِّفْنِيْ فِيْهِ لِلْبَلَدِ الْقَدِيْرِ وَاجْعَلْهَا لِيْ خَيْرًا
 مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ مَعَ تَضَاعُفِ الْاَجْرِ وَالْاِجَابَةِ وَالْعَفْوِ عَنْ
 الذَّنْبِ بِرِضَى الرَّبِّ وَرَجْعِهِ خَيْرًا مِنْ سَنَةِ رَجْعِ رَجْعِ اَزَادِ
 كَرَمِ بَنَدِ اَهْلِ زِيَارَةِ شَيْءٍ كَمَا حَقَّ تَقَاتِيْهِ بِيَارِ اَتَشِ جَنَّمَ اَزَادِي
 كَرْدَانِ هَرَكَاهُ بِنْدَةُ ضَعِيفِيْ فَرُوْمَا يَهْ بِنْدَكَ اَنْ تَقْدِرَ قِيَّتَ اَزَادِ كَرْدَانِ
 كَرْدَانِ خَدَاوَنَدِ قَادِرِ پَرُوَالِ بَا اَنْ وَسْعَتِ وَكَمَالِ اَوْ رَا اَتَشِ جَنَّمَ اَزَادِ كَرْدَانِ
 وَنَامِ اَوْ رَا اَزْبَرَا يَدِ عَاصِيَا نَحْوَمَا يَدِ خَانِجَةِ مَقْلُوبَةِ حَقِّ اَمَامِ زِيْنِ الْعَابِدِيْنَ
 بِنْدَةٍ كَمَا دَرِ عَرْضِ سَالِ كَقِيْلِ مِيْ نَمُوْدَا بِيَسْتِ نَفَرُوْزِيَادِهِ وَكَمَا دَرِ شَبِّ اَخْرَاهُ مَرْفَعِ
 اَزَادِيْ نَمُوْدِيْ فَرَمُوْدِ شَمَارِ اَزَادِ كَرْدَمِ بَا مِيْدَا كَمَا خَدَاوَنَدِ رَحِيْمِ اَرْتَقِيْصِرَاتِ
 مِنْ دَرِ كَرْدَمِ اَزْ عَذَابِ جَنَّمَ اَزَادِ كَرْدَانِ وَچُونِ رُوْزِ عِيْدِيْ شَدَّ جَايَزِيْ

عظيم

عظيم باثان می بخشید که ایشان بی نیاز باشند از سؤال کردن از مردم و کیفیت
 که حق تقا در هر شب ماه رمضان در سنگام افطار و شفا هزار هزار کس را آزاد می کند از آنها
 که مستوجب جهنم شده باشند و در شب آخر مثل آنچه در سبغ ماه آزاد کرده است آزاد می کند
 و حضرت بیچ غلام و کنیز را زیاده از یک سال خدمت نفرموده و در روز غزوه در عرفات
 نیز بندهای خود را آزاد می فرمود و روایتی دارد شده است که سنت است که در شب آخر
 سوره انعام و کاف و یس بخوانند و صد مرتبه بگویند اَسْتَغْفِرُ اللهَ رَبِّيْ وَ
 اَتُوْبُ اِلَيْهِ فَضَّلَ هَقْمُهُ در دعای مخصوص دهمه آخر ماه مبارک
 بسند معتبر از حضرت صادق علیه السلام که آنحضرت در هر شب از شهادت دهمه آخر این
 دعا را می خوانند اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ فِيْ كِتَابِكَ شَهْرُ رَمَضَانَ
 الَّذِيْ اُنْزِلَ فِيْهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدٰى
 وَالْفُرْقَانِ فَعَظَّمْتَ حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضَانَ بِمَا اَنْزَلْتَ فِيْهِ
 الْقُرْآنَ وَخَصَصْتَهُ بِبَلَدِ الْقَدَرِ وَجَعَلْتَهَا خَيْرًا مِنْ اَلْفِ
 شَهْرِ الْاَمَامِ وَهَذِهِ اَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ فَدَانَقُصْتُ وَ
 لَبَا اِلَيْهِ قَدْ تَصَرَّعْتُ وَقَدْ صِرْتُ بِالْاِلٰهِيْ مِنْهُ اِلَى مَا اَنْتَ
 اَعْلَمُ بِهِ مِنِّيْ وَاحْصِيْ لِعَدَدِهِ مِنَ الْخَلْقِ اَجْمَعِيْنَ فَاسْأَلُكَ

دعاهای شبهای ماه
 آخر ماه

بِمَا سَأَلْتُكَ بِهِ فَلَا يَكُنْكَ الْمُقَرَّبُونَ وَانْبِأَوْكَ الْمُرْسَلُونَ
وَعِبَادُكَ الصَّالِحُونَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَقُلَّ
رَقَبَتِي مِنَ النَّارِ وَتُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِكَ وَأَنْ تَقْضِلَ
عَلَيَّ بِالْأَمْنِ يَوْمَ الْخَوْفِ مِنْ كُلِّ هَوَلٍ أَعَدَدْتَهُ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ
إِلَهِي أَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَبِجَلَالِكَ الْعَظِيمِ أَنْ يَنْقُضِي
أَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ وَلَيْلَاتُهُ وَلَكَ فَبِلِي تَبِعَهُ أَوْ ذَنْبٌ
تَوَاضَعْتُ بِهِ أَوْ خَطِيئَةٌ تُرِيدُ أَنْ تَقْتَضِيَهَا مِنِّي لَمْ
تَغْفِرْهَا لِي سَيِّدِي سَيِّدِي سَأَلْتُكَ يَا إِلَهَ
الْأَنْتَ إِذْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ إِنْ كُنْتُ رَضِيتَ عَنِّي فِي هَذَا
الشَّهْرِ فَارْزُقْ عَنِّي رِضًا وَإِنْ لَمْ تَكُنْ رَضِيتَ عَنِّي فَمِنْ
الْآنَ فَارْضَ عَنِّي يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا اللَّهُ يَا أَحَدُ يَا صَمَدُ
يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ يَا
مُكْتَنِي بِأَمْلَتِي الْحَدِيدِ لِدَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا كَاشِفَ
الْقُرْبِ وَالْكَرْبِ الْعِظَامِ عَنْ أَبُوبِ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَيُّ مُفَرِّجٍ
هَمِّ يَغْفُوبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَيُّ مُنْقِصِ غَمِّ يُوسِفَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ كَمَا أَنْتَ أَهْلُهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِمْ أَجْعِبْ
وَأَفْعَلْ لِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَلَا تَفْعَلْ لِي مَا أَنَا أَهْلُهُ وَبِسْمِ
مُعْتَبِرِ الْأَخْفَرِ مَشْفُوعِكَ فِي هَرَبِ هَرَبٍ أَمْرًا يَنْدَعِجُ أَنْدَعُ
وَجْهِكَ الْكَرِيمِ أَنْ يَنْقُضِي عَنِّي شَهْرُ رَمَضَانَ أَوْ يَطْلُعَ الْفَجْرُ
مِنْ لَيْلَتِي هَذِهِ وَيَقِيَنَّ لَكَ عِنْدِي تَبِعَهُ أَوْ ذَنْبٌ تُعَذِّبُنِي
عَلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبِسْمِ هَمِي مُعْتَبِرِ هَرَبِ هَرَبٍ أَرْزُقْ دُعَائِي مُخْصِي
لِرَحْفَتِ صَادِقٍ وَارْدِ شِدْهِتٍ وَبِرِ مَطْلَبِ دُنْيَا وَآخِرَةٍ مُشْتَلِسَةٍ
دُعَائِي شَبِّهِتُ بِكَ يَا مُوجَّعَ اللَّيْلِ فِي النَّهَارِ وَبِأَمُوجِ
النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ وَمُخْرَجَ الْحَيِّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرَجَ الْمَيِّتِ مِنَ
الْحَيِّ يَا رَازِقَ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ
يَا اللَّهُ يَا رَحِيمُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا
اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ
وَالْأَلَاءُ سَأَلْتُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ
اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ
وَإِحْسَانِي فِي عَلَيْهِينَ وَإِسْمِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي

يَقِينًا تُبَاشِرُهُ قَلْبِي وَإِيمَانًا يَذْهَبُ لَشْكٍ عَنِّي وَتَرْضِيَنِي
بِمَا قَسَمْتُ لِي وَآتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً
وَفِي نَارِ عَذَابِ النَّارِ الْحَرِيقِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ
وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ
لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ دُعَايَ شَيْبِ بْنِ دُرَيْسٍ
بِاسْمِ النَّهَارِ مِنَ اللَّيْلِ فَإِذَا اخْتَلَفَ الْمُظْلِمُونَ وَجُرِي الشَّمْسُ
لَمُسْتَقَرِّهَا بِتَقْدِيرِكَ بِاعْزَازِ بَاعِلِيمَ وَمُقَدِّمِ الْقَمَرِ مَنَازِلَ
حَتَّى غَادَ كَالْعُرْجُونِ الْعَنِيدِ بِمَا نَوَّرَ كُلَّ نَوْرٍ وَبِمَا مَنَّتْهُمُ
كُلَّ رَغْبَةٍ وَوَلَّى كُلَّ نِعْمَةٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا اللَّهُ يَا قُدُّوسُ
يَا أَحَدُ يَا وَاحِدُ يَا فَرْدُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْإِلَٰهُ اسْأَلُكَ أَنْ
تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآهِلِ بَيْتِهِ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ
فِي السَّعْدَاءِ وَرَوْحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاحْسِنَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَ
إِسْمَانِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي بِقِيَمَاتِ تَبَاشِيرِهِ قَلْبِي وَ
إِيمَانًا يَذْهَبُ لَشْكٍ عَنِّي وَتَرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتُ لِي وَآتِنَا

الدُّنْيَا

فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَفِي نَارِ عَذَابِ النَّارِ الْحَرِيقِ
وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ
لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ دُعَايَ شَيْبِ بْنِ دُرَيْسٍ
بِاسْمِ النَّهَارِ مِنَ اللَّيْلِ فَإِذَا اخْتَلَفَ الْمُظْلِمُونَ وَجُرِي الشَّمْسُ
لَمُسْتَقَرِّهَا بِتَقْدِيرِكَ بِاعْزَازِ بَاعِلِيمَ وَمُقَدِّمِ الْقَمَرِ مَنَازِلَ
حَتَّى غَادَ كَالْعُرْجُونِ الْعَنِيدِ بِمَا نَوَّرَ كُلَّ نَوْرٍ وَبِمَا مَنَّتْهُمُ
كُلَّ رَغْبَةٍ وَوَلَّى كُلَّ نِعْمَةٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا اللَّهُ يَا قُدُّوسُ
يَا أَحَدُ يَا وَاحِدُ يَا فَرْدُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْإِلَٰهُ اسْأَلُكَ أَنْ
تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ
فِي السَّعْدَاءِ وَرَوْحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاحْسِنَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَ
إِسْمَانِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي بِقِيَمَاتِ تَبَاشِيرِهِ قَلْبِي وَ
إِيمَانًا يَذْهَبُ لَشْكٍ عَنِّي وَتَرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتُ لِي وَآتِنَا
الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَفِي نَارِ عَذَابِ النَّارِ الْحَرِيقِ
وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ
لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ دُعَايَ شَيْبِ بْنِ دُرَيْسٍ
بِاسْمِ النَّهَارِ مِنَ اللَّيْلِ فَإِذَا اخْتَلَفَ الْمُظْلِمُونَ وَجُرِي الشَّمْسُ
لَمُسْتَقَرِّهَا بِتَقْدِيرِكَ بِاعْزَازِ بَاعِلِيمَ وَمُقَدِّمِ الْقَمَرِ مَنَازِلَ
حَتَّى غَادَ كَالْعُرْجُونِ الْعَنِيدِ بِمَا نَوَّرَ كُلَّ نَوْرٍ وَبِمَا مَنَّتْهُمُ
كُلَّ رَغْبَةٍ وَوَلَّى كُلَّ نِعْمَةٍ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ يَا اللَّهُ يَا قُدُّوسُ
يَا أَحَدُ يَا وَاحِدُ يَا فَرْدُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْإِلَٰهُ اسْأَلُكَ أَنْ
تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ
فِي السَّعْدَاءِ وَرَوْحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاحْسِنَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَ
إِسْمَانِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي بِقِيَمَاتِ تَبَاشِيرِهِ قَلْبِي وَ
إِيمَانًا يَذْهَبُ لَشْكٍ عَنِّي وَتَرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتُ لِي وَآتِنَا

إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالنُّوبَةَ وَالتَّوْبَةَ لِمَا وَقَعَتْ لَهُ مُحَمَّدًا
 وَالْحَمْدُ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ شَبِيبَتِ وَجْهًا
 يَا فَا لَوْ أَصْبَحَ بِإِجَاعِلِ اللَّيْلِ سَكَنًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
 حُسْبَانًا بِأَعْزَبُ بِأَعْلَمُ بِإِذَا الْمَتَّ وَالطُّولِ وَالْقُوَّةِ وَالْحَوْلِ
 وَالْفَضْلِ وَالْإِنْعَامِ بِإِذَا الْجَدَلِ وَالْإِكْرَامِ يَا اللَّهُ يَا ذَا حَمْنِ
 يَا اللَّهُ يَا فَرْدُ يَا وَثَرُ يَا اللَّهُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ
 وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ
 اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ
 وَأَحْسِنِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي
 بِقَيْنًا نَبِيًّا شَرِيًّا قَلْبِي وَإِيمَانًا بِذِيهِبِ الشَّكِّ عَنِّي وَرِضًا
 بِمَا قَسَمْتُ لِي وَأَيْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً
 وَفِي عَذَابِ النَّارِ الْخَيْرَ وَأَنْ تُقِيَّ فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ
 وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالنُّوبَةَ وَالتَّوْبَةَ لِمَا وَقَعَتْ
 لَهُ مُحَمَّدًا وَالْحَمْدُ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ شَبِيبَتِ وَجْهًا

باجاعل

بِاجَاعِلِ اللَّيْلِ لِبَاسًا وَالتَّهَارِ مَعَاشًا وَلَا تَدْرِي كَيْفَ يَنْزِلُ كُنْزُكَ
 يَا اللَّهُ يَا فَاهِرُ يَا اللَّهُ يَا جَبَّارُ يَا اللَّهُ يَا سَمِيعُ يَا
 مُجِيبُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَجِبْتُكَ مِنْ آيَاتِكَ
 وَالْكِبَرِيَاءُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَجِبْتُكَ مِنْ آيَاتِكَ
 اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ
 فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً
 و حکمت بر زبان او جاری گرداند و برگزیدل او را از ختم و پندار و با وعظ کند
 از کرامت و آنچه با جدی از عالمیان عطا نموده باشد و هزار مغفرت و هزار رحمت
 بر او فرستد و غش و غیبت و حسد و بغی و کبر و تکبر و حرص و غضب
 از دل او بردارد و از عداوت و دشمنی مردم و بدگوئی ایشان نجات یابد و قوت
 شرفی جمیع احوال او گردد مؤلف گوید که این روایت مشهور بعد از این
 مقرر میشود و باین سبب بدش ضعیف است و فقیر کاتب شیخ شهید دیدم که
 این روایت را از حضرت امام جعفر صادق روایت کرده بود با همین عبارت
 اما آیات و اذکار را باین روش روایت کرده است منجمله آیات و اذکار
 فاتحه الکتاب و آیه الکرسی و قل یا ایها الذین آمنوا اتقوا الله و بیحکم

کاتب
 شیخ
 محمد
 باجاعل

إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالنُّوبَةَ وَالتَّوْبَةَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا
 وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ وَعَلَيْهِمْ شَبِيبَتِ وَجْهَانِ
 يَا فَالِقَ الْإِصْبَاحِ يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ سَكَنًا وَالنَّهَارَ عَمْرًا
 حُسْبَانًا يَا عَزِيزَ بَاعِلِيمَ يَا ذَا الْمَنِّ وَالطَّوْلِ وَالْقُوَّةِ وَالْحَوْلِ
 وَالْفَضْلِ وَالْإِنْفَامِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا اللَّهُ يَا رَحْمَنُ
 يَا اللَّهُ يَا مُرْدُ بَارِئُ يَا اللَّهُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ
 إِلَّا أَنْتَ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ
 وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ
 اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ
 وَاحْسِنَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي بِقِيَّتِي نَبَأًا شَرِيهً
 بِقِيَّتِي نَبَأًا شَرِيهً قَلْبِي وَإِيمَانًا يَذْهَبُ الشَّكَّ عَنِّي وَرِضًا
 بِمَا قَسَمْتُ لِي وَإِنِّي فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً
 وَفِي عَذَابِ النَّارِ الْخَرُوبِ وَأَرْزُقُنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ
 وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالنُّوبَةَ وَالتَّوْبَةَ لِمَا وَفَّقْتَ
 لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِمْ وَعَلَيْهِمْ شَبِيبَتِ وَجْهَانِ

يا جاعل

يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ لِبَاسًا وَالنَّهَارَ مَعَاشًا وَالْأَرْضَ مِهَادًا وَالْجِبَالَ أَقْنَادًا
 يَا اللَّهُ يَا فَاهِرُ يَا اللَّهُ يَا جَبَّارُ يَا اللَّهُ يَا سَمِيعُ يَا اللَّهُ يَا قَرِيبُ يَا اللَّهُ يَا
 مُجِيبُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا
 وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ
 اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السُّعْدَاءِ وَرُوحِي مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاحْسِنَانِي
 فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي بِقِيَّتِي نَبَأًا شَرِيهً
 قَلْبِي وَإِيمَانًا يَذْهَبُ الشَّكَّ عَنِّي وَرِضًا بِمَا قَسَمْتُ لِي وَإِنِّي
 فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَفِي عَذَابِ النَّارِ الْخَرُوبِ
 وَأَرْزُقُنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالنُّوبَةَ
 وَالتَّوْبَةَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمْ وَعَلَيْهِمْ
 السَّلَامُ دُعَايَ شَبِيبَتِ وَجْهَانِ يَا جَاعِلَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ ابْتِهِنِ
 بِأَمْنٍ مَحْيَ ابْنَةِ اللَّيْلِ وَجَعَلِ ابْنَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِيَتَبَخَّرَ أَفْضَلُ
 مِنْهُ وَرِضْوَانًا بِأَمْضِلِ كُشْيٍ تَقْضِيهِ يَا اللَّهُ يَا مُاجِدُ يَا وَهَّابُ
 يَا اللَّهُ يَا جَوَادُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
 وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبْرِيَاءُ وَالْأَلَاءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ

عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعْدَاءِ
 وَرَوْحِي مَعَ الشَّهْدَاءِ وَاحْسَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً
 وَأَنْ تَهَبَ لِي بِقَبْنَاءِ تَبَاشِيرِي قَلْبِي وَإِنَّمَا نَابِذُ هَيْبِ الشَّكِّ
 عَنِّي وَتَرْضِي بِنَاقِصَتِي لِي وَاتِّفَاقِي لِدُنْيَا حَسَنَةٍ وَفِي
 الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ الْحَرِيبِ وَارْزُقْنِي فِيهَا
 ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَأُ
 التَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
 دَعَايَ شَبِيبَتِ هَيْفَتِي بِأَمَادِ الظِّلِّ وَلَوْ شِئْتَ جَعَلْتَهُ سَاكِتًا
 وَجَعَلْتَ الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ثُمَّ قَبَضْتَهُ إِلَيْكَ قَبْضًا بَسِيرًا
 بِأَذْكَوْلِ وَالطَّوْلِ وَالْكِبَرِيَاءِ وَالْإِلَآءِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ عَالِمُ
 الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِأَقْدُوسٍ
 بِاسْلَامٍ بِأَمُورٍ بِأَمُهِمِينَ بِأَعَزِّزٍ بِأَجَبَّارٍ بِأُمْتَكِرٍ بِأَلَّهِ
 بِأَخَالِقٍ بِأَبَارِيٍّ بِأَمُصَوِّرٍ بِأَلَّهِ بِأَلَّهِ بِأَلَّهِ لَكَ أ
 الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْإِلَآءُ
 أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ اسْمِي

فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعْدَاءِ وَرَوْحِي مَعَ الشَّهْدَاءِ وَاحْسَانِي
 فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي بِقَبْنَاءِ تَبَاشِيرِي
 قَلْبِي وَإِنَّمَا نَابِذُ هَيْبِ الشَّكِّ عَنِّي وَتَرْضِي بِنَاقِصَتِي لِي
 وَاتِّفَاقِي لِدُنْيَا حَسَنَةٍ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ
 النَّارِ الْحَرِيبِ وَارْزُقْنِي فِيهَا ذِكْرَكَ وَشُكْرَكَ وَالرَّغْبَةَ
 إِلَيْكَ وَالْإِنَابَةَ وَالتَّوْبَةَ وَالتَّوْفِيقَ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَآلَ
 مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ دَعَايَ شَبِيبَتِ هَيْفَتِي بِأَخَالِقِ
 اللَّيْلِ فِي الْهَوَاءِ وَخَازِنِ النُّورِ فِي السَّمَاءِ وَمَانِعِ السَّمَاءِ أَنْ
 تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ وَحَاطِ بِهِمَا أَنْ تَزُولَا بِأَعْلَمٍ بِأَعْظَمٍ
 بِأَعْفُورٍ بِأَدِيمٍ بِأَلَّهِ بِأَوَارِثٍ بِأَبَاعِثٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ بِأَلَّهِ
 بِأَلَّهِ بِأَلَّهِ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ
 وَالْإِلَآءُ أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ
 اسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعْدَاءِ وَرَوْحِي مَعَ الشَّهْدَاءِ وَاحْسَانِي
 فِي عِلِّيِّينَ وَإِسَاءَتِي مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَ لِي بِقَبْنَاءِ تَبَاشِيرِي
 قَلْبِي وَإِنَّمَا نَابِذُ هَيْبِ الشَّكِّ عَنِّي وَتَرْضِي بِنَاقِصَتِي

لِيَاثِنَانِي لَدُنَّ حَسَنَةٍ وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَفِي عَذَابِ النَّارِ
أَحْرَقُونَ وَانْقُضَتْ فِيهَا ذِكْرُكَ وَشُكْرُكَ وَالرَّغْبَةُ إِلَيْكَ وَالْأُتَى
الرَّغْبَةُ مِنْكَ وَالتَّوْبَةُ وَالْإِنَابَةُ وَالتَّوْفِيقُ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ
مُحَمَّدًا وَالْأَلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ شَيْبِيتُ مِنْهُمْ
بِأَمْرٍ لَلْبَلِّ عَلَى النَّهَارِ وَمُكْرَمٍ النَّهَارِ عَلَى اللَّيْلِ بِأَعْلَمٍ بِأَحْكَمٍ
بَارَبِّ الْأَبَابِ وَسَيِّدِ السَّادَاتِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا مَنْ هُوَ
أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْإِلَٰهَ اسْأَلُكَ أَنْ
تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْأَلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ أَسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ
فِي السَّعْدَاءِ وَرُدِّيَّ مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاحْصَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسْأَلُكَ مَغْفُورَةً
مَغْفُورَةً وَأَنْ تَهَبَّ لِي بِقَبِيئَاتِي بِشَرِّهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا يَهْدِي
الشُّكُّ عَنِّي وَتَرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآثِنَانِي لَدُنَّ حَسَنَةٍ
وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَفِي عَذَابِ النَّارِ أَحْرَقُونَ وَانْقُضَتْ فِيهَا
ذِكْرُكَ وَشُكْرُكَ وَالرَّغْبَةُ إِلَيْكَ وَالْأُتَى الرَّغْبَةُ مِنْكَ وَالتَّوْبَةُ
وَالْإِنَابَةُ وَالتَّوْفِيقُ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَالْأَلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ

عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ دُعَايُ شَيْبِيتُ مُحَمَّدٌ اللَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ الْحَمْدُ
لَكَ يَا بَنِي لَكَرَمٍ وَجْهِهِ وَعِزِّ جَلَالِهِ وَكَأَمْرِ هَوَاهُ يَا
قُدُّوسُ يَا نُورُ يَا نُورَ الْقُدُّوسِ يَا سُبُّوحُ يَا مُنْتَهَى الشَّيْخِ يَا رَحْمَنُ يَا
فَاعِلِ الرَّحْمَةِ يَا اللَّهُ يَا عَلِيمُ يَا كَبِيرُ يَا اللَّهُ يَا طَيِّفُ يَا حَبِيبُ يَا اللَّهُ
يَا اللَّهُ يَا سَمِيعُ يَا بَصِيرُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ لَكَ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
وَالْأَمْثَالُ الْعُلْيَا وَالْكِبَرِيَاءُ وَالْإِلَٰهَ اسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَالْأَلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَجْعَلَ أَسْمِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ فِي السَّعْدَاءِ
وَرُدِّيَّ مَعَ الشُّهَدَاءِ وَاحْصَانِي فِي عِلِّيِّينَ وَإِسْأَلُكَ مَغْفُورَةً
وَأَنْ تَهَبَّ لِي بِقَبِيئَاتِي بِشَرِّهِ قَلْبِي وَإِيمَانًا يَهْدِي الشُّكُّ
عَنِّي وَتَرْضِيَنِي بِمَا قَسَمْتَ لِي وَآثِنَانِي لَدُنَّ حَسَنَةٍ
وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَفِي عَذَابِ النَّارِ أَحْرَقُونَ وَانْقُضَتْ فِيهَا
ذِكْرُكَ وَشُكْرُكَ وَالرَّغْبَةُ إِلَيْكَ وَالْأُتَى الرَّغْبَةُ مِنْكَ وَالتَّوْبَةُ
وَالْإِنَابَةُ وَالتَّوْفِيقُ لِمَا وَفَّقْتَ لَهُ مُحَمَّدًا وَالْأَلِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ أَجْمَعِينَ فَضْلُهُمْ دَرَجَاتٍ نَارِي شَيْبِ
وَدُعَايُ رُوزِ نَارِ كَمَا مَشْهُورٌ وَعِلْمُ دُرُكْتِ رَعَاذِكُ كَرْدِ نَارِ دُرُفَقِيرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

معتبر نیست و اما دعای روزی از این عیسای روایت کرده اند که حضرت رسول
 فضیلت بسیار از برای روزه هر روزه مبارک و رمضان بیان فرمود و از برای هر روز
 دعای مخصوص با فضیلت و ثواب بسیار برای آن دعا ذکر کرده و ما با اصل دعا کتفای نمائیم
 دُعای روز اول اللهم اجعل صیامی فیهِ صیام الصائمین
 و فیام فیهِ فیام الصائمین و یتقنی فیهِ عن نَمَةِ الْعَا
 فَلین رَهَبٍ لِحُجْرَتِی فیهِ بِاللّهِ الْعَالَمِینَ وَاغْفُ عَنِّ بِأَعَانِیَا
 عَنِ الْجَمِینِ رُزْزِدْهُمْ اللَّهُمَّ فَرِّ بَنِّی فِیهِ إِلَى امْرِئَاتِکَ
 وَجَنَّتِی فِیهِ مِنْ سَخَطِکَ وَكَرْهَاتِکَ وَوَقِّ بَنِّی فِیهِ لِقَاءَ
 الْبَازِکَ بِرَحْمَتِکَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ اللَّهُمَّ ارْزُقْنِی
 فِیهِ الذِّهْنَ وَالتَّنْبِیْهَ وَبَاعِدْنِی فِیهِ مِنَ السَّفَاهَةِ وَالظُّلْمِ
 زِلْ لِی نَصِیْبًا مِنْ كُلِّ خَیْرٍ تُنْزِلُ فِیهِ بِجُودِکَ نَاجِدًا
 مِنَ الْبُؤْسِ رُزْزِحْ بَارِکَ اللَّهُمَّ تَوَنَّنِ فِیهِ عَلَی اِقَامَةِ
 أَمْرِکَ وَارْزُقْنِی فِیهِ حَلَالَ ذِکْرِکَ وَارْزُقْنِی فِیهِ لَدَائِ
 شُکْرِکَ بِکَرَمِکَ وَاحْفَظْنِی فِیهِ بِحِفْظِکَ وَسَتْرِکَ يَا أَبْصَرَ
 النَّاطِرِینَ رُزْزِحْ اللَّهُمَّ اجْعَلْنِی فِیهِ مِنَ الْمُسْتَغْفِرِینَ

وَالْحَمْدُ

وَاجْعَلْنِی فِیهِ مِنْ عِبَادِکَ الصَّالِحِینَ الْقَانِئِینَ وَاجْعَلْنِی مِنْ
 أَوْلِیَائِکَ الْمُقَرَّبِینَ بِرَأْفَتِکَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِینَ رُزْزِحْهُمْ
 اللَّهُمَّ لَا تَخْذُلْنِی فِیهِ لَعَنَ مَنْ مَعْصِبَکَ وَلَا تَضِیْعْنِی لِسِبَاطِ
 نِعْمَتِکَ وَارْحَرْحِی فِیهِ مِنْ مُوجِبَاتِ سَخَطِکَ بِمَنِّکَ وَبِإِیَّاتِکَ
 بِأَمْنِهِ رَغْبَةً الرَّاحِمِینَ رُزْزِحْهُمْ اللَّهُمَّ اعْنِی عَلَی صِیَامِهِ
 وَفِیَامِهِ وَجَنِّ بَنِّی فِیهِ مِنْ هَفْوَانِهِ وَاثَامِهِ وَارْزُقْنِی
 ذِکْرَکَ بِدَوَامِهِ بِتَوْفِیقِکَ يَا هَادِیَ الْمُضِلِّینَ رُزْزِحْهُمْ
 اللَّهُمَّ ارْزُقْنِی فِیهِ رَحْمَةَ الْإِنْسَانِ وَطَعَامَ الطَّعَامِ وَاقْشَاءَ
 السَّلَامِ وَالصُّحْبَةَ الْکَرَامَ بِطَوْلِکَ يَا مَلِجَ الْإِلَیِّینَ رُزْزِحْهُمْ
 اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِی فِیهِ نَصِیبًا مِنْ رَحْمَتِکَ الْوَاسِعَةِ وَاجْعَلْ لِی
 فِیهِ لِبْرَاهِیمِکَ السَّاطِعَةَ وَخُذْ بِنَاصِیَّتِی إِلَى مَضَائِکِ
 الْجَامِعَةِ بِمَحَبَّتِکَ يَا أَمَلِ الْمُشَانِئِینَ رُزْزِحْهُمْ اللَّهُمَّ
 اجْعَلْنِی فِیهِ مِنَ الْمُتَوَكِّلِینَ عَلَیْکَ وَاجْعَلْ فِیهِ مِنْ
 الْفَائِزِینَ لَدَیْکَ وَاجْعَلْنِی فِیهِ مِنَ الْمُقَرَّبِینَ إِلَیْکَ بِأَ
 یَّحْسَانِکَ بِأَعَانَةِ الطَّالِبِینَ رُزْزِحْهُمْ اللَّهُمَّ حَبِّبْ لِی

فِيهِ الْإِحْسَانُ وَكَرِهَ إِلَيَّ فِيهِ الْفُسُوقَ وَالْعُصْيَانَ وَحَرَّمَ عَلَيَّ
فِيهِ السُّخْطَ وَالشُّرَانَ يَعُونِي بِأَغْذِيَّاتِ الْمُسْتَغِيثِينَ رَوْحِي
اللَّهُمَّ زَيِّنِي فِيهِ بِالسَّيْرِ وَالْعَفَافِ وَاسْتُرْنِي فِيهِ بِلِبَاسِ الصَّبْرِ
وَالْقُنُوعِ وَالْكَفَافِ وَاحْلِلْنِي فِيهِ عَلَى الْعَدْلِ وَالْإِصْطِفِ
وَأَمِّنِي فِيهِ مِنْ كُلِّ مَا أَخَافُ بِعِصْمَتِكَ بِأَعْمَدَةِ الْخَافِقِينَ
رَوْحِي يَزِيدُهُمُ اللَّهُمَّ طَهِّرْنِي فِيهِ مِنَ الدَّنَسِ وَالْأَفْذَارِ
وَصَبِّرْنِي فِيهِ عَلَى كَثَائِفِ الْأَفْذَارِ وَوَقِّفْنِي فِيهِ لِلتَّقَى وَ
صَحْبَةِ الْأَبْرَارِ بِعَوْنِكَ بِأُفْرَةِ عَيْنِ الْمَسَاكِينِ رَوْحِي يَزِيدُهُمُ
اللَّهُمَّ لَا تُؤَاخِذْنِي فِيهِ بِالْعَثَرَاتِ وَأَقْلِبْنِي فِيهِ مِنَ الْخَطَايَا
وَالْهَوَاتِ وَلَا تَجْعَلْنِي فِيهِ غَرْصًا لِلْبَلَدَا وَالْأَفْذَارِ بِعِزَّتِكَ
بِأَعْمَدَةِ الْمُسْلِمِينَ رَوْحِي يَزِيدُهُمُ اللَّهُمَّ أَرْزُقْنِي فِيهِ طَاعَةَ الْخَاشِعِينَ
وَأُشْرَحْ فِيهِ صَدْرِي بِإِنَابَةِ الْمُخْبِتِينَ بِأَمَانِكَ بِأَمَارِ الْخَافِقِينَ
رَوْحِي يَزِيدُهُمُ اللَّهُمَّ وَفِّقْنِي فِيهِ لِمُؤَافَقَةِ الْأَبْرَارِ وَجَنِّبْنِي فِيهِ
مُؤَافَقَةَ الْأَشْرَارِ وَارْزُقْنِي فِيهِ بِرَحْمَتِكَ إِلَى دَارِ الْفَرَارِ
بِإِهْتِنَاكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ رَوْحِي يَزِيدُهُمُ اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيهِ

١٠٤
لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ وَأَقْضِنِي فِيهِ الْحَوَاجَّ وَالْأَمَالَ بِأَمْرِ الْخَاجِ
إِلَى النَّفْسِ وَالسُّؤَالِ يَا عَالِمًا بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ رَوْحِي يَزِيدُهُمُ اللَّهُمَّ نَهْنِي فِيهِ لِبَرَكَاتِ
اسْتِحَارِهِ وَتَوَفِّرِي فِيهِ قَلْبِي بِضِيَاءِ أَنْوَارِهِ وَخُذْ بِكُلِّ أَعْضَائِي
إِلَى تَبَاجِ الْأَنْوَارِ بِتَوَفُّرِكَ بِأَمْنٍ قُلُوبِ الْغَارِبِينَ رَوْحِي يَزِيدُهُمُ
اللَّهُمَّ وَفِّرْنِي فِيهِ حَظِّي مِنْ بَرَكَاتِهِ وَسَهِّلْ سَبِيلِي إِلَى خَيْرَاتِهِ
وَلَا تُخَيِّرْنِي قَوْلَ حَسَنَانِهِ بِإِهَادِي إِلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ بِتَوْفِيقِهِ
اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ أَبْوَابَ الْجَنَّةِ وَأَغْلِقْ عَنِّي فِيهِ أَبْوَابَ
النَّارِ وَوَقِّفْنِي فِيهِ لِنِزَالَةِ الْقُرْآنِ بِأَمْنٍ لِسَانِي السَّكِينَةِ
فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ رَوْحِي يَزِيدُهُمُ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِيهِ
إِلَى مَرْضَانِكَ دَلِيلًا وَلَا تَجْعَلْ لِلشَّيْطَانِ فِيهِ عَلَيَّ سَبِيلًا
وَاجْعَلْ الْجَنَّةَ لِي مَنْزِلًا وَمَقِيلًا يَا فَاضِلِي حَوَاجِّ الطَّالِبِينَ
رَوْحِي يَزِيدُهُمُ اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي فِيهِ أَبْوَابَ فَضْلِكَ وَأَنْزِلْ
عَلَيَّ فِيهِ بَرَكَاتِكَ وَوَقِّفْنِي فِيهِ لِمَوْجِبَاتِ مَرْضَانِكَ وَ
اسْكِنْنِي فِيهِ بِجُودِ حَانِ جَنَّتِكَ يَا مُجِيبَ دَعْوَةِ الْمُتَضَرِّعِينَ

روز نهم است پس اللهم اغفر لي ذنوب من الذنوب طهر قلبي من
 من العيوب وامح محنت قلبي فيه بتقوى القلوب بامقبيل
 عزرائ المذنبين روز نهم است حضرت امام اللهم اني اسئلك
 فيه ما اوصيتك واعوذ بك مما ابوء ذنوبك واسئلك للتوفيق
 فيه لان اطيعك ولا اعصيتك يا جواد السائلين روز نهم است
 اللهم اجعلني فيه محبا لاوليائك ومعاديا لاعدائك مستنسا
 لسنه خاتم انبيائك يا عالم قلوب النبيين روز نهم است
 اللهم اجعل سعدي فيه مشكورا وذنبني فيه مغفورا
 وعلمي فيه مقبولا وعيبي فيه مستورا يا اسمع السامعين
 روز نهم است هفتم اللهم ارزقني فيه فضل ليلتك القدر
 وصبر امور عبي فيه من العسر الى اليسر واقبل معاذي
 وحط عني الذنب والوزر يا ذا الجلال والاعباد الصالحين
 روز نهم است هشتم اللهم وفر حظي فيه من التوافل والكرمة
 فيه يا خضار المسائل وفر تب فيه وسبيلني اليك من بين
 الوسائل يا من لا يشغله الخلق المالحين روز نهم است

اللهم اغفر لي

اللهم اغفر لي ذنوب من الذنوب طهر قلبي من
 من العيوب وامح محنت قلبي فيه بتقوى القلوب بامقبيل
 عزرائ المذنبين روز نهم است حضرت امام اللهم اني اسئلك
 فيه ما اوصيتك واعوذ بك مما ابوء ذنوبك واسئلك للتوفيق
 فيه لان اطيعك ولا اعصيتك يا جواد السائلين روز نهم است
 اللهم اجعلني فيه محبا لاوليائك ومعاديا لاعدائك مستنسا
 لسنه خاتم انبيائك يا عالم قلوب النبيين روز نهم است
 اللهم اجعل سعدي فيه مشكورا وذنبني فيه مغفورا
 وعلمي فيه مقبولا وعيبي فيه مستورا يا اسمع السامعين
 روز نهم است هفتم اللهم ارزقني فيه فضل ليلتك القدر
 وصبر امور عبي فيه من العسر الى اليسر واقبل معاذي
 وحط عني الذنب والوزر يا ذا الجلال والاعباد الصالحين
 روز نهم است هشتم اللهم وفر حظي فيه من التوافل والكرمة
 فيه يا خضار المسائل وفر تب فيه وسبيلني اليك من بين
 الوسائل يا من لا يشغله الخلق المالحين روز نهم است

ما لا يشك

روزه دار ماه روزه از او شب قدر بخیزد و فرمود که کار که نزدش را نمیداند مگر بعد از فارغ شدن
از کار و آتش عید است. راوی گفت چه کار سر او است که در آتش بکند فرمود که چون
آتش عزوب کند غنا بکن و چون فزیه مغرب نافه از اینجا آوردی و دستها را بر
آسمان بلند کن و بگو یا ذا المین و الطویل یا ذا الجود یا مصطفی محمد و ناصر
صلی علی محمد و آل محمد و اغفر لی کل ذنب احصیته و هو عندک
فی کتاب مبین پس بسجود برو و صد مرتبه در سجده بگو اتوب الی الله پس هر جا
که داری از حق تعالی طلب کن که انشاء بر آورده است و نیت معتبر مشروط است حضرت امیر
المؤمنین در شب عید فطر دو رکعت نماز میکرد و در رکعت اول بعد از حمد هزار مرتبه
قل هو الله احد میخواند و در رکعت دوم یک مرتبه میخواند پس رکوع و سجود میکرد و بعد از سلام
بسم میفرمود و در هر مرتبه میگفت اتوب الی الله پس می گفت یا ذا المین
و الجود یا ذا المین و الطویل یا مصطفی محمد صلی الله علیه و آله
صلی علی محمد و آل محمد و آله پس در هر رکعت از خدا می طلبید پس سر را بر سجده بر میداشت
و میفرمود و بکن آن خداوند که عالم بدست قدرت اوست که هر که این نماز را بکند
در حاجت که در حق تعالی بطلبد الهیه او را عطا کند و اگر بعد در بیماری بیابان کنه
درشته باشد خدا با او مژد و بعد از نماز سنت است که این دعا بخواند یا الله یا الله

یا الله

یا الله یا رحمن یا الله یا ملک یا الله یا قُدوس یا الله یا سلام
یا الله یا مؤمن یا الله یا مهین یا الله یا عزیز یا الله یا جبار
یا الله یا متکبر یا الله یا خالون یا الله یا باری یا الله یا موصو
یا الله یا عالم یا الله یا عظیم یا الله یا علیم یا الله یا کریم یا الله
یا حلیم یا الله یا حکیم یا الله یا سمیع یا الله یا بصیر یا الله یا قوی
یا الله یا مجیب یا الله یا جواد یا الله یا واحد یا الله یا ولی یا الله
یا وفی یا الله یا مولى یا الله یا قاضی یا الله یا سراج یا الله یا
شديد یا الله یا رؤف یا الله یا قیوم یا الله یا مجیب یا الله
یا جواد یا الله یا ما حید یا الله یا علی یا الله یا حفیظ یا الله یا
محیط یا الله یا سبیل الشادات یا الله یا اول یا الله یا آخر یا
الله یا ظاهر یا الله یا باطن یا الله یا فاعل یا الله یا فاعل یا الله
یا رب یا الله یا رب یا الله یا رب یا الله یا رب یا الله یا رب یا الله
یا الله یا وعدود یا الله یا ناصر یا الله یا دافع یا الله یا مانع
یا الله یا فاعل یا الله یا متاع یا الله یا جلیل یا الله یا جلیل
یا الله یا شهید یا الله یا شاهد یا الله یا حقیق یا الله

اَللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِاَمْرِ اَمَّا اَنْتَ يَا اَللّٰهُ بِاسْمِكَ يَا اَللّٰهُ اَللّٰهُمَّ
 يَا اَللّٰهُ يَا اَسَدُ اَللّٰهُ اَمِّىُّ يَا اَللّٰهُ يَا مُدِّىُّ يَا اَللّٰهُ يَا اَجْبَدُ يَا اَللّٰهُ
 يَا اَبَدُ يَا اَللّٰهُ يَا مُعْطٍ يَا اَللّٰهُ يَا مُفْضِلُ يَا اَللّٰهُ يَا مُنْعِ يَا اَللّٰهُ يَا
 حَوَّ يَا اَللّٰهُ يَا مُبْرِىءُ يَا اَللّٰهُ يَا طَبِيبُ يَا اَدْنٰى يَا مُحْسِنُ يَا اَللّٰهُ يَا
 مُدِّىُّ يَا اَللّٰهُ يَا مُعْبِدُ يَا اَللّٰهُ يَا بَارِئُ يَا اَللّٰهُ يَا بَدِيعُ يَا اَللّٰهُ
 يَا هَادِىُّ يَا اَللّٰهُ يَا كَاذِبُ يَا اَللّٰهُ يَا شَافِىُّ يَا اَللّٰهُ يَا عَلِىُّ يَا اَللّٰهُ يَا
 حَذَّارُ يَا اَللّٰهُ يَا مُدَارِىُّ يَا اَللّٰهُ يَا ذَا الطَّوْلِ يَا اَللّٰهُ يَا مُنْعَالِىُّ
 يَا اَللّٰهُ يَا عَفِىُّ يَا اَللّٰهُ يَا ذَا الْمَعَارِجِ يَا اَللّٰهُ يَا صَادِقُ يَا اَللّٰهُ يَا
 بَادِىُّ يَا اَللّٰهُ يَا بَاقِ يَا اَللّٰهُ يَا ذَا الْجَلَالِ يَا اَللّٰهُ يَا ذَا الْاَكْرَامِ
 يَا اَللّٰهُ يَا مَعْبُودُ يَا اَللّٰهُ يَا مُجْرَدُ يَا اَللّٰهُ يَا صَانِعُ يَا اَللّٰهُ يَا مُعِينُ
 يَا اَللّٰهُ يَا مُكَمِّلُ يَا اَللّٰهُ يَا مُعَالِىُّ يَا اَللّٰهُ يَا لَطِيفُ يَا اَللّٰهُ يَا حَيُّ
 يَا اَللّٰهُ يَا غَفُورُ يَا اَللّٰهُ يَا شَكُورُ يَا اَللّٰهُ يَا قَوِيُّ يَا اَدْنٰى يَا حَذَّارُ
 يَا اَللّٰهُ يَا فَدٍ يَا اَللّٰهُ يَا رِبَّاهُ يَا اَللّٰهُ يَا رِبَّاهُ يَا اَللّٰهُ يَا رِبَّاهُ يَا اَللّٰهُ
 يَا رِبَّاهُ يَا اَللّٰهُ يَا رِبَّاهُ يَا اَللّٰهُ يَا رِبَّاهُ يَا اَللّٰهُ يَا رِبَّاهُ يَا اَللّٰهُ
 يَا اَللّٰهُ اَسْأَلُكَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ بِمُرَّةٍ عَلَيَّ

بروفه

بِرِضَاكَ وَتَخَفِّىَّ بِحَبْلِكَ وَتُسَبِّحْ عَلَى مِنْ مِّنْ اَمْرٍ اَمَّا اَنْتَ
 اَلطَّيِّبُ مِنْ حَبْتِ احْسِبْ بَعْدَ مِنْ حَبْتِ لَا احْسِبْ فَاَنْتَ
 عَبْدُكَ لَيْسَ لِيْ اَحَدٌ سِوَاكَ وَلَا اَحَدٌ اَسْأَلُهُ غَيْرَكَ يَا
 اَرْحَمَ الرَّاحِمِيْنَ مَا شَاءَ اَللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِىِّ الْعَظِيْمِ
 لِسُجْدَةٍ مِّمَّ رَوَى وَيَكُونُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا اَللّٰهُ يَا رَبِّ يَا اَللّٰهُ يَا رَبِّ
 يَا اَللّٰهُ يَا رَبِّ يَا اَللّٰهُ يَا مُنْزِلَ الْبَرَكَاتِ يَا مُنْزِلَ كُلِّ حَاجَةٍ
 اَسْأَلُكَ بِكُلِّ سَمٍ فِى مَخْرُوجِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ وَالْاَسْمَاءِ الْمُسْتَهْزِئَةِ
 عِنْدَكَ الْمَكْنُوبَةِ عَلٰى سِرَادِىْ عَرْشِكَ اَنْ تُصَلِّىَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ
 اَلِ مُحَمَّدٍ وَاَنْ تَتَبَّلَ مِنِّىْ شَهْرَ رَمَضَانَ وَتَكْتُبَنِيْ بِالْاَفْدَنِ
 اِلَى بَيْتِ الْحَرَامِ وَتَصْفَحَ لِيْ عَنِ الذُّنُوبِ لِعِظَامِىْ وَتُخْرِجَ بَارِئُ
 كُنُوزَكَ يَا رَحْمَنُ وَرَوَايَتِ دِيْمَكِيْ بِمَنْزِلِ رِزْقِىْ وَرِزْقِىْ وَرِزْقِىْ
 مَشْهُدٌ وَابْتِهَاسٌ مَوْكِدٌ كَيْفَ لَوْ اَنْتَ يَا رَحْمَنُ وَخَفْتَنِ وَصَحْبَتِ عِدَّةٍ
 وَمَا رَفَعَتْ اِيْنِ كِبَرَاتِ الْخَوَافِ اَللّٰهُ الْكَبِيْرُ اَللّٰهُ الْكَبِيْرُ اَللّٰهُ الْكَبِيْرُ اَللّٰهُ
 اَللّٰهُ الْكَبِيْرُ اَللّٰهُ الْكَبِيْرُ اَللّٰهُ الْكَبِيْرُ اَللّٰهُ الْكَبِيْرُ اَللّٰهُ الْكَبِيْرُ اَللّٰهُ
 اَللّٰهُ الْكَبِيْرُ اَللّٰهُ الْكَبِيْرُ اَللّٰهُ الْكَبِيْرُ اَللّٰهُ الْكَبِيْرُ اَللّٰهُ الْكَبِيْرُ اَللّٰهُ

گناه کبیره است و شراب قبول روزه ماه مبارک است چنانچه از حضرت صادق علیه السلام نقل است که
 از تمامی روزه داران زکوة است یعنی فطره چنانچه صلوات بر محمد و آل محمد از ما
 نماز است زیرا که هر که روزه بدارد و زکوة فطر ندهد روزه او مقبول نیست هرگاه
 آنرا نیک کند و اگر صلوات بر محمد و آل محمد را ترک کند در شهر نماز نمازش
 مقبول نیست و خدا از کوة را پیش از نماز ذکر کرده است در آنجا که فرموده است
 قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى یعنی متجقق که رسالتی
 یافت هر که زکوة فطر داد و پروردگار خود را یاد کرد بان کلمات که مذکور شد
 پس نماز عید را بجا آورد و چنانچه زکوة مال بابت پاکیزه کی مال می شود و مال
 از آن محفوظ بماند چنانکه منقول است که هیچ مال در دنیا و صحرا تلف نمی شود
 مگر بدادن زکوة و همچنین فطره زکوة بدن است و بدن را پاکیزه می گرداند
 از بطن و سایر کثافات معنویه و او را متعالی بکشد از باطن و حفظ می کند چنانچه بسند
 معتبر است که حضرت صادق علیه السلام بابت معتد و یکبار خرج خود نمود که برود فطره
 جمیع عیال و غلامان و کنیزان و ابداء و یکی از بزرگواران زکوة کرد و او را
 ندی زیرا که اگر یکی را ترک کنی و رسم و عرفان را ببرد و سنت است که در
 روز عید پیش از نماز عید در اول روز افطار کند و سنت است که بر فراغ افطار کند

و

و غسل و عید سنت است هر که است و بعضی و حیوان تمامه و از حضرت صادق علیه السلام
 منقول است که غسل را در زیر سقفی بکن و در زیر آسمان گمان و پیش از غسل اند عار بخوان
 اللَّهُمَّ إِنَّا نَأْتِيكَ وَبِقَدْرٍ بِقَابِكِ يَا إِلَهَ الْوَسْطَى سُبْحَانَكَ يَا إِلَهَ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ
 عَلَيْهِ وَاللَّهُ بِسْمِ اللَّهِ بُوَ غَسْلُ بَيْنَ وَبِجُونِ غَسْلُ فَارِغِ شَرِي بِكُوَ اللَّهُمَّ
 أَجْزَلُ كَفَّارَةٍ إِذْ نُؤْتِي وَطَهَّرْ دِينِي اللَّهُمَّ أَذْهَبْ عَنِّي
 الْاِقْسَى وَبَارِكْ حَضْرَتِ امَامِ حَسَنِ و در روز عید نیز سنت است مکه است و ثواب
 بسیار و آن دارد شده است و نماز عید در زبان حضور امام و واجب است و در زمان
 غیبت امام اکثر علمای سنت میدانند و جماعت کردن را سنت میدانند و می گویند
 شما نیز می توانید کرد و بکاران فقیر واجب است که بجماعت بکنند و نماز محترم عادل
 حاضر شوند و اگر نمانند بجا نمانند و اگر نمانند سنت است و نماز عید هر کس است که در
 اول بعد از قرائت حمد و سوره اعلیٰ پنج تکبیر بگوید و بعد از هر تکبیری یک قنوت بخواند
 و در رکعت دوم بعد از قرائت حمد و سوره اعلیٰ چهار تکبیر بگوید و چهار قنوت بخواند
 و قنوت مخصوص دارد و اگر کسی از آن اندک آنچه در قنوت نماز نامی دیگر بخواند
 بخواند و هرگاه بجا بکشد پیش نماز و خطبه بعد از نماز می خواند و قنوت مخصوص
 نماز عید این است اللَّهُمَّ أَهْلَ الْكِبَرِيَاءِ وَالْعِظَةِ وَأَهْلَ الْجُودِ

وَالْجَبْرُوتِ وَالْأَهْلِ الْعَفْوِ وَالرَّحْمَةِ وَالْأَهْلِ الْقَوِي وَالْمَغْفِرَةِ
أَسْأَلُكَ بِحَقِّ هَذَا الْيَوْمِ الَّذِي جَعَلْتَهُ لِلْمُسْلِمِينَ عِيدًا وَ
لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ ذُرًّا وَشَرَفًا وَكَرَامَةً وَمَرْيَدًا أَنْ تُصَلِّيَ
عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُدْخِلَنِي فِي كُلِّ خَيْرٍ أَدْخَلْتَ فِيهِ
مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُخْرِجَنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ أَخْرَجْتَ مِنْهُ مُحَمَّدًا
وَآلَ مُحَمَّدٍ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَيْهِمْ أَتَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا
سَأَلْتُكَ بِهِ عِبَادُكَ الصَّالِحُونَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَسْعَادِ
مِنْهُ عِبَادُكَ الْمَلُصُونَ وَبَعْدَ ذَلِكَ دَعَايَ بِيَارِي وَارْتَدَّ
وَبَتَرْتَن دَعَايَ صَافِيَةً كَامِلَةً وَبَسْمُكَ صَافِيَةً كَامِلَةً وَبَسْمُكَ صَافِيَةً كَامِلَةً
دَرْزَجِيَّةً وَبَسْمُكَ صَافِيَةً كَامِلَةً وَبَسْمُكَ صَافِيَةً كَامِلَةً وَبَسْمُكَ صَافِيَةً كَامِلَةً
فَطَرُوعِ عِيدِ قُرْبَانِ يَشْتَوِي أَيْدِي عَابِدِي اللَّهُمَّ مَنْ تَهَيَّأَ فِي هَذَا الْيَوْمِ
أَوْ تَعَبَّأَ أَوْ أَعَدَّ أَوْ سَعَدَ لِقَادَةِ الْيَوْمِ إِلَى الْخَلْقِ رَجَاءً وَفِدَاً
وَنَوَافِلَ وَفَوَاضِلٍ وَعَطَايَا فَإِنَّ إِلَيْكَ بِأَسْبَغِي تَهَيَّئْتَنِي
وَتَعَبَّئْتَنِي وَأَعَدَّادَنِي وَأَسْعَدَّادَنِي رَجَاءً وَفِدَاً وَجَوَائِكَ
وَنَوَافِلِكَ وَفَوَاضِلِكَ وَفَضَائِلِكَ وَعَطَايَاكَ وَقَدْ غَدَوْتُ

إِلَى عِيدٍ مِنْ عِبَادِ أُمَّتِكَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّوْا عَلَيْكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَلَمْ
وَلَمْ أَفِدِ إِلَيْكَ الْيَوْمَ بِعَمَلٍ صَالِحٍ أَوْ بِقُدْرَةٍ قَدِيمَةٍ وَلَا
تَوْجِهَتٍ بِمَخْلُوقٍ أَمْثَلُهُ وَلَكِنْ أَتَيْتُكَ خَاضِعًا مُقَرَّبًا بِذُنُوبِي
وَإِسْنَانِي إِلَى نَفْسِي فَبِأَعْظَمِ بَأْعَظِمِ اغْفِرْ لِي الْعُظُمُ مِنْ
ذُنُوبِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ الْعُظُمَ إِلَّا أَنْتَ يَا إِلَهَ
إِلَّا أَنْتَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَدَرَجَتِ سَعِيرَةُ حَضْرَتِ صَدِّقِ الْأَمْرِ
مَنْقُوسَتُهُ بَعْدَ زَمَانٍ رُفِيعٍ رُفِيعٍ أَيْدِي عَابِدِي اللَّهُمَّ إِنِّي تَوَجَّهْتُ
إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ إِمَامِي وَعَلِيٍّ مَوْلَانِي وَعَنْ يَمِينِي وَأَيْمَنِي
عَنْ يَسَارِي أَسْتَنْبِطُ بِهِمْ مِنْ عَذَابِكَ وَأَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ
زُلْفَى لَا أَحَدًا أَحَدًا أَقْرَبَ إِلَيْكَ مِنْهُمْ فَهَمَّ أَيْمَنِي وَأَيْمَنِي
خَفِي مِنْ عَفَايِكَ وَسَخَطِكَ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ
الصَّالِحِينَ أَصْبَحْتُ بِاللَّهِ مُؤْمِنًا مُؤْمِنًا مُخْلِصًا عِلْمًا دِينًا
مُحَمَّدٍ وَسُنَّتِهِ وَعَلَى دِينِهِ وَعَلَى دِينِ الْأَوْصِيَاءِ
وَسُنَّتِهِمْ أَمَّنِّي بِسَيِّدِهِمْ وَعَلَى نَبِيِّهِمْ وَأَرْغَبُ إِلَى اللَّهِ
فِيهِمْ أَرْغَبُ فِيهِ إِلَهُ مُحَمَّدٍ وَعَلَى الْأَوْصِيَاءِ وَالْأَحْوَالِ

قُلْ اِلَّا بِاللّٰهِ اُولَئِكَ يَلْعَنُ وَلَا مَعَّةَ وَلَا سُلْطَانًا اِلَّا لِلّٰهِ
الْوَحِيدِ الْمَهْدِي الْعَزِيزِ الْجَبَّارِ تَوَكَّلْ عَلَى اللّٰهِ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ
عَلَى اللّٰهِ فَهُوَ حَسْبُهُ اِنَّ اللّٰهَ بَالِغُ اَمْرِهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّي اُرِيدُكَ
فَاَدْرِغْنِيْ وَاطْلُبْ مَا عِنْدَكَ فَهَسِّرْ لِيْ وَاقِضْ لِيْ حَوَائِجِيْ
فَاِنَّكَ قُلْتَ فِيْ كِتَابِكَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي
اُنْزِلَ فِيْهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدًى
وَالْفُرْقَانِ فَعَظَمْتَ حُرْمَةَ شَهْرِ رَمَضَانَ بِمَا اَنْزَلْتَ فِيْهِ
مِنَ الْقُرْآنِ وَخَصَّصْتَهُ وَعَظَمْتَهُ بِتَضَيُّعِكَ فِيْهِ لِبَلَدٍ
الْفَدْرِ فَقُلْتَ لِبَلَدٍ الْفَدْرِ خَيْرٌ مِنَ الْفِيْ شَهْرِ نَزَلَ
الْمَلَايِكَةُ وَالرُّوحُ فِيْهَا بِاِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ اَمْرٍ سَلَامٌ
هِيَ حَتَّى اَمْطَلَعَ الْفَجْرُ اَللّٰهُمَّ وَهَذِهِ اَيَّامُ شَهْرِ رَمَضَانَ
وَرِائِثُهُ رَبِّ اِلَهِهِ قَدْ تَضَرَّعْتُ وَقَدْ صِرْتُ مِنْهُ بِأَسْأَلِ
الْهَائِي اِلَّا اَنْتَ اَنْتَ اَعْلَمُ بِمَقْصِدِيْ اَحْصُوْا بِعَرْدٍ مِنْ عَدَدِيْ
فَاَسْأَلُكَ يَا اِلَهِيْ اَسْأَلُكَ بِمَا نَادَكَ الْمَلَائِكَةُ اَنْ
تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاهْلَيْ بَيْتِيْ مُحَمَّدٍ اَنْ تَقْبَلَ مِنِّيْ

ما تفرق

مَا تَقَرَّبْتُ إِلَيْكَ وَتَقَضَّلْتُ عَلَى بَيْضَعِيْفٍ عَلَيَّ وَقَبُولِ
تَقَرُّبِيْ وَقُرْبَانِيْ وَاسْتِجَابَةِ دُعَائِيْ وَحَسْبِيْ مِنْكَ عِتْقِيْ
رَقَبَتِيْ مِنَ النَّارِ مَنْ عَلَى بِالْفَوْزِ بِالْحَيَاةِ رَأْسِيْ يَوْمَ
الْحَوْفِ مِنْ كُلِّ فَرْعٍ وَنِزْنٍ كُلِّ هَوْلٍ أَعْدَدْتَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ
أَعُوذُ بِحُرْمَتِكَ وَجَهْلِكَ الْكَرِيمِ وَحُرْمَةِ نَبِيِّكَ وَحُرْمَةِ الصَّالِحِينَ
أَنْ يَنْصُرَ هَذَا الْيَوْمَ وَلَكَ قَبْلِيْ تَبِعَةٌ تُرِيدُ أَنْ تُؤْخِذَنِيْ
بِهَا أَوْ ذَنْبٌ تُرِيدُ أَنْ تُقَاسِمَنِيْ بِهِ وَشُقُقَتِيْ وَتَقْضِيَّتِيْ بِهِ
أَوْ خَطِيئَتِيْ تُرِيدُ أَنْ تُقَاسِمَنِيْ بِهَا وَتَقْضِيَّتِيْ لَهَا لَوْ تَغْفِرُهَا
لِيْ وَاسْتَلْتُ بِحُرْمَتِكَ الْكَرِيمِ الْفَعَالِ لِمَا يُرِيدُ الَّذِي
تَقُولُ لِشَيْءٍ كُنْ فَيَكُونُ اِلَّا اِلَهًا هُوَ اَللّٰهُمَّ اِنِّيْ اَسْأَلُكَ
بِلَا اِلَهٍ اِلَّا اَنْتَ اِنْ كُنْتَ رَضِيْتَ عَنِّيْ فِيْ هَذَا الشَّهْرِ اَنْ تُرِيدَ
فِيَّ اَبْقَايَ مِنْ عُمْرِيْ رِضًا اِنْ كُنْتَ لَمْ تَرْضَ عَنِّيْ فِيْ هَذَا الشَّهْرِ
مِنْ اِلَانٍ فَارْضَ عَنِّيْ السَّاعَةَ السَّاعَةَ السَّاعَةَ وَاجْعَلْ لِيْ
فِيْ هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِيْ هَذِهِ الْحَيَاةِ مِنْ عُنُقَاتِكَ مِنَ النَّارِ وَ
طَلْقَاتِكَ مِنْ جَهَنَّمَ وَسَدِّدْ لِيْ طَلْقَكَ بِمَغْفِرَتِكَ وَحَنَنِكَ

إِلهَ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجُحْمِ رَجَبِكَ الْكَرِيمِ أَنْ
تَجْعَلَ شَهْرِي مِنْ أَحْسَنِ شُهُورِ رَمَضَانَ عَبْدُكَ فِيهِ وَصَمْتُهِ
لَكَ وَتَقَرَّبْتُ بِهِ إِلَيْكَ مِنْذُ اسْتَكْنَيْتَنِي فِيهِ اعْظِمْ أَجْرًا وَائْتِ
نِعْمَةً وَاعْمِدْ مَغْفِرَةً وَاحْكَمْ رِضْوَانًا وَاقْرَبْهُ إِلَى مَا تُحِبُّ
وَتَرْضَى اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلُهُ آخِرَ شَهْرِ رَمَضَانَ صَمْتُهِ لَكَ
وَأَرْزُقْنِي الْعُودَ فِيهِ شَمَّ الْعُودِ فِيهِ حَتَّى تَرْضَى وَبَعْدَ الرِّضَا
وَحَتَّى تُخْرِجَنِي مِنَ الدُّنْيَا سَالِمًا وَأَنْتَ عَنِّي رَاضٍ وَأَنَا
لَكَ مَرْضِي اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِيمَا تَقْضِي وَتَقْدِيرُ مِنَ الْأَمْرِ
الْمَحْنُومِ الَّذِي لَا يَرُدُّ وَلَا يُبَدِّلُ أَنْ تُكْتَبَنِي مِنْ حُجَّاجِ
بَيْتِكَ الْحَرَامِ فِي هَذَا الْعَامِ وَفِي كُلِّ عَامٍ الْمَبْرُورِ حُجَّتَهُمْ
الْمَشْكُورِ سَعْيُهُمْ الْمَغْفُورِ ذُنُوبَهُمْ الْمُتَقَبَّلِ مَنَاسِكَهُمْ
الْمُعَافِينَ عَلَى أَسْفَارِهِمْ الْمُقْبِلِينَ عَلَى نُسُكِهِمْ الْمُحْفُوظِينَ
فِي أَنْفُسِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ وَذُرَارِيهِمْ وَكُلِّ مَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيْهِمْ
اللَّهُمَّ أَقْلِبْنِي مِنْ مَجْلِسِي هَذَا فِي شَهْرِي هَذَا فِي يَوْمِي هَذَا
فِي سَاعَتِي هَذِهِ مُفْلِحًا مُنْجِيًا مُسْتَجَابًا بِإِي مَغْفُورًا ذَنْبِي مُعَافَاً

مِنَ النَّارِ وَمُعْتَقًا مِنْهَا عِنَقًا لَا رِقَّ بَعْدَهُ أَبَدًا وَلَا رَهْبَةً
بَابِ الْأَرْبَابِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَجْعَلَ فِيمَا شِئْتَ وَ
أَرَدْتَ وَقَضَيْتَ وَقَدَّرْتَ وَحَقَّمْتَ وَأَفْعَلْتَ أَنْ تُطِيلَ
عُمُرِي وَتُنَسِّيَ فِي أَجَلِي وَأَنْ تُقَوِّمَ ضَعْفِي وَأَنْ تُغْنِيَ
فَقْرِي وَأَنْ تُجَبِّرَ نَاقَتِي وَأَنْ تَرْحَمَ مَسْكِنِي وَأَنْ تُعِزَّزَ
ذُلِّي وَأَنْ تَرْفَعَ ضَعْفِي وَأَنْ تُغْنِيَ عَائِلَتِي وَأَنْ تُؤَيِّسَ
وَحْشَتِي وَأَنْ تُكْثِرَ فَلَتِي وَأَنْ تُدَسِّرَ رِزْقِي فِي عَائِلَتِي
وَبُيُوتِي وَخَفَضِي وَأَنْ تُكْفِيَنِي مَا أَهْتَنِي مِنْ أَمْرِ دُنْيَايَ
وَآخِرَتِي وَلَا تُكَلِّنِي إِلَى نَفْسِي فَاتُخْرِجَنِي عَنْهَا وَلَا إِلَى النَّاسِ
فَيَرْفُضُونِي وَأَنْ تُعَافِيَنِي فِي دِينِي وَبَدَنِي وَجَسَدِي
وَرُوحِي وَوَلَدِي وَاهْلِي وَاهْلِي مُوَدَّتِي وَآخِرَاتِي وَجِبْرَاتِي
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْبَاءِ
مِنْهُمْ وَالْأَمْوَالِ وَأَنْ تُعِنِّي عَلَى الْإِيمَانِ وَالْإِيمَانِ مَا
أَقْبَلْتُ مِنْكَ وَلِيٍّ وَمَوْلَايَ وَثِقَتِي وَجَلَاتِي وَ
مَعْدِنُ مَسْأَلَتِي وَمَوْضِعُ شِكَاوِي وَمُنْتَهَى رَغْبَتِي فَلَا

تَجِبَنِي فِي رَجَائِي بِاسْمِكَ وَمَوْلَايَ وَلَا تُبْطِلْ طَمَعِي
 وَرَجَائِي فَقَدْ تَوَجَّهْتُ إِلَيْكَ بِمُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
 قَدْ مَتَّعْتَهُمُ إِلَيْكَ أَمَامِي وَأَمَامَ حَاجَتِي وَطَلِبَتِي وَ
 تَضَرَّعِي وَمَسْئَلَتِي فَاجْعَلْنِي بِهِمْ وَجِبْهَةً فِي الدُّنْيَا وَ
 الْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ فَإِنَّكَ مَنَّتَ عَلَيَّ بِهِمْ بِمَعْرِفَتِهِمْ
 فَاحْنُمْ لِي بِالسَّعَادَةِ وَالسَّلَامَةِ وَالْأَمْنِ وَالْإِيمَانِ وَالْغَفْرِ
 وَالرِّضْوَانِ وَالسَّعَادَةِ وَالْحِفْظِ يَا اللَّهُ أَنْتَ لِكُلِّ حَاجَةٍ
 لَنَا فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَغَافِلِينَ وَلَا تُسَلِّطْ عَلَيْكَ أَحَدًا مِنْ
 خَلْقِكَ يَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاجْعَلْنَا كُلَّ أَمْرٍ مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ بِإِذْنِ الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ
 تَرَحَّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ وَتَحَنَّنْتَ عَلَى
 إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ وَاسْتِجَابِ رُزْهَاشْتَن
 بِشَمْسِ رُوزِ بَعْدِ از عِيدِ در بعضی از روایات وارد شده است و نهی از آن
 نیز وارد شده است و ظاهر از روزه داشتن محمول بر تقیه است چنانچه در میان

سینان مشهور است و ترکش بهتر است و همچنین کراهیت نکاح کردن در میان
 عید فطر و عید قربان اصلی ندارد و شاید که صدش از عامه بوده باشد و در ماه شوال چنان
 عقد عایشه ملعونه در آن واقع شده است و اکثر مفسد اسلام بر آن مترتب شده
 و از بعضی روایات کراهت مستفاد می شود اگر در خصوص شوال اقرار کنند
 بهتر است و اما اعمال ما لا ذی الفعل بدانکه آن اول ماهی حرام است
 که حق تعالی در قرآن یاد کرده است و آنها ذی القعدة و ذی الحجة و محرم و ماه حجب است
 و در این ماهها ابتدای قتال با کافران نباید کرد و شیخ مفید و غیره از حضرت رسول
 روایت کرده اند که هر که در یکی از این ماههای حرام بخشنه و جمعه و شب را متوالی روزه
 بدارد ثواب نصد سال عبادت برای او نوشته شود و در روایتی از حضرت رسول
 مشغولست که در شب پانزدهم ماه ذی القعدة حق تعالی بسوی بندگان مومن نظر
 رحمت میکند و کسی که آنشب را بعبادت بپردازد ثواب صد عابد باو عطا
 که در یک چشم زدن معصیت خدا نموده باشند چون نصف شب بگذرد شروع کن
 بعبادت و نماز و حاجات خود را از حق تعالی طلب کن که هر حاجت که طلب کنی
 مستجاب میگردد و بعضی از علما گفته اند که در روز بیست و نهم ماه ذی القعدة زیارت
 حضرت امام رضا علیه السلام از نزدیک و دور است و در روز بیست و نهم ذی القعدة

ما لا ذی الفعل

روز دوح الارض است یعنی پهن شدن زمین کعبه بر روی آب و روز بسیار مبارکی است
و کلینی از محمد بن عبد الله روایت کرده است که حضرت امام رضا در شهر مرو
روز پست و پنجم ذی القعدة پیرون آمدند و فرمودند که امروز را روزه بدارید که من نیز
روزه ام گفتیم فدای تو شویم امروز چه روزی است فرمود که امروز روزی است که رحمت
در این روز منتشر گردیده است و زمین در این روز پهن شده است و کعبه در این
روز نصب شده است و حضرت آدم در این روز بر زمین فرود آمده است و ابن ابی
روایت کرده است از حسن و شاکه گفت من باید مردم در خدمت حضرت امام رضا
شام خوردم در شب پست و پنجم ذی القعدة پس فرمود که امشب حضرت ابراهیم
و حضرت عیسی متولد شده اند و زمین از زیر کعبه پهن شده است پس هر که روز را
روزه بدارد چنان است که شصت ماه را روزه داشته است و در این روز حضرت
تایم عطا خواهد شد و از حضرت رسول مقبول است که حق تعالی رحمت خود را بر بندگان
در این روز فرستاده است و روزه اش مثل روزه هشتاد سال است و بر وایت
دیگر رحمت از آسمان در این شب نازل شده است و تعظیم کعبه بر آدم درین روز
نازل شده است و هر که این روز را روزه بدارد هر چه در میان آسمان و زمین است
برای او استغفار کنند و طلب آمرزش نمایند و از حضرت امیر المؤمنین هم رسیده

اول اتم

اول رحمتی که از آسمان بسوی زمین نازل شد در پست و پنجم ماه ذی القعدة بود هر که این روز را
روزه بدارد و شب آنرا عبادت بایستد از برای او عبادت صد سال نوشت می شود که روز را
روزه داشته باشد و شبها عبادت بپند آرد باشد و هر جا عمر که درین روز جمع شوند
برای ذکر پروردگار خود پیش از آنکه متفرق شوند حاجت ایشان برآورده شود و درین
روز هزار رحمت از جانب حق تعالی بر بندگان نازل میگردد و نود و نه رحمت از
آنها مخصوص جمعی است که مجتمع گردند و بگذرند مشغول گردند و روزش را روزه بدارند
و شبش را عبادت کنند و در روایتی وارد شده است که پنج است درین روز را
وقت حاجت دورکت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از هر سجده صد مرتبه یا
بخواند بعد از سلام این دعا را بخواند لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم
یا مقبل العثرات اقلنی عثرتی یا مجیب الدعوات اجب دعوتی
یا سامع الدعوات اسمع صرختی و ادعیتی و تجاوت عن سبوتی
یا ذا الجلال و الاکرام و شیخ طوسی گفته است که در این روز از این دعا استفاده
اللهم داحی السمیه یا اوی الحیة یا صیاد الذبیه و کما
تلی کتبنا استعانت فی عهد البوم من ايامک الی اعظمت
حقها و اقدمت سبقها و جعلتها عند المؤمنین و دعوتها

وَاللَّهِكَ ذَرْعَةً وَبِرَحْمَتِكَ الْوَسْبَةَ ارْزُقْنِي عَلَى مُحَمَّدٍ
 عَبْدِكَ الْمُتَعَبِّ فِي الْمَيْتَانِ الْقَرِيبِ يَوْمَ التَّلَاثِ فَاَنْوِ كُلَّ رَتَقٍ
 وَدَاعٍ اِلَى كُلِّ حَوْقٍ وَعَلَى اَهْلِ بَيْتِهِ الْاَطْهَارِ الْهَذَاهُ الْمَنَارِ
 دَعَائِمِ الْجَبَّارِ وَوَلَاةِ اَهْلِ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ وَاعْطِنَا فِي يَوْمِنَا
 هَذَا مِنْ عَطَايِكَ الْخَيْرِ مِنْ غَيْرِ مَقْطُوعٍ وَلَا مَمْنُونٍ تَجْمَعُ
 لَنَا بِهِ التَّوْبَةُ وَحُسْنُ الْاَوْبَةِ بِاخْبَرِ مَدْعُوٍّ وَكَرَمِ مَرْجُوٍّ
 يَا كَفِيَّ الْيَاوَنِيَّ يَا مَرْطُفَهُ خَفِيَّ الطُّفْنِيَّ بِلَطْفِكَ وَاسْعَدَهُ
 بِعَفْوِكَ وَابْدِنِي بِبَصْرِكَ وَلَا تُنْسِنِي كَرِيمَ ذِكْرِكَ بَوْلَاهُ
 اَمْرِكَ وَحَفْظَهُ سِرِّكَ احْفَظْنِي مِنْ شَوَائِبِ الدَّهْرِ اِلَى
 يَوْمِ الْحَشْرِ وَالنَّشْرِ وَاشْهَدْنِي اَوْلِيَايَكَ عِنْدَ خُرُوجِ نَفْسِي
 وَحُلُولِ رَمْسِي وَانْقِطَاعِ عَلَيَّ وَانْقِضَاءِ اَجَلِي اَللَّهُمَّ
 وَادْكُرْنِي عَلَى طَوْلِ الْبَلَى اِذَا اَعْلَلْتُ بَيْنَ اطْبَاقِ الثَّرَى
 وَتَسْبِيحِي النَّاسُونَ مِنَ الْوَرَى وَاحْلَلْنِي دَارَ الْمُقَامَةِ
 وَبَوَّءْنِي مَنْزِلَ الْكَرَامَةِ وَاجْعَلْنِي مِنْ مُرَافِقِي اَوْلِيَايَكَ
 وَاهْلِ جُنُبَاكَ وَاصْطَفَاكَ وَبَارِكْ لِي فِي لِقَائِكَ وَارْزُقْنِي

وَارْزُقْنِي حُسْنَ الْعَمَلِ وَبِلَاحِ حُلُولِ الْاَجَلِ مُبْتَرَأً مِنَ النَّارِ
 وَسَوْءِ الْخَطْلِ اَللَّهُمَّ وَارْزُقْنِي حَوْضَ نَبِيِّ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاسْقِنِي مِنْهُ مَشْرَابَ رَوْيَا سَائِغًا هَنِيئًا لَا
 اَظْمَأُ بَعْدَهُ وَلَا اَحْلَأُ وَرَدَهُ وَلَا عِنْدَهُ اَزَادُ وَاجْعَلْهُ
 لِي خَيْرَ زَادٍ وَارْزُقْ مِعَادِي بِمَقْصُومِ الْاَشْهَادِ اَللَّهُمَّ
 وَالْعَنِ جَبَابِرَةَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَجَهَنَّمَ اَوْلِيَايَكَ
 الْمُسْتَأَثَرِينَ اَللَّهُمَّ وَاقْصِمْ دَعَائِمَهُمْ وَاهْلِكَ اَشْيَاءَهُمْ
 وَعَالِمَهُمْ وَتَحْجِلْ مَمَالِكَهُمْ وَاسْلُبْهُمْ مَمَالِكَهُمْ وَجَنِّبْهُمْ
 مَسَالِكَهُمْ وَالْعَنِ مُسَاهِمَهُمْ وَمُشَارِكَهُمْ اَللَّهُمَّ وَتَحْجِلْ دُعَا
 اَوْلِيَايَكَ وَارْزُقْ دُعَائِي مِنْ مَطْلَمَتِهِمْ وَاطْهَرِ يَابِتِي بِقَائِمَتِهِمْ وَاجْعَلْهُ
 لِي بَيْتَكَ مُنْصَرًّا وَبَا مَرًّا فِي اَعْدَائِكَ مَوْءِ تَمَرِ الْاَلْهَمِ
 احْفَظْهُ بِمِلَادِكَ النِّصْرِ وَبِالْفَيْدَةِ الْبَهِّ مِنَ الْاَمْرِ فِي لَيْلِي
 الْقَدْرِ مُنْتَفِعًا لَكَ حَتَّى تَرْضَى وَبَعُودَ دُيُونِكَ إِلَيَّ وَعَلَى يَدِي
 جَدِّ بِلَاغَتَا وَتَحْضُرِ الْحَقِّ مَخْضَرِ الْبَاطِلِ رَفَضًا
 اَللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى رُوْحِي وَعَلَى جَمِيعِ الْبَائِسَةِ وَاجْعَلْنَا مِنْ صَحْبِهِ

وَأَسْرِيهِ وَأَبْعَثْنَا فِي كَرْتِهِ حَتَّى تَكُونَ فِي زَمَانِهِ مِنْ أَعْوَانِهِ
اللَّهُمَّ أَدْرِكَ بِنَا فِي أَمَلِهِ وَأَشْهَدْنَا بِأَمَلِهِ وَصَلِّ عَلَيْهِ
وَأَرْدُدِ الْبَنَاءَ سَلَامَةً وَالسَّلَامَ عَلَيْهِمْ وَرَحْمَةً اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ
باب پنجم در بیان فضایل و اعمال ماه مبارک ذی الحجه است و در آن پنج فصل
فصل اول در بیان فضایل ماه ذی الحجه و ده اول و اعمال آئینت امام این ده
در نهایت فصاحت و برکت و حق تعالی فرموده وَاذْكُرْ اللَّهُ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ
بِغَيْرِ مَا يَذْكُرُ خُذُوا رُزْقَهُمْ شُمُورًا يَعْنِي كَمْ وَبَارَزَ فَرَمُودَةً هِيَ كَمْ وَبَارَزَ فَرَمُودَةً هِيَ كَمْ وَبَارَزَ فَرَمُودَةً هِيَ كَمْ
فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَى طَائِفَتِهِمْ مِنَ بَهَائِمِهِ الْأَنْعَامِ يَعْنِي عِلَامِ كُنْ مَرْدَمُ
که پانصد گنج تا آنکه بیا بند منفعت ای دنیا و آخرت را و یاد کنند خدا را در روزی چند
معلوم برای آنکه روزی کرده است ایشانرا از گوشت چهار پایان که کاه و شتر و گوسفند
و بز است و ذرا حدیث معتبره بسیار از آن منقول است که ایام معلومات ده روز
اول ماه ذی الحجه است و ایام معدودات روز دهم و یازدهم و دوازدهم و سیزدهم
ذی الحجه است و از حضرت رسول منقول است که عمل خیر و عبادت در هیچ ایامی نزد حق تعالی
محبوب تر نیست از ده روز و ده اول ذی الحجه و چون این ماه داخل می شد
صلحای صحابه و تابعان اهتمام غلیم در عبادت میکردند و بزم معتبر منقول است از حضرت

در ذی الحجه

امام جعفر صادق علیه السلام پدرم امام محمد باقر علیه السلام گفت ای فرزندم اگر ایالت در شب و روز
ای ذی الحجه در رکعت نماز بجا آوردی میان نماز شام و خفتن و در هر رکعت یک مرتبه بگو
حمد و سوره قل هو الله را این آیه را بخوان وَاعِدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً
وَأَمْتَنَّاَهَا بِعِشْرِ فَنَسَمَّ مِيثَاقَاتِ رَبِّكَ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى
لَا خِيَابَ هُنَّ إِلَّا خُلُقُنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلَحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ
الْمُفْسِدِينَ چون چنین کنز با جویان در ثواب حج شرکت خواهی بود هر چند حج
نزدی و روز اول ذی الحجه روز مبارکی است و روایاتی دارد شده است که حضرت
ابراہیم خلیل در این روز متولد شده است و درین روز حق تعالی حضرت ابراهیم را
خلیل خود گردانید و پسندید و معتبر از حضرت موسی بن جعفر مشهور است که هر که روز اول
ذی الحجه را روزه بدارد حق تعالی برای او ثواب هشتاد ماه روزه بخشد و از حضرت
امام موسی مشهور است که هر که روز اول ذی الحجه را روزه بدارد حق تعالی ثواب روزه
تمام عمر او را برای او بخشد و شیخ طوسی گفته است که از روز اول ذی الحجه حضرت
رسول حضرت فاطمه را بمنزله ائمه اربعین میفرستد و در روایت دیگر روز ششم
ترویج نموده و بدانکه روزه و قیام ماه مبارک رمضان را از اول ماه تا روزه می توان
گرفت چنانکه علما گفته اند و احادیث صحیح بر آن دلالت دارد و بعضی از روایات

که بر منع وارد شده است سندا آنها معتبر نیست و مجموع آن بر تفسیر چنانچه در کتب مبسوطه و آرای آنرا
 ابراهیم نموده ام و باز شیخ فرموده است که مستحب است در روز اول نماز حضرت فاطمه را بجا آورد
 در روایت آمده است که آن چهار رکعت است مثل نماز حضرت امیر المومنین علیه السلام
 و در هر رکعت بعد از هر سه مرتبه سوره قل هو الله میخواند و بعد از سلام تسبیح حضرت
 فاطمه را میخواند تسبیح است سُبْحَانَ ذِي الْعِزِّ الشَّامِخِ الْمُنِيفِ سُبْحَانَ
 ذِي الْجَلَالِ الْبَازِخِ الْعَظِيمِ سُبْحَانَ ذِي الْمُلْكِ الْفَاخِرِ الْقَدِيمِ
 سُبْحَانَ مَنْ بَرَى اثْرَ التَّمَلُّكِ فِي الصَّفَا سُبْحَانَ مَنْ بَرَى
 وَقَعَ الطَّبْرِ فِي الْهَوَاءِ سُبْحَانَ مَنْ هُوَ هَكَذَا وَلَا هَكَذَا غَيْرُهُ
 مواضع گویند که بعد از این نشاء الله مذکور خواهد شد که نماز حضرت فاطمه دو رکعت است
 و در رکعت اول بعد از حمد صد مرتبه انا انزلناه و در رکعت دوم صد مرتبه قاهر الله
 و اگر هر دو را بعمل آورد آن دعا را بعد از هر یک بخواند به ترتیب و اگر بعد از سلام
 اول تسبیح مشهور حضرت فاطمه را بخواند و بعد از آن این دعا را شاید بهتر باشد و در بعضی
 از روایات وارد شده است که مستحب است در روز اول نیم ساعت پیش از زوال
 رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت بعد از هر سه مرتبه سوره توحید و ده مرتبه آیه الکرسی
 و ده مرتبه انا انزلناه بخواند و در روایت دیگر وارد شده است که هر که از طاعتی برسد

در روز اول

در روز اول زنی گنجی بود حبیبی حبیبی من سئوالی علمت
 بحال من کفایت شر آن عالم را از آن بکند و شیخ و تعلیمی رسید این طاعت
 را نامی در روایت کرده اند که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام در روز اول تسبیح گنجی
 تا در عرفه هر روز بعد از نماز صبح در وقت غروب آفتاب پیش از شام این دعا را بخواند
 اللَّهُمَّ هَذِهِ الْأَيَّامُ الَّتِي فَضَّلْتَهَا عَلَيَّ غَيْرَهَا مِنْ أَيَّامٍ وَتَرَفَّتْهَا
 وَقَدْ بَلَغْتَنِيهَا بِمَنِّكَ وَرَحْمَتِكَ فَأَنْزِلْ عَلَيْنَا مِنْ بَرَكَاتِكَ
 وَاسْبِغْ عَلَيْنَا مِنْهَا مِنْ نِعْمَائِكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ
 تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِيهَا وَأَنْ تُهْدِيَنَا فِيهَا سَبِيلَ
 الْهُدَى وَتَرْزُقَنَا فِيهَا التَّقْوَى وَالْعِفَافَ وَالْغِنَى وَالْعَمَلَ
 فِيهَا بِمَا نَحِبُّ وَتَرْضَى اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَمْوَاجِ كُلِّ
 شَكْوَى وَبِأَسْمَاعِ كُلِّ نَجْوَى وَبِأَسْمَاعِ كُلِّ مَلَأَ وَبِأَعَالِمِ
 كُلِّ خَفِيَّةٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تُكْشِفَ هَمَّنا
 فِيهَا الْبَلَاءَ وَتَسْجِبَ لَنَا فِيهَا الْهَمَّ وَتُؤَيِّدَنَا فِيهَا وَ
 تَعِينَنَا أَوْ تَوْفِقَنَا فِيهَا إِلَى نَحْبِ رَبِّنَا وَرَضَى وَ عَلَى
 مَا أَمَرْتَنَا عَلَيْهِ مِنْ طَاعَتِكَ وَطَاعَةِ رَسُولِكَ وَاهْلِ

وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ أَتَى سُبُكَ بِأَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَالْحَمْدُ وَإِنْ تَهَبْ لَنَا فِيهَا الرِّضَا إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ وَلَا
تَحْرِمْ مَنَاخِرَ مَا نَزَلَ فِيهَا مِنَ السَّمَاءِ وَطَهِّرْنَا مِنَ الذُّنُوبِ بِأَعْلَامِ
الْغُيُوبِ وَاجْعَلْ لَنَا فِيهَا دَارًا خَالِدًا اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَلَا تَزُكْ لَنَا فِيهَا ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ وَلَا هَمًّا
إِلَّا فَتَحْتَهُ وَلَا دَيْنًا إِلَّا قَضَيْتَهُ وَلَا غَائِبًا إِلَّا أَدَيْتَهُ وَلَا
حَاجَةً مِنْ حَوَائِجِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ إِلَّا سَهَّلْتَهَا وَبَسَّطْتَهَا إِنَّكَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ يَا عَالِمَ الْخَفِيَّاتِ يَا أَرْحَمَ الْعَرَبَاتِ يَا
مُجِيبَ الدُّعَوَاتِ يَا رَبَّ الْأَرْضِينَ وَالسَّمَاوَاتِ يَا مَنْ لَا تُشَايِبُهُ
عَلَيَّةُ الْأَصْوَاتِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاجْعَلْنَا فِيهَا مِنْ عُنُقَا
وَطَلْعَايَاكَ مِنَ النَّارِ وَالْفَأْتِنِ بِجَنَّتِكَ الْبَاقِيَيْنِ بِرَحْمَتِكَ
يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا
وَشَيْخُ مِيفَدٍ وَبِشِيرِ بْنِ طَارِقٍ سَمِعَ مِنْ جَدِّهِ الرَّحْمَنِ أَنَّهُ رَوَى عَنْهُ رَوَايَتُ كَرْدِ أَنْكَ
جَبْرِئِيلُ مِنْ جَانِبِ خَدَّيْهِ جَلِيلٍ بِرَأْيِ هَذِهِ عَيْسَى خَدَّارَ بَهْدِيَةِ أَوْرَدُو
يَا عَيْسَى ابْنِ خَدَّارٍ أَوْرَدَهُ أَوَّلَ دَهْزِيٍّ الْجَوَانِ بِدَرْتِي كَيْهِ عِبَادَتِي نَزْدَ

مَدَا مَحْبُوبِ تَرْبِیَةِ ارْتِبَادِ تَرَدُّنِ دَرِیْنِ دَهْزِیٍّ اَوَّلَ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ
اِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ
وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ اَحَدًا صَدًا لَمْ يَنْجِدْ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا
سَمِعَ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ اَحَدًا
صَدًا لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا اَحَدٌ جِهًا سَمِعَ
اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ بِجَبْرِئِيلٍ وَبِإِسْمَائِيلَ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ بِجَبْرِئِيلَ حَسْبِيَ اللَّهُ وَكَفَى سَمِعَ اَشْهَدُ
لِمَنْ دَعَا لِبِسَ وَرَأَى اَللَّهِ مُشْتَمِلًا اَشْهَدُ لِمَنْ دَعَا وَاقْتَدَى
بِرَبِّهِ مُمِيتٌ تَبَوُّعًا وَارَ اَللَّهِ الْآخِرَةَ وَالْأُولَى بِجَوَابِ
كَفَشَةِ يَارُوحِ اَللَّهِ بِرَأْيِ اَرْدَكِيَّةِ ابْنِ كَلْمَارَ رَاكِبِيَّةِ هَضْرَةِ عَيْسَى كَفَشَةِ كَرْدِ
دَعَايِ اَوَّلِ رَاكِبِيَّةِ مَرْتَبَةِ نَوَاحِدِ اَمِيرِ جَبْرِئِيلِ اَوَّلِيٍّ بِهَذِهِ اَرْغَايِ اَوْبَشَةِ
دَرَانِ رُوْزِ دُرُوزِ قِيَامَتِ سَنَةِ اَوْرَزَادَةِ اَزْهَمِ كَسْ بَاشَدِ دَهْزِيَّةِ صَدْرِ مَرْتَبَةِ دَعَايِ
دَوِيمِ رَاكِبِيَّةِ جَانِ اَبَشَدِ كَرْدِ دَوَارِ مَرْتَبَةِ تَوْرِيَّةِ وَنَجِيلِ رَاكِبِيَّةِ اَبَشَدِ دَوَابِ اَبَشَدِ

باو بدنه حضرت عیسیٰ کفایت جبرئیل ثواب خواندن تورتیه و انجیل چیست گفت طاعت
 برداشتن کجوف تورتیه و انجیل نداشت هر که در آسمانهای هفت گانه است از ملائکه
 تا آنکه مبعوث شد من و اسرافیل زیرا که اسرافیل اول بنده بود که گفت لا حول
 ولا قوه الا بالله و هر که دعای سیم را صد مرتبه بخواند حق تعالی بنویسد از برای او باین
 وعده هزار هزار حسنه و محو کند از او ده هزار هزار گناه و بلند کند از برای او در بهشت
 ده هزار هزار درجه و فرود آید از آسمان هشتاد هزار ملک که دستها برداشته باشند
 و صلوات فرستند بر کسی که این کلمات را باین عدد خوانده است پس عیسی گفت
 ای جبرئیل آیا ملائکه صلوات میفرستند بر غیر پیغمبران جبرئیل گفت که هر که ایمان
 آورد با کج پیغمبران از جانب خدا آورده اند و تغییر می دهند شریعت ایشان را حق تعالی
 ثواب پیغمبران باو عطا می فرماید و هر که دعای چهارم را صد مرتبه بخواند ان دعا را استقبال
 نماید ملکی و بالا برد بسوی حق تعالی پس خدا نظر کند بسوی گوینده این دعا بر رحمت و هر که
 خدا نظر رحمت بر او کند هرگز شقی و بد عاقبت نشود پس حضرت عیسی کفایت جبرئیل
 ثواب دعای پنجم چیست گفت این دعای هفت است و حق تعالی مرا رخصت نداده است
 که ثواب از انگویم مؤلف گوید که اگر هر روز هر یک از این دعا را ده مرتبه بخواند
 در نیت که عمل باین روایت کرده باشد و اگر هر روز هر یک از این دعا را ده مرتبه بخواند بخیر خواهد

بود و همیشه و این بابویه و سید ابن طاووس از حضرت امیر المؤمنین روایت کرده اند
 که هر که در هر روز از اول دهمه دنی آنچه این تهلیلات را ده مرتبه بخواند حق تعالی عطا کند
 او را بر تهلیلی درجه در بهشت از هر درید و یا قوت و از میان هر درجه تا درجه دیگر صد سال
 راه باشد بر قمار سواری که بتازد و در هر درجه شهری بوده باشد در آن شهر فقری باشد
 از یک جوهر که در آن فصلی نباشد و در هر شهری از آن شهر از انواع جواهر و غرغها و خا
 و فرشتها و کرسی و تختها و حوریان و نهالها و منکام و خانهها و خدمتکاران و درختها
 و نهرا و زبور و دهکدهها بوده باشد که وصف کنند قادر بر وصف آنها باشد و چون
 از قبر برون آید از هر موی بدن او نوری ساطع باشد و مبارک نماید بسوی او هفتاد
 هزار ملک و از پیش رود و جانب چپ در است و راه روند تا او را بدر بهشت رسانند
 و چون داخل بهشت شود او را مقدم دارند و ملائکه از عقب او روند تا آنکه بشهری
 برسد که پرورش از با قوت سرخ باشد و اندرونش از زر و جبر و در آن شهر بوده باشد
 هر نعمتی که حق تعالی در بهشت خلق کرده است پس باز گویند که انید و دست خدا میدانی
 که این شو چیست گویند نه شک نیستید گویند ملکی چندیم که حاضر بودیم و هر یکی میگفت
 آن تهلیل را میخواندی و در دنیا و این شهر و این در آن هست از نعمت های الهی
 یک ثواب تو است بر خواندن آن تهلیل و شربت یاد ترا به بهتر ازین ثوابها

و پیوست در چهار رحمت آتی خواهی بود در اسلام که بلای دغی و کرمی در آن نباشد
 و نعمت رحمتی خدا هرگز از تو منقطع نمیکرد و تهنیات اینست لا اله الا الله
 عدد البانی والدھور لا اله الا الله عدد امواج الجور لا
 اله الا الله و رحمته خیر مما یجمعون لا اله الا الله عدد
 الشوک والتجی لا اله الا الله عدد الشعیر والوبی لا اله الا الله
 عدد الحیر والمدیر لا اله الا الله عدد لمح العیون لا اله الا
 الله فی اللیل اذا عسعس والصبح اذا تنفس لا اله الا الله
 عدد الیراج فی البرادی والظھور لا اله الا الله من الیوم
 الی یوم ینفخ فی الصور و از بعضی روایات مستفاد می شود که بیک مرتبه نیز کتفا
 می توان کرد و الله یعلم فصل دهم در اعمال روز توبه و روز عرفت روز توبه
 هشتم ذی الحجه است و روز مبارکی است و آب بویه از حضرت امام موسی کاظم علیه السلام روایت کرده است
 که حضرت رسول فرمود که حق تعالی برگزیده است از روزهای چهار روز را و جمعه و روز توبه و روز
 عرفه و روز عید قربان و ایضا از حضرت صادق علیه السلام روایت کرده است که روزی روز توبه
 گفته که گاه شصت سال است و شب عرفه از لیلی مبارک است و از حضرت رسول صلی الله علیه و آله
 روایت عرفه و عتبات است و کسیکه آن شب را عبادت ببرد و در آن روز صدقه بدهد و

عبادت دارد

عبادت دارد و آنشب مناجات با قاضی الحاجات است و هر که در آن شب توبه کند توبه
 اش مقبول است و احادیث بسیار در فضیلت زیارت حضرت امام حسین در شب
 روز عرفه وارد شده است و زیارت نزدیک را در کتاب تحفه الزائر ذکر کرده ام و زیارت
 دور را هم بعد ازین مذکور خواهد شد و پیشتر نیز زیارت آنحضرت مذکور شد و اما
 در عرفه از اعباد عظیمه است و کسیکه توفیق یابد که در عرفات باشد اذیت و اعمال
 بسیار دارد و بهترین اعمال درین روز دعوات حق است که جمیع کنند میان
 نماز ظهر و عصر در اول وقت و نافله و اذان عصر ساقط می شود و بعد از نماز عصر غسل
 دعا باید شد تا شام و دعا برای برادران مومن از زن و مرده بسیار باید کرد چنانکه
 در حدیث صحیح منقولست که ابراهیم بن اسماعیل گفت که من عبد الله بن جندب را دیدم
 در موقف عرفات و حال همچو کسی بهتر از او ندیدم پیوسته دستهای خود را بوی
 آسمان بلند کرده بود و آب دیده اش بر پیشانی جاری بود تا بر زمین رسید چون مردم فراغ
 شدند گفتم و قوف همچو کسی بهتر از او قوف تو ندیدم گفت بخدا سوگند که دعا نکردم
 مگر از برای برادران مومن خود زیرا که از حضرت امام موسی شنیدم که هر که دعا کند از برای
 برادران مومن خود در غیبت او از عیش ندرسد مگر دعا کند از برای تو صد هزار برابر او
 پس من گفتم که دست بردارم از صد هزار برابر دعا می ملک که البته محتاج است برای

اعمال خیر
 که در عرفه

یکه عای خود که نمیدانم مستجاب باشد یا نه و اگر کسی قنوت یا بگوید که در روز عرفه
در وقت قیامه مقدسه حضرت امام حسین باشد و پیش کمر بست از کسی که در عرفات باشد بلکه
زیاده است چنانچه از حضرت صادق علیه السلام است که هر که در روز عرفه زیارت آنحضرت برود و حق
شناسد و او را امام و حجت اللطافه بداند بنویسد حق تعالی از برای او ثواب و اجر بزرگ دارد
هزار عمره مقبول و هزار جهاد که با سپهر بر سرلی کرده باشد یا امام عادل را وی گفت یک است
ثواب و خوف عرفات حضرت از روی غضب بر او نظر کرد و فرمود که بدستی که بنده مومن چون
در روز عرفه نزد قبر آنحضرت حاضر شود و در نه فرات غسل کند و متوجه زیارت شود هر کلام که
بر میزد از ثواب یک حج و عمره برای او می نویسد و در روایت دیگر فرمود که در روز عرفه
حق تعالی اول نظر رحمت بسوی زوار حضرت امام حسین می کند و گمان این است زاری آنروز
و صحبت ایشان را بر می آرد و بعد از آن متوجه اهل عرفات می گردد زیرا که در میان
بنو آنحضرت حاضر شده و فرزند زانیت و در میان اهل عرفات هست کسی که توفیق
همچو یک از اینها را نیافته باشد باید که در سایه بار غسل کند و در جمیع مومنان حاضر شود
و زیارت آنحضرت بکند و اگر در بام بلندی یا بر سر کوه باشد بهتر است که در آنجا
و تا شام مشغول ذکر و دعا باشد تا در ثواب آنها شریک شود از حضرت صادق علیه السلام
مشغول است و احادیث در باب روزه روز عرفه مختلف است و اکثر علمای شیعه میانه اجازت

بانی اولی

باین روش کرده اند که اگر شنباهای در ماه نباشد و او را از دعا کرد و ضعیف کند
سنت است و الا کرده است یعنی ثوابش کمتر است و در روایتی دیگر است که اگر
روز عرفه برابر است با روزه یک سال و اگر شنباه در ماه باشد یا با روزه از دعا خواندن
ضعیف شود و روزه گرفتن بهتر است و از حضرت صادق علیه السلام است که هر که در روز
عرفه پیش از آنکه متوجه دعا شود دو رکعت نماز بجا آورد و در زیر آسمان و عتراف کند نزد
گنایان خود و او را رکعت خطای خود بایز کرد و ثواب اهل عرفات و گنایان آنرا داشته
و آینده اش آفریند که در روایتی دیگر می بیند این نماز را بعد از نماز عصر ذکر کرده است و گفته است
که این نماز مخصوص جمعی است که در اطراف باشند و در عرفات نباشند و در حدیث معتبر
از حضرت صادق علیه السلام است که چون خواهد مشغول دعا شد اول صد مرتبه الله اکبر
و صد مرتبه الحمد لله و صد مرتبه سبحان الله و صد مرتبه لا اله الا الله و صد مرتبه یا
هو الله احد و صد مرتبه انما انزلنا به انزل و در روایت دیگر فرمود که صد مرتبه آن
الکلامی بخواند صد مرتبه لا حول و لا قوة الا بالله یا الله بگوید و صد مرتبه اللهم صل علی محمد
و آل محمد بگوید پیش مشغول دعا شود و در آن دعا که دعای صحیحیه است از امام جعفر
و خدیجه و تاتی رقت که اینها است هر یک طلب دینا و آخرت است
طوبی باند معتبر از حضرت صادق علیه السلام است که هر که در روز عرفه

امیر المومنین گفت بخوابی ترا تعلیم کنم دعای روز عرفه را و آن دعای پیغمبران پیش از نبوت
 میگویند لا اله الا الله وحده لا شریک له له الملك وله الحمد
 یحیی و یمیت و هو حی لا یموت بید الخیر و هو علی کل شیء
 قدیر اللهم لك الحمد كما الذي تقول و خبراً ما تقول و فوق
 ما تقول انما یقولون اللهم لك صلوات و تسکین و محبای
 و ممانی و لك برائی و بیک حول و منک توکل اللهم
 ارحم اعدو بک من الفقر و من و سواس الصدور و من شتات
 الامر و من عذاب القبر اللهم انی اسئلك خبر الريح و اعدو
 بک من شر ما تحببى به الريح و اسئلك خبر الليل و
 خبر النهار اللهم اجعل فی قلبی نوراً و فی سمعی نوراً و فی
 بصری نوراً و فی لحمی نوراً و فی دمی و عظامی و عرونی و
 مفامی و مفعدی و صدغی و مخزجی نوراً و اعظم لی النور
 باریت يوم العناء انک علی کل شیء قدیر و از حضرت امام رضا
 مشقوبه که این دعا را در روز عرفه خواند اللهم کما سترت علی ما لم
 اعلم فاعف عني ما تعلم و کما وسعت علیک قلبی فاعف عني عفوک

و کما بدانی بلا احسان فایت نعمتک بالغفران و کما اکرمتنی
 بمعرفتك فاشفعوا بمغفرتک و کما عرفتني و حلال بنبئتک
 فاکرمني بطاعتک و کما عصمتني بما لم اکن اعنهم منه
 الا بعصمتک فاعف عني ما لو شئت عصمتني منه يا جواد
 یا کریم یا ذا الجلال و الاکرام و از حضرت امام موسی ائمه عا شقوبه
 در روز عرفه خواند اللهم انی عبدک و ابن عبدک ان تعدني
 فیما مور قد سلفت مني و انما بين بديک برمتی و ان
 تعف عني فاهل العفو انت يا اهل العفو يا ارحم من
 عفی اغفر لي و لاخواني فصلی سیم در بیان اعمال ضروری
 شب عید قربان و روزش و ایام تشریق یعنی یازدهم و دوازدهم و سیزدهم بدانکه
 شب عید اضحی از جمله چهار شب است که احیای آنهاست مرگدست و مشقوبه
 درین شب در نای آسمان بسته نمی شود برای آنکه صدای دعای حاجیان بالا رود
 و صدای ایشان در آسمان پیچیده است مانند زای که غسل در میان کند و
 وقتی که حاجیان را ندانند که منم پروردگار شما و شما بندگان منم و حق مرا ادا کرده
 و بر من لازم است که دعای شما را مستجاب گردانم پس هر که مستحق آمرزش است هر گاه

اعمال شب عید قربان

اورای آمرزیده هر که سزاوار آن نیست کنا نش را کم می که ز پس هر که بایشان در دعا
 و عبادت شریک شود در ثواب ایشان شریک خواهد بود و غسل و زیارت حضرت امام حسین
 درین شب شست و منقوست که هر که آنحضرت را درین شب زیارت کند کنا مان گشته
 و آینه اش آمرزیده شود و اما اعمال روز عید غسل در آن سنت مؤکدست و بعضی
 واجب دانسته اند بهتر آنست که پیش از نماز غسل کند و نماز عید بنا بر مشهور در زمان
 غیبت امام سنت مؤکدست و بیکان فقیر واجبست بشرایط مقرر و نمازش بهمان
 کیفیتست که در عید فطر مذکور شد و دعای پیش از رفتن بنماز عید در آنجا مذکور شد
 و دعای بسیار پیش از نماز و بعد از آن دارد شده است و بهترین دعا ما دعای صحیفه کامله است
 که اولش این است **اَللّهُمَّ هَذَا يَوْمٌ مُّبَارَكٌ** و اگر دعای چهل و ششم را که اولش
 این است **يَا مَنْ يَرْحَمُ مَنْ لَا يَرْحَمُهُ الْعِبَادُ** نیز بخواند بهترست زیرا که در بعضی
 از نسخ قدیمه صحیفه استجاب خواندن این دعا نیز وارد شده است و دعای مذکور بهترین
 دعائاست و درین روز و سایر اعیاد سنتست خواندن یعنی در روز عید فطر
 و روز عید قربان و عید غدیر و درین عید سنتست که افطار بعد از نماز از گوشت
 قربانی شود و از جمله احکام این عید قربانی است و آن سنت مؤکدست و بعضی از علما
 واجب دانسته اند اگر قدرت بر آن داشته باشد و از حضرت صادق علیه منقولست که

در این
 اعمال عید

در این
 اعمال عید

اضحیه واجبست بر هر مسلمانی و فرمود که البته از برای خود کن و از برای عیال خود اگر خواهی بکن
 و اگر خواهی مکن و از آنکه زوجه حضرت رسول منقولست که با آنحضرت عرض کرد که عید اضحی حاضر شود
 و من قیمه اضحیه ندارم آیا قرض کنم و اضحیه بخرم حضرت فرمود که قرض کن که آن قرض را
 خدا ادا می کند و بهتر آنست که در روز عید یکشنبه و در روز یازدهم و دوازدهم نیز بنمواند گشت
 و اگر در منی باشد روز یازدهم نیز می تواند گشت و بهتر آنست که در دهم ذی الحجه فریده باشد
 و کرده است قربانی کردن حیوانی که در خانه تربیت کرده باشد و میباید یا شتر یا گاو یا
 کوسفند یا بز بوده باشد و حیوانات دیگر را قربانی نمی توان کرد و اگر شتر باشد می باید بخسل
 تمام دشته باشد یا زیاده و اگر گاو یا بز بوده باشد میباید یک ش تمام باشد و داخل در سال
 دویم شده باشد و اگر دو سال تمام دشته باشد بهترست و اگر کوسفند باشد شش ماه است
 و اگر هفت شش تمام باشد بهترست و میباید که نقصی در اعضایش نباشد و کوریک
 چشم یا هر دو چشم ننوده باشد و بسیار نیک نباشد که راه رفتن بر آن دشوار باشد و
 گوشش بریده نباشد و اگر شش شده و جدا شده باشد باکی نیست و اگر شش نیز نباشد
 بهترست و باید که مغزش خشنگشته باشد و اگر پوستش نیز خشنگشته باشد بهترست
 و بهتر آنست که چهار دیسار پر ننوده باشد و سنت است که فریده بوده باشد و باید که بسیار
 لاغر ننوده باشد که پیه بر کرده اش نباشد و باید که خضی نباشد یعنی خضیه اش را نیز بریده

و کرده است که اگر چه پیش مالیده باشند و اگر بوی حسی بهم نرسد حسی را قربانی میتوان کرد
 و سنت است که اگر قربان بیشتر یا کم باشد ماده باشد و اگر کوسفند یا بر باشد و سنت است
 که خود بکشد و اگر نتواند دست بر روی دست قصاب بگذارد و مددی بکشد و طریق کشتن
 آنست که اگر شتر باشد بخرد یعنی حربه را مانند کار و یا نیزه در کوه دال پائین کردن و فرود
 و اگر بعضی آن ذبح کند حرام می شود و واجب است که رو بقبله بدارد از او نام خدا ببرد و سنت است
 که از الهیاده بدارد و رو بقبله و هر دو دستش را از سر پائین تا زانو بر پائین یا تسمیه بکند و
 به پد و آنکه مخرم کند در جانب راست شتر بایستد و حربه را در بخش فرود و اگر گاو یا
 کوسفند یا بر باشد باید چهار رکعت را از کردنش سبب یعنی حلقوم و دورکت بزرگ که در
 دو جانب حلقوم است و رکعی که در پشت حلقوم است که آب علف از آن رکت بخوف آن
 میرود و اگر اینها را بخورد حرام می شود و سنت است که دعا بخواند در وقت کشتن چنانچه
 صحیح از حضرت صادق علیه السلام است که چون قربانی را بخوری روی از قبله کن و در وقت
 بخور این بگو وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ فَطَرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ حَنِيفًا
 مُسْلِمًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي
 لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ
 اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ پس بخواند بگوید اللَّهُمَّ

تقبل

تقبل یعنی و فرمود که تا نبرد سرش را جدا کن و چون پرت بکند سنت است که کبکچه را
 خود داخل خانه اش بچزند و بهتر آن است که خود آن انطا کند و کبکچه را برای همگان
 به دیه بفروشد و اگر پریشان باشند بهتر است و کبکچه را بفقرا و سواال کنندگان بدهد و اگر
 اکثر را تصدق کند یا بداند و سنت است که پوست و کله و جمیع اعضای حلال را از
 تصدق کند و تصرف نکند و بقصاب بدهد مگر آنکه قصاب پریشان باشد و بقصد فحش
 بدهد و در حدیث صحیح وارد شده است که پوستش را می تواند ذبح و باغت کند و بر روی
 آن نماز کند و بنشیند و اگر کوسفند یا بر باشد و سنت است که قیمت و سطرش را تصدق
 کند و اگر یک حیوان برای خود و عیال خود بکشد کافی است و اگر یکی از برای خود
 و یکی از برای عیال خود بکشد بهتر است و اگر بعد عیال بکشد ثوابش بیشتر خواهد بود
 و از برای پدر و مادر و اولاد و خویشان که مرده باشند قربانی کردن خوب است
 و اگر از برای حضرت رسول و ائمه صلوات الله علیهم قربانی کند یا اگر خوب است
 و مقبولست که حضرت رسول دو کوسفند قربانی کردند و در اول فرمودند که خداوند
 این از من و از هر که قربانی نکرده است از اهل بیت من و در دوم فرمودند که خداوند
 این از من و از هر که قربانی نکرده است از امت من و حضرت امیر المومنین علیه السلام
 اول بیت کوسفند قربانی میکرد و میفرمود خداوند این از پیغمبر تو است پس بگوید

کوسفند دیگر از برای خور قربانی میفرمود و اگر جمعی قادر نباشند که هر یک قربانی جدا بکنند
 جایز است که با یکدیگر شریک شوند تا هفت نفر بلکه تا هفتاد نفر و حق تقاضا نموده است که خدا
 یاد کند در امام معصودات یعنی در روزی چند شمرده شده و در احادیث معتبره منقول است که
 مراد بکفر کشتن است در ایام تشریق پس هر که در منی باشد در عقب پانزده نماز بگوید که اوست
 ظهر روز عید است و آخرش صبح روز نهم و در سایر شهرها عقیدت نماز که از ظهر روز
 عید است تا صبح روز دوازدهم و مشهور است که بعضی واجب دانسته اند و قلش
 بعد از هر نماز یک مرتبه است و اگر کمر بگوید بهتر است و بعد از نماز نافله نیز اگر بگوید خوب است
 و طریقی که بر ائمه حدیث صحیح این است **اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ**
وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ وَكَلِّهِ الْحَمْدُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ
اللَّهُ أَكْبَرُ عَلَى مَا رَزَقْنَا مِنْ بَهْمِهِ الْأَنْعَامِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى
مَا آتَانَا فَضْلَ الْجَنَّةِ در فضایل و اعمال شایسته روز عید غریب است و عید
 غریب چه هم اینها است و عظیم ترین عبادت و احادیث از طرق عامه و خاصه در
 فضیلت این روز و اعمال آن زیاده از حد و احصاست و درین مقام بچند حدیث
 اکتفا مینمایم نسبت معتبر از حضرت امام رضا علیه السلام منقول است که چون روز قیامت شود
 چهار روز را نزد عرش الهی برند بازینست تمام مانند عروس که در آن روزها

از او میگذرد

برند روز عید اضحی در روز عید فطر و در روز عید غدیر و عید غدیر در میان آنها
 مانند ماه باشد در میان ستارگان و آن روزیست که حق تعالی ابراهیم خلیل را از
 آتش نجات داد و این روز را روزه دشت برای شکر حق تعالی و آن روزیست که خداوند
 روز کامل گردانید دین را با آنکه حضرت رسول حضرت امیر المومنین را نصب کرد و بجلالت
 و فضیلت او را و وصی بودن او را ظاهر کرد و این روز مردم پس روزه دشت این روز را
 و این روز کامل شدن دین است و روزی است که پنی شیطان بر خاک مالیده شده است
 و روزی است که اعمال شیعیان و دوستان آل محمد درین روز مقبول می شود
 و این روزی است که حق تعالی علمای مخالفان و سنیا را باطل میکرد و مانند ذرات
 که در میان هوا پراکنده می شود و این روزیست که خدای عزوجل امر میکند جبرئیل را
 که نصب کند کرسی که است بر او در برابر بیت المعمور و جبرئیل بر آن کرسی بالا میرود
 و ملائکه از جمیع آسمانها بر او جمع میشوند و شامی کنند بر محمد و آل محمد و استغفار می کنند
 برای شیعیان امیر المومنین و ائمه طاهرين و دوستان ایشان از فرزندان
 آدم و این روزیست که امر میکند حق تعالی ملائکه نویسندگان اعمال را که قلم بردارند
 از مجانبان اهل بیت و شیعیان ایشان تا سه روز از روز غدیر و نویسی به
 خط و کتابت ایشان را برای کرمیت محمد و علی و ائمه صلوات الله علیهم و این روزیست که

خدا محض محمد و آل او و شیعیان ایشان گردانیده و این روزیست که خدا را یاد میکردند
مال کسی را که عبادت خدا کند درین روز و توسعه دهد روزی برابر عیال خود و برادران و
خود و او را آزاد میکرد و انداز آتش جهنم و این روزیست که خدا سعی شیعیان را استگرمی کند
یعنی نزد میدهد و گناه ایشان را میآورد و عمل ایشان را قبول میکند و این روزیست که خدا
غنمای شیعیان را از ایل میکرد و اندوختن ایشان را کم میکند و روز بخشت است و روز
عظیم است و روز پهن کردن علم است و روز بشارت است و روز عید بزرگ است
و روزیست که دعاها در آن مستجاب میگردد و روز موقوف بزرگ است و روز پوشیدن
جامه های نیکوست و روز بخشنیدن گناهان شیعیان امیر المؤمنین است و روزیست که
بسیار صلوات باید فرستاد بر محمد و آل محمد و روز خوشنودی است و روز عید است
محمد است و روز قبول اعمال است و روز طلب زیادتی ثواب است و روز استراحت
مؤمنان است و روز سوداگری ایشان است و روز دوستی کردن شیعیان است با یکدیگر
و روز رسیدن بر رحمت خدا است و روز بزرگت گنایر گناهان است و روز عبادت است
و روز اظهار فرمودن روزه داران است پس هر که روزه دارد برادرین روز اظهار
فرمایند چنان است که ده فقام را اطعام کرده است و هر فقامی صد هزار گرسنه
و روز نهیت و مبارک است پس هر مومنی که یکدیگر را ملاقات کند چنین

بهنیست بگوید

نهیت بگوید **أَحْمَدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَنَا مِنَ الْمُتَمَسِّكِينَ بِوَلَايَتِ**
أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَكَأَلَا نَيْمَةً عَلَيْهِمْ السَّلَامُ یعنی حمد و سپاس خداوند را
نراست که گردانید ما را از آنها که چنگ زده اند در ولایت و محبت پادشاه مومنان
و انعمه علیهم السلام و این روز نهیم است در روی مومنان پس هر که تسبیح کند در روی
برادر مومن خود در روز غدیر حق تعالی نظر کند در روز قیامت بسوی او بر رحمت و بر آورد
هزار حاجت او را و بنا کند در بهشت از برای او قهری از نور و اریس سفید و روی او را
نورانی گرداند و این روز زینت است پس هر که زینت کند برای روز غدیر حق تعالی
پیارند از برای او هر گناهی که کرده است از ضعیفه و کبیره و بفرستد حق تعالی بسوی او
ملکی چند را که بنویسد برای او حسنات و بلند گردانند برای او درجات تا سال
آینده مثل این روز پس اگر بمهر و شهید مرده باشد و ثواب بشهریدان داشته باشد
و اگر زنده باشد سعادت مند زندگانی کند و هر طعامی دهد در این روز مومنی را چنان
که طعامی داده باشد جمیع پیغمبران و صدیقان را و هر که دیدن کند درین روز مومنی را
داخل گرداند خدا در قبر او هفتاد و نوزده قبرش را گشاده گرداند و زیارت کند او را
در قبر او هر روز هفتاد هزار ملک و بشارت دهند او را به بهشت و در روز غدیر
حق تعالی عرض کرد ولایت و امامت و محبت با اهل بیت را بر اهل آسمانهای هفت گانه

پس پیشی گرفتند با قرار آن اهل آسمان هفتم پس زینت داد از ابرش بعد از آن
 گرفتند اهل آسمان چهارم پس زینت داد از ابر پست المعمور پس سبقت گرفت با اهل
 آسمان اول پس از زینت بخشید بستاگران پس حق تعالی عرض کرد ولایت ما را
 بر زمین باین پیشی گرفت با قرار آن که معظم پس زینت داد از ابر کعبه پس پیشی
 گرفت مدینه طیبه پس زینت داد از ابر محمد مصطفی پس سبقت کرد بوسی آن شهر
 کوفه پس زینت داد از ابر قبر حضرت امیر المومنین پس عرض کرد ولایت ما را بر کوه
 اول کوهی که اقرار کرده بود کوه عقیق و کوه فیروزه و کوه یاقوت و باین
 سبب این جواهر را در آنها هم رسید پس کوههای دیگر سبقت گرفتند و باین سبب
 معدن طلا و نقره و سایر معدنها گردیدند و هر یک که اقرار کردند معدن هیچ چیز
 نکریدند و باز در روز غدیر عرض کرد ولایت ما را بر آب و هر چه قبول کرد شیرین شد
 و هر چه قبول نکرد تلخ و شور شد پس عرض کرد ولایت ما را بر مرغ و هر مرغ که قبول کرد
 سخنی که خوشش آواز کردید و هر یک که قبول نکرد لال و بد آواز کردید و مثل من
 در قبول کردن ولایت امیر المومنین در روز غدیر مانند مثل طایفه است در قبول
 کردن سجده حضرت آدم و مثل آنها که قبول ولایت حضرت نکردند در روز غدیر
 مانند مثل شیطان است در قبول نکردن سجده آدم و در روز غدیر این آیه نازل

شد اَللّٰهُمَّ اكْمِلْ لَكَمُ دِينَكُمْ وَاَتَمِّمْ عَلَیْكُمْ فَرْغَ حَبْنَتِ
 لَكَمُ الْاَسْلَامَ دِينَكُمْ یعنی امروز کامل گردانیدم از برای شما دین شما را و تمام گردانیدم
 بر شما نعمت خود را و پسندیدم اسلام را از برای دین شما پس حضرت فرمود که نفرستاده است
 خدا پیغمبر اگر آنکه وصی و خلیفه خود را درین روز نصب کرده است و کلینی بسند معتبر روایت
 کرده است که از حضرت صادق پرسیدند که آیا مسلمان را عیدی هست غیر جمعه و آدینی
 و فطر فرمود بلی عیدی هست که از همه عزت تر است راوی گفت که ام عید است
 فرمود که آن روزی است که نصب کرد رسول خدا امیر المومنین را بخلاف خود و فرمود که هر
 من مولاد آقایی اویم علی مولاد آقایی و پیشوای دولت و آن روز سجد هم نمی تگجت
 راوی گفت چه کار در آن روز باید کرد فرمود که باید روزه بداری و عبادت کنی و محمد و
 آل محمد را یاد کنی و برایشان صلوات بفرستی و وصیت کرد رسول خدا امیر المومنین را
 که این روز را عید گردانند و هر پیغمبری وصی خود را وصیت میکرد که این روز را عید گردانند
 و بر آیت دیگر فرمود که روزه روز غدیر کفاره شصت سال گناه است و بر آیت دیگر منقول
 مفصل از حضرت صادق پرسید که امر میکنی مرا که روز غدیر را روزه مدارم فرمود آری
 و آیه آری و آیه آری و آیه آری در این روز خدا توبه حضرت آدم را قبول نمود
 و بشکر آن این روز را روزه داشت و درین روز خدا حضرت ابراهیم را از آتش

نجات داد و بشکر آن این روز را روزه داشت و درین حضرت مری هر دن را وقتی خود
کرد ایند و این روز را بشکر این نعمت روزه داشت و درین روز حضرت عیسی و صلی خود
شمعون الصفا را طاهر کرد ایند و این روز را بشکر حق تعالی روزه داشت و درین روز
حضرت رسول حضرت امیر المومنین را خلیفه و جانشین خود گردانید و فضیلت و مقام
او را بر خلق ظاهر گردانید و این روز را بشکر این نعمت روزه داشت و این روز
روزه داشت پس در روز عبادت است و روز طعام دادن است و روز نیکی کردن است
با برادران مومن و روزیست که خدا از مومنان خوشنود میگرد و پنی شیطان بر
خاک مالیده میشود و بسمه معتبر از این ابی نصر مشغول است که گفت روزی در خدمت
امام رضا بودم و جماعت بسیار حاضر بودند پس فضیلت روز غدیر مذکور شد و بعضی
از حاضران اظهار کردند حضرت فرمود که پیرم از پدرانش روایت کرد که روز غدیر
در آسمان مشغور تر است از زمین و بدستی که خدا را در فردوس اعلیٰ قصری است
که یکصد خشت آن از طلاست و یکصد خشت آن از نقره است و در آن قصر صد هزار تنه است
از یاقوت سیخ و عدد هزار خیمه است از یاقوت بزرگ و خاکی مشک و عنبر است و در آن چهار
نهر جاری است نهری از شراب و نهری از آب و نهری از شیر و نهری از غسل و در دور
آن درختانی است از انواع میوه و در آن درختان مرغان خوش آواز هستند

بدنهای آنها از مردارید است و بالهای آنها از یاقوت و با انواع نغمه خوانندگی میکنند
چون روز عید غدیر میشود در آن قصر حاضر می شوند جمیع اهل آسمانها و تسبیح و تقدیس
و تهلیل حق تعالی کنند و آن مرغان پرواز می کنند و در میان آب فرو میروند و بر آن
مشک و عنبری غلطند و چون ملائکه جمع شدند پرواز می کنند و مشک و عنبر بر سرشان
می افشانند و درین روز نماز حضرت فاطمه را که در شب زفاف آنحضرت سدره لبتی
و درخت طوبی نثار کردند برای بکدیکر هدیه می فرستند و چون آفرین روزی شود
نذا از جانب رب الماعلی بایشان میرسد که برگردید بسوی درجهای و مرتبههای خود پس
بتحقیق که امین گردیدید از گناه و خطا و لغزش تا مثل این روز از سال آینده برآ
گرامت محمد و علی پس حضرت فرمود ای پسر ابی نصر هر جا که باشی سعی کن که نزد قبر
حضرت امیر المومنین حاضر شوی بدیستیکه خدا درین روز می آمرزد از هر مرد مومن
وزن مومنه گناه شصت ساله ایشان را و درین روز از آدمی کند از آتش جهنم دو برابر
و پناه آرد کرده است در ماه رمضان و شب قدر و شب فطر و یکدیگر هم که در این
روز برادران مومن بدی برابر است با هزار درهم که در اوقات دیگر بدی
و احسان کن در این روز برادران مومن خود و شاد گردان هر مرد مومن وزن
مومنه را بخدا سو کند که اگر مردم فضیلت این روز را بدانند چنانچه باید هر آینه

هر روزه مرتبه ملائکه بایشان مصافحه کنند و زیارت حضرت امیر المؤمنین درین روز
 فضیلت بسیار دارد از تذکیر و دور و موافق روایت صفوانی و غیر آن اگر از دور
 زیارت کنند دور کت نما زیارت بجا آورند در رکعت اول یا سوره انشا الله و در رکعت دوم
 سوره قمر و در هر دو رکعت پس بیز عار بخوانند اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى نَبِيِّكَ
 وَآخِي نَبِيِّكَ وَوَزِيرِي وَحَبِيبِي وَخَلِيلِي وَمَوْضِعِ سِرِّي وَ
 خَيْرِي مِنْ أُمَّتِي وَوَصِيِّهِ وَصَفْوَتِهِ وَخَالِصَتِهِ وَأَمِينِهِ
 وَوَلِيِّهِ وَأَشْرَفِ عِزَّتِي الَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَأَبَى ذُرِّيَّتِهِ
 وَبَابِ حِكْمَتِهِ وَالنَّاطِقِ بِحُجَّتِهِ وَالِدَاعِي إِلَى شِرْعَتِهِ وَآ
 لِمَاخِي عَلَى سُنَّتِهِ وَخَلِيفَتِهِ عَلَى أُمَّتِهِ سَيِّدِ الْمُسْلِمِينَ
 وَأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَقَائِدِ الْعُرَى الْمُجْتَمِعِينَ أَفْضَلُ مَا صَابَتْ
 أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَأَصْفَا أُمَّتِكَ وَأَوْصِيَاءِ أُمَّتِكَ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ بَلَغَ عَنْ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 مَا أَحْمَلَ وَرَعَى مَا اسْتَحْفِظَ وَحَفِظَ مَا سُوِّدَ وَحَالَ حِلَالُكَ
 وَحَرَمُ حُرَامِكَ وَأَقَامَ أَحْكَامَكَ وَدَعَا إِلَى سَبِيلِكَ وَوَالَى
 أَوْلِيَاءَكَ وَعَادَى أَعْدَاءَكَ وَجَاهَدَ لَنَا كَيْثِينَ عَنْ سَبِيلِكَ

الهاطل

وَالْفَاسِطِينَ وَالْمَارِثِينَ عَنْ أَمْرِكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا مُقْبِلًا
 غَيْرَ مُدْبِرٍ لَا نَاخُذُ فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَا نَسِيحَ حَتَّى يَبْلُغَ فِي ذَلِكَ
 الرِّضَا وَسَلَامُ إِلَيْكَ الْفَضَاءُ وَعَبْدُكَ مُخْلِصًا وَنُصْرَ لَكَ
 مُجْتَهِدًا حَتَّى آتَاهُ الْبَقِيَّةُ فَقَبَضَتْهُ إِلَيْكَ شَهِيدًا سَعِيدًا
 وَلِبًّا نَقِيًّا رَضِيًّا زَكِيًّا هَادِيًّا بِأَمْرِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
 وَعَلَيْهِ أَفْضَلُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَنْبِيَائِكَ وَأَصْفِيَائِكَ
 يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ و اگر شاره کند بآنست شهادت بجنب تبریز آنحضرت
 و این زیارت را نیز بخواند بهر هفت السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
 وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَسِيرَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ
 وَحُجَّتَهُ عَلَى عِبَادِهِ أَشْهَدُ لِقَدْ جَاسَدَتْ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
 فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ وَحَمَلَتْ بِكَ نَائِبَهُ وَاتَّبَعَتْ سُنَنَ نَبِيِّهِ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَتَّى دَعَاكَ اللَّهُ إِلَى جَوْشِ فَقَبَضَ إِلَيْهِ
 بِاخْتِبَارِهِ لَكَ كَرِيمٌ ثَوَابُهُ وَالزَّمَّ أَعْدَاءَكَ الْحُجَّةَ فِي قُلُوبِهِمْ
 يَا أَلَا مَعَ مَا لَكَ مِنْ أَلْحَجِّ الْبَالِغَةِ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِهِ اللَّهُمَّ صَلِّ
 عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاجْعَلْ نَفْسِي مُطْمَئِنَّةً بِقُدْرَتِكَ رَاضِيَةً

بِقَدْرِكَ مُوَلِّعَةً بِذِكْرِكَ وَدُعَاؤِكَ مُحِبَّةً لِصَفْوَةِ أَوْلِيَاءِكَ
مَحَبَّةً فِي أَرْضِكَ وَسَمَاءِكَ صَابِرَةً عِنْدَ نَزُولِ بَلَاءِكَ شَاكِرَةً
لِفَوَاضِلِ نِعَمَاتِكَ ذَاكِرَةً لِسَوَابِغِ آيَاتِكَ مُشْتَاقَةً إِلَى مَرَجِعِ
لِقَائِكَ مُتَرَبِّدَةً لِنَقْوَى لِيَوْمِ حِجْرَاتِكَ مُسْتَنَّةً بِسُنَنِ
أَوْلِيَاءِكَ مُفَارِقَةً لِإِخْلَاقِ أَعْدَائِكَ مُشْغُولَةً عَنِ الدُّنْيَا
بِحُجْرِكَ وَتُحْنَاتِكَ اللَّهُمَّ إِنَّ قُلُوبَ الْمُخْبِتِينَ إِلَيْكَ وَالْهَمَّةُ
وَسَبِيلُ الرَّاعِبِينَ إِلَيْكَ شَارِعَةٌ وَأَعْلَامُ الْفَاصِدِينَ
إِلَيْكَ وَاعْتِمَادُ الْغَارِبِينَ مِنْكَ فَارِغَةٌ وَأَصْوَاتُ
الدَّاعِينَ إِلَيْكَ صَائِعَةٌ وَأَبْوَابُ الْإِجَابَةِ لَهُمْ مُفْتَحَةٌ وَ
دَعْوَتُهُمْ مِنْ ذَا جَلَالِكَ مُسْتَجَابَةٌ وَتَبَرُّهُمْ مِنْ آثَابِ إِلَيْكَ
مَقْبُولَةٌ وَعِبْرَةٌ مَنْ يَكُنْ مِنْ خَوَافِكَ مَحْجُومَةٌ وَإِلْغَاةٌ
لِمَنْ أَسْتَوَاثَ بِكَ مَرْجُومَةٌ وَإِلْغَاةٌ لِمَنْ أَسْتَعَانَ بِكَ
مَبْدُولَةٌ وَعِدَائِكَ لِعِبَادِهِ مُنْجَنَةٌ وَزَلَّاتٌ مِنَ اسْتِقْلَالِكَ
مُعَالِةٌ وَأَعْمَالُ الْعَامِلِينَ لَدَيْكَ مُحْفُوظَةٌ وَأَرْزَاقُ الْخَلَائِقِ
مِنْ لَدُنْكَ طَائِفَةٌ وَعَوَائِدُ الْمَرْبُودِ إِلَيْكَ وَاصِلَةٌ وَذُنُوبُ

الْمُتَعَذِّرِينَ

الْمُسْتَغْفِرِينَ مَغْفُورَةٌ وَخَوَائِجُ خَلْقِكَ عِنْدَكَ مَقْضِيَةٌ وَ
جَنَائِزُ السَّائِلِينَ عِنْدَكَ مُؤْتَاةٌ وَعَوَائِدُ الْمَرْبُودِ مُتَوَاتِرَةٌ
وَعَوَائِدُ الْمُسْتَطْعِبِينَ مُعَدَّةٌ وَمَنَاحِلُ الظَّمَاءِ لَدَيْكَ مُتَعَدَّةٌ
اللَّهُمَّ فَاسْتَجِبْ دُعَائِي وَأَقْبِلْ شَأْنِي وَاجْمَعْ بَيْنِي وَبَيْنَ
أَوْلِيَائِي وَاجْعَلْ بَيْنِي وَبَيْنَ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالحَسَنِ وَالحُسَيْنِ
وَالْإِمَامَةِ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمُ الْحُسَيْنِ أَيْمَنِي إِنَّكَ وَلِيُّ
تَعَالَى وَمُنْتَهَى مُنَادَى وَغَايَةُ رَجَائِي فِي مُقْبَلِي وَمَشَاوِي
وَالْكَرْبِ أَرْجُو زَادَ لِي فِي زِيَارَتِ رَابِعِهِ أَوْ دَوَائِي نَذِيرٌ لِي بِمَنْزِلَتِهِ
بَارِعِهِ وَثَبِّتْ عِيدَ غَيْرِ نَزْثِ بِيَارِ مِلْكَاتِهِ وَدِينِ شَيْبِ نَزْثِ مَنَابِتِ كَلَامِهِ
زِيَارَتِ رَابِعِهِ أَوْ دَوَائِي نَذِيرٌ لِي بِمَنْزِلَتِهِ بَارِعِهِ وَثَبِّتْ عِيدَ غَيْرِ نَزْثِ
بِيَارِ مِلْكَاتِهِ وَدِينِ شَيْبِ نَزْثِ مَنَابِتِ كَلَامِهِ
إِبْرَادِ نَمُودِمِ وَأَمَانَتِ رُزْهَةِ دِشْتِ وَتَصَدَّقْ كَرْدَنِ وَافْطَارِ رُزْهَةِ دَارِ نَمُودِنِ
دِينِ رُزْ دِينِ بَابِ احْدِثْ بِدِينِ رَابِعِهِ أَوْ دَوَائِي نَذِيرٌ لِي بِمَنْزِلَتِهِ
بَارِعِهِ وَثَبِّتْ عِيدَ غَيْرِ نَزْثِ بِيَارِ مِلْكَاتِهِ وَدِينِ شَيْبِ نَزْثِ مَنَابِتِ كَلَامِهِ
صَادِقِ فَرْمُودِ كِه رُزْهَةِ رُزْ غَيْرِ رَابِعِهِ أَوْ دَوَائِي نَذِيرٌ لِي بِمَنْزِلَتِهِ
بَارِعِهِ وَثَبِّتْ عِيدَ غَيْرِ نَزْثِ بِيَارِ مِلْكَاتِهِ وَدِينِ شَيْبِ نَزْثِ مَنَابِتِ كَلَامِهِ
دِينِ عَمْرِيَا دُرُوزْهَةِ بَدَارِ دُرُوزْهَةِ دِينِ رُزْ رَابِعِهِ أَوْ دَوَائِي نَذِيرٌ لِي بِمَنْزِلَتِهِ
بَارِعِهِ وَثَبِّتْ عِيدَ غَيْرِ نَزْثِ بِيَارِ مِلْكَاتِهِ وَدِينِ شَيْبِ نَزْثِ مَنَابِتِ كَلَامِهِ

که آنکه این روز را عید کرده است و حرمت از او نیست و نامش در آسمان روز عید
 معهود است و نامش در زمین روز میثاق ما خود و جمیع مشهود است و هر که در این
 روز مؤمن را افطار فرماید ثواب کسی را دارد که ده فستاق را اطعام دهد که هر فستاقی
 صد هزار کس است و ثواب کسی را دارد که طعام دهد و آب بدهد به این عدد که مذکور شد
 از پیغمبران و اوصیای ایشان و شهیدان و صالحان از ارسال قطره و یک درهم که در این
 روز تصدق کنند پس فرمود که شاید کمان کنی که خدا روزی خالق کرده است که قریش
 از این روز پیشتر باشد نه والله نه والله نه والله و بر او آیت دیگر فرمود که روزه اش بر او است
 باشد هفت ماه از ماههای حرام که روزه بدارند و فرمود که روز عید و سرور و شادی است
 و بخت معتبر از فایض این محمد مستحکم گفت در روز عید غنیمت و در روز خدمت
 حضرت امام رضا بودم و آنوقت در آن روز مخصوصان خویشان و اصحاب خود را جمع
 کرده بود و ایشان را کفاه داشته بود که در شب افطار کنند و بجانهای ایشان طعام و زکات و
 صنعت با فرستاده بود حتی گشته و کفش نیز فرستاده و ایشان خلعت باقی فخر شفق فرمود
 و طاربان و خدمتکاران خود را با جامه های نوبیا نفیس پوشانیده بود و فضیلت این
 روز را برای مردم تقدیم فرمود از جمله آنها گفت که در بعضی از سالهای خلاف امیر
 المؤمنین روز جمعه با عید غدیر دیگر فرجه شدن پس بعد از پنجشنبه است که از روز گذشت

هم زمان

حضرت بر عجل بالا رفت و خطبه طویل خواند و قضایای روز غدیر را بسیار بیان فرمود
 و ماههای بسیار را برای این روز ذکر کرد پس فرمود که بعد از انقضای این مجلس برگردید
 بجانهای خود و توسعه کنید بر عیال خود و حسان و نیکی کنید نسبت برادران و فرزند خود
 و در خانه های خود برادران مومن را جمع کنید و نیکی کنید نسبت با ایشان و یکدیگر را
 نسبت و مبارکباد بگوئید و نیکی و حسن کردن در این روز مال و عمر را زیاده می کند
 و هر بانی بیکدیگر کردن موجب مزید رحمت الهی است و تاوانید بخشش حسان کنید با عیال
 خود و برادران مومن خود و اظهار شادی و خوشی کنید و هر که امید حسان از شما
 دارد در حق او تقصیر نکند و ضعیفان و فقیران و غلمان و کثیران را با خود برآورد
 بدرستی که دادن یک درهم درین روز برابر است با دویست هزار درهم و حق تقاضای زیاده تر
 عطای کند و روزه این روز را حق تقاضاست که در آینده و ثوابش مانند ثواب کسی
 که در آینده که از ادل دنیا تا آخر دنیا عبادت کند بآنکه روزی یک روزه بدارد و شبها عبادت
 بایستد و یکیک برادر و حاجت برادر مومنی را پیش از آنکه او اظهار کند و از روزی است
 و خوشش با او نیکی کند چنان باشد که این روز را روزه داشته باشد و تمام شبش را
 عبادت کرده باشد و هر که در شب شومنی را افطار فرماید چنان باشد که هزار هزار
 پیغمبر و صدیق و شهید را افطار فرموده باشد پس چگونه باشد ثواب کسی که متکفل

احوال چندین نفر از مردان مؤمن و زنان مومنه شود و هرگاه چنین کند من ضامنم بر خدا
 که امان یابد از کافرشدن و فقیر شدن و اگر ببرد در آن شب یا در آن روز یا بعد از آن
 تا عید غدیر آئینه بدون آنکه کپره بسیار بدی بکند البته آمرزیده است و هر که فرضی
 بکند درین روز برای برادران خود من ضامنم بر خدا که اگر او را زنده بدارد یا بمیرد
 آن فرض را از او تمیز شود و از دوش او بردارد و چون بایکدی ملاقات کند مصافحه
 نمایند و بر بانهای یکدیگر را تسلیت بگویند و آنچه کفم حاضران بخایان بگویند و تو اگر آن
 رعایت کنی فقیر از او اقویا دستگیری کنی ضعیفان را حضرت رسول خدام و اینها
 امر نمود و بد آنکه غسل در اول این روز سنت است و اما کیفیت نماز روز عید
 نماز مشهورش آنست که از حضرت صادق روایت کرده اند که هر که درین روز نیم ساعت
 پیش از زوال شمس دو رکعت نماز بجا آورد و در هر رکعت سوره حمد بگیرد و قل هو الله احد
 و انا انزلناه و ایه الکرسی تا هم فیها خالده و در هر یک ده مرتبه بخواند برابر باشد نزد حق
 با صد هزار حج و صد هزار عمره و هر حاجتی که از حاجت های دنیا و آخرت که از خداوند
 کریم سؤال کند البته با سنی و عافیت برآورده شود و چون برادر مومن ملاقات
 کنی بگو **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اَكْرَمَنَا بِهَذَا الْيَوْمِ وَ جَعَلَنَا مِنْ الْمُؤْمِنِيْنَ**
بِعَهْدِهِ الَّذِي عَاهَدَهُ الْبَنَاءُ وَ مِثَاقِ الَّذِي وَ اَثَقَانَهُ مِنْ

وَلَا يَنْفَكُ وَلَا فَاَمْرٍ وَّ الْقَوْمِ بِفَيْسُطِهِ وَاَلَمْ يَجْعَلْنَا مِنَ الْبَاحِحِدِيْنَ
وَالْمُكَذِّبِيْنَ بَيْنَ يَدَيِ الْكَذِبِيْنَ یعنی سپاس خداوند را از آنست که ما را اگر اشی
 باین روز و کرد اینها را از ایمان آورندگان و کرد اینها را از وفا کنندگان بعهد
 خود که عهد گرفته است بر ما و پمانه که محکم گردانیده است بر ما که ولایت و الیان امر
 امامت است و آنها که حکم می کنند بعدالت در میان خلق و کرد اینها را از انکار
 کنندگان و مکذیب کنندگان بر روز جزا افضل بخیر در فضیلت و اعمال روز
 مبارک است تا آخر ماه و در تعیین روز مبارک میان علما خلاف است و شهر و اقوی
 آنست که روز پست و چهارم ذی الحجه است و بعضی پست و پنجم و بعضی پست و هفتم و بعضی
 پست و یکم نیز گفته اند و اگر در هر یک از اینها اعمال مستحب را بعمل آورد بهتر است و آنچه
 مشهور است پست و چهارم است و سبب فضیلت روز مبارک آنست که چون حضرت رسول
 رسولان فرستاد بوی نصاری مجران که اعظم تر سایان عرب بودند و ایشان
 بکتاب خود رجوع کردند و اوصاف حضرت رسالت را در کتب جمیع اینها مشاهده
 کردند و حجت دنیا بر اکثر علمای ایشان غالب شد و ایمان نیادند و هفتاد نفر از
 علما و عظمای خود را فرستادند که صفاتی که در کتب سابقه برای حضرت دیده اند
 مشاهده نمایند و بدین داخل شدند و صفات را موافق یافتند و حضرت رسول

در فضیلت روز مبارک

حجت نامی شافی برایشان تمام کرد و باز بعضی از ایشان بسبب حجت ریاست و غرض
باطله مضایقه کردند در ایمان آوردن و حق تعالی این آیه کریمه را فرستاد **فَمَنْ
حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ
أَبْنَاءَنَا وَابْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ**
ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ یعنی پس هر که با تو مجادله
کند در امر عیسی بعد از آنچه آمده است بسوی تو از علم و برهان و اتفاق کردی برایشان
و قبول نکرد پس بگو ای محمد باید بخوانیم سپهران خود را و سپهران شما را و زنان خود را
و زنان شما را و جانهای خود را و جانهای شما را یعنی آنها نیکه بمنزل جان مایند و آنها
بمنزله جان شما نیست پس تضرع کنیم و دعا کنیم پس بگردانیم لعنت خدا و دوری از رحمت خدا
را بر آنها نیکه در دفع کوسید از ما و شما پس حضرت رسول عباسی بردوش مبارک گرفت
و حضرت امیر المومنین و فاطمه و حسن و حسین را در زیر بغل داخل کرد و گفت پروردگار
هر پیغمبر را اهل بیته بوده است که مخصوص ترین خلق بوده اند با خداوند اینها اهل بیت
منند پس از ایشان بر طرف کنه سگت و گناه را پاک کن ایسا را پاک کردنی پس خیل
نازل شد و این آیه کریمه را در شان ایشان آورد **إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ
عَنكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا** یعنی نیت جراین

که اراده دارد

که اراده دارد حق تعالی که زایل گرداند از شما اهمیت بدی و سنگ را و پاک گرداند شما را
از گناهان پاک گردانند بی پس حضرت رسول و علی و فاطمه و حسن و حسین صلوات
علیهم را با خود پیرون بردند از مدینه برای مبارکه و چون نصاری حقیقت آنحضرت را نبسته
بودند و بعد از استادن آنحضرت بآن بزرگواران در مقام مبارکه آثار نزول عذاب
در زمین و آسمان ظاهر شد و عالم بزرگ ایشان گفت بکذا سو کند که من روی چند
می بینم که اگر دعا کنند که کوهی از جا کنده شود کنده خواهد شد پس جرات نکردند بر
مبارکه و استدعای مسالمه و مصالحه کردند و قبول کردند که هر سال جزیه بدهند و حضرت
ایشان را نفرین نکرد و با امر الهی برایشان جزیه قرار داد و حضرت فرمود بکذا سو کند که
هلاک و عذاب آویخته شد بر اهل بخران و اگر مبارکه میکردم هر آینه همه این جماعت
میمون و شوکت میشدند و این وادی برایشان آتش می شد و سرایت میکرد به بخران
و همه ترسایان بخران می سوختند و پیش از آنکه سال تمام شود جمیع نصاری میمیردند
و یک نصرائی بر روی زمین رنده نمی ماند و باین سبب چندین مرتبه عالمیان ظاهر
اول حقیقت آنحضرت زیرا که اگر اعتماد بر حقیقت خود نمیداشت خود را و عزیزترین
اهل خود را در معرض مبارکه بدر نمی آورد و اگر آنجماعت حقیقت آنحضرت برایشان
ظاهر نشده بود مبارکه میکردند و مذلت و خواری جزیه را بر خود قرار میدادند و دوم

آنکه بشد که آل عبا بر کوارترین خلق بودند که ایشانرا آنحضرت در دعا با خود برگزیدند
 تسبیح آنکه ایشان عزیزترین خلق بودند نزد آنحضرت که برای اظهار حقیقت خود ایشانرا
 در معرض لغزین بدر آورد و زیرا که بسیار آدمی خود را بمهاک می کنند اما غرض عیال
 خود را راضی نمی شود که در معرض خطر در آورند چنانچه صاحب کشف و غیره از معتصبان
 سینان اعتراف باین نموده اند چهارم آنکه حسن و حسین فرزند حقیقی آنحضرتند و رتبه
 ایشان از سایر صحابه بیشتر بوده است نزد خدا و رسول با آن صغر سن نجم آنحضرت
 فاطمه بهترین زنان بوده و از زوجات و سایر قربات با آنحضرت اخف و اقرب بوده
 و منزلت او نزد حق تعالی از همه بیشتر ششم آنکه با اتفاق عامه و خاصه حضرت امیرالمومنین
 در مباحه داخل بود و داخل بنا و بنا نسبت پس باید داخل الف باشد و حقیقت
 در اینجا مراد نمی تواند بود زیرا که اتحاد و نفس محال است پس مراد آنست که اختصاص
 آنحضرت بکفرت رسالت در کلمات و صفات بمرتبه بود که بمنزله نفس و جان آنحضرت
 بود پس هر کالی که در حضرت رسول بود باید که در آنحضرت باشد بغیر پیغمبری پس باید
 که افضل باشد از جمیع صحابه و جمیع پیغمبران بغیر آنحضرت و باید که مخصوص ترین خلق
 باشد با آنحضرت و از خلق باشد نزد او و روایات مفصله این قصه شریفه و نوایدی
 که از این مستفاد می شود در کتاب حیات القلوب ذکر کرده ام و این سلسله کتب

ذکر آنها ندارد

زیرا که آنها را در روز جزا امر می که در روز پست و چهارم واقع شده و موجب فزاید فضل
 آن گردیده آنست که مدین روز حضرت امیرالمومنین در رکوع نماز یکشنبه خورسبایل
 بخشد و این آیه کریمه نازل شد و امامت آنحضرت بر اصحاب بصیرت هویدا گردید
 اٰمَنَّا وَكَلِمَةُ اللّٰهِ رَسُوْلُهُ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا الَّذِيْنَ يَقُوْمُوْنَ
 الصَّلٰوةَ وَبَوَّعُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ رَاكِعُوْنَ بَغِيْزَتٍ اَوْ لَا بَغِيْزَتٍ
 و مالک اختیار شما مگر خدا و رسول او و آنها که ایمان آورده اند و نماز را برپا میدارند
 و چنانچه باید بجای آورند و زکوة میدهند در رکوع و این آیه نص صریح است بر
 امامت آنحضرت چنانچه در سایر کتب ذکر کرده ام و درین روز غسل سنت است و زیارت
 حضرت امیرالمومنین را در این روز ذکر کرده اند و خواندن زیارت جامع منتهی است
 و روزه این روز مستحب است و تاسی بمعانی خود امیرالمومنین کردن در تصدق بر فقرا
 و ارباب حاجات با نیکمقدور و میسر باشد مطلوب است و اعمال این روز بسیار
 بسیار است اول شج طوسی در حضرت صادق روایت کرده است که در این روز پیش از
 زوال به نیت نیت در رکعت نماز یکصد بار می شکر نعمت میباید و در هر رکعت
 بعد از حمد هر یک از سوره قدر و آیه الکرسی تا هم یا خالود و سوره لانا
 از نامه را ده مرتبه بخواند اگر این نماز را بعد از نماز روز خدا برایت با صد بار

آنکه این
 روز بسیار
 مستحب است

و بعد از آنکه در حاجتی از حاجت های دنیا آخرت از حق تعالی سؤال کند البته
برآورده شود هر چند عظیم باشد این نماز همان نماز است که در اعمال روز عید غدیر
مذکور شد عمل دوم از اعمال این روز دعائی است که شیخ طوسی و سید ابن طاوس
بسندهای معتبر از حضرت صادق روایت کرده اند آنحضرت از پدر بزرگوار خود
امام محمد باقر روایت کرد است که آنحضرت فرمود که اگر گویم در این دعا اسم اعظم
حق تعالی است بر آینه رست گفته ام و اگر مردم بدانند که این دعا در اجابت چگونه
تأثیر نماید البته بزرگوایم مقدور باشد سعی نمایند در تحصیل آن هر چند باید که قائل کنند
و مرا از حاجت که عارف می شود آیند عارایم خوانم و بعد از آن حاجت خود را می طلبم
و البته مستجاب میگردد و آیند عافی است که در وقتی که آیه مبارکه نازل شد جبرئیل از
جانب خداوند جلیل بر حضرت سید رسل نازل شد آیند عارایم آورد و گفت برای
مبارک پرور و دودهی خود علی بن ابیطالب رسیده است فاطمه زهرا و دو نور دیده
و فرزند پسندیده خود حسن و حسین را با خود ببرد آیند عارایم خوان و با ترسیان مبارک
کن و بر ایشان نفرین کن پس حضرت امام جعفر صادق گفت که هرگاه آیند عارایم خوان
بجهت و سعی کنی در دعا و تضرع و آیند عارایم شفیع خود گردانید در حاجت تا و از سبک
المنش نباشد از سفیهان و منافقان پنهان دارید و بایشان تعلیم نمائید که از

علمای

علمای مخزون است در کس قابل این کوهر را نمایند دعا این است اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ مِنْ بَهَائِكَ بِأَهْوَاؤِ كُلِّ بَهَائِكَ لِحَيِّ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِبَهَائِكَ كُلِّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَلَالِكَ بِأَجَلِهِ
وَكُلِّ جَلَالِكَ جَلِيلٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِجَلَالِكَ كُلِّ اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ جَمَالِكَ بِأَجْمَلِهِ وَكُلِّ جَمَالِكَ جَمِيلٍ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِجَمَالِكَ كُلِّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي
كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عَظَمَتِكَ بِأَعْظَمِهَا وَكُلِّ
عَظَمَتِكَ عَظِيمَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظَمَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ نُورِكَ بِأَنْوَرِهِ وَكُلِّ نُورِكَ نُورٍ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ بِنُورِكَ كُلِّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رَحْمَتِكَ
بِأَوْسَعِهَا وَكُلِّ رَحْمَتِكَ وَاسِعَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ
كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ بِأَكْمَلِهِ وَكُلِّ كَمَالِكَ كَامِلٍ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ كَمَالِكَ
بِأَتْمِنِّهَا وَكُلِّ كَمَالِكَ أَتَمِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِكَمَالِكَ كُلِّهَا

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ أَسْمَائِكَ بِأَكْبَرِهَا وَكُلِّ أَسْمَاءِكَ كَبِيرَةٍ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا
 أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
 عِزِّكَ بِأَعَزِّهَا وَكُلِّ عِزِّكَ عَزِيزَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِزِّكَ
 كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيئَتِكَ بِأَمْضَاهَا وَكُلِّ مَشِيئَتِكَ
 مَا ضَبَّهَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَشِيئَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِقُدْرَتِكَ الَّتِي اسْتَطَلْتَ بِهَا عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكُلِّ قُدْرَتِكَ
 مُسْتَطِيلَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 مِنْ عِلْمِكَ بِأَنْفَعِهِ وَكُلِّ عِلْمِكَ نَافِعٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِعِلْمِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ قَوْلِكَ بِأَرْضَاهُ وَكُلِّ
 قَوْلِكَ رِضًا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِقَوْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَسْأَلُكَ مِنْ مَسَائِدِهَا وَكُلِّ مَسَائِدِهَا حَبِيبَةٍ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَسَائِدِهَا كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي
 فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ شَرِّكَ بِأَشْرَفِ

دهر زنده

وَكُلِّ شَرِّكَ شَرِّفٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِشَرِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ سُلْطَانِكَ بِأَدْوَمِهِ وَكُلِّ سُلْطَانِكَ دَائِمٍ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِسُلْطَانِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
 مُلْكِكَ بِأَفْخَرِهِ وَكُلِّ مُلْكِكَ فَخْرٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمُلْكِكَ
 كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ عِلَائِكَ بِأَعْلَاهُ وَكُلِّ عِلَائِكَ عَالٍ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعِلَائِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
 إِبَائِكَ بِأَعْجَبِهَا وَكُلِّ إِبَائِكَ عَجِيبَةٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
 بِإِبَائِكَ كُلِّهَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَنِّكَ بِأَوْفَدِهِ وَ
 كُلِّ مَنِّكَ فَدِيمٍ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَنِّكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ وَإِنِّي
 أَسْأَلُكَ بِمَا أَنْتَ قَبِيهٌ مِنَ الشُّيُورِ وَالْجَبَرُوتِ اللَّهُمَّ
 وَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِكُلِّ شَأْنٍ وَكُلِّ جَبَرُوتٍ يَا اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَا تُحِبُّنِي بِهِ حِينَ أَسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا لَا
 إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْأَلُكَ بِهَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا إِلَهَ الْإِلَهِ

اِنَّكَ اسْأَلُكَ بِحَمْدِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا إِلَهَ الْإِلَهِ أَنْتَ هـ
اسْأَلُكَ بِدَوْلَةِ الْإِلَهِ أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا أَمَرْتَنِي فَاسْتَجِبْ
لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ بِأَعْمِهِ وَكُلِّ
رِزْقِكَ يَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرِزْقِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي
أَسْأَلُكَ مِنْ عَطَايِكَ يَا هُنَيْدُ وَكُلِّ عَطَايِكَ هُنَيْدُ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَطَايِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِكَ
يَا حَكِيمُ وَكُلِّ خَيْرِكَ يَا عَلِيمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِخَيْرِكَ كُلِّهِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ بِأَفْضَلِهِ وَكُلِّ فَضْلِكَ بِأَفْضَلِهِ
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِفَضْلِكَ كُلِّهِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَدْعُوكَ كَمَا
أَمَرْتَنِي وَاسْتَجِبْ لِي كَمَا وَعَدْتَنِي اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
وَأَسْمِعْ عَلَى الْأَمَةِ أَنْ يَدْعُوا إِلَيْكَ بِرِسْوَالِكَ عَلَيْهِ
وَالِهِ السَّلَامُ وَالْوَلَاةُ بِرِئَاسَةِ أَبِي بَطَالِبٍ وَالْبِرَارَةُ مِنْ عَدُوِّ
وَالْإِيمَانُ بِبَلَاءِ أَمَّتِهِ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ فَإِنِّي وَفَدُ
رَضِيْتُ بِذَلِكَ بِأَبِي اللَّهِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ
وَالْأَوَّلِينَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ فِي الْآخِرِينَ وَصَلِّ عَلَى

مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْمَسَلَةِ الْأَعْلَى وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ فِي الْمُسَلِّينَ
اللَّهُمَّ اعْطِ مُحَمَّدًا الْوَسِيَّةَ وَالشَّرَفَ وَالْفَضِيلَةَ وَالذَّحَّةَ الْكَبِيرَةَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَتَعَنِّي بِمَا رَزَقْتَنِي وَبَارِكْ لِي
فِيمَا أَعْطَيْتَنِي وَاحْفَظْنِي فِي غَيْبَتِي وَفِي كُلِّ غَائِبٍ هُوَ لِي
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَسْأَلُكَ خَيْرَ الْخَيْرِ رِضْوَانَكَ
وَالْجَنَّةَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ الشَّرِّ سَخَطِكَ وَالنَّارِ اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَاحْفَظْنِي وَمِنْ كُلِّ مُصِيبَةٍ وَمِنْ كُلِّ
بَلَاءٍ وَمِنْ كُلِّ عَقُوبَةٍ وَمِنْ كُلِّ نِقْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَمِنْ
كُلِّ شَرٍّ وَمِنْ كُلِّ مَكْرُورٍ وَمِنْ كُلِّ آفَةٍ نَزَلَتْ أَوْ تَنْزِلُ
مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَفِي كُلِّ سَاعَةٍ
فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ
السَّنَةِ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَقْرِبْ لِي مِنْ كُلِّ
سُرُورٍ وَمِنْ كُلِّ بَهْجَةٍ وَمِنْ كُلِّ سُنَّةٍ أَمْرٍ وَمِنْ كُلِّ فَرَجٍ
وَمِنْ كُلِّ عَافِيَةٍ وَمِنْ كُلِّ سَلَامَةٍ وَمِنْ كُلِّ كَرَامَةٍ وَ
مِنْ كُلِّ رِزْقٍ وَاسِعٍ حَلَالٍ طَيِّبٍ وَمِنْ كُلِّ نِعْمَةٍ وَمِنْ كُلِّ

سَعَى نَزَلَتْ أَوْ تَنْزِيلُ مِنَ اللَّهِ إِلَى الْأَرْضِ فِي هَذِهِ السَّنَةِ
 وَفِي هَذِهِ اللَّيْلِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ السَّنَةِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي كُنْتُ ذَنْبِي قَدْ خَلَقْتَ وَجْهِي عِنْدَكَ وَحَالَكَ
 بَنِي وَبَنَاتِكَ وَغَيْرُكَ حَالِي عِنْدَكَ فَإِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ
 وَجْهِكَ الَّذِي لَا يُطْفَأُ وَبِوَجْهِكَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِكَ الْمُصْطَفَى
 وَبِوَجْهِكَ وَلِيِّكَ عَلِيِّ الْمُتَّقَى وَبِوَجْهِكَ أَوْلِيائِكَ الَّذِينَ آمَنُوا
 أَنْتَجِبْتَهُمْ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَغْفِرَ لِي
 مَا مَضَى مِنْ ذُنُوبِي وَأَنْ تَعْصِمَنِي فِيهِ أَبْقَى مِنْ عُمْرِي
 وَأَعُوذُ بِكَ اللَّهُمَّ أَنْ أَعُودَ فِي شَيْءٍ مِنْ مَعَاصِيكَ أَبَدًا
 مَا أَبْقَيْتَنِي حَتَّى تَقُوفَانِي وَأَنَا لَكَ مُطِيعٌ وَأَنَا عَنْكَ رَاضٍ
 وَأَنْ تَحْتَمِلَ لِي عَلَى مَا حَسَنِهِ وَتَجْعَلَ لِي ثَوَابَهُ الْجَنَّةِ وَأَنْ
 تَفْعَلَ لِي مَا أَرَادَ أَهْلُ الْإِيمَانِ الْتَقَوِي وَبِأَهْلِ الْغَفْرِ
 صَلَّى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمَنِي بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
 وبعدها از آن هر حاجت که داری از حق تا طلب کنی که نشاء الله برآورده است
 مؤلف گوید که خواندن این دعا در روز مبارک است و شیخ طوسی نیز در

روز دوازدهم

روز دوازدهم کرده است و از روایت مذکور معلوم می شود که در همه وقت میتوان خواندن
 و در دعا اختلافی است میان روایات آنچه در اینجا ذکر شده است موافق روایت صحیح است
 و روایت دیگر را با ترجمه در رساله دیگر ایراد نمودم و شبیه این دعا در سجده مبارک است
 و در روزهای آن نیز وارد شده است با فضیلت بسیار و آن عظیمترین دعا است و در
 از ایام متبرکه روز پست و پنجشنبه مشهور است که درین روز زوره کریمه الهی در شان
 حضرت امیر المومنین و فاطمه زهرا و امام حسن و امام حسین عازل شده بود بسبب آنکه
 حسن و حسین پیاد شدند و حضرت سید رسل عبادت ایشان رفت و امر فرمود که حضرت
 امیر المومنین و فاطمه و حسن و حسین نذر کردند که اگر خدا ایشان را عافیت دهد سه روز زوره
 بگیرند و چون عافیت گزشت کرد آن چهار بزرگوار با فضیلت خادمه ایشان روزی گرفتند
 و نشستند چیزی که بآن افطار نمایند پس حضرت امیر و قدوسی چشم از شمعون یهودی
 گرفت با سه صاع جو که حضرت فاطمه هر روز شستن آن چشم را بسید و یک صاع از آن
 جو را بمرغ خود بردارد پس در روز اول فاطمه قدری از آن چشم را گرفت و در شستن
 و بزد آن صاعی از جو برداشت و آن را در دهن خود انداخت و چون حضرت امیر
 با حضرت رسول نماز شام را کرد و بخوابید بر گشت و حضرت فاطمه پنج کرده نماز حاضر کرد
 و خواستند افطار نمایند کسی بر در خانه نهاد که سلام علیکم ای اهل بیت محمد

فصل فی فضیلت این دعا
 در روز دوازدهم

من میکنم انسا کین مسلمانان مرا طعام دهند تا خدا شکر از ما نماید بیست طعام
 و ده پس حضرت امیر است که در فرمود که من این حوز را میدهم و سایر اهل بیت باقیه حضرت
 موافقت کردند و نماندای خود را بیل دادند و بآب افکار کردند و روز دیگر از روزه داشتند و باز
 حضرت فاطمه نیز در یشتن نشت دیگر از ششم کھساع دیگر از جو برداشت و آرد کرد و پیچ کرده کرد
 بخت و چون خاستند افکار کنند علی بر در خوانه آمد و صد از ده استقام علیکم ای اهل بیت
 محمد من یتیمی ام از اولاد مهاجرین و پدرم در روز غنچه شریف شده است مرا طعام دهید
 تا خدا شاکر از خوانهای بهشت طعام دهد و بیست امیر مومنان نان خود را اول بسپارد و داد
 و بعد از او فاطمه زهرا و بعد از او دو کوثر و عرش خدا و بعد از ایشان فضیله عادت مند
 یکی نماندای خود را به یتیم دادند و بآب افکار کردند و در روز سیم روزه داشتند و باز حضرت
 سیده اشفاق فاطمه زهرا در روز سیم بقیه ششم را رشت و بقیه جو را جوار گرفت و در آسیا
 خرد کرد و باز پیچ کرده نان پخت و چون حضرت امیر کبر از نماز برگشت حضرت فاطمه طعام
 حاضر ساخت که افکار نمایند تا گاه اسیری از ایران نذازد که اسلام علیکم ای
 اهل بیت محمد ما را اسیر میکنند و می بندند و طعام نمیدهند و خوریم پس بنویسای همه کردی
 بدان را بیل دادند و آب بخت افکار فرمودند چون صبح شد حق تعالی سرور کرد
 اهل ای را در شان ایشان فرستاد و در آن سوره شاره باین قصه نمود که یوفون

بالمذ

بِالْخَنْزِيرِ وَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطَهَرًا وَيُطْعَمُونَ السُّلَاحَ
 عَلَى حَبِّ نَبِيٍّ يَسْكَبُهَا وَيَتْبَعُهَا وَأَسْبَغَ إِتْمَانًا نُّطْعِمُكُمْ لَوْ جَدَّ اللَّهُ لَا يُزِيدُ
 مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبِّنا يَوْمًا عَبُوسًا
 قَطَطًا بول یعنی و نمیکند بند روزی هستند از روزی که شر آن اکثر خلق را فرا گرفت
 و می خوراند طعام را با خواش و محبت آن یا از برای محض محبت خدا میکنند و یتیم
 و اسیر می گویند یعنی در دل خود دینت ایشان است که ما طعام نمیدهم شما را که از
 برای رضای خدا میخواهیم از شما نه جزا و پاداشی را نه شکر و دشمنی را ما می ترسیم از روز
 قیامت که در نهایت شدت و هول است و چون در روز چهارم که بیست و پنجم ماه
 ذی کعبه بود سوره هراته در مجلس ایشان نازل شد حضرت رسول بخوانه اهل بیت آمد
 و ایشان را بآن شدت کرسکی و آفتاب غریب مشاهده نمود و گریست و فرمود که
 این چه حالت است که در شماست ۶۰ می نمایم و امام حسن و امام حسین را دید که از اتفاقا
 بیماری و از کرسکی مانند جوجه که از پیله بیرون آید می لرزند و حضرت فاطمه را دید
 که در جواب عبادت ایستاده بود و در کرسکی سنگم مبارکش بیست و چپ پسته بود
 و چشمهایش فرورفته بود و چون از نماز فارغ شد حق تعالی خانی از بهشت برای فاطمه
 فرستاد و در آن کاسه بود و گوشت و ترید کرم در میان آن بود که می جوشید و بول

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ الْبَكَتُ بِكَ بِكَ بِكَ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ الْبَكَتُ بِكَ بِكَ بِكَ
 عَمَادَةً لَهُ بِالْخَيْرَةِ مَنْ لَا ذَخِيرَةَ لَهُ بِأَحْرَ زَمَنْ لَا حِرْزَ لَهُ
 بِأَنْبَاءٍ مَنْ لَا نَبَأَ لَهُ بِأَنْبَاءٍ مَنْ لَا سَدَدَ لَهُ بِأَنْبَاءٍ مَنْ
 لَا كَرْزَ لَهُ بِالْحَسَنِ السَّلَامِيِّ بِالْعَظِيمِ الرَّجَاءِ بِالْعِزِّ الضَّعْفَاءِ
 بِأَنْبَاءٍ الْعَرَفِيِّ بِالْمُنْجِي الْمَلِكِ بِالْمُنْعِمِ بِالْمُجَلِّ بِالْمُفْضِلِ
 بِالْحُسَيْنِ إِنَّ أَلَمْ يَسْجُدْ لَكَ سَرَادُ اللَّيْلِ وَنُورُ النَّهَارِ
 ضَوْءُ الْقَمَرِ وَشُعَاعُ الشَّمْسِ وَرَقِي الْمَاءِ وَخَفِيفُ
 الشَّجَرِ إِنَّ اللَّهَ لَا شَرِيكَ لَكَ الْإِلَهَ أَجَلْنَا خَيْرًا مِمَّا يَطْمُونُ
 وَاعْفُ كُنَا مَا لَا يَسْمُونُ وَلَا تَقْضِ نَابِيًا يَقُولُونَ حَبِيبُ اللَّهِ
 صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكَ يَا مَوْلَانَا وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ آمَنَّا
 بِكَ يَا مَوْلَانَا وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ آمَنَّا
 لَا تُفْخِمْ قَارِبًا أَبَدًا إِنْ هَدَيْتَهُ نَادِيًا لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
 إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ وَبِهِ حَقٌّ سَيُطَهَّرُ أَرْضَهُ أَيْمَانَهُ بِعَادَتِهِ
 شَهَادَتِ فَايَزُ كَرِيمٍ وَدُرُ الْكَرَامَةِ مَحْزُونٍ عَمَلِينَ بِرُوحِهِ وَانْفِاسِهِ
 بِأَيْمَانِهِ بِأَيْمَانِهِ بِأَيْمَانِهِ بِأَيْمَانِهِ بِأَيْمَانِهِ بِأَيْمَانِهِ بِأَيْمَانِهِ

در ماه

قیام نمایند و مخزون و اندوهناک باشند و اخبار و ای دیت که مثل برادر مصیبت ایشان باشد
 و بعضی از علما گفته اند که ترک بعضی از لذات بکنند و آنحضرت امام رضا بنفوس است که ماه محرم
 ماهی بود که کافران در این ماه جنگ کردن در اعرام میدانستند و منافقان این است در این
 ماه خون مار احوال داشتند و تنگ حرمت ماکر و دزدان و فرزندانشان را اسیر کردند
 و آتش در خیمه های باز دند و اموال و اسباب را غارت کردند و عورت خضر رسالت
 پناه را در حق رعایت کردند بدینست که مصیبت امام حسین چشمتی با بیرون کرد و این است
 دیدنهای را جاری ساخت و غیر از آنکه کرد و این دو واقعه کربلا را برای ما مهیا کرد تا
 روز قیامت پس باید که بر مصیبت آنحضرت گریه کنند کان بگریند بدینست که گریه بر حضرت
 کنان بزرگ بر طرف میکند پس فرمود که پدرم امام موسی چون ماه محرم و غل میشد کسی
 آنحضرت را خندان نمیداد و آنحضرت را ندیده بر آنحضرت ظاهر می شد و در مجموع و همه او را
 چون روز دهم می شد روز مصیبت و گریه و اندوه او بود و میگفت امروز روز شهادت
 امام حسین است و در حدیث دیگر فرمود که چون بدیدم حسین شهادت آسمان خون ^{خاک}
 سرخ بارید اگر بر آنحضرت ایستاد که بکشی آب از دین بر روی تو جاری شود حق تعالی
 جنت بیج کنان کو چکیت و برکت ترا بپا نهد پس فرمود که اگر خواهی که چون بمیری
 جنت کنی تو نباشد زیارت کن امام حسین را و اگر خواهی که در غرقانی بهشت باشی

رزل و آل او باشی لغت کشته قاتلان حسین را و اگر خواهی که ثواب شهیدان کربلا داشته
 باشی هر وقت که مصیبت آنحضرت را یاد آوری بگو یا لبستی کنت معهم و اقوتهم
 فذاعظمای یعنی ای کاشکندیدم با ایشان پس ستمکاری می یافتم ستمکاری بزرگ
 و اگر خواهی که در درجات عالیه بهشت بمانی از برای اندوه مانده ناک و از برای شادی
 باش و باش و بدانکه روزه روز اول محرم مستحب است و آنحضرت امام رضا تمسک
 در روز او محرم حضرت زکریا دعا کرد و از خدا فرزند طلبید و حق تعالی دعا را مستجاب
 گردانید و حضرت یحیی را با بی طاعت کرد پس هر که این روز را روزه دارد و دعا کند حق تعالی
 دعای او را مستجاب گرداند چنانکه دعای زکریا را مستجاب گردانید و چنانکه در روایت
 محرم روز مبارکی است و در آن روز حضرت یونس از چاه بیرون آمد هر که آن روز را روزه
 دارد حق تعالی کارهای صعب را بر او آسان گرداند و غمهای او را زایل گرداند و بهتر است که
 در نهم و دهم را روزه ندارد زیرا که بنی امیه معونه این دو روز را برای بکشتن شمشیر
 بر قتل آنحضرت روزه می داشتند و احادیث بسیار در فضیله این دو روز و روزه آنها
 بر حضرت رسول است و از طریق اهل بیت علیهم السلام احادیث بسیار در فضیلت روزه
 این دو روز مخصوصا روز عاشورا وارد شده است و ایضا بنی امیه علیهم السلام از برای
 بکشتن آنحضرت سال را در روز عاشورا در خانه ذخیره می کرده اند لهذا آنحضرت امام رضا

مکمل

مشغولند هر که روزه کند سعی در جوارح خود را در روز عاشورا و بی کار نرود حق تعالی
 جوارح دنیا و آخرت را بر او دهد و هر که روز عاشورا روز مصیبت مانده و گریه و بابت حق
 روز قیامت را روز فرح و سرور است و می او گرداند و دیده اش در بهشت بباروشن گردد
 و هر که روز عاشورا را روز برکت نامد و از برای منزل خود در آن روز چیزی ذخیره کند
 خدا آن ذخیره را بر او مبارک گرداند و در روز قیامت بایزید و عبید الله ابن زیاد و
 عمر بن سعد علیهم السلام لعنه الله علیه محض گردانند پس باید که در روز عاشورا آدمی مشغول کار از کارهای
 دنیا نکند و مشغول گریه و نوحه و مصیبت باشد و امر کند اهل خانه خود را که تعبیر آنحضرت را
 بخوانند و مشغول بتم باشند چنانچه در ماتم عزیزترین اولاد و اقارب خود میباشند
 و در آن روز مهلت کند از خوردن و آشامیدن با آنکه قصد روزه کند و در آخر روز
 بعد از عصر افطار کند اگر آب شربت آب باشد و روزه تمام ندارد و اگر آنکه در حضور آنروز
 روزه و جبر داشته باشد که بنده یا مشرک آن را واجب شده باشد که آنروز را روزه نماید کرد
 و در آن روز آذوقه در خانه ذخیره نکند و بخندد و مشغول لهو و لعب نکند و در آن روز به زیارت
 آنحضرت بپردازد و بگوید اللهم ائین قتلک الحسین و در روایتی دارد
 شده است در حضرت صادق علیه السلام که روز عاشورا هزار مرتبه سوره قل هو الله احد
 بخواند خداوند در حقش نظر رحمت بپوشی او بکند و هر که خدا را در حقش بپوشی او بکند

هرگز در آفتاب نشیند و در شب عاشورا نیز نباید که ایستادگی کند و در روز عاشورا
 بحضرت امام حسین و اوصیای او که در شب در صحرائی که بلاد میان سی هزار نفر از کافران
 بنحیله جمع احیا کردند و عبادت و تهیة سعادت شهادت میکردند فضیلتی
 در زیارت مسطور آنحضرت است در روز عاشورا و فضیلت زیارت آنحضرت در شب و روز
 عاشورا که نسبت به آنحضرت صادق است و مستحق است که هر که در شب عاشورا نزد قبر شریف آنحضرت
 باشد و آنحضرت را زیارت کند در روز قیامت محشور گردد و چون خود آلوده و بهیئت ستم
 که با او میاید یا به اشتغال مشغول گردد و هر که در شب روز عاشورا زیارت کند آنحضرت را چنان
 باشد که در پیش روزی آنحضرت شده باشد و بسند صحیح از آنحضرت مشغول است که هر که زیارت
 کند حضرت امام حسین را در روز عاشورا بهشت او را واجب کرده و اما زیارت مشهور آنحضرت
 شیخ فرمودی و این قول را در غیر ایشان روایت کرده اند از ضعیف بن عمیره و صالح ابن عقبه
 و در روز محمد بن اسماعیل و عقیقه بن محمد خضرمی و هر دو از مالک است چنانکه حضرت امام محمد باقر
 فرمود که هر که زیارت کند حضرت امام حسین را در روز عاشورا هم محرم باشد و آنحضرت گریان شود
 ملاقات کند خدا را در روز قیامت با ثواب روزی که در آن روز بود و در هر روز و در هر روز
 جدا که هر یک را بار رسول خدا و این کلام است مالک گفت فدای تو شوم چه ثواب
 برای کسی که در شهرهای دور باشد و ممکن نباشد او را رفتن بسوی قبر آنحضرت فرمود که چو

روز عاشورا در آید پیرون رود بسوی صحرائی یا بالارود و بر بام بلند تر در خوانه خود دست ره کند بسوی قبر
 آنحضرت سلام دهد کند و در غیرین بر قاتل آنحضرت و بعد از آن دو رکعت نماز کند و بگوید این
 کار را در اول روز پیش از پیشین پس بنده و بنده و گریه کند بر حسین و امر کند هر که را که در خانه
 است و از او تفرقه کند بگوید بر آنحضرت و در خانه خود مصیبتی بر بادارد و باطنها برنج بر آنحضرت
 و ملاقات کند بعضی از ایشان بعضی را در خانه های خود بگریه کردن و تعزیت که بنده بعضی از
 ایشان بعضی را بمصیبت آنحضرت پس من ضامنم بفرماید که هرگاه این کار را بکنند حق تعالی
 جمیع آن ثوابها را ایشان عطا فرماید مالک گفت تو ضامنی و کفیلی از برای ایشان
 باین ثواب فرمود که بی پرسید که چگونه بگریه را تعزیت بگویند فرمود که می گویند
 عَظَّمَ اللَّهُ أَجْرَنَا بِمُصَابِنَا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَجَعَلْنَا وَآبَاءَنَا
 مِنَ الطَّالِبِينَ بِشَارِهِ مَعَ وَلِيِّهِ الْأَمَامِ الْمَهْدِيِّ مِنْ آلِ مُحَمَّدٍ
 عَلَيْهِمُ السَّلَامُ و اگر توانا در آن روز از برای هیچ کار از خانه بیرون مرو که آنروز
 نحس است که حاجت هیچ مومنی ادا یابد روز را دیده نمی شود و اگر بر آورده شود از برای او
 مبارکت نیست و در آن خبری در شب نیست و ذخیره مکن از برای منزل خود چنانکه که هر
 دین روز چنانکه ذخیره کند از برای او مبارکت نیست آنچه ذخیره کرده است و پیش که از
 برای ایشان ذخیره کرده است مبارکت نخواهد بود از برای او پس کسی که چنین کند از برای

اول نوشته شود ثواب هزار هزار حج و هزار هزار عمره و هزار هزار جهاد که هر بار رسول خدا
 کرده باشد و از برای او خواهد بود ثواب هجرت پیغمبری و رسولی و صدیقی و شهید
 که مرده باشد یا کشته شده باشد از وقتیکه دنیا را خلق کرده است تا روز قیامت علقم بن
 محمد گفت که من کفتم بکفرت امام محمد باقر که تعلیم نماید دعا می که بخوانم درین روز هرگاه
 که خواهم انکسرت زیارت کنم از نزدیک و دعائیک هرگاه در شهرهای دور باشم خواهم
 اشاره کنم و انکسرت زیارت کنم بخوانم فرمود که ای علقم هرگاه کنی آن دور کعبه را بعد از
 آنکه اشاره کرده باشی بجانب انکسرت سلام و کفشی بعد از اشاره نماز انقول را
 که مذکور خواهد شد پس دعا کرده خواهی بود بدعائیک ملائکه میخوانند و وقتیکه زیارت
 انکسرت میکنند می نویسند خدا برای تو این زیارت هزار هزار حسنه و محوی کند از تو
 هزار هزار گناه و بلند می کند از برای تو در بهشت هزار هزار درجه و خواهی بود از آنها که
 شهید شده باشند یا حسین بن علی تا آنکه شرکت شوی با ایشان در درجات ایشان
 و شناسند ترا که از آنها که با انکسرت شهید شده باشند و نوشته شود برای تو ثواب هر
 پیغمبری و رسولی و ثواب زیارت هر که انکسرت را زیارت کرده است از روزیکه شهید
 شده است میگوئی **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ**
يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا بْنَ

سید الهی

سَيِّدِ الرَّحِيمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدِ نِسَاءِ
الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَارَ اللَّهِ يَا بْنَ ثَارِیةٍ وَأَوْثَرَ الْمُؤْمِنِينَ
السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِ رَوَاحٍ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَاءِكَ عَلَيْكُمْ مِنِّي
جَمِيعًا سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا مَا بَقِيَتْ رَيْعَى اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ
لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ رَحَلَتِ الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ
أَهْلِ الْإِسْلَامِ وَجَلَّتْ وَعَظُمَتْ مُصِيبَتُكَ فِي السَّمَوَاتِ عَلَى جَمِيعِ
أَهْلِ السَّمَوَاتِ فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْتَسَنَّ أَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ
عَلَيْكُمْ أَهْلَ النَّبِيِّ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ وَ
أَزَالَتْكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمْ الَّتِي رَتَّبَكُمْ اللَّهُ فِيهَا وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً
قَتَلَتْكُمْ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً يَأْتِي لَهَا بِالْمَكِينِ مِنْ فِتْنَالِكُمْ يَرْتُ
إِلَى اللَّهِ وَالْبَيْتِ مِنْهُمْ وَمِنْ أَشْءِ أَعْمِهِمْ وَاتَّبَاعِهِمْ وَأَوْلِيَائِهِمْ
يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي سَأَلْتُ لِمَنْ سَأَلْتُكُمْ وَحَرَبْتُ لِمَنْ حَارَبَكُمْ إِلَى
يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَعَنَ اللَّهُ الْإِسْرَافِيَّةَ وَالْمَرْوَانِيَّةَ وَلَعَنَ اللَّهُ
بَنِي أُمَيَّةَ فَاطِمَةَ وَلَعَنَ اللَّهُ بَنَ مَرْجَانَةَ وَلَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ
سَعْدٍ وَأَعَنَ اللَّهُ شَمْرًا وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً اسْرَجَتْ وَأَلْجَمَتْ

وَنَقَّبْتُ وَفَهَّاتُ لِقَاتِكَ يَا بِي أَنْتَ وَأُمِّي لَقَدْ عَظُمَ
مُصَابِي بِكَ فَاسْتَسْلُ اللَّهُ الَّذِي أَكْرَمَ مَقَامَكَ وَكَرَّمَنِي بِكَ
أَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِكَ مَعَ إِمَامٍ مَقْصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَلْهَمْ أَجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجْهًا بِأَحْسَنِ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى
رَسُولِهِ وَإِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَإِلَى فَاطِمَةَ وَإِلَى الْحَسَنِ وَالْبَكِيِّ
بِمَوْلَانِكَ وَبِالْبِرَاءَةِ مِنْ قَاتِلِكَ وَنَضَبِكَ الْحَرْبِ
وَبِالْبِرَاءَةِ مِنْ أَسَسِ اسْلَاسِ لَقْلُومِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكَ وَأَبْرُ
إِلَى اللَّهِ وَإِلَى سَهْلٍ مِنْ أَسَسِ اسْلَاسِ ذَلِكَ وَبَنِي عَلَيْهِ
بُنِيَانَهُ وَجَرَّمِي فِي ظُلْمِ جَوْرِ عَلَيْهِ وَأَعْلَى أَشْبَاعِكُمْ بَرِيئُ
إِلَى اللَّهِ وَالْبِكْرِ مِنْهُمْ وَأَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ إِلَيْكُمْ بِمَوْلَانِكُمْ
وَمَوْلَايَ وَلَيْتِكُمْ وَبِالْبِرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالنَّاصِبِينَ
لَكُمْ الْحَرَبِ وَبِالْبِرَاءَةِ مِنْ أَشْبَاعِهِمْ وَاتَّبَاعِهِمْ إِنِّي سَلِمٌ
لِيَنْبَأَكُمْ وَحَرْبٌ لِيَنْبَأَكُمْ وَقِيلَ لِيْنِ وَالْأَكْمَرُ
وَعَدُوٌّ لِيْنِ غَادَاكُم فَاسْتَسْلُ اللَّهُ الَّذِي أَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِكُمْ

وَمَعْرِفَةِ أَوْلِيَائِكُمْ وَرَزَقَنِي الْبِرَاءَةَ مِنْ أَعْدَائِكُمْ أَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَنْ يُبَيِّنَ لِي عِنْدَكَ فَتَدْرُ صِدْقِي فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأَسْتَسْلُ أَنْ يُبَيِّنَ لِي الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَأَنْ
يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِي مَعَ إِمَامٍ مَهْدِي ظَاهِرٍ نَاطِقٍ مِنْكُمْ وَأَسْتَسْلُ
اللَّهُ بِجَعْلِكُمْ وَبِالْشَّانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ أَنْ يُعْطِيَنِي بِمُصَابِي
بِكُمْ أَفْضَلَ مَا يُعْطِي مُصَابِيَا بِمُصِيبَةٍ مَا أَعْظَمَهَا وَأَعْظَمَ
رَزِيئَهَا فِي الْإِسْلَامِ وَفِي جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَلْهَمْ أَجْعَلْنِي
فِي مَقَامِي هَذَا مِرْبَتِي أَلِهِ مِنْكَ صَلَوَاتٌ وَرَحْمَةٌ وَمَغْفِرَةٌ أَلْهَمْ
أَجْعَلْ حَبِيأِي حَبِيأَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَنَاقِي مَنَاقِي مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
أَلْهَمْ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتْ بِهِ بَنُو أُمَيَّةَ وَأَبْنُ الْوَلَدِ الْأَعْلَى
كِبَادُ اللَّعِينِ بَنُ اللَّعِينِ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ
فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْفِقٍ وَقَفَّ بِهَذَا نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ
أَلْهَمْ الْعَنِ أَبَا سَفْيَانَ وَمُعَوِيذَ بْنَ أَبِي سَفْيَانَ وَيَزِيدَ بْنَ
مُعَوِيذَ عَلَيْهِمْ مِنْكَ اللَّعْنَةُ أَبَدًا لَا يَدْبُرْنَ وَهَذَا يَوْمٌ تَرَحُّتْ
بِهِ آلُ رِيَادٍ وَآلُ مَرْوَانَ بِقَتْلِهِمُ الْحُسَيْنِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ

در حدیثی از امام رضا علیه السلام
که در روز دهم از راه جوش

اللَّهُمَّ ضَاعِفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنُ مِنْكَ وَالْعَذَابُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ
إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي مَوْفِي هَذَا وَأَبَا حَبِيبِي بِالْبَرَاءَةِ مِنْهُمْ
وَاللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ وَبِالْمَوَالِي لِنَبِيِّكَ وَالِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
بِسَرِّ صَدْرِي وَبِكُونِي اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ
وَالِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ لَعْنَةً عَلَى ذَلِكَ اللَّهُمَّ الْعَنْ الْعَصَابَةَ الَّتِي
جَاهَدَتْ الْحُسَيْنَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَشَابَعَتْ وَبَايَعَتْ عَلَى قَتْلِهِ
اللَّهُمَّ الْعَنَّهُمْ جَمِيعًا بِسَرِّ صَدْرِي وَبِكُونِي السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا
عَبِيهِ إِذْ عَلِمَ وَأَعْلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ عَلَيْكَ مِنْ سَلَامِ اللَّهِ
أَبَا أَبَقِيَّتْ وَبِقِي الْقَبْلِ وَالنَّهَارِ وَلَا جَعَلَ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ
مِنْهُ السَّلَامُ عَلَى الْحَبِيبِ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ وَآلِهِ
أَوْلَادِ الْحُسَيْنِ وَعَلَى أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ بِسَرِّ صَدْرِي اللَّهُمَّ خَصَّ
أَمَّا أَوَّلَ ظَالِمٍ بِالْعَنْ مِنْي أَبَدُ بِهِ أَوَّلَ شَعْرِ الثَّانِي ثُمَّ
ثُمَّ الثَّالِثُ اللَّهُمَّ اللَّهُمَّ تَبَيَّنْ مَعِي بِرَحْمَتِكَ
وَالْعَنْ عِبَادَ اللَّهِ بَنِي زِيَادٍ وَابْنَ مَرْجَانَةَ وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ
وَشَيْمَةَ وَآلَ أَبِي سَفْيَانَ وَآلَ زِيَادٍ وَآلَ عَمْرِو بْنِ الْعَدِيِّ

وَالْجَوْدِ

بِسَرِّ صَدْرِي وَبِكُونِي اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ الشَّاكِرِينَ لَكَ
عَلَى مُصَابِهِمُ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَظِيمِ رَحْمَتِي اللَّهُمَّ ابْدُقْنِي شَفَاعَةَ
الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَوْمَ الْوُرُودِ وَتَكَلِّبْتُ لِي فِدَةً صَدَقَتْكَ
مَعَ الْحُسَيْنِ وَأَصْحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ بَذَلُوا أَمْهَجَهُمْ دُونَ
الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ علقه گفت که حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود که اگر توانا هر روز
آنحضرت را باین کیفیت زیارت کنی که در جمیع این ثوابها از برای تو خواهد بود
و روایت کرد محمد بن خالد طایسی از سیف بن عماره که گفت من باصفوان جمال
و محمد بن از اصحاب خود رفیق بودم که گفت بعد از آنکه حضرت صادق علیه السلام در رفته بودند
حیره بدین پیش از ما پس چون نزد زیارت حضرت امیر المومنین فارغ شدیم صفوان را روی
خود را کرد اینده بوی قبر حضرت امام حسین و گفت که زیارت کند حضرت امام حسین
از این مکان از بابای سر امیر المومنین که حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرمود که زیارت
من در خدمت آنحضرت این مکان شریف آمده بودم پس خوانده صفوان این زیارت
که علقه آنحضرت امام محمد باقر علیه السلام را روزی از بابای سر امیر المومنین را و روایت کرد
کرد خرد سر امیر المومنین و در آن کرد بعد از نماز امیر المومنین را و روایت کرد
امام حسین کرد و آنحضرت را نیز فداع کرد و از جمله دعا که بعد از آن هر کس بخواند این دعا

بِاللّٰهِ بِاللّٰهِ بِاللّٰهِ يَا مُجِيبُ دَعْوَةِ الْمُضْطَرِّينَ يَا كَاشِفَ كُرْبِ
الْمَكْرُوبِينَ يَا مُغْنِيَ الْمُسْتَغْنِينَ يَا صَرِيحَ الْمُسْتَصْرِحِينَ يَا
مَنْ هُوَ أَقْرَبُ إِلَيَّ مِنْ حَبْلِ الْوَرْدِ يَا مَنْ يَجُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ
وَقَلْبِهِ وَيَأْمَنُ هُوَ بِالْمَنْظَرِ الْأَعْلَى وَيَلَا فُوقَ الْمُبِينِ وَيَأْمَنُ
هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى وَيَأْمَنُ يَعْلَمُ خَائِنَةَ
الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ وَيَأْمَنُ لَا تَخْفَى عَلَيْهِ خَافِيَةٌ وَيَأْمَنُ
لَا تَسْتَبِيدُ عَلَيْهِ الْأَصْوَاتُ وَيَأْمَنُ لَا تُغْلِطُ الْحَاجَاتُ وَيَأْمَنُ
مَنْ لَا يَبْرُمُهُ الْحَاجُ الْمَلِيحِينَ إِمْدَادُ كُلِّ فَوْتٍ وَبِاجْمَاعِ
كُلِّ شَيْءٍ وَيَأْمَنُ الْتَفُوسِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَيَأْمَنُ هُوَ كُلُّ يَوْمٍ
فِي سَادَةِ نَافَاةِ الْحَاجَاتِ بِأَمْرِ تَفْسِيرِ الْكُرْبَاتِ بِأَمْرِ مَعْطَى الشُّرَكَاتِ
بِأَوَّلِي الرِّغْبَاتِ بِأَكَا فِي الْمَهْمَاتِ بِأَمْرِ كَفَى مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا
يَكْفِي مِنْهُ شَيْءٌ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ اسْأَلُكَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ
وَبِحَقِّ فَاطِمَةَ زَيْنَبٍ بِبَيْتِكَ وَبِحَقِّ الْحَمْدِ وَالْحُسَيْنِ فَاتِي بِهِمْ
الْوَجْهَ إِلَيْكَ فِي مَا أَمَرْتَهُمْ أَنْ يَتَّقُوا بِهِمْ اسْتَغْفِرُكَ إِلَيْكَ
وَبِحَقِّهِمْ اسْأَلُكَ وَأُقْسِمُ وَأَعِزُّكَ بِكَ وَالْأَشَارَ الَّذِي لَهُمُ

عندك

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على عظمته وجلاله
والحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على قدرته وقوته
والحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على حكمته وحجته
والحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على عظمته وجلاله
والحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على قدرته وقوته
والحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على حكمته وحجته

عِنْدَكَ يَا لَدُنِّي فَتَقَلِّبْهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ وَيَا سَمِيعَ الَّذِي جَعَلْتَهُ
عِنْدَهُمْ وَيَا خَصْمَهُمْ دُونَ الْعَالَمِينَ وَيَا أَبْنَاهُمْ وَأَبْنَتْ
فَضْلَهُمْ مِنْ فَضْلِ الْعَالَمِينَ حَتَّى نَأْتِي فَضْلَهُمْ فَضْلَ الْعَالَمِينَ
أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَكْشِفَ عَنِّي غَمِّي وَهَمِّي وَكَرْبِي
وَتَكْفِيَنِي الْمَهْمَ مِنْ أُمُورِي وَتَقْضِيَ عَنِّي دَيْنِي وَتَجْبِرَنِي مِنْ
الْفَقْرِ وَتَجْبِرَنِي مِنَ الْفَاقَةِ وَتُعْنِيَنِ عَنِ الْمُسْتَلِذِ إِلَى الْخُلُوفِ
وَتَكْفِيَنِي هَمَّ مَنْ أَخَافُ هَمَّهُ وَوَسْرَ مَنْ أَخَافُ عُسْرَهُ
وَحُرْمَةَ مَنْ أَخَافُ حُرْمَتَهُ وَشَرَّ مَنْ أَخَافُ شَرَّهُ
وَمَكْرَ مَنْ أَخَافُ مَكْرَهُ وَبَغْيَ مَنْ أَخَافُ بَغْيَهُ وَجَوْرَ مَنْ
أَخَافُ جَوْرَهُ وَسُلْطَانَ مَنْ أَخَافُ سُلْطَانَهُ وَكَبَدَ مَنْ
أَخَافُ كِبَدَهُ وَمَقْدَرَهُ مَنْ أَخَافُ بَلَاءَ مَقْدَرِهِ
عَلَيَّ وَتُرْدِعَنِي كِبَدَ الْكِبَدِ وَتُكَرِّمُ الْمَكْرَةَ اللَّهُمَّ مَنْ أَرَادَ
فَارِدَهُ وَمَنْ كَادَنِي كِدَهُ يَا سَرِيفَ عَنِّي كِبَدَ كِبَرِهِ وَيَا سَهْلَ
وَأَمَانِيَّةً وَأَمْنَةً عَنِّي كَيْفَ شِئْتَ وَأَنْتَ شِئْتَ اللَّهُمَّ
اشْغَلْ عَنِّي بَهْرَ لَا تَجْبِرُ وَيَبْلَاءُ لَا تُشْرَهُ وَبِقَاةٍ لَا

لَسْتُهُ اَوْ يَسْقُمُ لَا تَغَابِيهِ وَذُلَّ لَا تُعِزُّهُ وَمَسْكَنُهُ لَا
تَجْبِرُهَا اللَّهُمَّ أَضْرِبْ بِالذُّلِّ نَضَبَ عَيْنَيْهِ وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ
الْفَقْرَ فِي مَنْزِلِهِ وَالْعِلَّةَ وَالشَّقَّ فِي بَدَنِهِ حَتَّى تَشْغُلَهُ عَنِّي
بِشُغْلٍ شَاغِلٍ لَا فَرَاغَ لَهُ وَأَكْنِيهِ ذِكْرِي كَمَا أَسْبَبْتَهُ ذِكْرَكَ
وَحَذُّ عَنِّي بِمَعِيهِ وَبَصَرِهِ وَلِسَانِهِ وَبِيَدِهِ وَرِجْلَيْهِ وَقَلْبِهِ وَ
جَمِيعِ جَوَارِحِهِ وَأَدْخِلْ عَلَيْهِ فِي جَمِيعِ ذَلِكَ الشَّقْمَ وَلَا تَشْفِهِ
حَتَّى يَجْعَلَ ذَلِكَ لَهُ شُغْلًا شَاغِلًا بِهِ عَنِّي وَعَنْ ذِكْرِي وَكَفَيْتُهُ
بِأَكْفَانِي مَا لَا يَكْفِي سِوَاكَ فَإِنَّكَ الْكَافِي لَا كَافِيَ سِوَاكَ وَ
مُفْرِجُ لَا مُفْرِجَ سِوَاكَ وَمُعْثِقُ لَا مُعْثِقَ سِوَاكَ وَجَارُ لَا
جَارَ سِوَاكَ خَالِبُ مَنْ كَانَ تَعَالَى وَهُوَ سِوَاكَ وَمُعْظِمُهُ سِوَاكَ
وَمُفْرَعُهُ إِلَى سِوَاكَ وَمَهْرُبُهُ وَمُلْجَاؤُهُ إِلَى غَيْرِكَ وَمَنْجَاهُ مِنْ
مَخْلُوقٍ غَيْرِكَ فَإِنَّ ثِقَتِي وَرَجَائِي وَمَفْرَجِي وَمَهْرَبِي
وَمُلْجَائِي وَمَنْجَائِي فِيمَكَ اسْتَغْفِرُ بِكَ اسْتِغْفِيرًا وَبِحَمْدِكَ وَالْ
حَمْدُ لِيَرْجِيهِ إِلَيْكَ وَأَتَوَسَّلُ وَأَسْتَشْفِعُ فَاسْأَلُكَ يَا اللَّهُ يَا
اللَّهُ يَا اللَّهُ فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ وَالْبُحْثُ الْمُشْتَكِلُ وَأَنْتَ

المستعمل

المُسْتَعْمَلُ فَاسْأَلُكَ يَا اللَّهُ بِحَمْدِكَ يَا مُحَمَّدٌ وَالْحَمْدُ لَكَ يَا مُحَمَّدٌ
وَالْحَمْدُ لَكَ يَا مُحَمَّدٌ وَأَنْ تَكْشِفَ عَنِّي وَهْمِي وَكَرْبِي فَمَهْ نَامِي
هَذَا كَمَا كَشَفْتَ عَنِّي نَبِيَّتِكَ هَمَّهُ وَغَمَّهُ وَكَرْبَهُ وَكَفَيْتَهُ
هُوَ لِي عَدُوٌّ فَكْشِفْ عَنِّي كَمَا كَشَفْتَ عَنْهُ وَفَرِّجْ عَنِّي كَمَا فَرَّجْتَ
عَنْهُ وَكَفَيْتِي كَمَا كَفَيْتَهُ وَأَصْرِفْ عَنِّي هَوْلَ مَا أَخَافُ هَوَاهُ
وَمُؤُونَةَ مَا أَخَافُ مُؤُونَتَهُ وَهَمَّ مَا أَخَافُ هَمَّهُ بِلَا مُؤُونَةَ
عَلَى نَفْسِيهِ مِنْ ذَلِكَ وَأَصْرِفْ عَنِّي بِقَضَائِي حَوَائِجِي وَكُفَايَةَ مَا
أَهْتَجِي هَمَّهُ مِنْ أَمْرِ الْآخِرَةِ وَدُنْيَايَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
وَيَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ اللَّهُ أَبَدًا مَا بَعِيَ الدُّنْيَا
وَالنَّهَارُ وَلَا جَعَلَ اللَّهُ الْآخِرَ الْعَهْدِ مِنْ زِيَارَتِكَ وَلَا ذَرَفَ اللَّهُ
بَيْنِي وَبَيْنَكَ اللَّهُمَّ اسْبِغْ حَبْلَ مُحَمَّدٍ وَذُرِّيَّتِهِ وَأَمَّتِي
مَا أَنَّهُمْ رَتَقَتْ عِلْوًا وَمَلَكُهُمْ وَأَحْشَرَتْ فِي زَمَرَتِهِمْ وَلَا تُفَرِّقْ
بَيْنِي وَبَيْنَ طَرَفِ عَيْنٍ أَبَدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ
وَيَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ انْقَبِضْ كَمَا وَكَرَاهِي خَوَانِدُ تَوَجَّهْتُ إِلَى صَرْحِكَ
بِكُودِ ذَا بَرٍّ وَمُنْوَسِلًا إِلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ وَمُنْوَسِلًا إِلَيْهِ

الحمد لله

که از خدا طلب برآورده شود هر چند حاجتش بزرگ باشد ای صفوان این زیارت را با
 همین ضامن از پدرم شنیدم و پدرم از علی بن ابی حمزه با همین ضامن و او از امام حسین
 با همین ضامن و او از امام حسن با همین ضامن و او از پدرش امیرالمومنین با همین ضامن
 و امیرالمومنین از رسول خدا با همین ضامن و رسول خدا از جبرئیل با همین ضامن و جبرئیل
 از خداوند عالمیان با همین ضامن و تحقیق که حق تعالی قسم بذات مقدس خود خورده است
 که هر که حضرت امام حسین را باین روش زیارت کند از نزدیک دور داند عار انجوانند از
 او اقبول کنم و هر حاجت که بطلبد برآورم هر چند بزرگ باشد و هر سوال که بکند عطا کنم و از گناه
 سزا نماند برنگردد و او را بر گردانم شاد و خوشحال بگردانم و از بدبختی و غم و اندوه
 و آفت و آتش از بخت و از برای هر که شفاعت کند شفاعتش را قبول کنم مگر کسی که دشمن
 الهیت باشد و گناه کبیره خدا را بر آنچه گناه کرده بود بران ملاکه مملکت خود را پیش
 گفت یا رسول الله حق تو مرا بوی تو فرستاده است برای زیارت و سرور و خوشحالی تو باشد
 باشد و علی بن ابی طالب و فاطمه و حسن و حسین و ائمه از فرزندان تو تا روز قیامت
 پس حضرت صادق و بعد از او که ای صفوان هر کجا که حاجتی بوی خدا باشد این زیارت را
 بکن هر جا که باشی این دعا را بخوان و در هر روز که حاجت خود را بطلبی که اله را در
 می شود و حق تعالی خلاف وعده نمی نماید مؤلف گوید این زیارت حدیث شریف

عبدالله

عظیم در روز و در بلح مال بسیار است اگر اول زیارت السلام علیک یا ابا عبد الله را
 تا اول نمیک علیهم السلام بخواند نماز زیارت بکند و باز همان زیارت را اعاده کند بهتر است
 و اگر بعد از صد مرتبه لعنت ببارد دیگر نماز نکند و بعد از صد مرتبه سلام ببارد دیگر نماز نکند متصل
 رود و بعد از صد مرتبه نیز نماز نکند بدکیم احتمالات عمل کرده شود اگر اول یکی از این زیارت
 بعینه را بعمل آورد و نماز نکند و بعد از آن این اعمال را بعمل آورد ظاهرا کافی باشد و اگر
 زیارت امیرالمومنین را باین زیارت ضم کند بهتر است خصوصا هرگاه این زیارت را در نزد
 صریح امیرالمومنین بعمل آورد و چون در حدیث تجویز کردن این زیارت در هر وقت وارد
 شده است اگر در غیر روز عاشورا کند بای اللهم ان هذا يوم تبارکک به بنوا
 امیة بکریه اللهم ان هذا يوم قتل الحسین صلواتک علیه يوم تبارکک
 به بنوا امیة فضکرلهم زیارت دیگر زیارتی نیست که مثل زیارت برزیا
 شهدا و ضمن تعزیت حضرت رسول خدا و ائمه هدی صلوات الله علیهم نیست
 مناسب است که در این روز خوانده شود و اگر در غیر روز خوانده شود یا نه مناسب است
 و زیارت این است السلام علیک یا وارث آدم صلی الله علیه و آله
 علیک یا وارث نوح نبی الله السلام علیک یا وارث ابراهیم
 خلیل الله السلام علیک یا وارث موسی کلیم الله السلام

عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَيْسَى وَرُوحِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ مُحَمَّدٍ حَبِيبِ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ
الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ سَيِّدِ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ الْبَشِيرِ النَّذِيرِ يَا بَنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا بَنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ
عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ وَابْنَ خَيْرَتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْوَيْلُ الْمَوْتُورُ السَّلَامُ
عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِيمَانُ الْمَهَادِي لَزَكِي وَعَلَى أَرْوَاحِ حَلَّتْ بِفِنَائِكَ
وَأَقَامَتْ فِي جَوَارِكَ وَوَفَدَتْ مَعَ زُورِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ مَنِي مَا
بَقِيَتْ وَبَعَى اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ فَلَقَدْ عَظُمَتْ بِكَ الرِّزْقَةُ وَجَلَّ
الْمُصَابُ فِي الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَفِي أَهْلِ السَّمَوَاتِ أَجْمَعِينَ
وَفِي سُكَّانِ الْأَرْضِينَ فَإِنَّ اللَّهَ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ وَصَلَوَاتُ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ وَتَحِيَّاتُهُ عَلَيْكَ وَعَلَى آبَائِكَ الطَّيِّبِينَ الْمُنْتَجِبِينَ
وَعَلَى ذُرِّيَّتِهِمُ الْهَادَةِ الْمَهْدِيَّةِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
وَعَلَيْهِمْ وَعَلَى رُوحِكَ وَعَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَعَلَى تُرْسِكَ وَعَلَى تَرْتِيمِهِمْ

اللهم

اللَّهُمَّ لَقِّنْهُمْ رَحْمَةً وَفِيهِ نَارُ رَوْحَانَا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ يَا بَنَ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ وَيَا بَنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ
وَيَا بَنَ سَيِّدِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا شَهِيدَ بَابِ
الشَّهِيدِ يَا أَخَا الشَّهِيدِ يَا أَبَا الشَّهِيدِ اللَّهُمَّ بَلِّغْهُ عَنِّي فِي هَذِهِ
السَّاعَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي هَذَا الرَّقِيعِ وَفِي كُلِّ وَقْتٍ نَحْبَهُ كَثِيرَةً
وَسَلَامًا سَلَامًا اللَّهُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةً اللَّهُ وَبَرَكَاتُهُ يَا بَنَ سَيِّدِ
الْعَالَمِينَ وَعَلَى أَسْتَشْهِدُ بِكَ مَعَكَ سَلَامًا مُنْصِلًا مَا تَسْتَلِ
الْقَبْلُ وَالنَّهَارُ السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى
عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى الْعَبَّاسِ بْنِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ
الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وَلَدِ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ السَّلَامُ
عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وَلَدِ الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وَلَدِ
الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَى الشُّهَدَاءِ مِنْ وَلَدِ جَعْفَرٍ وَعَقِيلِ السَّلَامُ
عَلَى كُلِّ مُسْتَشْهِدٍ مَعَهُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ
آلِ مُحَمَّدٍ وَبَلِّغْهُمْ عَنِّي نَحْبَهُ كَثِيرَةً وَسَلَامًا سَلَامًا عَلَيْكَ
يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَزَاءُ وَلَكَ الْحُسَيْنُ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا فَاطِمَةَ أَحْسَنَ اللَّهِ لَكَ الْعَرَاءُ فِي وَلَدِكَ الْحُسَيْنِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَرَاءُ فِي وَلَدِكَ
 الْحُسَيْنِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ أَحْسَنَ اللَّهُ لَكَ الْعَرَاءُ
 فِي أَحَبِّكَ الْحُسَيْنِ يَا مَوْلَايَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَنَا صَبَفُكَ اللَّهُ وَصَبَفَكَ
 وَجَارُكَ اللَّهُ وَجَارُكَ وَلِكُلِّ صَبَفٍ وَجَارٍ فِرْعَوْنٌ فِي هَذَا
 الْوَقْتِ أَنْ تَسْأَلَ اللَّهَ سُبْحَانَهُ وَتَقَالِي أَنْ يَرْزُقَنِي فَكَأَنَّكَ
 رَقِيتِي مِنَ النَّارِ إِنَّهُ سَمِعَ الدُّعَاءَ فَرَبَّيْ حَبِيبٌ وَشَيْخٌ مَفِيدٌ
 كُتِبَتْ لَهُ كِتَابٌ بِسْمِ اللَّهِ مُحَمَّدٌ وَآلِهِ مُحَمَّدٌ وَآلِهِ مُحَمَّدٌ وَآلِهِ مُحَمَّدٌ
 بِأَنَّكَ لَمْ تَكُنْ بِمَوْلَايَ شَيْئًا مِنْ عَمَلِي شَيْعِيَانِ رَوْزَةَ بَدَارِ شَيْخِ طَوْسِي كُتِبَتْ
 لَكَ رَوْزَةُ مَهْدِي مَاهِ مُحَمَّدٌ أَصْحَابُ فَيْدٍ كَيْفَ خَرَابُ كَرْدَنِ كَعْبَةِ آدَمَ بُوْدَنِ بَرَشْتَنِ
 وَعَذَابُ بَرِ الْيَمَانِ نَارُ لَشَدِ وَرَوْزَتِ نَحْمِ اِيْنَ مَاهِ حَضْرَتِ اِمَامِ زَيْنِ الْعَابِدِيْنَ
 بِعَالَمِ اَعْلَا اَرْتَمَالِ بَمُوْدِ اَبِ هَفْتِ مَرِ دَرِ اَعْمَالِ مَاهِ صَدْرَتِ وَاِيْنَ مَائِيْهَتِ
 بِمُحْسِنِ وَدُرُودِيْهِ اَزَادَنِ دَشْتِ اَوَا اَكَمَ مَوَاقِفِ اَقُولُ عَلَاقِيْهِ رَفَاتِ حَضْرَتِ
 دَسَالَتِ سَاهِ دَرِ اِيْمَانِ وَاَقَعِ شَدِ وَدُوْمِ اَكَمَ دَرِ سَاهِ مَوَالِ اَكَمَ شَرِ حُرْمَتِ
 عَرَبِ قَالِ مَبْكِرَه اَنَدِ وَدَرِ اِيْنَ مَاهِ شَرُوعِ تَقَالِ مِي كَرْدَه اَنَدِ مَاهِ اَخْمَرِ شَهْرَه اَنَدِ

در روز نهم ماه محرم

در روز نهم ماه محرم

و در این شب شیعه نیده ام چه که دلالت بر نجاست کند و در روایات غیر معتبره عامه دارد
 شهادت و سبب این طایفه از بعضی کتب معتبره روایت شد است که در روز نهم این ماه
 که در رکعت نماز کجا آید و در رکعت اول بعد از حمد سوره انعام بخوانند و در رکعت دوم
 توحید و بعد از سلام صد مرتبه بگویند اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَ صَدْرَتِهِ بگویند
 اَللّٰهُمَّ اِنِّ اِلَّ اَبِيْ سَفِيَّانٍ وَ صَدْرَتِهِ بگویند اَسْتَغْفِرُكَ اَللّٰهُمَّ رَبِّيْ
 وَ اَتُوْبُكَ اَللّٰهُمَّ و در روز نهم این ماه شهرت بر روز اربعین یعنی روز چهل و چهارم
 حضرت امام حسین و در کتب معتبره از حضرت امام حسن عسکری روایت کرده اند که عبادت
 مومن پنج چیز است نماز پنجاه و یک رکعت از فرضه و نافله در شب و روز و زیارت اربعین
 و بیشتر در دست راست کردن و حسین را در سجده سحر بر خاک گذاشتن و آب الله
 الرحمن الرحیم را بلند گفتن و کیفیت زیارت چند مرتبه مشغول از صفوان حال که
 مولای من حضرت صادق بن گفت که در زیارت اربعین که زیارت میکنی در سنگا
 روز بلند شده باشد و میگوید السَّلَامُ عَلٰى وَلِيِّ اللَّهِ وَ حَبِيبِهِ السَّلَامُ
 عَلٰى خَلِيْلِ اللَّهِ وَ حَبِيبِهِ السَّلَامُ عَلٰى صَفِيِّ اللَّهِ وَ ابْنِ صَفِيِّهِ
 السَّلَامُ عَلٰى الْحُسَيْنِ الْمَظْلُوْمِ الشَّهِيدِ السَّلَامُ عَلٰى اَسْرِ الْكُرْبَانِ
 وَ قَبْلِ الْعَبْرَاتِ اَللّٰهُمَّ اِنِّ اَشْهَدُ اَنْتَ وَلِيُّكَ وَ ابْنُ وَلِيِّكَ

وَصَفِّكَ وَأَبْنُ صَفِّكَ الْفَائِزُ بِكَرَامَتِكَ الْكَرِيمُ بِالْشَّهَادَةِ
وَحُبُّكَ بِالْإِسْعَادَةِ وَاجْتِبَاءُ بِطَبِيبِ لَوْلَادَةٍ وَجَعَلَنَّهُ
سَيِّدًا مِنَ السَّادَةِ وَفَائِدًا مِنَ الْفَائِدَةِ وَذَائِدًا مِنَ الذَّادَةِ وَ
أَعْطَيْنَاهُ مِنْ أَرْبَعِ الْأَنْبِيَاءِ وَجَعَلَنَّهُ حُجَّةً عَلَى خَلْقِكَ مِنْ
الْأَوْصِيَاءِ فَأَعْدَدْنِي لِلدُّعَاءِ وَمَنْحِ النَّصِّ وَبَذَلِ مُهْجَتِهِ نُبِكَ
لِيَسْتَفِيدَ عِبَادُكَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَحِرَّةِ الضَّلَالَةِ وَقَدْ تَوَازَرَ
عَبْرٌ مِنْ غَرَّتِهِ الدُّنْيَا بِنَاعِ حَقِّهِ بِالْأَرْغَلِ الْأَدْنَى وَشَرَى
أَخْرَجَتْهُ بِالْثَمَنِ الْأَوْكَسِ وَتَغَطَّرَتْ وَتَرَدَّى فِي هَوَاهُ وَ
اسْتَحْطَكَ وَاسْتَحْطَ نَبِيَّكَ وَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشَّقَايِ
وَالنِّقَايِ وَحَمَلَهُ الْأَرْزَارُ الْمُسْتَوْجِبِينَ النَّارِ تَجَاهِدَهُمْ
نَبِيَّكَ صَابِرًا مُحْتَسِبًا حَتَّى اسْفِكَ فِي طَاعَتِكَ دَمَهُ وَاسْتُجِيبَ
حَرَمُهُ اللَّهُمَّ فَالْعَنَهُمْ لَعْنًا وَبَيِّدًا وَعَدَّ بِهَمِّ عَذَابِ الْهَمَا
السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَيْنَ سَيِّدِ
الْأَوْصِيَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِينُ اللَّهِ وَأَبْنُ أَمِينِهِ عِشْتَ
سَعِيدًا وَمُضِيَّتَ حَمِيدًا وَمُتَّ فَيِّدًا مَطْلُومًا شَهِيدًا وَ

أَشْهَدُ

أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ مُنْجِيكَ وَأَعْدَدَكَ وَمَهْلِكَ مِنْ خِزْيِكَ
وَعَذَابُكَ مِنْ قِتْلِكَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ وَثِيقٌ بِبَيْتِ اللَّهِ
جَاهِدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ حَتَّى أَتَيْتَ الْبَقِينَ فَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ
تَلَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ مَنْ ظَلَمَكَ وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً سَمِعَتْ
بِعَاثِكَ فَرَضَتْ بِهِ أَلَلَهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ إِنِّي رَجُلٌ لِيْنٌ
وَالْأَهْ وَعَدُّ وَلِيْنٌ عَادَاهُ يَا بِي أَنْتَ وَأُمِّي يَا بَيْنَ رَسُولِ اللَّهِ
أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ لِسَانِخٍ وَأَلَامٍ
الطَّاهِرَةِ لَمْ تُجَسَّكَ إِلَّا بِأَهْلِيَّةٍ بِأَنْجَاسِهَا وَلَمْ تُبْسَلْ إِلَّا
الْمُدْلِيَّاتِ مِنْ شَرِّهَا وَأَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دُعَاءِ الْأَنْبِيَاءِ
وَأَرْكَانِ الْمُسْلِمِينَ وَمَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ
أَبَرُّ النَّبِيِّ الرَّسُولِ الْهَادِي الْأَمِينُ وَأَشْهَدُ
أَنَّ الْأُمَّةَ مِنْ وَدَائِكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَالْعِلَامُ الْهُدَى
وَالْعَرَفُ الْوُثْقَى وَالْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَأَشْهَدُ أَنِّي
بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَبِأَيُّكُمْ رُفِي بِشَرَايِعِ دِينِي وَخَوَانِيهِمْ
عَلَيَّ قَلْبِي لِقَلْبِهِمْ سِيَامٌ وَأَمْرِي بِأَمْرِهِمْ مُتَّبِعٌ وَنَصْرِي

لَكُمْ مَعَكُمْ حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ لَكُمْ فَعَمَّكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ
 صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى آذَانِكُمْ وَأَجْسَادِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ
 وَغَائِبِكُمْ وَظَاهِرِكُمْ وَبَاطِنِكُمْ آمِينَ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 و در رکعت نماز میکنی و هر دعا که خواهی میکنی و بر میگردی و سید ابن طاووس گفته است
 که من برای زیارت و داعی یافته ام که مخصوص است باین زیارت باید که بابتی پیش
 روی بصری و بگوئی السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
 يَا بْنَ عَلِيٍّ الرِّضَى وَصِيَّ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بْنَ فَاطِمَةَ
 الزَّهْرَاءِ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَارِثَ حَسَنِ
 الزُّكِّيِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللَّهِ فِي أَرْضِهِ وَشَاهِدَهُ عَلَى خَلْقِهِ
 السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ الشَّهِيدَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مَوْلَايَ
 يَا بْنَ مَوْلَايَ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ أَتَيْتَ الصَّلَاةَ وَآتَيْتَ الزُّكُوفَ
 وَأَمَرْتَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَيْتَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 حَتَّى أَتَيْتَ الْبَقِيَّةَ وَأَشْهَدُ أَنَّكَ عَلَى بَيْتِهِ مِنْ رَبِّكَ
 أَتَيْتَكَ وَكَرَّزْدُورِ زِيَارَتِ كَنْدُكُوبِ تَوْجِيهِتِ الْبَلَدِ يَا مَوْلَايَ
 زَائِرًا وَافِدًا وَغِيَا مُقَرًّا لَكَ بِالذُّنُوبِ هَارِبًا بِالْبَلَاءِ مِنَ الْخَطَايَا

لنشف

لنشفع لي عند ربك يَا بْنَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْكَ حَبِيبًا
 وَمُتَّبِعًا فَإِنَّ لَكَ عِنْدَ اللَّهِ مَقَامًا مَعْلُومًا وَشَفَاعَةً مَقْبُولَةً
 لعن الله من ظلمك لعن الله من حزنك و غصبت حقك و
 لعن الله من قتلك و لعن الله من خذلك و لعن الله من
 دعوتك فلم يجيبك و لم يعينك و لعن الله من منعك من
 حرمة الله و حرمة رسوله و حرمة أبيك و أخيك و لعن الله من
 منعك من شرب ماء الفرائد لعنا كثيرا يتبع بعضها بعضا
 اللهم فاطر السموات و الأرض عالم الغيب و الشهادة اني
 تحکم ببن عبادك فيما كانوا بينك يختلفون و سبعلهم الذين
 ظلموا اي منقلب يتقلبون اللهم لا تجعل اخر العهد من
 زيارته و اذقته ابدًا ما بقيت و حبيبت يا رب و ان
 ميت فاحشرف في زمريه يا ارحم الراحمين و اگر زیارت
 آفر روز عاشورا را نیز درین روز بخواند مناسب است و بعد از آنکه مشهور است که
 سبب تاکید زیارت آنحضرت درین روز اینست که حضرت امام زین العابدین
 با سیرت ائمه درین روز بعد از مراجعت از شام کربلا معلی وارد شده اند

و بر نامی مقدس شهدار ابید نهامی مظهر ایشان طحی کردند و این بسیار بعید است
از جهات بسیار که ذکر آنها موجب تطویل است و بعضی گفته اند که درین روز اهل بیت
دارند و ندیده طبع شده و این نیز بسیار بعید است و بعضی گفته اند که شاید حضرت امام
زین العابدین با عجز و طمی الارض مخفی بکربلا رفته باشند از شام و سر بار ابید نهامی
کرده باشند و این ممکن است اما روایتی درین باب بنظر نرسیده است بلکه بعضی از روایات
منافیه آنرا بجهت این دارد و وجهیکه از احادیث ظاهر می شود آنست که اول کسی که از
صحابه حضرت رسالت زیارت آنحضرت مشرف شد جابر بن عبد الله انصاری بود
و او درین روز بکربلا رسید و آنحضرت را با شهد از زیارت کرد و چون جابر را از
عجایب بود و اساس این امر عظیم را گذشت می تواند بود که سبب مزید فضل زیارت آنحضرت
درین روز شده باشد و وجه دیگر اینست که بر ما مخفی باشد و چون فرموده اند
که درین روز زیارت کنیم باید کرد و تفرص سببش ضرورتیست و مشهور میان علمای
امامیه آنست که وفات حضرت سید انبیا در روز نهم و ششم ماه صفر واقع شده و شیخ
طوسی روایت کرده که گفته اند که شهادت یا سعادت حضرت امام حسن مجتبی نیز
درین روز واقع شد پس قیام بر اسم تعزیت این دو بزرگوار و زیارت ایشان
از نزدیک و دور مناسب است و بدانکه در میان عوام بلکه خواص نحوست چهارشنبه

آخر ماه صفر شربت دارد و در کتب معتبه و عامه و خواصه چیزی که دلالت بر این کند بنظر
نرسیده و احادیث در نحوست مطلق چهارشنبه خصوصا چهارشنبه آخر ماه دارد
شده است و چون اینماه بنا بر سببیکه مذکور شد فی الجمله نحوستی دارد ممکن است که
چهارشنبه آخر آن از سایر چهارشنبه ها نحوستش بیشتر باشد اگر در آن روز از قبیل
احترار از طیره استدفاع بایا بتصدقات و ادقیه و استغافات که از آنکه دارد
شده است بکنند و توکل نمایند بر جناب مقدس الهی که این کفاره طیره است نسبت
و اگر بلاء متوجه باشد باینهار رفع می شود نه آنکه بروش جهال عجم متاسب بود
کنند و بعد از آنکه سوره و سرور و شادی و ساز و اعمال قیچ مشغول شوند که موجب نزد
استحقاق قضای آسمانی و تقدیرات ربانی گردد **باب هشت** تندر فضا
ایم و اعمال ماه ربیع الاول است و در آن دو فصل است **فصل اول** در فضیلت
و اعمال روز اول تا روز ششم است شیخ مفید و شیخ طوسی و دیگران گفته اند
که حضرت رسالت پناه در شب اول ماه ربیع الاول اراده هجرت نمود از مکه
مغظمه بسوی مدینه مشرفه و در آن شب بخار رفت و حضرت امیر المومنین جان
شریف خود را فدای جان مقدس حضرت رسول کرد و در جای آنحضرت خوابید
و از شمشیرهای کین قبایل مکرکین پروا نکرد و فضل او بر جمیع است بلکه بر جمیع

در اعمال ماه ربیع الاول

برکنان طاهر و بدو حق تعالی که آنرا با کثرت مباحات نمود و این کرمه و می
 الذین موی بشری نفسہ ابتغاء مرضات اللہ در شان او نازل شد
 چنانکه تفصیلش در حیات القلوب مذکور است و چون حق تعالی آن دو جان مقدس
 بنیان را از کید کافران حفظ کرد گفته اند که روزش را که روز اول ماه ربیع الاول است
 مستحب است که برای سکر این نعمت عظیمه روزه بدارند و هر چند علماء درین روز
 زیارت ذکر کرده اند اما زیارت حضرت رسول و حضرت امیر المومنین درین روز
 مناسب است بجهت آنکه مذکور شد و شیخ طوسی در مصباح گفته است که در روز اول اینماه
 حضرت امام حسن عسکری علیه السلام بقا رحلت نمود و حضرت صاحب الامر بمقصد حلیل
 امامت فلیکرم دید پس زیارت آن دو امام عالی مقام را نیز درین روز مناسب است
 و اما شیخ در تهذیب و کلین و محمد ابن جریر طبری و ابن کثیر و شیخ مفید و غیره
 گفته اند که وفات حضرت امام حسن عسکری در روز ششم اینماه بود پس در آن روز زیارت
 آن دو امام مناسب است و اما روز نهم اینماه بدانکه میان علمای خاصه و عامه
 در تاریخ ائمه عین ابن الخطاب علیه السلام و الخلفاء خلافت است و مندر میان
 فریقین است که قمر الملعون در روز بیست و ششم ماه ذی الحجه واقع شده چنانکه
 سابقا اشاره یان شد و بعضی است و عظیم نیز گفته اند و مستند این قول نقد مورخ

در فضیلت حضرت امام حسن عسکری

و از کتب

و از کتب متفرقه چنان معلوم می شود که چنانچه کمال میان عوام شهرت قتل الملعون
 در روز نهم ماه ربیع الاول واقع شده و سابقا میان بعضی از محدثین و شیوخ نیز چنین
 مشهور بوده است و سید بزرگوار علی بن ابی طالب و سید در کتاب اقبال اشاره نموده است
 باینکه ابن بابویه روایتی از حضرت امام جعفر صادق علیه السلام کرده است که آن ملعون
 در روز نهم ماه ربیع الاول بدرک الاسفل جمیع متوفی شد است و از نقد او چنان معلوم
 می شود که شیخ صدوق چنین اعتقاد داشته است هر چند بدین حدیث را تا و یکتا
 نموده است و ایضا سید ذکر کرده است که جماعتی از شیوخ اعیان بهم پیوسته آن روز را باین
 سبب تعظیم و تکریم می نموده اند و خلف بزرگوار سید علی ابن ابی طالب و در کتاب
 الفوائد این مذمت را تقریر کرده است و روایت معتبری درین باب ابرار نموده است
 چنانچه گفته است که روایت کرده اند که محمد بن ابی الحجاج و محمد بن ابی وکیلی بن محمد جرج
 بغدادی که روزی با منازعه کردیم در باب قتل عمر بن الخطاب علیه السلام و الخلفاء
 در قتل شهر قم نیز اصرار بر این است که این خواص اصحاب حضرت امام علی نقی و امام حسن
 عسکری بود و بنی هاشم حضرت صاحب الامر نیز رسیده بود و چون در الکوفه رسیدیم و خبر
 عراقی برون آمد و احوال اصرار را از او پرسیدیم گفت که او امروز مشغول اعمال
 عبادت است و آن روز نهم ماه ربیع الاول بود که ششم سبحان الله عیدای مومنان

چهارست عید فطر و عید اضحی و عید غدیر و روز جمعه آن دهم گفت که احمد بن سنان
 از حضرت امام علی نقل می کند که امروز روز عید است و بهترین عید است نزد
 اهل بیت رسالت و شیعیان ایشان ما کفیم که حضرت اطلب تا بنزد او آییم چون آن
 دختر او را خبر کرد پیران آمد بسوی ما و لنگی بسته بود و عبای بر خود پیچیده بود و بوی مشک
 از او ساطع بود ما کفیم این چه حالت است که در تو مشام می کنیم گفت احوال از
 غسل عید فارغ شده ام کفیم امروز عید است گفت بل و ما را بخوانه خود را آورد
 و بر روی کرسی نشاند و گفت روزی ما جمعی از برادران خود بنزد مولد خود امام حسن
 عسکری رفتیم در سینه من را می درم شد این روز که شما بنزد من آمده اید چون از حضرت
 یاقیم و یحیی و یحیی و یحیی رسیدیم دیدیم که حضرت مجلس خود آراسته و مجمره در پیش
 خود گذاشته است و بدست مبارک خود عود در آن مجمره می اندازد و مجلس خود را میز
 گردانیده است و بر غلمان و خدمت کاران خود جامه های فاخر پوشانیده است کفیم
 یا بن رسول الله پدران و مادران ما فدای تو باد آیا از برای اهل بیت امروز فرجی
 تازه روی داده است حضرت فرمود که که ام روز هر متش ازین روز نزد اهل بیت
 عظیم تر است بدرستی که خبر داد مرا پدرم که خدیفه تن میان در روز نهم ماه
 ربیع الاول داخل شدیم بر جدم حضرت رسول خدا خدیفه گفت که دیدم حضرت امیر

المؤمنین

المؤمنین و حضرت امام حسن و حضرت امام حسین می گفت بخورید که او را آباد از برای شما بکشت
 و سعادت این روز بدستی که این روزی است که حق تو را ملاک می کند در این روز من
 خود دو شمع خدشمارا و متعجب میگردانند درین روز دعای ما را بخورید که این روز است
 که حق تو را درین روز قبول میکند اعمال مجباران و شیعیان شما را بخورید که این روز است که
 ظاهری شود در هر کشته خدا که میفرماید فَنِلْكَ بِهِنَّ نَافِعًا خَالِدًا بِمَا ظَلَمُوا یعنی
 این است خانه های ایشان که خالی گردیده بسبب ستمهای ایشان بخورید که این روز است که
 شکسته می شود درین روز شکست دشمنان جد شما و یاری کننده دشمن شما بخورید که این
 روز است که درین روز ملاک می شود فرعون اهل بیت من و ستم کننده بر ایشان و غضب
 کننده حق ایشان بخورید که این روز است که حق تو را ملاک می کند در این روز ما را باطله و بیام کرد اند
 خدیفه گفت که من کفتم بایر سوال آید میان اهل بیت تو کسی خواهد بود که حاکم این مرتبه
 نماید حضرت فرمود که ای خدیفه تنی از منافقان بر ایشان بر کرده خواهد شد و دعوی
 ربانیت در میان ایشان خواهد کرد و مردم را بسوی خود دعوت خواهد کرد و تا زمانه
 ظلم و ستم را بر دوش خود خواهد کشید و مردم را از راه خدا منع خواهد کرد و کتاب خدا را از
 خواهد نمود و سخت مرا تغیر خواهد داد و میراث فرزندان مرا منصرف خواهد شد و خود را پیشوا
 مردم خواهد خواند و زیاده بر وصی من علی بن ابیطالب خواهد کرد و الهامی خدا را بنای حق

که حضرت رسالت
 پناه حکام بخورند و اخلاص
 بر روی ایشان تبسم می فرمود
 و با امام حسن و امام حسین

بر خود حال خواهد کرد و در غیر طاعت خدا حرف نخواهد زد و برادر من و وزیر من علی را بدین
نیت خواهد داد و دختر مرا از حق خود محروم خواهد کرد پس دختر او را نفیض خواهد کرد و حق
نفیض او را درین روز سببه خواهد کرد این حدیقه گفت یا رسول الله چرا دعای من
که حق تمام او را در حیات تو هلاک کرد اند حضرت فرمود که ای حدیقه دوست منیدارم که
حرات کنم بر قضاء خدا و از او طلب کنم تغییر امری را که در علم او گذشته است و لیکن از
حق تو اسئال کردم که فضیلت دهد آن روزی را که در آن روز او بچشم من و بر سر رزق
تا آنکه احترام آن روز سنتی کرد و در میان دیرستان و شیعیان اہلبیت من پس حق تمام
و حجب کرد پس من که ای محروم و علم سابق من گذشته است که در یاد ترا و اہلبیت ترا محنت
دین و دینا و باطنی منافقان و غضب کنندگان از بندگان من آن منافقانیکه تو خیر خواهی
ایشان کردی و با تو خیانت کردند و تو ایشان را است کردی و ایشان با تو نکردند و تو ایشان
صدا بودی و ایشان دشمنی ترا بدل گرفتند و تو ایشان را خوشنود کردی ایندی و ایشان
ترا نکند یک کردند و تو ایشان را بر کنیدی و ایشان ترا در بلیه گذشتند و سوگند ما میکنم
خدا را و قوه پادشاهی خود که البته بشما بر روح کسی که غضب کند حق علی را که و قسمی تو است
بعد از تو هزار در از دست ترین طبقهای جهنم که از افسلوق می گویند و او را اصحاب او را
در قعر جهنم جادیم که شیطان از مرتبه خود بر او شرف شود و او را لعنت کند و آن مقام

در وقت عبرت گذاردم برای فرعونها که در زمان پیغمبران دیگر بودند و برای سیر و دشمنان دین
و ایشان را در دست ایشان از بابی جهنم برم با دیدهایم که بود و روی ترش با نیت
مذلت و خواری و پیشانی ایشان را با ابد الابد در غدا ب خود بدارم ای محمد و منیر علی
تو که آنچه میرسد با و از بلا از فرعون او و غضب کنندہ حق او که جرات میکند بر من و کلام
مرا بدل می کند و شرکت بمن می آورد و مردم را منع می کند از راه رضای من و کوساله
از برای مهت تو بر پامی کند که آن ابو بکر است و کافر می شود بمن در عرش و عظمت و جلال
بد رستیکه امر کرده ام ملائکه مفت آسمان خود را که برای شیعیان و مجبان دین شما عید
کنند آن روزیکه را که آن ملعون می شود و امر کرده ام ایشان را که کسی که مهت مرا ب
کنند در برابر بیت المعمور و شمشیر بر من و طلب آمرزش نمایند برای شیعیان و مجبان
شما از فرزندان آدم و امر کرده ام ملائکه نویسندگان اعمال را که ازین روز تا
قلم از مردم بردارند و بنویسند کنایان ایشان را برای کرمت تو و صی تو ای محمد
این روز را عید گردانیدم برای تو و اہلبیت تو و برای هر که تابع ایشان باشند و مؤمنان
و شیعیان ایشان را که یاد می کنم بر خود بعزت و جلال خود و علو و منزلت مکان
خود که عطا کنم کسی را که عید کند این روز را از برای من و اہلبیت آنها که بد و عرش احاطه
کرده اند و قبول کنم شفاعت او را در خویشان او را و بگویم مال او را اگر کشد و دهد خود

و عیال خود درین روز و هر سال درین روز صد هزار کس از موالیان و شیعیان را شاد
از آنست که جمیع از او کردند و اعمال ایشان را قبول کنم و گناهان ایشان را پاره کنم و حقیقت
که پس برخواست رسول خدا را بجا آمد و رفت و من گشتم و صاحب یقین بودم در
که عمر از آنکه بعد از وفات رسول خدا بدم که او پیش من برانگیخت و کفر اصلی خود را
اظهار نمود و از دین برگشت و دامان پیچید و وقاحت برای غضب امامت و خلافت
برزد و قرآن را تحریف کرد و آتش در خانه دمی و رسالت زد و بدعت را در دین خدا
کرد و ملت پیغمبر را بغیر از او دست آنحضرت را بدل کرد و شهادت حضرت امیر المومنین را
رد کرد و فاطمه دختر رسول خدا را بدین نوع نسبت داد و مذکر را غضب کرد و یهودی و نصاری
و مجوس را از خانه و ارضی کرد و نور دیده مصطفی را به خشم آورد و در ضاجوی اهل بیت را
کند و جمیع سنتی نامی رسول را بر طرف کرد و بدین گشتن امیر المومنین که دو جور بود
یکی آنکه از هر چه خدا حلال کرده بود حرام کرد و هر چه خدا حرام کرده بود
حلال کرد و از پوریشته در بهار دنیا را بزند و خرج کنند و در بر روی و
فاطمه زهرا را با آنحضرت رسالت انصاف و هر با او رفت و بر حضرت امیر المومنین
افتراسید و با آنحضرت معارف کرد و در ای آنحضرت را به نسبت نسبت داد و حقیقت
که پس حق تعالی دعای برگزیده خود و دختر پیغمبر خود را در حق آن منافق مستجاب گردانید

و نقل او را

و نقل او را بر دست کشنده او در همه اهل علییه جاری ساخت پس رفتم خدمت امیر المومنین
که آنحضرت را تنیست و مبارکباد بگویم بلکه آن منافق کشته شده و بعد از حق تعالی
و اصل گردانید چون حضرت مرادید گفت ای حذیفه آیا در خواطر دار آن روز را
که آمدی نزد سید من رسول خدا و من در وسط او حسن حسین نزد او نشسته بودیم و با او
طعام می خوردیم پس ترا دلائل کرد بر فضیلت این روز گفتیم علی ای برادر رسول الله
حضرت فرمود که بگذار که این روزیست که حق تعالی در آن دیدهای آل رسول را
روشن گردانید و من برای این روز را شاد و دو نام میدادم حذیفه گفت یا امیر المومنین
میخواهم که این ماه را از تو بشنوم حضرت فرمود که این روز را ستراحت است که مومنان
از شران منافق امان یافند و روز را بدر شدن کرب و غم است و روز خیر بودیم است
و روز تخفیف گناهان شیعیان است و روز اختیار نیکو و بدیای مومنان است و روز
برداشتن قلم از شیعیان است و روز برهم کشیدن بنای کفر و عهد و ان است
و روز عافیت است و روز برکت است و روز طلب خونهای مومنان است و روز غنای
بزرگ است و روز تجاب شدن دعاست و روز و وفات اعظم است و روز رونمای
بهجت است و روز شرط است و روز کندن جامه سیاه است و روز خند است و روز
و روز شکسته شدن ترک محافل است و روز غنی هموم است و روز شمع است

روز غرض اعمال کافران است و روز ظهور قدرت خداست و روز عفو ارگناه شیعیان
و روز فرج ایشان است و روز توبه است و روز انابت بسوی حق است و روز زکوة بزرگست
و روز فطر حرم است و روز انده یا عیان است و روز گره شدن آب مان در کوهی
مافان است و روز خوشنودی مومنان است و روز عید اهل بیت است و روز طهارت
بنی اسرائیل بر فرعون است و روز مقبول شدن اعمال شیعیان است و روز پیشانی
تصدقات است و روز زیارتی ثبات است و روز قتل منافق است و روز وقت
معلوم است و روز سرور اهل بیت است و روز شهادت و روز قهر دشمنان است
و روز خواب شدن بغیان ضلالت است و روزی است که عالم گشت نهد تند
میگرد و روز تنبیه است و روز عفو است و روز عک شدن دلهای مومنان است
و روز شهادت است و روز در گذشتن ارگناه مومنان است و روز بازگشت
اهل ایمان است و روز غیرت گرام کام ایشان است و روز خوشتر دلهای مومنان است
و روز بر طرف شدن پادشاهی منافقان است و روز توفیق اهل ایمان است و روز
برائی مومنان از شر کافران است و روز نماند بهره است و روز مغافره است و روز
قبول اعمال است و روز تجدد و تنویر است و روز خلع و طاعت و روز شکر حق
تعالی است و روز مایوری مظلومان است و روز زیارت کردن مومنان است

و از آن جهت

و روز محبت کردن ایشان است و روز رسیدن بر رحمت باری الهی است و روز پاک
کردن این اعمال است و روز فاش کردن رازها است و روز بر طرف شدن عیبها
و روز ترک گناهان است و روز نماندن بجهنم است و روز عبادت است و روز
عطفه نصیحت است و روز انقیاد پیش این دین است و حذیفه گفت که پس از حد
است امیر المومنین بر خواستم و گفتم اگر در نیام از افعال خیر و آنچه امید ثواب از آن
داریم مگر محبت این روز و دوستی فضیلت این روز را از آینه منتهای آرزوی من
خواهد بود پس مجرب و یحیی را دایان این حدیث گفتند که چون این حدیث را از احمد بن محمد
شنیدیم هر یک بر خواستیم و سر او را بوسیدیم و گفتیم حد و شکر می کنیم خداوند بزرگوار که بخت
تو را از برای ما تا ای که فضیلت این روز را بر ما نماند پس باری باری خود بگشاییم و
روز عید کردیم و صاحب کتاب از این حدیث را از خط
علی بن محمد طی رحمه الله را شنیدم و در کتب دیگر متبع کردم چنین روایت دیگر
این یافتیم پس اعاده بر این روایت نمودم و سر او را بوسیدیم و گفتیم حد و شکر می کنیم خداوند بزرگوار که بخت
تو را از برای ما تا ای که فضیلت این روز را بر ما نماند پس باری باری خود بگشاییم و
روز عید کردیم و صاحب کتاب از این حدیث را از خط
علی بن محمد طی رحمه الله را شنیدم و در کتب دیگر متبع کردم چنین روایت دیگر
این یافتیم پس اعاده بر این روایت نمودم و سر او را بوسیدیم و گفتیم حد و شکر می کنیم خداوند بزرگوار که بخت
تو را از برای ما تا ای که فضیلت این روز را بر ما نماند پس باری باری خود بگشاییم و

درین روز اطعام برادران مومن و خوشبو کردن ایشان و تسبیح دادن بر عیال
و دیگران و پوشیدن جامه های نو و شکر و عبادت حق تعالی و این روز بر طرف شدن
غمهاست و روز بزرگداشتن نیست و کوفت که از نقل این بزرگواران
معلوم است که بر فضیلت این روز و وقوع این قضیه مبارکه در آن احادیث بسیار
وارد شده است و در عصر سابقه میان شیعه مشهور بوده است و برخلاف شیعه
بنظر رسیده و اتفاق مورخان عامه با احادیث معتبره معارضه نمی کند و اگر کسی را
کند که چنین واقعه عظیمی که سبب فتنه جمعی و سرور جمع گردد چون می تواند بود
که منطبق نماید بآیات است که این واقعه از واقعه رسول خدا که وفات کرد و شهادت
حضرت امیه المومنین عظیم تر است و در هر یک از آنها خلاف میان خاصه و
عامه است و در واقعه اول اتفاق دارند امامه برخلاف آنچه فخر شیعه است
و اگر گویند که باعث برافرازی ایشان در اینجا نیست جواب میگوئیم که شبهه در هر
جاری است و باعث قوی و اینجا است زیرا که ممکن است که برای رفع شگفتی
شیعیان اخفای آن نموده باشند و علی ای حال چون مدار علمای خاصه و عامه
بر آن است که در تحباب با حدیث ضعیف متمسک می شوند بنا بر احادیث صحیح
که از احادیث صحیح که از ائمه طاهرين صلوات الله علیهم جمعین وارد شده است

که اگر کسی

که هر که ثوابی از خدا ببرد بر عملی و اداری آورد آن ثواب با داده می شود هر چند چنان
نباشد که باور رسیده است پس اگر اعمال این روز را که نوعش از شرع وارد شده باشد
و حق لغتی آیات و اخبار نداشته باشد کسی بجز آورد خوب خواهد بود و مستحق ثواب
خواهد بود و بعضی میگویند که عمر بن سعد علیه اللعنه درین روز بجنم واصل شده است
و همچنین بشد این شرافت برای او کافی است و شیخ مفید گفته است که در روز دهم
ایماه حضرت رسول خدیجه کبری رضی الله عنها را نزد کج نمود و تحسین است برای شکر این
مواصلت عظیم البر که شیعیان روزه دارند و گفته است که در روز دوازدهم ایماه
حضرت رسول داخل مدینه طیبه شد و از سردو شمنان امین گردید و باین بهمه روز
مبارکی است و ایضا دولت بنی مروان که از بنی قریظه بن امیه و از دشمنان اهل بیت
بودند درین روز در دولت ایشان به نهایت رسید و زایل گردید و این نیز فضیلت
دیگر است برای این روز و اکثر شیعیان ولادت با سعادت حضرت رسول را درین
روز میدانند و محمد بن یعقوب کلینی از کلامی امامیه نیز در کتاب کافی چنین نقل شده است
و بعضی از ارباب حساب موافق فتوای بعضی از روایات این را اظهار میدهند و اگر
چه خلاف مشهور میان علمای امامیه است اما اگر روزه و غیره زیادت و سایر اعمال
که در هفدهم مذکور خواهد شد درین روز نیز بعمل آورند با حیاط اقبال و سید این

در این طایفه از بعضی علمای عجم روایت کرده است که گفت است که در روز
 دوازدهم این ماه در رکعت نماز بجا آورند و در رکعت اول بعد از حمد سه مرتبه قل یا ایها
 انبیاء فزون و در رکعت دوم سه مرتبه قل یا ایها انبیاء فزون و در رکعت سوم سه مرتبه قل یا ایها انبیاء فزون
 روایت کرده اند که یزید بن عبد الله بن العباس در روز چهاردهم این ماه
 با سفر در یک چشم منقذ شده باشد که شیعیان این روز را بر خود مبارک دانند
 حق تعالی بر این نعمت عظمی از کند و بعضی روزه این روز را سنت دانسته اند
 فصل در فضایل و اعمال روز دوازدهم این ماه است مشهور میان علمای شیعه
 است که ولادت کثیر السعادت حضرت سید بن طاووس در روز هفتم ماه ربیع الاول
 واقع شد و در آن روز زیارات دارد شده است که عروج آنحضرت با ستمانیان در شب
 هفتم واقع شده است و در روز ششم در روز مبارک است و در روز زیارت حضرت
 زین العابدین علیه السلام است و علمای مذکور کرده اند و روزه آن روز
 فضیلت بسیار دارد و شیخ مفید گفته است که این روز خیر است و پوخته فرقه محقه
 شده از قیام انبیا الی انزل تعطله آن میکرده اند و حق آرامی شناخته اند
 در روزه می داشته اند و از آنکه بدی روایت کرده اند که این روز را زیارت
 ثواب دوزخ یک ناله برای او نوشته شود و مستحب است که صدقات ببار بجا آید

مؤلف
 فضیل بن علی

بمهند و مرفا

بمهند و مرفا و مومنان و مومنان را شاد کرد و از زیارت مشهور فرمودند و حضرت
 حضرت سید بن طاووس در شرح منور حضرت امیر المؤمنین فصل در اعمال ماه جمادی الثانی
 است شیخ بزرگوار محمد بن جریر طبری در کتاب ولایه الامام بنده معتبر از حضرت روایت
 که ولادت با سعادت حضرت فاطمه علیها السلام در سیم ماه جمادی الثانی واقع شده و شهادت
 آنحضرت نیز در سیم این ماه واقع شده و شیخ طوسی سید ابن طاووس و دیگران چنین
 ذکر کرده اند و اگر چه وفات منزه و ایت است که سابقا ذکر کردیم اما چون مشهور است روایت
 معتبر دارد باید که در روز سیم این ماه بر سیم تعزیت آنحضرت قیام نمایند و زیارت آنحضرت
 بخند و لعن بسیار بر قاتلان آنحضرت و غاصبان حق او کنند خصوصا ابو بکر عمر
 و قنفذ غلام عمر و در روز سیم آنحضرت را زیارت کنند و چنانچه شیخ مفید گفته است
 انهدر روز و خوشی که کند و روزه بدارند و تصدقات و اعمال خیر بکنند و زیارت آنحضرت
 بدو طریق دارد شده است اول آنکه سید ابن طاووس روایت کرده است که هر که آنحضرت را
 زیارت کند باین زیارت که گوید السلام علیک یا سید ذی البیضاء
 السلام علیک یا و الیه المرجع علی الناس اجمعین السلام علیک
 اتیها المظلومه و الموعود حقها پس گوید اللهم صل علی امک
 و ابنتک و زوجک و صبی نبتک صلوة تزلزلها فوف

در آن اثناب طلوع کرده است و باد مایه استن کننده درختان و زید است و کلهها
 و شکوفه های زمین آفریده شده و درین روز کشتی حضرت نوح بعد از طوفان بکوه
 جودی قرار گرفته است و این روز است که حق تعالی حیات بخشید چندی نزار کرد
 که از هر که که بکشد یعنی از طاعون و یک دفعه خداوند قهار همه را مرده پس بعد از
 مدت که استخوان شده بودند پیغمبری از پیغمبران خدا بر آن استخوانها گذشت و از
 پروردگار خود سوال کرد که ما و بنمایید که چگونه این استخوانهای پوسیده را زنده
 پس حق تعالی فرستاد بوسی او که آب بریزد بر استخوانهای ایشان در همان
 جهانی بود که هستند پس چنین کرد و همه بقدرت آبی زنده شدند و این اول
 سال فیض شمس است و باین سبب است که آب بر یکدیگر بریزند با آب بر خود
 بریزند و غسل کنند و حق تعالی در آن روز از امجی شام باین قصه فرموده است در آنجا
 فرمود است **الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ آيَاتِنَا خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حُدُودُ**
الْمُؤْمِنِينَ تَبَارَكَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ يُعْلِمُ الْكَافِرِينَ
 پیغمبر حضرت عیسی بود و حضرت زکریا که ایشان یکی از کس بودند و فرمود
 که در این روز پیغمبر حضرت رسول بعد از آنکه پیغمبر زکریا را از نوزاد و افاق
 بوده که پست و هفتم ماه مبارک رجب است و فرمود که این روز می است حضرت

الاسیاده

در آن روز که پیغمبر زکریا را در کعبه شکر و حضرت ابراهیم نیز درین روز بهتری
 کاوا از او بگشت و اول شهر است بکنه فی ششمه روایت کرده اند بطله تولد مبارک گشتی
 که حضرت نوح حضرت امیر المؤمنین را با خود بسجده اجماع آورد و حضرت امیر را امر کرد که
 بر پیش مبارک آنحضرت تارفت و بته که کافران را نیز بر آید و بگشت پس مراد
 از آنست که در این روز بود و فرمود که در این روز حضرت رسول از کربلا می
 آمد و آنکه پیغمبر گشتند با امیر المؤمنین و او را کردند که او پادشاه مومنان است یعنی روز
 نوزدهم از پادشاه یا آن روز که مرده عالم صحابه را گفت بر و بر علی سلام کنند و گویند
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ این روز بود و فرمود که در این روز حضرت رسول
 حضرت امیر از سوادیه چندیان که از ایشان پلید از برای او که دو فرمود که
 در این روز حق تعالی با امیر المؤمنین رکعت و بار دیگر از کشته شدن عثمان را
 با آنحضرت پیغمبر کردند و در روز حضرت امیر المؤمنین با خا بر میان نذر و آن
 در آن روز از طغیان و سر که ایشان را که خداوند می گفت کشت در این روز
 قائم آل محمد ظاهر خواهد شد و درین روز امامان را که بجز از جنت خواهند کرد و درین
 روز تا بیست و هفت روز از امامان در جلال و در کائنات که مملکت است از محلات کوفه
 را در دروازه بخار کشید و هیچ روزی از این نیست مگر آنکه با شطرنج می کشیم

که آن روزهای و روزهای شنبان است از روز اجماع حفظ کردند و هر مرتبه آنرا
 رعایت کردند و شما عربان از اوضاع کردید پس حضرت فرمود بمعلی که چون روز
 نوروز شود و من بکن و پاکیزه ریزنهای خود را بپوش و بهترین بیهامی خوش
 خود را خوش بکن و در آن روز روز بدر پس چون از نماز پیشین پس و نافله
 آن فارغ شوی چهار رکعت نماز بگذار بدو سلام و در رکعت اول بعد از حمد و تسبیح
 سوره انا انزلناه بخوان در رکعت دوم ده مرتبه سوره قدر یا ایها الکافرون در
 رکعت سیم بعد از حمد ده مرتبه سوره قدر یا ایها الکافرون و در رکعت چهارم بعد از حمد ده مرتبه
 سوره قدر یا ایها الکافرون و قدر اعوذ برب الناس بخوان و بعد از نماز سجده بکرو و این
 دعا بخوان اللهم صل علی محمد و آل محمد الا و صلیا و المصنوع
 و علی جمیع انبیاءک و رسلک و افضل صلواتک و باریک علیهم
 و افضل بركاتک و صل علی ارحمهم و احسانهم اللهم
 باریک علی محمد و آل محمد و باریک لنا فی يومنا هذا الذی
 فضلت و کرمت و شرفته و عظمت خطره اللهم باریک
 لنا فیما انعمت به علی حتی لا اشکر احدا غیرک و شفع
 علی فی رزقنا باذ الجلال و الاکرام اللهم ما غاب عنی فلا

بغیرین

بنشین عینی عونک و حفظک و ما فقدت من شیء فلا
 تفقدنی عونک علی حدی الا ان تکلف ما لا احتاج
 الیه باذ الجلال و الاکرام چون حسین کنی کنان بجای
 تو امر ریزه شود و بسیار بجز باذ الجلال و الاکرام و در غیر کتب
 روایت کرده اند که در وقت نوبت سال این دعا را بسیار بخواند و بعضی میگویند
 و شصت و شش مرتبه بکشد با محو الحول و الاحوال حول
 حالنا الی احسن الحال و روایت دیگر با مقلب القلوب
 و الا بصائر یا مدبر اللیل و النهار یا محو الحول
 و الاحوال حول حالنا الی احسن الحال و ایضا بعضی
 روایت کرده اند که این دعا را در روز و در هر روز بخواند اللهم
 ان هذین سنته جدیدة و انت ملک قدیم استلک خبرها
 و خبر ما فیها و اعوذ بک من شرها و شر ما فیها
 و استکفیک من غورها و شغلها باذ الجلال و الاکرام
 که این دعا را از دعای اول را خواندن هر روز نمازش کرده شود
 و چون مسند معتبر دارد بهر ترتیب فصل در اعمال ماههای رومی است

در اعمال ماههای رومی

[illegible]

فرزند نامور

اربعه خداوند را آفریده بفرستاد ^۴ حسن
 حبیب قلم بیدارم که از سره تقصیر مادر لاری
 المرحوم حبیب محمد مصطفی کوحنی ولست علی طری
 وحنی صفت است فاطمه زهرا وحنی که کشتار عشق
 فحمت اعز حسن وحنی وحنی سفته تن درسته
 الحسن علیه السلام اوله است عار و سنان
 فی آنست که ظهور و از اسر در امام شاهی
 عشر و زمان فرما صفت و غدرش فغ نوم
 الحشر اقامه و مولد را فبا صاحب
 الزمان سوره و نزدیک کردانی
 و دیده ما را را اندر جمال انموله
 منور کردانی هرگاه صلاح ظهور
 ان مولد ندانی سوره یا و نه انموله
 از زینب دارد

این کلام را در روز
 شنبه ۱۴۴۴
 در شهر کاشان
 در خانه
 صاحب
 محترم
 محمد
 مصطفی
 کوحنی
 نوشته شد

فاطمه
 حبیب
 المرحوم
 وحنی
 فحمت
 الحسن
 فی آنست
 عشر
 الحشر
 الزمان
 و دیده
 منور
 ان مولد

علی
 کلام
 حسن
 حبیب
 المرحوم
 وحنی
 فحمت
 الحسن
 فی آنست
 عشر
 الحشر
 الزمان
 و دیده
 منور
 ان مولد

این کلام را در روز
 شنبه ۱۴۴۴
 در شهر کاشان
 در خانه
 صاحب
 محترم
 محمد
 مصطفی
 کوحنی
 نوشته شد

این کلام را در روز
 شنبه ۱۴۴۴
 در شهر کاشان
 در خانه
 صاحب
 محترم
 محمد
 مصطفی
 کوحنی
 نوشته شد

